УЧИТЕЛЯТ ПЕТЪР ДЪНОВ

ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА

ПОСЛЕДНО СЛОВО
19.III.1944 - 20.XII.1944

УЧИТЕЛЯТ ПЕТЪР ДЪНОВ

ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА

ПОСЛЕДНО СЛОВО
19.III.1944 - 20.XII.1944

Учителят Петър Дънов

ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА

Беседи от Учителя държани в с. Мърчаево, на Витоша и на Изгрева

ПОСЛЕДНО СЛОВО
19.III.1944 - 20.XII.1944

Първо оригинално издание
Кърджали 1999

Петър Константинов Дънов

ЗАВЕТЪТ
НА
ЛЮБОВТА

Беседи от Учителя държани в с. Мърчаево, на Витоша и на Изгрева

ПОСЛЕДНО СЛОВО
19.III.1944 - 20.XII.1944

Компютърен набор: Тинка Кондузова, Стоил Янев

Коректори: Стоил Янев,
Хенриета Недкова, Христо Андонов

Графично оформление: Радко Иванов

Добронамерено и с разбиране съдействуваха:
Виолета Станева, Минка Андонова

Координатор за отпечатването
на неиздаваното и нередактирано
Слово на Учителя Дънов: Вергилий Кръстев

Предпечатна подготовка: Радко Иванов, ЕТ "БЕХИ"
©Издателска къща "Жануа 98"
ISBN 954-9589-45-5

Издателският екип изказва благодарност на всички, които с цената на лишения, граничещи с героизъм, запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя. Благодарим на стенографките Паша Тодорова (1888–1972), Славка Керемедчиева (1901–1945), Елена Андреева (1899–1990) и на съхранявалите го през годините българи.

Да бъде благословен
самоотверженият им труд.

АВТЕНТИЧНОСТТА НА СТЕНОГРАФСКИТЕ ЗАПИСКИ Е ЗАПАЗЕНА.

Всяко Божие слово е опитано.
То е щит за тези, които уповават на него.
Не притуряй на неговите думи,
за да те не обличи и се покажеш лъжец.
Прит. 30; 5, 6

Пояснение

Настоящите лекции се публикуват по нередактираното копие на дешифрираните стенограми, запазени в Държавен исторически архив. Доказателство за автентичността на лекциите е почеркът на стенографката Паша Тодорова върху всяка лекция "готова за печат" и при ръкописната редакция на заглавията.

Изключение прави лекцията "Реалности в живота", която се издава по отпечатаната в томчето "Заветът на Любовта" - т.2, с.141-164, поради липса на оригинал в Държавен исторически архив.

Същите са отпечатани в томчетата "Заветът на Любовта" (София,1944) - т.1. Беседи от Учителя, държани в с. Мърчаево, Софийско (19.III.1944 - 24.IX.1944); т.2, т.3. Беседи от Учителя, държани в София - Изгрев (22.X.1944 - 20.XII.1944).

Вергилий Кръстев

ПРЕБЪДВАНЕ

I Неделно Утринно Слово, държано от Учителя
на 19.3.1944 г. в неделя 5 ч. 45 м. с.
Беседата завърши в 6 ч. 45 м., с. Мърчаево, Софийско.
Небето ясно. Луната се праздни до 24 март.
Времето е тихо, меко и топло.
Стаята имаше хубаво осветление с газова лампа с чорапче.
Присвахаваха 30 - 40 души.

Добрата молитва. 91 Псалом.
Молитвата на Царството. ДУХЪТ БОЖИЙ.

Ще ви прочета само 3 стиха, които имат отношение с настоящето и бъдещето на човека. Ще ги намерите в Евангелието:

I. Това е Живот вечен, да познаят Тебе Единнаго, Истинаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.

II. Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдете в Мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя.

III. Аз съм Пътят, Истината и Животът.

Тези 3 стиха имат отношение към Пътя, Истината и Живота. Ако Пътят не изхожда на никъде, ако е затворен, къде ще ходиш по него? Пътят показва, че трябва да имаш условия да се движиш по него. Но движение не може да стане без да има светлина в човека, без да има топлина - вътрешен подтик и без да има сила, с която той да изходи пътя си.

В Пътя се намира смисълът на живота. Що е смисъл? Едно ядене има смисъл, когато яденето му ти причинява удоволствие и радост. Четенето на една книга има смисъл, когато тя ти дава радост. Ако четеш една книга на чужд език, но не разбираш смисъла на думите, какъв смисъл има това? Човек, който не разбира Любовта в нейните най-елементарни форми, не е разбрал смисъла на живота. Ако ти не оценяваш земния живот, как ще оцениш Небесния. Можем да

кажем, че земният живот е пъпка, ангелският живот е цъфнал цвят, а пък Божественият живот е узрял плод. Ти казваш: Плод. Но плодът, ако не мине през формата на цвета, не може да стане на плод и цветето не може да стане, ако не е било пъпка. В пъпката се дава известна сила, в цвета тая сила се изразходва. Цветът е говор. Като цъфне едно растение, то говори. Миризмата е говор на растението. Някои растения, които говорят по-хубаво, тяхното ухание е по-приятно, сладко. Ние мислим, че уханието е нещо безсъдържателно. То е цяла поезия, подобно на стихотворението на един поет, което четете. И ако не разбираш езика, то няма съдържание. Ако разбираш езика му, за тебе то има съдържание. Една математическа формула за един математик има съдържание. А за обикновения човек тя е без съдържание.

Ние трябва да се освободим от онова механическо разбиране. Ние мислим, че животът може да се влее. Животът не може да се влее - от никъде не може да се влее. Има нещо, което се влива в човека, но то не е живот. Да кажем, че се влива в лампата нещо, но това не е светлината, която се влива. Светлината отпосле идва. Трябва да имаш знание да превърнеш петрола в газообразно състояние и този газ да превърнеш в светлина. Трябва да имаш запалка за това.

Има 3 запалки в света. Едната запалка е Любовта, другата е Мъдростта, а третата е Истината. Един човек, който не е способен да се запали по 3-те начина, той никак не може да разбере какво нещо е животът, какво нещо е знанието и какво нещо е свободата.

Човек, който е разбрал Любовта, става безсмъртен.

Човек, който е разбрал Мъдростта, става съвършен.

Човек, който е разбрал Истината, става свободен.

Някой казва: Да се освободим. Можеш да правиш много пъти усилия да се освободиш. Най-лесното нещо е да се добие свобода, но е и най-мъчното нещо. Ти ако не разбираш Любовта и Мъдростта, не можеш да разбереш Истината. Ако не разбираш Любовта, не можеш да имаш понятие какво нещо са сладките думи в света. Съдържанието на нещата се познава чрез Любовта. На физическото поле, като изучаваме една ябълка, ние я изучаваме по законите на Любовта.

Сладчината е израз на Любовта. Колкото разбирането на Любовта е по-правилно, толкова сладчината е по-добра. Сладчината не е само в ябълките. Има и сладки мисли, сладки постъпки. Някой път един човек те погледне така, че целия ден ти е приятно. Има сладчина в погледа му. А пък друг те погледне и те среже. Съвременните хора ги е страх да умрат. Знаете ли защо? - Защото на границата на физическото поле са турени най-долнокачествени духове. Наричат ги обирници: те са тъй наречените апаши. Каквото вие имате, те го обират. Понеже много пъти сте минавали през тази област, търсите друг път. Ако искаш да бъдеш необран, трябва да си служил на Любовта. Ако искаш да бъдеш необран, трябва да си служил на Мъдростта. Ако искаш да бъдеш необран, трябва да си служил на Истината. Иначе ще бъдеш обран по всички правила и тогава, казват индусите, пак ще се върнеш назад. Всеки, който е обран, пак ще се върне назад, за да събере пак богатства. Който отива на онзи свят, трябва да носи нещо. Синът, който е отишъл да се учи, ако се върне без знание, за какво е отишъл?

Онзи момък, който обича момата, обича я за 3 неща. Ако една мома не носи в себе си качествата на Любовта, качествата на Мъдростта и качествата на Истината - аз говоря за душата - тая мома не може да бъде обичана.

Първият стих беше: И това е Живот вечен, да познаят Тебе, Единного, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил. Това е начало на Любовта.

Вторият стих беше: Ако думите Ми пребъдат във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем, ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя. Това е Мъдростта.

Третият стих беше: Аз съм Пътят, Истината и Животът. Това е Истината.

Ако тези 3 неща са разбрани от нас, макар и по много елементарен начин, вече ще ни дадат повод за едно ново знание. Вие никога не можете да научите един език, ако нямате слух. Ако искате да изучите писмения език, трябва да знаете азбуката на този език, имената и знаците на буквите, с които езикът си служи.

В Божествения свят нещата са реални. По какво се отличава Божественият език. В Божествения език, ако кажеш една дума, веднага това, което кажеш, става в момента - става - плодът е узрял. В Божествения свят нещата зреят. Ти никога не можеш да узрееш и не може да добиеш нещо, ако душата ти не влезе в Божествения свят. Не говоря за тялото. Тялото не може да влезе.

Ти казваш: Аз познавам този човек. Как го познаваш? Ти казваш: Тоя човек е добър. Как познавате добрия човек? Ти казваш: Добър човек е, има отличен, светъл ум. Това, което не можеш да опишеш, то е реално. Това, което не можеш да определиш, то е реално.

Божественият език, Божественият свят се само чувства. Ангелският свят се само вижда. А пък човешкият свят е свят на движение. За да си човек, трябва да ходиш. Нали си ходите на гости? Това е човешкият свят. Като отидете на гости, за какво си говорите? При сегашните условия ще говорите за бомби, за хляб, за това - онова. Човешкият свят е свят на свобода. От тук ще започнете и ще изучите първата буква на свободата, на земята.

Сега, има неща в света, които препятствуват на човека за разбиране на Любовта, на Божията Мъдрост и на Истината. Допуснете, че отивате при един ваш болен приятел и имате всичкото добро желание, носите му една хубава, красива ябълка, хубаво ядене, но той казва:

Не мога да ям. Носите му една хубава книга, с добро съдържание, но той казва: Не мога да чета. Довели сте някой аероплан или автомобил за него, но той казва: Не мога да се мърдам от мястото си.

Та казвам: Ние живеем в един свят, дето сегашните хора, като се влюбят, най-първо се разболяват. Това, което хората наричат Любов, то е първата болест на Любовта. Хората влизат здрави в Любовта и излизат болни и казват: Не ми трябваше. За Любовта хората се бият на бойното поле. За Любовта хората умират за своето отечество. От любов към парите - за да забогатеят, те работят през целия си живот. И след като придобият парите, оставят ги на другите и казват: Те да се ползуват. Как ще се ползуват дру-

гите, когато аз не съм се ползувал? То е все едно един професор да каже на студентите: Аз не разбрах това, но вие ще разберете.

В Любовта най-първо трябва да разбереш какво нещо е топлината. Любовта и човешкият живот на земята без топлина не могат да се изявят. Ако имаме един термометър, можем да определим Любовта на човека. Някой казва, че ме обича. Ще туря термометъра под неговата мишница и ще определя колко градуса е топлината.

Горенето не е любов. Да гориш, това значи да се измъчваш. Това, за което се мъчиш, това не е Любов, то е безлюбие.

Аз съм чел много книги за откраднатата любов. Всички вие вярвате, че любовта може да се открадне. Едничкото нещо, което не може да се краде, то е Любовта. Всичко друго може да се открадне. Единствените неща, които не могат да се крадат, са онези, които излизат от Любовта, Мъдростта и Истината. Всичко друго може да ви се открадне. Има кражба. Аз не зная какво разбирате вие под думата кражба. Често хората смесват понякога понятията. Човекът, който е скрит, за него казват, че лъже. Скритостта не е лъжа. Лъжата е единственото нещо в света без съдържание. Що е лъжа? Лъжа е това, което няма никакво съдържание и никаква стойност. Единственото празно нещо без съдържание е лъжата. Лъжата е позлатена. Някой път лъжата е позлатяват с Любов, някой път с Мъдрост, някой път с Истина. Всеки, който иска да излъже, като дойде при тебе, ще ти говори за Любов, за знание, за свобода.

За Любовта не се говори. За Мъдростта не се говори. За Истината не се говори. Там се мълчи. Вие като имате една печка, как ви говори печката? А пък и без да ви говори тя, вие знаете дали тя е студена или топла.

Аз мога да ви дам подаръци, мога да ви подаря месечината, но какво ще ви ползува това? Мога да ви подаря и планети, слънца, но какво ще ви ползват. Например, подаря ви слънцето. Като отидете на слънцето, какво ще правите? Съществата на слънцето са по-силни от вас, имат Любов, знаят повече от вас, то ще бъде смешно, вие, един невежа от земята, да им станете господар, като отидете там със своята тапия.

Та по някой път ние идваме в такова положение. Например ти казваш: Аз го обичам - туряш тапията си, искаш да го владееш. Той е слънце. Как ще го владееш? Единственото нещо, което не се владее, е Любовта. Единственото нещо, което не се владее, е Мъдростта. Единственото нещо, което не се владее, е Истината. Те са абсолютно независими. Вие трябва да се освободите от подобни заблуждения.

Някой път вие мислите защо Христос не влиза в положението на вашите страдания. Питам: Вие страдали ли сте като Христа? Нито на едного от вас не е текла кръвта от порите, както на Христа. Че страдал Христос, това не е още Любов, това показва големите препятствия, които седяха по пътя за постигането на Любовта. Големи препятствия имаше на пътя на Любовта.

В Америка един земеделец имал един голям чифлик, но цялата местност била покрита с каменна кора. И нищо не ставало на тая земя. И мислил той един ден да напусне това място. Но идва един учен и му казва, че тая канара е 25 см дебелина и че отдолу има много хубава почва. Отстранили канарата и плодородната почва излязла отдолу.

Та това, което ние, съвременните хора, наричаме грях, това е тази каменна плоча. Тя трябва да се разчупи. Когато се разчупи тази каменна плоча, ще излезе хубавата почва. Камъните на тая каменна плоча трябва да се турят само като ограда, като стена наоколо.

Представете си, че вие отивате при Бога и Му казвате, че го обичате, и че сте готови всичко да направите за Него. Господ, Който знае всичко, като ви погледне, нищо няма да ви каже и ще ви даде най-малката работа, за да види, колко Го обичате. Ако вие сте в едно училище и кажете, че обичате учителя, вие трябва да направите нещо за него, за да покажете, че го обичате; трябва да учите предметите, които е преподавал. Един преподава музика; трябва да знаете поне една песен. Ако обичате знанието, поне една книга трябва да разбирате добре. Ако обичате светлината, трябва да знаеш какво нещо е светлината, да се разговаряш с нея. Някой път съм казвал, че човек трябва да се разговаря със светлината. Боли те гърбът. Постави си гърба на светлината и мисли за

светлината, за това, което тя съдържа и болката ще изчезне. Всички болки на ума произтичат от недоимък на светлина. Всички болки на сърцето произтичат от недоимък на топлина. И всички болки на човешката душа произтичат от недоимък на Истината. Ако ти си готов всичко да направиш за Истината, ти си богат човек. Като дойде един човек и ти проговори за Истината, ти да бъдеш готов да направиш всичко, каквото иска Истината. Ако обичаш Мъдростта всичко какво иска тя, да го направиш.

Само Любовта може да любиш. Ако любиш Любовта, тогава ще имаш и живот в себе си. Единствената сила, която задържа живота, е Любовта. Казано е: „Това е Животът вечен, да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго, Бога и Христа, Когото Си изпратил". Това е живот вечен да познаеш Любовта.

Не е необходимо за нас да отидем в онзи свят. Ние сме вече в онзи свят. Ние сме едновременно и в Божествения свят, и в ангелския свят, и в човешкия свят. С ума си ние сме в ангелския свят. Със сърцето си ние сме в Божествения свят, а пък с душата си ние сме в човешкия свят. Ти с душата си ще служиш на хората.

Господ иска своето си. Господ не казва: „Дай Ми ума си", а казва: „Дай Ми сърцето си", не казва: „Дай Ми душата си". Христос казва: Отче, в Твойте Ръце предавам Духа Си. Обаче на всички други места в Библията пророците турят тия думи в Божията уста. „Сине Мой, дай ми сърцето си". Това сърце трябва да влезе в Божественото сърце, за да се пречисти. Иначе, то ще остане нечисто. А щом то е нечисто, тогава всички работи ще останат неразбрани.

Човешкото сърце се очиства само чрез светлината и чрез Истината. Чистота и святост, това са две неща различни. Святостта е качество на ума, чистотата е на сърцето, а свободата - качество на душата. Казано е в Писанието: Бог вдъхна в ноздрите на човека Дихание на Живот и той стана жива душа.

Да живееш, това значи да си свободен. Първият етап на свободата това е животът.

В съвременния живот ние искаме да ни обичат хората. Бог, който ни е създал, и ни е обикнал.

Сега втората фаза е: ние трябва да обикнем. А пък ние още седим и казваме: Да има кой да ни обича. Понеже ти на земята въплотил си се, това показва, че Бог те е обикнал. Сега ти трябва да проявиш Любовта си към Бога. И ако хората не разбират това, съвременният им живот се обезсмисля. Хората все очакват някой да ги обича. Бог те обича, Той те е обсипал с безброй блага: свободен си; при дишане чистият въздух влиза в дробовете ти; при слушане най-хубавите тонове влизат през ушите ти; най-хубавото ухание влиза през носа ти; най-хубавата храна влиза през устата ти. Бог ти е дал и малката свобода да ходиш, гдето искаш. Какво повече искаш от това?

Законът е: човек, който иска много, то е човешкото. Хората искат много. Вземете едно малко дете; то иска много, не се задоволява с малко. И ангелите искат много, но се задоволяват с по-малко. А най-малко иска Бог.

Ти не можеш да разбереш Любовта, ако не искаш най-малкото. Това е вярно. Някой говори за човешка, ангелска и Божествена Любов. Аз ще ви ги представя нагледно. При Божествената Любов има следното: ти, когато обичаш някой човек, само като го зърнеш отдалеч, от половин километър разстояние, само като видиш гърба му, шапката му, цял ден си весел. Нито ти е говорил, нито те е видял, но си доволен. При ангелската Любов има следното: ти си весел, когато той ти се усмихне. А пък при човешката Любов ще се ръкуваш с него, ще го пипнеш. И като му хванеш ръката, можеш да забележиш, че ръката му е студена и после като ти говори ще видиш, че езикът му не е добър. Всички ние се спъваме в човешката Любов.

Та не се ръкувайте, докато не сте разбрали Божествената Любов и ангелската Любов.

Ангелите са красиви. Човек, който не е красив, не е ангел. За да бъдеш ангел, трябва да бъдеш красив, а пък за да бъдеш Божествен, трябва да вземаш най-малкото. Като ти, дадат една бучка захар, цял ден да носиш бучката и да и се радваш. Аз съм гледал дете: то ще близне бучката захар и пак ще я тури в джоба си, и ще се радва, и после пак ще я извади, и ще я близне.

Какво сме добили досега? Ти си бил красив, но един ден се погледнеш и виждаш, че си остарял. Ти си обичал всички и всички са те обичали. Дойде един ден и никой не те обича. Синовете, приятелите, зетьовете казват за тебе - стария човек - Господ да си го прибере, да си отиде. Няма по-голямо страдание от това.

Сега искам да ви наведа на следното: не да бъдете богати, защото вие сте богати. По-голямо богатство никой не може да ви даде. Не да ви дам знание, знание имате много, имате много библиотеки, книги, учени работи, но не умеете да ги четете. И свобода имате много, но сте вързани. Децата някой път връзват бръмбари, бръмбарът хвръкне, и понеже е вързан с конец за крака, пак тупне на земята, пада. Ти искаш да бъдеш свободен, но някое дете те е вързало за крака. Хвръкнеш и туп, паднеш, защото си вързан от едно дете, което си играе с тебе. Ти обичаш някого, но са те вързали и цял ден се мъчиш. Пари имаш, всичко имаш, но казваш: Няма да изляза днес, за да не ме оберат. Връзва се за парите. Казваш: Пари имам, няма да изляза, за да не ми разбият касата. Питам: Парите нуждаят ли се от пазене.

Единственото нещо, което не познава Любовта, а познава всички хора, това са парите. За парите е все едно дали са в циганski джоб или в джоба на царя.

Престанете да се самоизмамвате в Любовта! Преди години дойде при мене един млад момък и ми каза така: Търся да обикна някого. Казах му: Защо не обикнеш баща си и майка си, които са ти дали живот. Той каза: Невежи са, не харесвам характера на майка си.

Майка ти девет месеца те е носила с Любов. Че ти ако не обичаш майка си, никого не можеш да обичаш. Един човек, който не обича Бога, никого не може да обича.

Някой казва: Аз те обичам. Аз зная колко ме обича. Ако съм кокошка, ще дойде една вечер при мене, ще отреже главата ми, ще оскубе перата ми, ще ме опече. Ако съм ябълка, зная как ще ме обича. Нещата, които обичате, какво ги правите. Които са за ядене, ги ядете; които са за яздене, ги яздите; които са за горене, ги изгаряте. Гориш дървата. Това е любов.

Това е Живот вечен да познаят Тебе Единнаго, Истиннаго, Бога и Христа, Когото Си изпратил.

Значи, това е живот вечен, отдалеч да видиш слънцето на живота да изгрява и да се радваш. Когато то дойде на зенита, пак да се радваш, когато това слънце залязва, това е човешката Любов: пак да се радваш.

Сега. При сегашните условия вие казвате: кой може да ни избави, да освободи хората. Само Бог освобождава хората.

Колко е мъчно да се разбере животът. Ние, съвременните хора, не живеем настоящия живот, а живеем един живот на миналото, един живот на хиляди години назад, това са минали понятия, с които живеем. Някой път си недоволен, искаш да си отмъстиш и пр. Това е все живот на миналото. Бог е Любов, всичко в света е красиво и хубаво, а ние сме недоволни, то е от миналото. Понеже си бил богат, но богатството ти е взето; имал си знание и си го изгубил; едно време си имал хубава памет, но сега забравяш; едно време си бил силен, но сега усещаш, че силите ти са те напуснали. Къде са отишли силите ти? Това са заблуждения на миналото.

И това е Живот вечен да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго, Бога и Христа, Когото Си изпратил.

Това е живот вечен да се освободим от всички минали заблуждения и да дойдем до Новото, което Бог ни дава.

Бог изисква да разберем живота, който ни дал на земята. Например ти дадеш на един човек една чаша вода и цял ден да се радваш, че си дал една чаша вода някому. Дал си някому един плод и да се радваш, че си имал условия да му дадеш един плод. Това е служене на Бога.

Да се радваш цял ден, че си срещнал един човек и си му казал една хубава дума.

А пък ние сега говорим, че има ангели, че има онзи свят и пр. Има ги, всичките тия работи. Но това знание не е достатъчно.

За да разберете Любовта, искайте най-малкото. При Христа дойдоха двама Негови ученици и поискаха от Него следното: единият да седне от ляво, а пък другият от дясно на Него. Голяма работа искаха. Христос им каза: „Не знаете

какво искате". Те му казаха: „Как да не знаем". Христос им каза: „Делата, които Аз правя, можете да ги правите и вие... Аз се кръщавам, можете да се кръстите и чашата, с която Аз пия, можете да я изпиете, но да седнете отдясно и отляво на Мене, това може да даде само Отец."

Бог дава най-малкото. В света най-малкото дава Господ. Бог е дал най-многото: Той е създал света, а пък за нас е дал най-малкото. Ти казваш: „То е много малко". Едно житно зърно е малко, но като се посява последователно десет години, то расте и се увеличава, и става много. Малкото расте, а пък голямото не може да расте.

Ако нямаш най-малкото от Любовта, не можеш да я разбереш.

Ако нямаш най-малкото от Мъдростта, не можеш да я разбереш.

Ако нямаш най-малкото от Истината, свобода не можеш да имаш.

Бъдете сега доволни от най-малкото, което ви е дадено. То е много трудна работа. Дадат ти едно зрънце. Ти ще го хвърлиш, като кажеш, че е много малко.

Поставете най-малкото от Любовта в сърцето си. Поставете най-малкото от Мъдростта в ума си. И поставете най-малкото от Истината в душата си и ще добиете едно знание, което е следното: „Това е Живот вечен да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго, Бога и Христа, Когото Си изпратил".

Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас, и Аз ще ви се изявя.

„Аз Съм Пътят, Истината и Животът".

И тогава да кажеш: „Ти Си Господи, Пътят, Истината и Животът и аз ще ходя този Път с Тебе заедно".

Песен: „Аз мога да любя".

ОТЧЕ НАШ.

След това се направи следното упражнение: Двете ръце съединени над главата в остър ъгъл. Те три пъти слизат до главата и се издигат и след това се спущат бавно надолу ка-

то обливане. След упражнението Учителят каза: Първото движение се свързва с думите: „И това е Живот вечен да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго, Бога и Христа, Когото Си изпратил“. Второто движение се свързва с думите: „Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя“. Третото движение има връзка с думите: „Аз Съм Пътят, Истината и Животът“.

При всяко едно от тези три движения мислено се изговаря съответният стих.

НОВОТО В ЖИВОТА

II Беседа за пролетта, държана от Учителя на 22.3.1944 г., сряда, 5 ч.с., с. Мърчаево, Софийско. Небето облачно. Вали сняг, времето влажно, тихо и топло. Луната се праздни.

Добрата молитва.
Евангелието от Матея 15 гл. от 1-10 ст.
(Чете Темелко Стефанов)
Евангелието от Лука 17 глава от 1-10 ст.
(Чете Стефан Белев)
Евангелие от Марка 3 глава от 1-10 ст.
(Чете Симо Стефанов)
Евангелие от Иоана 6 глава от 1-10 ст.
(Чете Петър Стоянов - кмета)
ДУХЪТ БОЖИЙ
ОТЧЕ НАШ.

Човешкият живот има смисъл само, когато човекът го разбира. Говоря за живота като едно велико благо, чрез което Бог се изявява и всичкото бъдеще на човека зависи от разбрания живот. Един живот, за да се разбере, има известни условия. Да кажем, че в човека има желание да ходи, но ако няма просторно място, накъде да ходи? Да кажем, че светлината пътува. Но за светлината трябва една обширна вселена. Живот без мисъл няма изражение. Мисълта е равна на светлината. Живот без свобода не може да се изяви. И живот без Любов не може да се осъществи.

Аз искам да ви говоря за някои неща, които са съществени. Има много научни работи, които са научни залъгалки. С каква бързина се движи светлината? - С 300 хиляди километра в секунда. Това число за тебе нищо не значи, понеже не може да схванете тази бързина, след една секунда светлината, която е минала покрай вас, ще бъде далеч 300 000 километра от вас.

И това пространство 300 000 километра е незнайно за тебе. Има и други научни страни. Например човешката мисъл се движи с бързина 3 квадралиона и 600 билиона километра в секунда.

С тази бързина ти на всякъде можеш да бъдеш в материалната вселена. Сега остава да мислиш (какво нещо е да мислиш) какво нещо е квадралион. И хиляди години да мислиш върху това, няма да го схванеш. Това са научни термини, които и ученитe не знаят добре. Например вие произнасяте думата Любов. Между думата Любов и самата Любов има такова грамадно разстояние, както между Небето и земята. До сега мнозина са ми говорили за Любовта. Например някой казва: Сърцето ми гори - сърцето на човека да гори, това не е Любов. Ако е за горене, и огънят гори, и лампата гори. Едно от качествата на Любовта е, че тя произвежда живот. Но не един живот на страдание. Да страдаш това не е Любов. Казва някой: Ако ме обичаш, ще страдаш. Това е насилие, ти хващаш една кокошка и я заколваш. Казваш: Ако ме обичаш, трябва да умреш - да станеш жертва за мен. Умиране в даден случай какво значи?- Да умре човек, това значи да отиде в другия свят. Когато слугата излиза от дома на господаря и отива на нивата, той умира; и като се върне - оживява. Слънцето като залезе вечерта, умира и сутринта като изгрее, оживява. Ние мислим, че като умре нещо - изчезва. Не. - В друг свят е влезнало.

Когато първите хора от многото знания станаха много учени, влезнаха в друг свят. И тогава Господ ги облече в дрехи и ги изпрати от дома си. Каза им: Идете да учите. Та първите студенти бяха Адам и Ева, които излезнаха от бащиния си дом и дойдоха в университета на земята да се учат, в кожени дрехи, да са здрави дрехите, да не се късат. В рая те носеха царски дрехи, мантии. А пък в този свят са съвсем други законите. И сега, хората след като излезнаха от рая, започна една борба между тях. От нищо нещо стана. Народиха се 3 мъжки деца. Дойде им на ум да служат на Бога. Казаха, трябва да се прави нещо; да не би да забравим онова учение в рая. Да турим някакъв ред. Единият от синовете беше земеделец. И пренесе най-хубавото от житото, което имаше, пренесе го в

жертва на Бога. Но като гореше това жито, димът му не отиваше нагоре към Бога, а пъплеше на земята като мъгла. А другият беше овчар. Той взе и пренесе едно агне на Господа. И димът на това агне възлизаше нагоре. Тогава Каин каза: От земята извадих най-хубавото и го пренесах в жертва и чудна работа, димът пъпли по земята. А ето, брат ми закла агне, а димът му отива нагоре? И той почна да разсъждава научно. Каза: Значи моят материал е малко по-долен от материала на брата ми. И ако аз принеса на Бога в жертва брата си, Господ ще погледне на мене другояче. - И пренесе брата си в жертва. Това по-рано беше теория в неговия ум. Но като пренесе в жертва брата си, Господ му каза: - попита го, къде е брат ти? Каин каза: „Не съм страж на брата си". Господ каза: Кръвта на брата ти вика от земята. Ти си направил едно престъпление. Ти не попита брата си дали иска да стане жертва. И тогава Каин се обръща към Бога и каза: Хубаво, ти ме изпъждаш и всеки, който ме срещне, ще ме претрепе като едно куче. Бог му казва: Ако някой те претрепе, неговите грехове ще бъдат 7 пъти по-големи от твоите. Аз ще туря белег върху тебе, та никой да не те убива.

Та казвам: В света греховете са смъртни, не се изкупуват. Единственото нещо, което изкупува, е Любовта! Единственото нещо, което лекува, е Любовта! Никакви мерки, никакви пари, никакво жертвоприношение, никакви молитви и никакво разкаяние не са достатъчни. На един човек ти трябва да му възвърнеш онзи живот, който Бог му е дал. Та първото нещо, един морал е - не отнемай на човека онези блага, които Бог му е дал. Това е първото нещо. Ако искаш да благуваш, не препятствай на човека върху неговото умствено развитие; не препятствай на човека върху неговото духовно развитие и не препятствай на човека върху неговото физическо развитие.

Сега, някои от вас сте дошли тука от далече при нас и казвате: Ние имаме Любов, другояче не бихме дошли тука. Хубаво, вие, които дойдохте тука, имате Любов, а онези, които не дойдоха? Ще ви дам едно сравнение - светлината, която иде от 150 милиона кв. километра от слънцето, и тя присъства сега на събранието. Всяко присъствие, което е лишено от Любов, не носи никаква полза; всяка мисъл която е лишена от

Любов, няма сила; всяко чувство, което е лишено от Любов, няма съдържание в себе си и всяка постъпка, която е лишена от Любов, тя никога не може да се реализира. Любовта в света е великият закон, за да постигнем онова, което сме дошли да извършим на земята.

Трябва да се живее, трябва да се яде, трябва да се работи. Но как? - В яденето има две крайности: когато преяждаш, това е разточителство, това е прегрешение. А когато си недояждаш, постиш, за да спестиш пари за черни дни, то е другото прегрешение. Някои хора постят с тази цел. Не. Ще ядеш и ще благодариш на Бога. Ще ядеш толкова, колкото ти е дадено, и нито един грам няма да вземеш повече. Ако много ядеш, ти ще работиш. Понеже на земята в сегашното състояние хората много работят. Имате един съвременен поет, който е написал няколко книги или имате някой философ. Какво е допринесъл поетът или философът със своята книга? - Тази храна, която философът доставя, е много твърда и мъчносмилаема за хората. Какво ще разбере един прост човек под думата субстанция или под думата есенция? От квантовата теория? Какво ще разбере като му се каже, че сярната киселина или азотната киселина се съединява с друго вещество? Какво е киселина? - Киселината съдържа известни елементи, които са решили да опапат някого. Киселините са Каиновците в света, а пък основите са Авеловците в света, които стават жертва - а пък солите - това са Ситовците. Казва се в Писанието: „Ако солта избезсолнее, с какво ще се осоли?" Когато Каин уби Авел, тогава дойде Сит. Дойде солта в света.

Обаче трябва да се тури друга една основа. Ако вие не поставите Любовта за основа в живота си, върху какво ще градите? - На камък трябва да се гради. Не на камък се гради земната сграда. А пък животът, който не е съграден от Любовта, носи в себе си най-големите нещастия. А живот, който е съграден върху Любовта, носи най-големите блага.

Когато говорим за Любовта, ние подразбираме светлината в човешкия ум. Щом мислиш - Любовта е проникнала в ума ти; щом има топлина в сърцето ти - топли чувства, Любовта е проникнала в сърцето ти; щом си здрав, Любовта е проник-

нала в тебе. Болестта, болните хора показват безлюбие. Хората, които не мислят (има) безлюбие, хора, които не чувстват - има безлюбие. Те не могат да очакват нищо в света.

Аз говоря за Любовта като единствена сила, с която човек може да постигне всичко онова, което желае; може да постигне всичко онова, което мисли; и може да постигне всичко онова, което чувствува.

Представете си, че аз съм един беден човек, нямам нито 5 пари в джоба си. Но имам една светла мисъл, едно светло чувство, една светла постъпка. Зная значи, законите на светлината, законите на живота. Да допуснем, че ти имаш проказа или сифилис, които никой не може да излекува. Твоят живот е в моите ръце. Аз имам възможността да те излекувам. Една капка от Любовта струва милиарди. Този елексир, за който се говори, елексирът на вечния живот е Любовта. Вземи от онази първична капка на Любовта, която ще капне в твоя ум, сърце и Дух; и когато тя капне, веднага се добива светлина в ума, благородни чувства в сърцето. Когато тя капне в твоята душа, образува се онази благородна постъпка, която прави човека силен и всичко може да направи.

Някой казва: Не мога да направя това или онова. Че как се бият сега хората? Как го направиха това? Казват: Хората не могат да изпълнят Христовото Учение! Сега 20-30 милиона хора се бият и всеки един се жертва, напуща баща си и майка си, и жена си, и къщата си, всичко напуща и се жертвува.

Та казвам: Ние не искаме хората да умират за нас. Досега беше обратният закон - да умират. А пък сега искаме хората да живеят заради нас. Ние не искаме хората да страдат заради нас, а да благуват заради нас. Сега идва някой човек и го карат като вол да работи. Всички имате някой път мисълта, че сте по-учени от другите. Не. Това е едно заблуждение, няма нито един човек по-учен. Според мен един учен човек е, който изпълнява Волята Божия. Който изпълнява закона на Любовта. Който слугува на Любовта. Един човек, който не слугува на Любовта, той е голям простак. Първокласен простак, по-голям простак не може да бъде от него. И светът страда от тези големи простаци. Казват за някого, той е владика, има корона на главата си! Оставете тази корона.

Ако той няма короната на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на добродетелите, тогава какво значение има другото? И ако не носи знамето на Истината в своите ръце, тогава какво значение има неговата дейност? Ръката ти трябва да прави хубави неща: да пише нещо хубаво, да изоре хубаво земята, да ушие нещо хубаво и т.н.

И ако вие погледнете ръката си, ще видите, че Бог е положил всички закони на ръката ти. На ръката ти са написани и Любовта, и Мъдростта, и Истината. И Библията е написана на ръката ти. Но много ситно е написано на ръката. И сега, това, което го наричат врачуване, за да добиеш това знание, трябва да отидеш при някого, за да ти каже твоето бъдеще. Аз да ти кажа: Ако сте лишени от Любовта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от Мъдростта, голямо страдание ви чака и ако сте лишени от Истината, голямо страдание ви чака. Такива страдания, които вие още не сте сънували! Ти казваш: Какво ще правя? Ако сте запознат с Любовта, очаквате най-големи блага, които човек не може да си представи и въобрази! Ако сте запознати със знанието и с плодовете на знанието, най-големи блага те очакват; и ако сте запознати с Истината - също. Ето врачуване - знаеш ли какво ще кажеш? Кога един човек се нарича баща и кога един човек се нарича майка? - Бащата трябва да мине през два етапа, за да стане баща, той трябва да се откаже от своя егоизъм. Някой иска да живее само за себе си и казва: Аз не искам да имам главоболие от хората. Бащата трябва да роди един син и една дъщеря и ако не може да роди един син и една дъщеря, той не е баща. И онази майка, която не може да роди един син и една дъщеря, тя не е майка. Един син най-първо да го родиш в Божествения свят, там ще го намериш горе. После ще слезне при ангелите и после ще слезне на земята. Не мислете за тукашните деца, те са кукли. Един син, който не обича баща си, син ли е? Един баща, който не обича сина си, баща ли е? И майка, която не обича дъщеря си, майка ли е? И една дъщеря, която не обича майка си, дъщеря ли е? - Най-голямото благо на бащата е синът или дъщеря му да го обичат. И най-голямото благо на дъщерята или сина е

бащата и майката да го обичат. Ако дъщерята я обичат бащата и майката, тогаз и като се задоми, ще бъде добре. Но ако няма благословението на бащата и майка си, всичко е напраздно.

Или другояче казано, ако на земята нямаме Божието благословение, благословението на неговия Дух, нищо не можем да постигнем! Ако ние не виждаме Бога в светлината, която ни праща, във въздуха, който дишаме, във водата, която пием, в хляба, който ядем, где е тогава Господ? Като ядеш хляб, ще благодариш. Скрит е Господ там и ако ядеш с Любов, ще почувстваш Господа. Ако го ядеш без Любов, Господ те наказва. Всъщност ти сам се наказваш.

Та казвам: Казано е в Писанието: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Истината е свързана със свободата. Пътят е свързан с движението. Път без движение няма смисъл. Хората трябва да се движат по път. Истина без свобода няма смисъл. Да обичаш Истината, значи умът ти, душата ти, сърцето ти да са свободни.

Сега се заражда между хората спор. Всички спорят и казват: Не ме обичат. Как знаете, че не ви обичат хората? Някои казват, че не го обичат. Ще ви приведа един анекдот Анекдотът е разказ, в който има нещо вярно, но има неща неверни. Върви по един път един богат милионер, върви и един беден човек, който му казва: Господине да не вървиш по този път, той е опасен. Богатият му казва: Това не е твоя работа, аз съм свободен. Аз разбирам тая работа. Бедният му казва: Казвам ти като човек, по този път не върви! Богатият казва: Да мълчиш, аз зная. И бедният както вървял, по едно време чува рев и вик за помощ. Богатият паднал в един кладенец и вика отвътре. Бедният пита тогава, какво викаш? Богатият казал: Братко, извади ме, голямо нещастие имам! Бедният му казал: Ти знаеш ли кой съм аз?- Не зная. Бедният казал: Аз съм онзи човек, който ти каза да не вървиш по този път. Аз те познавам, ти си доста голям кожодер, искаш от баща ми известна сума пари. Аз ще те извадя само ако подпишеш, че няма да искаш тези пари. Господ те тури в кладенеца и ще те научи на щедрост. И ако ти си щедър, да прощаваш, аз ще те извадя, но ако не си щедър, ще те

оставя в кладенеца. Богатият казал: Колкото искаш ще ти дам. Ще ти дам половината от имането си, само ако ме извадиш!

Ще ви приведа друг един пример: „Един английски милионер влезнал в едно помещение, гдето били богатствата му, обаче се затворила вратата и той останал вътре в това помещение и умрял от глад. В последния момент на живота си той писал една бележка: „Ако имаше един, който да ми даде хляб, щях да му дам половината от имането си". Умира и пак дава половината. Ние, съвременните хора, даваме половината, давайте цялото, за да оживеете! Нищо повече! Кой ще ни помогне? Как е тази работа? В първото Християнство имаше един много хубав разказ. Ирод искаше да бъде благоугоден на евреите и прие апостол Петър, и го затвори, и му тури букаи, и искаше да го принесе в жертвоприношение като Авел. Но 120 души братя постоянно се молеха за Петър. Една вечер идва един при него и му казва: Ставай! Сега не е време за спане. Побутна го по ребрата, каза му: Облечи се сега. Този Ангел погледна и на Петра му паднаха букаите и веригите! Двамата дойдоха до затворническата врата, тя се отвори и Ангелът извел Петра навън и му казва: Утре да не идваш пак да се показваш на Ирода! Да те няма никъде! Като излезна Апостол Петър, мислеше, че е сънувал сън и като усети, че е свободен, зарадва се! Това беше първата опитност на апостол Петър. Но това е силата на Любовта, на 120 души братя.

Ако твоят ум, твоето сърце и твоята душа не работят за тебе, и Ангелът няма да дойде! Та ние, съвременните верующи, трябва да впрегнем ума си, сърцето си и душата си - да се молим трябва!

Постоянно ме питат, кога ще дойде мирът? - Молете се и ще дойде мирът. От вас зависи. Ако всички се обърнат с ума си и със сърцето си, и с душата си към Бога, мирът ще дойде веднага. А пък сега всички искат да победят. Мъже и жени се бият. Мъжът иска жената да отстъпи; и жената иска мъжът да отстъпи. Мъжът казва: Аз съм мъж. Жената казва: Аз съм живота, аз съм нивата. Какво струва твоето семе в хамбара, гдето ще го сееш ти? А мъжът казва: Какво струва твоята нива без моето семе.

Но нивата излиза от Адам. Онази нива беше в Адам и излезна от него. А пък Адам и той не е глава. Понеже едно време и той беше някъде, и Господ го взе, и каза: „Да направим човека по образ и подобие свое."

А кой беше образът и подобието на Бога? Бог вложи закона на Божествената Любов, на Божествената Мъдрост и на Божествената Истина в човека, да обича човек Любовта, отгдето живота иде, да обича знанието и да обича свободата, да не изнасилва никого.

Някой пита: Как се служи на Бога?- За да служиш на Бога, не изнасилвай човека, неговата мисъл, остави го свободен в неговата мисъл, в неговите чувства и в неговите постъпки. Ти казваш: Чакай да го просветя. Не сме ний, които просвещаваме хората. Богът е Който просвещава хората чрез нас. И ние всички трябва да бъдем проводници на Неговата Светлина, и Неговата Топлина, и на Неговата Сила. Ще мислим, че всеки човек излезнал от Бога, а пък щом излезнал от Бога, носи Любовта; щом излезнал от Бога, носи знанието, съдържанието. Щом излезнал от Бога, той носи свободата. А това знание е потребно за всеки един човек.

Ти като погледнеш този хляб, ако го изядеш с любов, ако си бил неразположен, в тебе ще дойде една отлична мисъл и ще мине неразположението ти. Ще седнеш, ще вземеш перото и ще напишеш един куплет „Парице, парице, всесилна царице, с тебе в рая, а без тебе на края". Без тебе простия за мотика, а с тебе го турят за владика. Когато човек не изпълнява законите на Любовта, главата започва да се деформира в него. Известна част на главата му се деформира. Всеки трябва да знае това. Когато един човек не върви по пътя на Мъдростта, главата му се деформира пак на друго място; и когато човек не изпълнява закона на Истината, главата му се деформира на трето място. Че какво струва главата, която е деформирана в предната част, задната част и горната си част, спитена е горе. Такъв човек прилича на змийска глава, на която горната част е сресната с гръбначния стълб, с гръбначния мозък. И ако търсиш съчувствието на змията, няма да го намериш у нея. Аз съм гледал как змията хваща някоя жаба за крачето. Жабата кряка, но змията спокой-

но я хваща и поглъща. Жабата при никое друго животно не кряка, но като я хване змията кряка - от Любов кряка или от страх. Но по някой път и змията получава урок. Някой път я хваща таралежът за опашката. Таралежът си свие тялото и си покаже само бодилите. Змията се увива около таралежа, но не може да направи нищо. А таралежът я яде спокойно. Турците казват - каквото правиш, ще го намериш. Преди няколко време дойде една сестра и ми приказва за друга една млада сестра. Тя ми каза така: Тя е много устата, много нарлет, упорита, не работи, ленива е, мързелива е и пр. Аз казах: Тя е артистка! Казах ѝ: Ако една артистка представлява жена ленива, нали ще я представи тъй както трябва. И ако не я представи тъй както трябва, няма да я одобрят. Ако я представи както трябва, ще ѝ ръкопляскат. Жена, която не може да бие мъжа си, не е артистка. Мъж, който не може да бие жена си, не е артист. На сцената е той. Публиката ще му ръкопляска. Ако не я бие, ще кажат: Той е баба. Пък ако я бие, тогава е герой. Че нивата, ако не я копаеш, какво ще ти даде тя? Биенето е копаене. Само че той копае на гърба на жена си, там е неговата погрешка. Когато мъжът се разсърди на жена си, да вземе мотиката и да отиде на нивата, и да каже: Това го правя заради жена си. И когато жената се разсърди на мъжа си, и тя да вземе мотиката да иде на нивата и да копае. И да каже: Това го правя заради мъжа си. После да копае и лозето, и жената като се разсърди на мъжа си да вземе да изпере дрехите му, да ги очисти и да ги изглади. Това е новото разбиране на нещата. Това е новият начин, новото разбиране и Бог така постъпва с нас. Бог ни най-малко не прави въпрос за нашите прегрешения. Че си пил много, не прави въпрос. Господ каза: Пий, но вода. Най-хубавата вода пий, спирт не пий, ром, коняк, а пий вода.

Та казвам: Първото нещо е: В новото Учение се изисква взаимно почитание. Ако ти не се научиш да почиташ хората както трябва, и те не могат да те почитат. Трябва да ги почиташ, защото Бог живее във всички хора и Той ни изпитва. Ти казваш: Някой човек е много лош. Аз казвам: Той е артист.

„Няма скрито покрито." Мъж, който бие жена си, има известни линии на лицето му, по скулите му. И жена, която натупва мъжа си, и тя има известни линии на това място. Ако ти биеш жена си, като идеш в другия свят ще ти кажат: Какво си научил? - Научих само да бия жена си. И каква песен си съчинил като я биеш? Биенето значи като свирене на китара. Дръннеш първия акорд, втория акорд, третия акорд: трябва да даде един звук. Има песен и в биенето на барабана. Този барабан дава основния тон на целия оркестър. Ти един човек, ако не може да го биеш по закона на Любовта, по закона на Мъдростта и по закона на Истината, това не е бой. Съгласен съм да го биеш. И човек, който е бит по закона на Любовта, придобива живот; човек, който е бит по закона на Мъдростта, придобива знание и човек, който е бит по закона на Истината, придобива сила. За да станеш силен, трябва да те бият по закона на Истината. И да се радваш, че са те били. И първите християни се радваха, че са бити. Те се радваха, че са бити по закона на Истината. А пък ние, съвременните хора, не познаваме този закон. Вие ще кажете: Те са елементарни работи. За мен един цигулар, който не знае да свири добре, той нищо не знае от музиката. За мен един певец, който не може да пее, не разбира нищо от музиката. Който знае, той показва с пеенето си. Художник, който не може да рисува, не разбира от художеството; и оратор, който не говори, не е оратор.

Разни блага ни е дал Бог. Ти като срещнеш на пътя един човек, ако не го погледнеш така красиво, не си разбрал законите на живота. Някой ми казва: Срещнах една жена, която няма да забравя, един поглед ми даде, 20 години се минаха от тогаз и като си спомня за този поглед всичките ми страдания изчезват. Това е изкуство, знание. Не само да се оплакваме, че страдаме, но да се радваме, че страдаме. Господ казва така:

Не считайте мъчнотиите в живота за наказание. Те са бич за вашето спасение.

Не считайте несгодите в живота за наказание, те са подтик за вашето подигане.

Не считайте страданията за наказание. Те са целителен балсам за Неговата повдигаща ръка.

Следвайте повеленията на Моя Дух и слушайте Моите Светли Духове. И вървете по Пътя, по който те ви водят.

Ходете по Пътя, по Който Той ви ръководи. Слушай светлите Духове и ще бъдеш благословен.

Когато ние обичаме някого, ние трябва да му дадем най-хубавата храна, с която ние си храним; когато ние обичаме някого, трябва да му дадем най-чистия въздух; когато обичаме някого, трябва да му дадем най-хубавата светлина, най-хубавата лампа! Сега тази лампа тук показва какви трябва да бъдем ние. Това е най-хубавата лампа в Мърчаево. И в Мърчаево искаме всички да бъдат светли, както тази лампа. И другите братя да бъдат като тази лампа. И благодарение, че се намери тази лампа. Онези работеха за прекарване на електричеството, но все се намери една лампа тук, която да свети като електричество!

В света най-великото нещо е Любовта! Няма по-велико нещо от това да възприемем Божията Любов, Божията Мъдрост, Божието Знание. Няма по-велико нещо в света, да възприемем Божията Свобода. Единственото нещо, което трябва да ни радва, е присъствието на Божията Любов вътре в нас. Присъствието на Божията Мъдрост в нас и присъствието на Божията Истина в нас. Присъствието на Новия Живот. Присъствието на Знанието в нас и присъствието на свободата, която ни е дал Бог!

Господ казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Този път е в нас сега, Бог е вътре в нас. Казва Господ: „Аз съм Пътят, Истината и Животът" вътре в тебе. Всеки, който познава този Път, тази Истина и този Живот, ще има всичките Божии благословения!

И това е Христовото Учение. Христос казва: „Ако ме любите, ще опазите Моя Закон, който ви давам".

И какво по-хубаво в света да бъдеш чадо Божие! Син Божий! Какво по-хубаво от това да бъдеш дъщеря или дете на Бога! Нищо друго не може да се сравни с това! Ако ти си син Божий, имаш всичко на разположение. Ако си дъщеря Божия, имаш всичко на разположение. И за сега, и за в бъдеще.

До сега ние сме спали. Аз казвам: Какво ни очаква? - За в бъдеще те очаква Божията Любов. На земята, не на Небето. На земята те очаква. Ти ще опиташ Божията Любов на

земята във всичката нейна пълнота. След това ще опиташ всичката Любов в света на Ангелите; и най-после ще опиташ тази Любов в Божествения Свят и тогава ще има една връзка между човешката Любов, Ангелската Любов и Божествената Любов, те са едно и също нещо. Те са пъпка, цвят и плод.

Та, започнете сега с човешката любов. В Отче Наш е казано: „И прости дълговете наши, както ние прощаваме на нашите длъжници".

Някой път вие не обичате някого. Много естествено е и много мъчно е да обичаш някого, има причини. Но има един закон за обичане. Ще кажеш: „Каквито сме ние, Господ ни обича". Мислите ли, че вие сте толкова чисти? - Не. Но защо ви обича Бог? - За Любовта и Истината в човека. Бог обича Истината, която се крие и в един грешен човек. И ако Бог към нас е снизходителен, и ние да постъпваме така, както Той постъпва. Ще има препятствие, не е лесна работа. Да казваме теоритически - да обичаме. Това е едно нещо. Но самото обичане е голямо изкуство! Онези, които обичат, са толкова взискателни. Един човек като усети, че го обичаш, той е много взискателен. Той иска от тебе. Като познае човек, че го обичаш, най-първо е доволен от 5 лева, които му даваш, и като усети, че го обичаш, после не е доволен и от 10 лева, от 15 лева, от 100 лева. И най-после иска да се жертвуват за него. Аз разбирам две неща в жертвата. Аз не мога да се жертвувам за един човек, ако не съм сигурен, че после ще оживея. Христос се пожертвува за хората, но имаше увереност, че после ще оживее в Новия Живот, а не да умреш при жертвата. Ние трябва да се жертвуваме с идеята, че ще влезем в новия живот. И когато някой иска да се жертвува, той трябва да разбира този закон: да умрем за стария живот и да живеем за Новия. Да престанем да живеем в стария живот, но да възприемем и да влезем в Любовта. Да престанем да живеем в стария живот на невежеството и да влезем в знанието. Да престанем да живеем в закона на робството и да влезем в свободата. Ако тези контрасти не съществуват, тогава няма едно правилно разбиране и така се раждат противоречия вътре в нас. Преди

няколко време дойде една сестра, която си има един възлюбен. Тя ми каза: Не го обичам. Не мога да го обичам. Едно време го обичах, а сега не.

За мене е ясен този въпрос. Дойде при мен някой и ми казва: Не искам да работя. Давам му 5 лева, той пак казва, не искам да работя. Давам му 30 лева, той пак казва не искам да работя. Давам му 1000 лева и той е готов да работи. Той казва: Аз работя с пари.

Та казвам: Аз не проповядвам едно учение без пари. Ще платиш на човека. Като те обича, ще му платиш богато за Любовта му. Като ти предава едно изкуство, ще му платиш богато. Плащане трябва в света. Казано е в Писанието, в Исая: „Елате и си купете". Без пари какво ще купиш?- Ще платиш със звонковите монети на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Трябва плащане. Казано е: Даром сте взели, даром давайте.

Божието благо се възнаграждава пак с Божие благо. Има карма и Дихарма. Думата Дихарма има ватански корен, която има връзка с българската дума Дар. Дихарма е това, което християните наричат: БЛАГОДАТ. Това е Дар. Щедро дава един извор! Но ако ти пиеш от тази вода и не благодариш на Бога, няма да те ползува. Човек да благодари за извора на Бога. През целия път той да разправя за този извор. А пък болният, който пие от тази вода и не благодари на Бога, не се ползува. А пък другият, който благодари, оздравява. Ние, съвременните хора, трябва да благодарим на Бога за най-малкото Божие благо, за най-малкия светъл лъч. Трябва да благодарим за един извор, за едно цвете, за най-малкия добър поглед, с който те е погледнал някой. Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Пътят, чрез Който знанието идва; Истината, чрез която свободата идва; Животът, чрез който Любовта идва. Това е Новото, което Бог изпраща сега в света. И тогава ни нарича Свои Синове и Дъщери, ако вървим по пътя на Любовта, по пътя на Мъдростта и по пътя на Истината.

Сега, няма да ви казвам Бог да бъде с вас. Вие сте в Бога. И оставете Бог да действува във вас. Слушайте Бога. Слушайте Го във вашия път. Щом слушаш и направиш нещо, ти

си радостен - правилно си постъпил и щом направиш нещо и не се усещаш доволен, то има някакъв малък дефект в постъпката ти - не си постъпил правилно. Когато извършиш Волята Божия добре, всякога си радостен. А когато не я извършиш добре, Бог не те осъжда, но ти казва: „Поправи се, поправи тази погрешка".

Да допуснем, че отделите от заплатата на вашия слуга половин лев, сто лева му дадеш, но половин лев си отбил. Ти тури лева, тури повече, не отделяй половин лев.

Някой път към някои хора сме много щедри и им казваме: Много те обичам. Това са празни работи. А на някои хора не искаме да кажем това, въздържаме се, като че не ги обичаме. Прикриваме се. Аз съм съгласен, че не трябва, но нека този човек да чувства Любовта ти абсолютно безкористно. И след като излезне той, да чувства, че е приел живот, знание и свобода. И да каже: Благодарен съм, че Господ ми даде да срещна този човек.

Този свят сега се нуждае от хора, които да носят Господа по целия свят. Казано е в Писанието: „Така да просветнат делата ви". Но без Любов, без знание и без свобода не могат да бъдат просветени те. Не могат да просветнат делата ви. Или другояче казано: без Любов, без Мъдрост и без Истина, не могат да просветнат делата ви. И каза се по-нататък в същия стих: "... и тогава да прославят Отца Вашего, Който е на Небеса".

И като се върнем при Бога да кажем, както Христос е казал: „Аз изпълних Твоята Воля, прославих Те. И сега прослави Ме и Ти Отче, със Славата, която имах преди създаването на света". Какво значи, Бог е отредил, приготвил е нещо велико за нас. Това, което е приготвил, нито на ум, нито на сърцето не е идвало.

Но сега тези работи са далечни. А пък сега на земята, в тези усилени времена, само Божията Любов може да ни помогне да носим тежкия товар. И само Божията Мъдрост, и само Божията Истина могат да ни помогнат. И Бог ще бъде на наша страна и ще носим Божието благословение. А няма по-хубаво нещо от това да носиш Божието Благословение! И Ангелите Божии да слизат и да възлизат и да пазят избраните на земята.

Та ние се молим сега Божията Любов да засегне целия свят. И Божията Мъдрост и Божията Истина да засегнат целия свят, за да се прекрати, не да се прекрати, но да дойде новия живот. Сега хората се бият, понеже им липсва Любов, понеже им липсва знание, понеже им липсва свобода. Щом дойде животът, знанието и тази свобода, войната ще престане. Тогава майките ще започнат.

Тази война е война на смъртта и на безлюбието. А пък след войната на безлюбието, ще дойде войната на Любовта. А пък те са майките, които трябва да народят деца - всички тия деца, които избиха сега, да ги заместят с нови. Те са, които ще пресъздадат света. Сега светът се нуждае от майки, които да раждат. И деца, които да ходят по Божия Път. Не да убиват, а да носят Божия живот.

Та ние сега трябва да раждаме, не да рушим, а да раждаме.

Казва Господ: „Аз съм Пътят, Истината и Животът. И ако ходите по Моя Път, по Моята Истина и Моя Живот!"

„Това е Живот вечен да познаят Тебе, Единаго, Истинаго Бога и Христа, Когото Си изпратил".

Любов, Мъдрост, Истина, Живот, знание и свобода. Движение, учение и работа!

Това е сега НОВОТО В ЖИВОТА.

„Това е Живот вечен да познаят Тебе Единаго, Истинаго Бога и Христа Когото Си изпратил". (три пъти)

Сега кажете в себе си: „Господи, ще покажем, ще изразим най-малката Любов, най-малкото знание и най-малката свобода, която иде от тебе! Най-малкото, не най-голямото. Сега да покажем най-малката Любов, най-малкото знание, най-малката свобода, която излиза от Бога. Те струват повече от всичко друго."

(Всички приятели поздравляват и
целуват Ръката на Учителя.)

Сега вън при изворчето (у братя Темелкови) ще направим всички мълчаливите упражнения. Само шестте, без музика.

6.25 ч.с.

НАЙ-КРАСИВИЯТ ДЕН

III Утринно слово, държано от Учителя на 16.IV.1944 г., 5 ч.с., Великден, с. Мърчаево, Софийско.

Добрата молитва. 91 Псалом.
Молитвата на Царството. Духът Божий (тихо).

Ще прочета първата глава от Евангелието на Йоана.

Изгрява слънцето.

Във Вселената има много слънца, милиони слънца. Но само едно слънце има, което ползува земята, което я огрява. Другите дават много малка топлина, много малка светлина. Казвам: Земята единствено може да разчита на слънцето. В съвременния живот хората разчитат на много слънца и съзвездия. Другите слънца са само да се определи времето и събитията, които стават. На английски думата „стар" значи звезда, значи свети, на български значи стар - човек, на който отслабнали краката. Човек ако разчита на звездите остарял е съвсем, според българина. Всичките стари хора са стари звезди, които не помагат на земята. Сега синца имате познания, казвате: Христос дошъл да спаси света. Що е спасението? Не може да се обясни. Слушал съм толкоз обяснения досега. Чудя се на обясненията, които проповедниците дават. Христос дошъл да спаси света. Спаси ли го? Ако светът беше спасен, хората не щяха да бъдат болни.

Казвате: Ние трябва да вървим по закон. Закон трябва да има човек, да знае как да постъпва. Законът за кого е създаден, за здравите или за болните? Закон има за здравите хора, за умните, за добрите хора. За лошите хора няма закон. Те създават закон ограничение. Този закон е съвсем друг. Законът е, който показва пътя на човека как да постъпва. Да вържеш един човек, да го затвориш в едно здание, то е ограничение. Казват: Закон е. Казвам: Повечето хора имат понятие за закона като ограничение. Това не е закон. Това е ед-

но животинско състояние. В животинското царство големите животни ограничават малките. Наричат го закон. Малките животни не се карат с големите. Малкото животно като види голямото, отдалече отваря път, гледа да бъде колкото се може по-далеч. Защото голямото животно е прокурор, съдия и стражар. Всичко налага. Ако прегрешиш нещо пред него, веднага се разправя по всички правила. Няма кой да те защити. Всъщност има кой да те защити. Не мислете, че животните както постъпват, няма кой да ги защити. И те имат карма, животинска карма има в света. Един вълк, който изял хиляди овце, той не е вълк, но става овца. Защото като изяде тия овце, материята на овцете ще влезе в него и той е съграден от овча материя. За да изкупи кармата, започват другите вълци да го ядат, да опита как е. Едно време късаше овците, много хубаво беше, прясно месце, казва: Бог така е създал света. Като започнат него да го късат, казва: Не е тази работа, както мислех едно време.

Аз като гледам хората, виждам, че не са се научили да говорят истината. На десет неща, които казват, има девет лъжи и една истина. Разправя нещо, няма да го опише, както е. На мене са ми описвали задната част на Витоша, че е много хубава. Описвали са ми Силимица някъде, много хубаво място. Гледам онези, които живееха до Силимица, започнаха да боледуват. Не е хубаво място. Още като казват името Силимица виждам, че няма отвор, вглъбнато е. Има някои хора започват мекичко, свършват грубичко. Тъй за пример започват младите моми. Като срещнат един момък за пръв път много добри са. И момците са същите. И старите са същите. Във всички характерът е еднакъв. И учениците са тъй. Като дойде някой нов учител, не го знаят, мислят, че е много учен, треперят. Щом като разберат, казват, не знае много. Те се лъжат така.

Мислите ли, че слънцето, като изгрява от изток е толкова малко. Туй слънце се вижда, като че мога да го взема на ръце да го нося. Не е голямо. Чудя се как такова малко слънце, такава голяма работа свършва в света. Казвате: Божия работа. Толкоз малко слънце огрява света. Хората нямат ясна представа за слънцето. Слънцето не е малко.

Ако вземете бинокъла, ще видите, че с едната си страна привлича предметите, по-големи се виждат, а с другата ги отдалечава.

Казвам: Има няколко неща в света, които са необходими. Някой път говорим за любовта. Любовта в моя ум е един подтик, първият подтик в света. Ако този подтик не дойде, нищо не може да направиш. Вие имате една бучка захар или имате една ябълка. Подтик имате да я изядете. Преди да я изядете, нямате ясна представа. Щом започнете да ядете ябълката, вие имате истинско понятие, що е ябълката в себе си. Що представлява една ябълка. В ябълката е затворено едно същество, което за да приемете в дома, трябва да ви плати нещо. То ще влезе във вас, ще ви разгледа. Една ябълка след като влезе във вас, знае какъв човек сте. Най-първо вие ще я сдъвчете със зъбите. То е музика. Вашият оркестър свири. Приемате я, събличате ѝ дрехата. Най-после през входа на приемната стая, влезе вътре, започвате да разгръщате куфарите, какво е донесла да видите. Като вземете всичко, каквото е донесла ябълката, казвате: Върви си. Изпъждате я из една врата. За което съжалява, че е влязла. Не е ли тъй? Приемате един човек, казвате: Готов съм да се жертвувам заради вас. Един ден го ритнете, казвате: Не искам да зная нищо, не сте били човек. Ще обясня аз какво разбирам, когато казвам, това не е човек. Всичките ценни неща са опаковани. Казвате: Той още не е човек. Да кажем някоя опакована кутия дошла, в кутията има нещо. Самата кутия не е съществена, но в кутията има скъпоценен камък. Тази кутия трябва да отворите. Този скъпоценен камък е малък. Него като извадите, има други качества. Често ние се заблуждаваме с външната кутия на хората. Тя е кутия само за скъпоценния камък. Тялото, което имате, е кутия. От тялото съдим, че човек е красив, добър. По тялото не може да съдиш, че човек е добър. Казвате: Колко хубави са тия ръце. Тия ръце знаеш колко удара може да нанесат. - Колко са хубави краката! - Знаеш колко ритници дават. Казва: Колко е хубава устата! - Знаеш колко зъби има в устата. Ръцете не е човекът, краката не е човекът, устата не е човекът. Истинското, което е човекът, то е туй, като го познаете човекът, по-красиво същест-

во от човека няма извън кутията. По-лошо същество от човека в кутията няма. С тази кутия всеки може да ти причини пакост. Някой път са доста солидни кутиите, блъсне те, удари ти главата. Ще кажеш, че скъпоценният камък те е блъснал, не кутията те е блъснала. Не съм срещал скъпоценен камък да е пукал главата някому. Как е възможно туй същество, което е излязло от Бога, да те блъсне. Когато на Христа казват, че е благ, казва: Благ е тъкмо един Бог. Казвате: Човек е излязъл от Бога. Как е възможно туй същество, което е излязло от Бога, да пука главите на хората? От де на къде?

Казвам: Знанието, което имате сега, то е една пъпка. По някой път вие мислите, че познавате любовта. За любовта аз съм говорил, но аз съм говорил само за пъпката на любовта. За цвета на любовта още нищо не съм казал. Що е любовта като цвят, не съм ви казал нищо. Що е любовта като плод, ще има още дълги години да ви се говори. Теории сега може да имате, колкото искате. Ако познавате пъпката, като се развие, ще познаете и цвета. Човек, който не познава пъпката, не може да познае и цвета. Който не познава цвета, не може да познае и плода. Едно след друго вървят.

Казва Йоан: „Бога никой никога не е видял". Право е в кое отношение? Бога без любов не може да го видиш. Само с любовта се вижда Богът. Когато някой казва, че е сляп, то значи, че няма любов. Всички хора, които нямат любов, са слепи, те не виждат. Сега аз искам да се освободите. Вие обичате да критикувате. Много хора ми са се оплаквали. В България като съм дошъл, колко жени се оплакват от мъжете си. Хиляди жени има, които се оплакват от мъжете си. Хиляди мъже има, които се оплакват от жените си. Хиляди синове има, които се оплакват от бащите си. Хиляди дъщери има, които се оплакват от майките си. Хиляди ученици има, които се оплакват от учителите си. Хиляди учители има, които се оплакват от учениците си. Хиляди слуги има, които се оплакват от господарите си. Слушал съм ги така, като едно занимание, неверни работи. Всичко туй, което ми разправят, не е нещо съществено. Аз употребявам „хиляди хора", по човешки са ми разправяли. Ако кажа сто, значи по ангелски.

Хиляди хора са ми разправяли значи това, което не е. Казва някой: Много ме обиди. Как те обиди? Каза ми много лоша дума. Каква лоша дума? Каза ми говедо. Казвам: Много добре ти е казал. Той ти е казал да идем да се учиш. Казвам: Ти не разбираш тази дума. Бог създаде хората да ръководят хората в знанието. Те проправиха пътя, по който се учиха. Ти на един кон се качиш, казваш: Кон е. Този, глупавият кон, те заведе навсякъде, носи товара, услужва ти. Казал ти: Ти си говедо. Ти не разбираш работата. Тези херовими носят говежда форма. Тогава какво ще кажете. Един херовим няма да го видиш като човек, но като животно. Какво ще кажете тогава. Някой път се качиш на коня, оздравееш. Някой път се качиш на коня, работата ти провърви. Някой път се качиш на коня, минаваш добре изпита си. Някой път се качиш на коня, той ти проправи път, този, глупавият кон. В този кон седи едно почтено същество, за което ти още не си сънувал каква услуга ти прави. Един ангел взел най-ниската форма да ти служи от любов към Бога. Ти кажеш: Това е говедо. Така не се говори. Ще го потупаш, ще кажеш: Много ти благодаря, ти ми даваш един много добър урок, един ден желая и аз да бъда като тебе. Колко от вас биха рекли да бъдат говеда. Виждал съм отлични постъпки на животните. Аз ще ви приведа онзи пример: Един човек ми разправи следното. Един хубав ден съм огладнял, тогава седим под една круша, всичко обрано. Казвам, да бях дошъл малко по-рано. Човек като не знае кога да идва, всичко обрано. По едно време дойде един малък вятър, паднаха 5-6 круши. Оставено е нещо заради него на това дърво. Сега някой мисли, че тук няма промисъл. Има промисъл. В света има един промисъл. По пътя, по който ще минем, Бог е оставил от всичко онова, което е необходимо за нас. Бог е направил така, че във всеки човек, когото срещнем, оставено е благо за нас. При животните, при дърветата, при изворите, дето и да седнеш, ще благодарим, че има нещо да вземем. Ти оставяш, не го вземаш, търсиш нещо друго. Седиш на един камък, на втори камък, при едно дърво, при друго, при един човек, при други, казваш: Побеля ми главата, всичките хора не са божествени. Само ти си божествен човек, свят човек, като тебе друг няма.

са лоши, само ти си добрият човек. Целият свят е вътре в Бога. Всичко онова, което е в Бога, е велико. Единствената нечистота, която съществува, то е онова, което съществува вътре в нас, индивидуално във всеки човек. Всичките хора понеже не живеят по Бога, частично нечистотата съществува вътре. Аз искам да ви дам едно изяснение.

Аз не съм срещал някой да благодари. Апостолите като ги биха, върнаха се радостни. Сега гледам някое дете, майка му го била, то не се радва, плаче. Дойде оплаква се. Някого баща му го бил, оплаква се. Апостол Павел го биха пет пъти по 39 удара и казва: Ще се похваля със страданията си. Не обръщайте внимание на човешките прояви. Вие понякой път се заблуждавате. Някой човек пише много хубаво. Не са съдържателни писмата му. Някой пише една буква голяма, една малка, но писмото е съдържателно, не пише хубаво. Някой път ще се затрудниш като четеш, не е хубаво написано писмото му, но е съдържателно. По-хубаво грозно написаните писма, отколкото красивите писма без съдържание. Защото какво е една красива мома, която не може да каже една сладка дума. Защо ми е една красива мома, която не може да ми омеси един хубав хляб. Моми има като омесят хляба, хората се разболяват от него. Аз съм страдал много от лош хляб и от лошо сготвена храна. Някой готви, но отрова внася в яденето. С лоши мисли бърка в тенджерата. Казва: Пуста тенджера, на мен ли се падна аз да готвя, тъ-тъ-та. Така не се готви. Ето къде е мъчнотията. Понеже пътя, по който пътуваме сега, преди нас са минали, преди нас са минали хора, които са го оцапали, този път е останал кален. И ние трябва да се окаляме. Ако тия хора, които бяха минали, бяха павирали този път, ако му бяха дали един малък наклон, щеше да бъде чист. Те оставиха всичката кал. В българина има една черта, малко чистота има. Като изследвах българите, намерих най-чистите българи, които имат чистота, те са еленчаните. По-чисти от американците. Неделя като дойде еленчаните метат улиците, като влязат в къщи, като че човешки крак не е стъпил. Като влезеш вътре, трябва да изуеш обущата, всичко чисто. На други места гледам, ще влезе с калта, без да се изчисти, окаля вътре. После ще започне да се изви-

нява. Като се извини, няма да вземе лопатата да изчисти, но казва: Извини, внесох кал, за берекет Господ да го обърне. Хубаво е, нямам нищо против.

Влезе един човек, обиди ви. Кал внесъл. После се извинява. Казва: Извинете, за берекет е. Някой път има много малка обида. Казва: Не си учен човек, не знаеш много хубаво да свириш. Прав е човекът. Някой път бащата казва една дума на сина и синът никак не се обижда. Той казва: Моето шопарче. Казва го мекичко, синът не се обижда. Казва: Моето шопарче. Аз не зная защо бащата казва моето шопарче, а не казва моето агънце. Каже: Моето шопарче, и го потупа. Знаете къде е тайната. Шо - пари. Пари ще печели туй дете, умно е. Банкер ще бъде, богаташ. Шопарче, значи с пари. Който не знае, казва шопар. Който знае, казва: с пари. Бащата не казва шопар, но казва с пари. Ще бъде това дете богато.

Казвам: Ние в този живот трябва да благодарим на Бога за очите, които ни е дал. Ние трябва да благодарим на Бога за ушите, които ни е дал. Трябва да благодарим на Бога за устата, за носа, за ръцете, за краката, за сърцето. Искам да ви кажа как трябва да благодарим. Представете си, че дойде някой виден цигулар да свири. Зимно време хората са немарливи, не знаят, че салонът трябва да бъде отоплен. Тогава цигуларят иска да свири. Казвам: Аз човекът, който разбирам, ще се завзема да приготвя условията, ще се завзема да се отопли салонът. Трябва му пиано. Ще намеря най-хубавото пиано. Ще го опитам. Ще взема участие всичките столове да са наредени хубаво, да има ред и порядък. Аз ви питам колцина от вас отоплявате божествения салон, тъй както трябва Господ да дойде. Колцина от вас отоплявате този салон, както трябва? Казвате: Ние 20 години как сме тръгнали в този път. Аз от няколко хиляди години, считам че нищо не зная, вие от 20 години всичко знаете. Има едно знание на бит пазар, вехтории се продават, обуща, пребоядисани дрехи. В религиозния свят аз ви виждам облечени в такива вехтории. Ще ви дам един съвет, никога не обличайте стари религиозни дрехи. Ще намериш най-добрата дреха, направена от най-добра материя.

Сега вие искате възкресение. Намерете в живота си един ден, дето сте служили на Господа тъй както трябва. Намерете един от най-красивите дни на вашия живот, дето целият ден сте мислили само за Господа. Сега какво значи да мислиш за Господа? Да си бил толкова досетлив, че Господ иска да направи добро някому на земята, пък Той не може да слезе, ти да схванеш и веднага да свършиш работата. Някой е болен, молил се е на Господа да му изоре нивата, Господ няма волове да оре нивата, ти ще идеш да изореш нивата, да свършиш работата заради Господа. Някое дете се е молило на Господа, дрехи няма, зимно време е. Господ няма да прати ангелите на земята, ти да се сетиш да свършиш работата на Господа. Двама души се карат някъде, били са се, както често става, да идеш ти да свършиш Божията работа. Виждал съм бащи, които са били синовете си, виждал съм и синове, които са тупали бащите си. Синът се моли и бащата се моли, да дойде някой да каже какво да правят. Господ няма да слезе, но ти да идеш и да свършиш Неговата работа. Това значи да обичаш Господа.

Вчера дойде една сестра при мене. Аз ѝ чета едно число от една книга, казвам ѝ: Избери си и ти едно число. Тя избра 52. Рекох: Ти избра две майки да ти говорят. Избра ги тъй, че тури невежата майка отпред, а по-учената майка отзад. 52 ще го направиш на 25. 25 е Божественият ред на нещата, 52 е човешкият ред на нещата. Четем 52 в една книга. Първо е невежата майка, после иде другата да коригира. Да ви разправя един анекдот, разправяше ми го един във Варненско. Намерил си една красива мома, сгодил се за нея. Казва на приятеля си: Ела да видиш какви добри качества има. Знае да прави хубаво кафе, сладко. Има обхода, знае как да черпи, търпелива е. Хвали я. Тя като правила кафето, солта и захарта били наблизо, на възлюбения направила кафето със захар, а на неговия приятел турила сол две лъжички. Годеникът пие кафето, колко е хубаво. Приятелят му гледа приятеля си и се чуди защо е такова. Срам го е да каже, че сол има в кафето. Тя иде после да ги черпи със сладко. Той туря си крака, спъва я, тя изтървава целия прибор. Тя казва: Няма нищо, такива неща се случват. - Виж - казва какъв харак-

тер, въздържание има, хич не се обижда. После я пита: Обиди ли се? - Трябваше да ме видиш долу след като занесох приборите, какво направих, хванах със зъби дъската на масата, че я дъвках. Казва: Да ми се паднеш и тебе така ще те дъвкам.

Казвам: Бъдете внимателни да не туряте сол в кафето на приятелите на вашите възлюбени. Никой без любов не може да види Бога. Неговият единороден син разбра, че само Любовта е, която разкрива. Ти щом видиш Бога, ще станеш подобен Нему. Писанието казва: Бог направи човека по образ и подобие свое. Бог направи човека да обича, както Бог обича. Казвам: Това е единствената мисъл, която ви оставям. Ако сте един музикант, свирете най-хубаво, без погрешка. То е най-хубавото. Не да питате: Хубаво ли свирих? Щом свириш хубаво, всичките хора ще бъдат доволни. Ако сте готвач, гответе най-хубаво: турете най-хубаво масло, турете най-хубавия лук, най-хубавите картошки, яденето да бъде безупречно. Ако сте шивач, ушийте най-хубавата дреха, без погрешка, че който носи дрехата да каже: Много хубава дреха е. Ако сте обущар, пак същото. Казвам: Като срещнете един човек, кажете най-хубавото. Като идеш при един болен, кажете: Ще оздравееш след няколко седмици, на нивата ще идеш да жънеш. Някой е беден, кажете: Ще забогатееш един ден. Ако е млада мома, кажи: Красива ще станеш, ще се ожениш, деца ще имаш. Кажете на хората най-хубавото, което знаете. Казваш, кой знае дали ще стане. Кажи: Това ще бъде, ще стане. Господ иска ние да помагаме най-умно. Казвате: От тебе човек няма да стане. Ти няма да свършиш училище, каквото имаш, ще изгубиш. Те са обикновени работи на един развален живот.

Сега законът е като подбудителна причина и парите са като подбудителна причина. Момата е красива, това е пари. Момата е здрава, това е пари. Пълна е с магнетизъм, това е пари. Момата, която знае да работи, това е закон. Момата, която служи на закона, знае да работи, която е красива, има пари, свободна е, облече се. Мома, която със закон отива, трябва да работи. Която отива с пари, тя си почива. Това мяза на онзи японски принц, който отива в Америка да учи амери-

канския живот. Молил се в едно богато семейство да му намерят място за слуга. Слугувал два месеца. Казва американецът: Слугува два месеца, но отличен слуга. Но постоянно носеше латинската граматика. Като остане свободен, изучава латински език този японец. Аз бих желал от сега да изучавате граматиката на любовта. Аз да ви кажа: Ако ви изпитва комисията по граматика, знаете ли колко ще ви тури? Ще ви скъсат. Аз съм превождал един пример. В Китай имало двама мъдреци, единият бил образец на търпение. Всеки, който идвал при него, той му услужвал. Един идвал 29 пъти при него, той го приемал и му помагал. Другият искал да подражава на този мъдрец. Като отишъл бедният да го изпита на петия път му казал: Прекали го, веднъж, два пъти, три пъти разбирам, но пет пъти? Той му казва: Ти си назад, аз при онзи мъдрец ходих 29 пъти, гледах нищо не ми каза, пет пъти като дойдох при тебе, излезе из кожата си. Какво казва Христос, колко пъти да прощаваме? Седем пъти по 77.

Помнете едно: Всяка стъпка, която направите, всичко в света, което правите, не го правите за другите. При другите хора ще иде и каквото придобие ще се върне при вас. Такъв е законът. Никой не може да се избави. Затова, ако искате да успявате, правете добро и то ще се върне при вас. Радвайте (се) за доброто и злото, което носите, то ще се върне при вас. Злото ви при хората няма да остане, ще причини малка пакост на хората, те ще го изпратят. Добрите работи ще ги изпрати при онзи, който ги правил. Първото нещо: Ние трябва да идем в небето с един придобит живот. Всичко онова, което направим за Бога, ще се върне при нас. То ще ни въздигне. То значи Божията Любов като дойде, ще ни въздигне. Без любов човек не може да се въздигне в света. Когато обичаме някого, погрешките се превръщат. Каквото и да направим, ще се повърне. Ако една погрешка може да отклони любовта, тя е по-силна. Пък Любовта е най-силното нещо. Божествената Любов всички погрешки превръща в скъпоценни камъни, когато обичаме Бога. Писанието казва: Всичко онова, което се случва на онези, които любят Бога, ще се превърне за добро. Не съжалявайте, то не е лична опит-

ност. Ние не може да говорим за другите хора. Казва: Той е търпелив човек. Търпението е цяла наука. То трябва да се преподава като музиката. Вие нямате търпение. Когато дойде мира, ще ви свиря някой път за търпението. Вие не знаете каква е музиката на търпението. Аз съм слушал много любовни песни, но досега съм слушал само трима души, които пеят от любов. Ако имаме развито ухо, ще слушаме Божественото пеене. Не може да предадем, което реките преподават. Не може да предадем, което цветята преподават. Не може да предадем, което птичките предават. Като речем да предадем, не може да предадем Божественото. Един пример. Ако с любов пееш на един болен човек, той ще оздравее. Толкоз силни са трептенията, че този човек веднага ще забрави своята болест. Ти му пееш, той охка. Ти казваш пях му.

Всеки, който люби, ще види Бога. Всеки, който не люби, няма да види Бога. Когато някой не вижда Бога, това е ад. Когато някой вижда Бога, това е... Сега ви пожелавам да слушате, когато Господ ви говори отвътре. Добре да слушате и добре да предавате. Тогава като един възпитателен метод: цигуларят много добре говори, публиката слуша. Има цигулари, като свирят на сто души, десет оздравяват. Има цигулари, като свирят, 20% оздравяват, други като свирят, 30% оздравяват, 40%, 50%. Малцина има, които като свирят, всички оздравяват. Казвам: Съвършенство е, като дойдем най-малко 75% трябва да оздравяват.

Сега тук сте в Мърчаево и постоянно казвате: Нямаме удобства, много тясно. Аз не съм притеснен. Пред мен се е изпречил цял баир, запушил ми слънцето. Ти, казва, не стой вътре, излез горе. Източният вятър е доста студен, да те топля. По пътя постоянно пеят и млади, и стари. Някой път някой се провикне, вика: Хей, хей! Какво седиш там, кога ще дойдеш да ни проповядваш, на пиянство го ударихме. Ела да ни поговориш. Някой път се карат, казват: Ела сам да ни поговориш. Казвам: В света има много работа ние да свършим. Сега тук сме на почивка, разпуск имаме на занятията, във ваканция сме. Скоро ваканцията ще се свърши, ще започнем нова учебна година, ще се върнем в училището да учим. Като се върнем, трябва да бъдем въоръжени с нови си-

ли, с нов подтик. Като влезем, новото, което ще ни се преподава, да го приемем, да се радваме. Скоро ще бъде. Апостолите казват: Царството Божие скоро ще дойде. Две хиляди години минаха.

Сега за̀ пръв път ще стане нещо. Има нещо, което само Бог ще направи. Туй, което никой не може да направи, Бог ще направи. Бог ще направи това, което никой не може да направи. Очакваме да стане туй, което никой не може да направи. Туй, което е направено, знаем че е от Бога направено. Това, което Бог ще направи, е благо. Любовта трябва да се прояви тъй, както Бог я проявява. Всеки от вас като почувства тази любов, да я предаде, както е видял. Той не може да я предаде така, поне приблизително така както е.

Мърчаевци искаха да прекарат електричество. Трябваше жици да имат. Трябваше бакър да дадат. Дадоха, дойдоха жиците. Дадоха жиците, не им дават електромери. После не им даваха трансформатор, какво ли не дойде. Мърчаевци не бяха готови за светлината. Казват: Защо ви даваме светлина да пущаме и да я гасим постоянно, по няколко пъти на вечер, да ни създавате излишна работа: да палим и да гасим. Ще ви дадем, когато няма да се гаси. Казвам: Новата светлина, която дойде, новата Любов да не изгасва. Истинската светлина на Любовта и свобода вечно да пребъдват, да не изгасват. Това е Божието благословение.

ОТЧЕ НАШ.

НЕРАЗБРАНА И РАЗБРАНА ЛЮБОВ

IV Беседа, държана от Учителя на 22 юни 1944 г. на връх Острец на Витоша.

Добрата молитва. 91 Псалом.
Молитвата на Царството.
В Начало бе Словото. Отче наш.

Ще прочета 13 глава от Първото послание към коринтяните.

Сега в света най-разбраното нещо е любовта и най-неразбраното е любовта. Едно нещо има, което е разбрано и неразбрано. То е любовта. Колкото го разбираш, толкова и го не разбираш. Колкото повече го разбираш, толкоз повече го не разбираш. То е обратен процес. Сега защо е така, не е ваша работа. И защо не е така, пак не е ваша работа. Сега може да кажем: Защо е така. То е ясно. Някои неща са разбрани, близки са. Далечните неща не са разбрани. Любовта е наблизо и надалече. Следователно, близката любов е разбрана, далечната любов е неразбрана. Какво има, защо е неразбрана? Защото е далечна. Защо е разбрана? Защото е близка. Свършена работа. Красотата на любовта е, когато е неразбрана. Красотата на любовта е, когато е разбрана. И в двете е еднакво красива. Дръжте две неща в ума си. Не мислете, че разбирате любовта в цялото. То е заблуждение. Казвате, че знаете близката любов. Да се не съмнявате. За далечната любов кажете: Тази работа не е за нас. За далечната любов и да ме питате, нищо не зная. За близката никога не казвайте, че не я знаете. Сега всички знаете близката любов, вашата близка любов. Всеки знае своята близка любов. И всеки не знае своята далечна любов. Те са две понятия. Сега за пример, едно малко камъче може да го дигнете. То е малката любов. Ако дигнеш 4-5 тона камък, какво ще го правиш.

Този 4-5-тонния камък, ако ти дадат 10 години, може да го пренесеш. Ще го разбиеш, ще го разчупиш на малки парчета и ще го пренесеш. Когато човек се старае да разбере цялата любов, той се сразява, пречупва се гръбнакът, става невластеник, неразположен, мърморник, недоволен.

Никога не се старайте да носите голямата любов. Няма нужда да я носиш. Единственото нещо, което иска да го не носите, то е любовта. Ние понякой път искаме да покажем любовта. Туй, което показваме на хората, не е любов. Единственото нещо, което човек не може да носи, то е любовта. Единственото нещо, което не иска да те носи, пак е любовта. Нито иска да я носиш, нито иска тя да те носи. Туй, което носиш, не е любов. Туй, което те носи, не е любов. Ако искате да знаете, щом любовта те носи, ти си слаб. Щом ти носиш любовта, тя е слаба. Любовта те счита едно разумно дете, не иска да те носи, гевезе те счита. Всички сте малко големи гевезета. Някой път представяте, че много страдате. По лицата показвате страдание, артисти сте. Смешна работа, то е актьорство. Какво има да сте недоволни в живота? Баща ви е богат, хубави дрехи, обуща, шапка, стая имате и пак се гевезите, че нещо не ви стига. Какво не ви стига? Не ви стига, че вие искате да носите любовта и искате тя да ви носи. Те са две неща абсолютно невъзможни.

Сега вие ще ми кажете, аз как разбирам любовта. Аз може да ви кажа, аз как разбирам, то е друго. Туй, което аз разбирам, винаги го държа за себе си. Туй, което не разбирам и него държа за себе си. Аз не искам туй, което аз разбирам, да го държите вие. Не искам и туй, което не разбирам и него да държите в ума си. Вие някой път държите в ума си, какво разбира Учителят. То не е ваша работа. Какво не разбирам, и то не е ваша работа. И аз не искам да се занимавам какво вие не разбирате. То не е моя работа, то е ваша работа. Не искам да се занимавам, какво вие разбирате. То не е моя работа, то е ваша работа.

С какво трябва да се занимаваме? С онова, което любовта ни говори. Каквото говори в дадения случай, то е единственото, с което трябва да се занимаваме. Когато говори Любовта, ще слушаш. Тоз говори туй, онзи говори онуй, всичко туй

ще оставиш. Туй, което говори тя, ще слушаш. Никой не може да говори, както тя говори. Никой в света не е в състояние, нито поет, нито философ да говори, както любовта говори. Тя като ти говори, ще я слушаш. И няма да я сравняваш с никого. Всички други трябва да станат сенки на любовта. Тя да изпъкне и тогава ще я разбираш. Вий по някой път искате да покажете на хората как ви се е открила любовта. Туй, което любовта ви открива, тя не иска никога вие да го казвате на другите. Ако има нужда, тя ще говори. Любовта няма нужда от преводчици. Единствената сила в света, която не търпи преводчици, тя е любовта. Другите може да искат, тя не иска преводчици. Като дойде, знае всичките езици, може да ти каже и ти да разбереш. Като говори любовта, всички я разбират.

Някой дойде, иска да ме учи какво нещо е любовта. Тълкуватели на любовта има. Аз не искам да ви тълкувам любовта. Казвам: Когато любовта говори, да я слушате. Няма по-хубаво нещо от това. Какво ще ви говори за слънцето? Какво е слънцето, каква е светлината? Слънцето като ти говори, слушай го, отколкото който и философ да ти говори за слънцето и светлината. Туй, което слънцето ти даде, туй което си видял, туй което си почувствал, то е знанието, което слънцето дава. Другите неща са механични пособия или превозни средства. Искаш да знаеш как един човек е дошъл от София. Нищо не значи. Този човек може да е дошъл с превозно средство или със своите крака. Кое е най-хубавото превозно средство? - Краката.

Сега вие се сърдите, че някой не ви обича. То е най-смешното нещо в света, да искате някой да ви обича. Няма нещо по-смешно нещо да искаш да те обичат. Питам: Един човек, който в даден случай ти носи вода, няма ли да го обичаш? Един човек, който не иска да ти услужи, въпросът е предрешен. Онзи, който ти услужва, го обичаш, който не ти услужва, не го обичаш. Не зная каква друга любов може да има. Аз ви давам много прост пример. Карма - това е човешко тълкуване. В любовта няма никаква карма. В Любовта няма никаква философия. Ти като идеш при нея, ще се откажеш от всичко, което знаеш. Няма да разправяш за страданията

си, за нищо няма да разправяш. Тя не иска да знае тия работи. Любовта не иска никога да ѝ говорят за миналото. Любовта не иска никога да ѝ говорят и за бъдещето. Тя говори само за настоящето. Не иска да тълкувате любовта. Оставете тълкуванията. За вашата любов то е друг въпрос.

Та казвам: Важна е любовта, която ни говори в дадения случай. По някой път хората мислят, че Господ им се разсърдил. Туй, което мислим, че Господ ни се разсърдил на нас, то сме ние. Ние, които се оглеждаме в Негово огледало, виждаме се сърдити. Казваме: Господ е сърдит. От туй заблуждение оставете се настрана. Бог никога не се сърди. Той не е Бог на гнева, но Бог на Любовта. Понеже ние се гневим, мислим че и той се гневи. Гневът извън любовта е на място. Но в любовта, той няма място. Няма никаква стая за гнева в любовта. Гневът като дойде в любовта, никакъв прием не му дават, никакво легло не му дават, държат го отвън, обикаля около къщата. Като слуга го държат. Тогава се сърди, че няма прием вътре. Сега когато вие се сърдите, обикаляте къщата на любовта. И 10 години да се сърди, ще обикаля. Ако искате да влезете в любовта, ще напуснете гнева, ще влезете вътре.

Да допуснем, че някой човек нямал обхода спрямо вас. Вие мислите така. На физическото поле всичките хора не могат да вземат първото място. Ако влезете в театъра, колко души вземат първите редове? Десетина места има. Или първите ложи колко души може да ги вземат? Малко. Питам: Онези, които вземат първите столове, какво ще спечелят, ще се подмладят ли? Старите, като вземат първите места, подмладяват ли се? Той стар остава и на първото място. Старият като слуша най-хубавата музика, подмладява ли се? Пак остава стар. Младият, като вземе последното място, пак е млад. Като слуша музика на последното място, пак е млад. Кое предпочитате: Да сте на първото място и да сте стар или да сте на последното място и да сте млад? Кое е за предпочитане?

Всичките хора, които са на първите места, търсят неразбраната любов. Които са на последните места, те виждат разбраната любов. Когато сте на последното място, вие разбира-

те любовта. Когато сте на първото място, вие не я разбирате, нямате любов. Всички царе, владици, попове, светии, те не разбират любовта. Единствените същества, които разбират любовта, те са децата. Казва: „Ако не станете като малки деца, не можете да влезете в Царството Божие". Аз говоря за любовта, не мислете за първите места. Казвате: Голяма любов има. То са понятия на съвременния свят. Неразбран свят е той. По какво ще познаете, когато любовта говори. Когато ти слушаш любовта, дето минеш, всички хора те приемат. Когато проявяваш любовта, хората те разбират. Когато не я проявяваш, мислиш че любовта те е изоставила, ще те изпъдят. И двете са заблуждения. Ти не може да носиш любовта. Любовта никога няма да те остави. Ти като не разбираш, оставяш я, искаш да лъжеш хората, че тя те е оставила. Сега женената иска да каже, мъжът ми ме би, че не искам да живея при него. Какво лошо има в биенето? Като бият цигулката, свири. Онзи лък като търка цигулката по пула, тя свири. Като стискаме, като съкратяваме струните, даваме различни тонове. Вие говорите за бой, който не е музикален. Той е неразбран бой, неразбрано свирене. В разбраната музика има акорди. В другото искаме само да произведем ефект.

Във вас сега има едно неразбрано недоволство. Недоволството произтича, когато мислиш, че двама души те обичат. И двамата ще бъдат недоволни от вас. Затуй смешно е да кажеш, че двама ви обичат. В дадения случай в света само един може да те обича. Щом двама те обичат, скандал има вече. Казвам: Всичкото недоразумение между хората произтича от едно вътрешно неразбиране на онази любов, с която Бог иска да научи хората на земята да живеят. Допуснете сега, че аз обикна една риба. Човек може да обикне рибата, защото в света има (жени), които са от рибното царство. Всякога тази жена от рибите, като се разсърди, иска да се хвърли във водата да се удави. Тя е риба, не иска да живее при него. Тя се е оженила за един мъж, който не е риба. Той иска тя да излезе из водата. Той е рак. Тя се чуди как е възможно ракът да излезе из водата навън. Ракът се чуди как е възможно рибата постоянно да живее във водата. Не се

разбират. Мъжът е рак, жената е риба - не се разбират. В какво не се разбират? Мъжът по някой път иска да излезе на сушата. Казва си, как така, аз го правя, тя да не може да го направи. Рибата иска ракът да влезе във водата и там постоянно да живее. - Невъзможно е, не съм свикнал. Казва: Ти съвсем опак човек си. Кой е на правата страна? Аз виждам на правата страна е, който излиза из водата навън. Рибата разбра близката любов. Ракът, който излиза из водата навън, иска да разбере неразбраната любов. Ракът накриво ходи, защото иска да разбере неразбраната любов. Затуй се е изкривил, че търси един предмет, който никой не е проучил. Иска да разбере далечната любов. Много голяма философия има, цели съчинения са писали раците върху неразбраната любов.

Именно апостол Павел засяга според тогавашното съзнание на първите християни да изясни любовта, засяга някои основни черти, качества на любовта, които може да се приложат. Някои мислят, че говорят езици, че имат много знание. Той казва: Всички тия неща са преходни. Той казва: „Езици ли са, ще престанат, знание ли е, ще изчезне. Сега отчасти знаем".

Единственото нещо, което ще остане за бъдеще, то е любовта - когато ни говори, да я слушаме. После трябва да бъдеш търпелив. Като говори любовта, трябва да имаш търпение да я чакаш. Любовта сама ще дойде да ти говори. Ти ще схванеш, че днес ще дойде. Тя може да дойде днес, утре, други ден, може и след година да дойде. Ти ще окрякаш орталъка. Като ти каже след една година и като мине година, да ти се струва като че един час. Да се не продължава времето. Любовта винаги съкратява времето. Неразбраната любов удължава времето. Туй, което във вас удължава времето, е неразбраната любов. Туй което съкратява времето, то е разбраната любов.

Сега ще се яви въпросът: Защо ние да го не разбираме? Защото искаш да носиш любовта. Защо аз не разбирам? Защото искаш любовта да те носи. То са две неща в света невъзможни. Защото ако любовта те носи, ти си слаб; ако ти носиш любовта, тя е слаба. Всесилното в света, безсмъртното в света, то е любовта. Щом любовта те носи, ти си смъртен

човек. Щом любовта те носи, ти си неспособен човек за култура. Щом ходиш с любов и я слушаш, всичко добре разбираш. Тогава може да имаш едно знание, което тя ще ти го даде. Щом помислиш дали някой друг я разбира, както ти я разбираш, туй, което имаш, ще го изгубиш. Тя не обича да поставяш контрасти. Тя знае всичко, на които говори я разбират. Ти трябва да мислиш като ти говори и ти я разбираш. Щом ти говори и ти мислиш, че не я разбираш, вие сте в противоречие. Казвам: За сегашния социален строй причината е, че те искат любовта да ги носи и те да носят любовта. Мислим една майка като носи детето, може да има любов. Аз може да приведа друг пример: Онзи разбойник, който взел пари и ги носи в себе си, и майката, която носи детето, каква е разликата? Майката е разбойник, задигнала кесията, задигнала детето. Това дете принадлежи някому другиму, тя го е откраднала. Крадено е туй дете. Некрадените неща трябва да ходят. Щом носиш нещо, ти си го крал. Некрадените неща трябва да вървят. Казвате: Бамбашка работа. За да имате ясна представа, говорим за съществените неща. Туй, което върви с тебе, и туй, което не носиш и те слуша, то е реалното. И другите неща са хубави. Не че е лошо разбойникът да носи златото. И детето може да носиш. Туй, което носиш, не е злато. Туй дете, което носиш, не е дете, съвсем друго е. Носиш една дреха, за нея е безразлично дали я носиш. Тебе ти е приятно да носиш дрехата, но дали на дрехата е приятно.

Любовта никога не отпада. Другите дарби, пророчества ли са, ще се прекратят, езици ли са, ще престанат, знание ли е, ще изчезне. Но когато „съвършеното", т.е. когато дойде любовта, „това, което е отчасти ще се прекрати". Казва: „Откак станах мъж, откак разбрах близката любов, която ми се откри, напуснах, което е детинско. Защото сега видим мрачкаво, както през огледало. А тогава ще гледаме лице с лице".

Ние искаме някой човек да ни покаже образец за любовта. Не търсете образец. Любовта чрез всичките хора се проявява. Единственото нещо, което не търси преводчици и други да я представляват, то е любовта. Тя е единственото нещо в света, което всички разбират и която всички разби-

ра. Между любовта и човешката душа няма никакъв спор. Тя е всякога разбрана. Ако има нещо, което не разбира, то е посторонно. Казвам: Единственото, което ви разбира, то е любовта. Единственото, което вие разбирате, то е любовта. Единственото, което не разбирате, то е любовта. Единственото, което не ви разбира, е пак любовта. И любовта не ви разбира. Когато вие искате да я носите, не ви разбира тогава. Ще бъде смешно. Ако вземеш земята на ръцете си, къде ще я носиш? Или ако вие поканите слънцето на гости на земята, в коя стая ще го поместите? Искаш да поканиш на гости това слънце. Невъзможно е. Ще оставиш да е далече. Туй, което вземеш от него, малката светлина е разбрано. При голямото слънце ще идеш, при него наблизо. Ако речеш то да дойде при тебе, ти искаш неразбранато в света.

Сега ще кажете, защо сме били толкоз невежи в света. Радвайте се, че си бил невежа. Ако ти знаеш в света, знаеш какво ще бъде? То ще бъде най-голямото нещастие, което може да те сполети: да знаеш всичко. Адът е образуван от идеята, че всичко знаем. Раят е образуван, че малко знаем. Значи раят е място, дето малко знаят: Адът е място, дето много знаят. Като дойде някой, казва: Какво аз зная, колко ми е патила главата? Когато всичко знаете и страдате, то е ад. Защо страдам? Защото много знаеш. Турците казват: „Чок билям, чок чекер“. Аз не ви говоря това, което знаете, да го изхвърлите. Не да приемете новото и старото да го изхвърлите, да облечете новите дрехи. Новото само на Великден ще го облечете, всеки ден няма да го обичате, ще го пазите. Когато се намерите в голямо противоречие, ще облечете новите дрехи. Като дойде страданието, ще облечете новите дрехи. Обикновените дрехи ще носите.

„Бог толкоз възлюби света, щото изпрати любовта си да научи хората как да живеят“ в света. Думите „изпрати сина си“, значи изпрати любовта си да ни научи на любовта, която не може да я носиш, нито да ни носи. Любовта, която ще ни научи да живеем тъй, както Бог изисква.

Вчерашния разговор как го нарекохме? Прокурорско дело. Развиваха се какви ли не противоречия. Няма разрешения. Тъй както живеем в света, нищо не може да ни прими-

ри. Аз гледам, има ежби между вас. Някой се обидил. Една сестра мисли тъй, друга мисли инак. Едната казва: „Аз я доведох при Учителя (не ме познава)". Другата казва: „Аз я посветих". Довела я при мене. Аз не се нуждая от такива яйца, кой колко носил. То не е любов. Тя е слугинята на любовта. Те са слугините, които лъжат. Няма по-хубаво нещо в света от любовта. Тя като говори, всичко имаш. Няма по-голямо страдание, когато престане да ти говори. Когато не ти говори, това са наши разбирания. Щом я разбираш, тя отваря всичките врати. Когато не я разбираш, затваря всичките врати изведнъж. И това е много естествено. Значи в малкото, което разбираш, всичките врати са отворени. Голямото, щом е неразбрано, вратите са затворени. При врати, които са затворени, не отиваш да хлопаш. Дето вратите са отворени, има любов. Дето вратите са затворени, няма любов. Всяка затворена врата говори за неразбрана любов. Всяка отворена врата говори за разбраната любов. Не ходи при затворена врата. Казва: Сърдцето е затворено. В света искаме да бъдем учени, в света искаме да бъдем богати, в света искаме да бъдем силни. Те са затворени врати. Тези неща са облекло. Те нямат нищо общо с любовта. Когато някой мисли, че като има знание, ще го обичат, той е само един слуга на любовта. Ни най-малко знанието няма да те заведе при любовта. Любовта от знанието не се нуждае. Знанието е превозно средство. Любовта сама ще ви посети, ще ви говори. Вие трябва да я слушате. Няма да искате да се качите на нейната колесница да ви развожда. Такива работи да няма. Може да ви проповядват колесници, има много колесници, но любовта никакви колесници няма. Единственото нещо, което няма превозно средство, е любовта. Единственото нещо, което няма преводчици, то е любовта. Сега защо е тъй и аз не зная. Знание значи не го живея. Аз за пример не може да ви кажа как цялото човечество страда, не може да го схвана. Един човек когато счукват в една чутура, не зная, не го чувствам. Аз предполагам. Да имам неговото знание е невъзможно. Аз като вляза в чутурата, ще зная. И аз не може да предам моето знание. Аз не може да предам моята любов. Нито пък вие може да предадете вашата любов.

То е ваше специфично разбиране. В дадения случай, когато любовта е между нас, ние може да се разбираме. Щом тя си замине, кое остава на своето място.

Сега не искайте да ми разбират хората. Когато любовта дойде, значи ще ви разберат. Когато любовта си иде, ще бъдете неразбрани. Понякога е хубаво любовта свободна да си замине. Иде си, да се радвате: Дойде, пак да се радвате. И заминаването на любовта да ни причинява радост. Идването на любовта да ни причинява радост. Тя е единствената, която, като идва, причинява радост и като заминава, причинява радост. Сега не мислете, че радостта не е еднаква. Радостта, като замине любовта, е еднакво силна, както, когато дойде любовта. Когато дойде любовта при вас, вие ще бъдете майка, натоварена с вашето дете. Когато любовта замине, детето ще бъде в училище, ще бъде израснало, ще ви говори. За туй любовта е, която примирява всичките противоречия в света.

Казваме: Когато умрем. Когато престанем да носим любовта. Едно дете, докато ти го носиш, е невежа. В момента, когато оставиш туй дете да ходи, то разбира. То ходи далеч от майка си. Като се отдалечават децата се просвещават. Когато майката го държи за ръцете, то не разбира майка си. Казвам: Ако любовта би ви държала на ръце, вие никога не бихте се просветили. Вие щяхте да бъдете малки деца. Понеже сега всички други са ви носили, са ви говорили за любовта, сега ще влезете в света, дето самата любов ще ви говори. Представете си, че сте били в един свят, дето са ви представили какво нещо е слънцето. Мислите ли, че всичките свещи могат да представят слънцето. Когато видиш слънцето какво е всъщност, ще кажеш тогава: Сега разбрах какво е реалността в света. Свещите са на място, но те никога не може да заместят слънцето. Вашата любов никога не може да замести слънцето на любовта.

„Отчасти знаеме и отчасти сме приели". В Него всички живеят и се движат. Бог ни е дал свобода да живеем в Него. За нищо Той не ни се сърди. Сами се наказваме и считаме, че туй е наказание от Бога. Бие мъжът жената. Жената казва: Господ позволи да ме бие. Любиш, обичаш го, пак

казвате: Господ така направи. Трябва ли постоянно да обичаш хората. Представете си, че имам да посетя хиляда души хора. Започвам с първия. Имам по пет минути при всеки едного да седа. Той има ли право да ме задържа да седа десет минути при него. Да се радва на петте минути, които мога да му дам. С какво съм аз задължен. Любовта какво ми е длъжна да остане десет минути? Тя определила пет минути. Аз трябва да чакам, като обиколи хиляда души, пак ще се върне при мене. Какво говоря на другите хора, то не е твоя работа. Какво говори на тебе, с туй занимавай. Какво е говорила на другите хора, то е тяхна работа. Ако един ден се помъчи да каже, какво любовта е говорила, има право. Може да ти предаде толкоз, колкото любовта е говорила. Не казвам, че не може да предадеш. Туй знание, което всеки може да предаде за любовта, е частично.

Казва: Аз го разбрах. От части знаем. Когато дойде любовта, ще знаем, ще се разкрие. Ще кажете: Сега ми се отвориха очите, сега ми се отвори сърдцето, разбирам какво нещо е любовта. Туй, в което човек трябва да възкръсне. Щом възкръснеш, трябва да престанеш да бъдеш смъртен.

„Сега остават тия трите: Надежда, Вяра и Любов." Аз считам надеждата свързана с физическия свят. Вярата е свързана със света на знанието, с духовния свят, а любовта - с Божествения свят. Надеждата е приемната стая, приятно ще ядеш. Вярата е класната стая, дето трябва да учиш нещо. Любовта е свободата. Ще дойдеш да се разхождаш, екскурзия ще правиш навсякъде. Ще ходиш, дето искаш и колкото искаш. Може да посещаваш слънцето, месечината, звездите. Като ти дотегне, пак може да се върнеш в класната стая. Щом ти дотегне там, ще се върнеш в обядната стая. Надявайте се, живейте във физическия свят. Вярвайте, живейте в духовния свят. Любете, живейте в света на любовта, в Божествения свят. Живейте тъй, както разбирате. Като казвам живейте, както разбирате, то е любовта. Живейте, както са ви учили. Живейте тъй, както ви обичат дрехите. Нали правите гримировки. Ще седиш, ще ти четат, ще ти облекат дрехите, булките как ги обличат. Колко седмици булките носят дрехите си? После носят булски байрак и този байрак на че-

тири парчета го късат и парчетата хвърлят в четирите посоки на света. Аз тълкувам туй: Булката има право да живее на запад, на изток, на север, на юг. Казвам: Това е законът на любовта, имаш право на всякъде да живееш.

Като заговорихме за любовта, как се разпръснаха облаците. Ако не бях ви говорил за любовта, щеше да бъде облачно, слънцето се показа.

Да се радваме, че има едно нещо, на което може да разчитаме. Да се радваме, че има нещо, което ни прави невежи и знаещи, прави ни слаби и силни, прави ни доволни и недоволни. Контрасти. Недоволството е карма. Любов като дойде, всичките тия ги примирява, всичките противоречия моментално ги примирява. Като се отдалечи, противоречията идат. Знайте, когато противоречията идат, любовта си е заминала; когато противоречията си отиват, любовта е дошла. Не мислете, че сте в Царството Божие. Като влезе в ада един светия може да го превърне на рай. Христос като влезе в ада, обърна го на рай. Проповядва на тия хора и всички тръгнаха подире му, изведе ги. Любовта влезе и всичките дяволи забравиха противоречията. Стражарите, които пазеха тия души, като видяха любовта, оръжието им падна, забравиха. Като излезе Христос, казаха: Колко будали сме били, отидоха тия нашите хора, които ги държахме. Любовта като дойде при вас, вие казвате: Ние изгубихме. Като дойде, много знаете; като замине, казвате: Колко будали сме били. Вие се радвайте, че сте будали. Будала значи Буда, значи Христос. Аллах значи Божи Христос.

Може ли да накладем огън?

ТОЙ ИДЕ!

V Беседа, държана от Учителя
на 12.7.1944 г., Петровден, с. Мърчаево, Софийско.

Добрата молитва.

Ще ви прочета 13 глава от I Послание към Коринтяните.

ДУХЪТ БОЖИЙ.

Да ви прочета само едно изречение: „Неизмеримата Божия Любов, Мъдрост и Истина са плът на Божия Дух".

Ще ви прочета част от беседата „Гласът на душата" от томчето „Вечното благо" на страница 121 от „В света съществуват 3 закона, към които се стремят всички хора, съзнателно и несъзнателно..."

(Учителят прочита до края страницата и продължава да чете 122 страница до хармонията, както и хармоничните движения са неизменни).

В тази хармония всичко е на място. То е здравословно състояние. Когато човек е доволен от живота, той е в реалното. Какво ти не достига. Ти си дете, искаш да бъдеш стар. То е заблуждение. Стар си, искаш да бъдеш млад, то е друго заблуждение. Млад си, искаш да бъдеш красив. То е друго заблуждение. Животът, любовта носи всички в себе си. Искаш да бъдеш красив, то е външно заблуждение. Искаш да бъдеш повече от хората, да кажеш: Като мене няма друг. Тогава ще дойдат двама души, да се състезават за своята красота. Ето противоречието. Вярно е, че като тебе няма, в света съществуват само по един екземпляр. Карамфилът е цвете. Казват, че има 20 вида. Няма видове, един е карамфилът. Това е заблуждение, че има много видове карамфил. Розата е една, няма много видове рози, една роза има. Това са наши заблуждения, това са сенки на живота. Някой път мислиш, че много знаеш. То е заблуждение. Някой път мислиш, че нищо не знаеш, то е друго заблуждение. Че всичко знаеш - всичко

знае само Бог. Че нищо не знаеш - то си ти човекът. Че нищо не знаеш, какво подразбира. Радвай се, че не знаеш нищо. Ако знаеш какво нещо е болестта, какво се ползуваш? Ако знаеш какво нещо е сиромашията, какво се ползуваш? Ако знаеш какво нещо е смъртта, какво се ползуваш? Ако знаеш какво е гневът, съмнението, алчността, какво ви ползуват?- Те са нереални работи. Някой казва: Много зная, много съм страдал. Какво има в страданието, кажете ми сега. Кой е израснал от страдание, кажете ми сега. Казвате, че страданията учат човека. Кой е станал богат от страдание? Кой е станал учен от мъчението? Тъй писали, че от доброто произлиза злото. Като не разбираме доброто, то се превръща на зло. Като не разбираме злото, то се превръща на добро. Сега ще кажете, защо става така? - Не го зная, така е сега. Един плод, като седи дълго време, изгнива. Един плод като го откъснеш от дървото и така седи дълго, той изгнива. Докато е на дървото, не изгнива. Ние го държим откъснат дълго време и той се разваля. Затова нямаш право да държиш един плод откъснат. Щом го откъснеш, ще го вземеш в себе си и ще му дадеш най-почтеното място. И тогава всички съвременни хора страдат, когато откъснат една Божествена Мисъл или едно Божествено Чувство от дървото на живота. Че не го ядат и то се разваля в тях. И там причинява най-големите страдания, нищо повече. Казвам ви: Никога не късайте плода преди да сте огладнели. Този плод като го откъснете, ще го изядете. От него нито трошица не трябва да падне. С костилката, с всичко ще го изядете. Не се позволява да счупиш костилката. Всичко ще изядеш.

Някой път казвате: Какво е „Новото Учение“? - Новото Учение седи на това, да знаеш как да снемеш раницата, която си турил на гърба си. Дойде някой и ти казва, че ти си сиромах. Не се лъжете, когато ти казват, че си сиромах, или че не си даровит човек. Казвате: Тя е кокошка. Не е умна тази кокошка. Или казвате: Това е овца, това е дърво. Заблуждават ви вас. Дърветата са много умни. Дърветата знаят това, което хората не знаят. Кокошките знаят това, което хората не знаят. Тепърва учат учените хора и сега учат как кокошките носят яйцата си и от какво вещество са направени. Ко-

кошките са знаели още преди време как да образуват яйцата си, черупките им. Преди да се яви човекът, те бяха учени кокошки. Сега във вашия ум разглеждате какво може да направи кокошката. Вие разглеждате туй, което не е кокошка. Кокошката е много скромна къщица, в която живее много разумно същество. Ти казваш: Кокошка. Малка колибка е тя. В тази колибка живее много разумно същество. Ти виждаш, че човекът живее в много хубава къща, палат, но палатът не е човекът. В много палати живеят глупави хора. Кой е глупав човек? - Който уповава на своята къща. Кокошките са по-умни, понеже не разчитат на къщата. Човек трябва да разчита на себе си. Хубаво, аз ще ви попитам, къде са вашите баби, които разчитаха на своите къщи. Дядовците ви къде са. Няма ги. Къде изчезнаха. Казвате: На оня свят отидоха. Ами със своята къща на оня свят не е отишъл, къщата е останала тук, тях никога не сте ги виждали. Може ли да опишете какво беше дядо ви? Не може. Дядо ви най-първо е бил едно малко детенце, което тежало 3-4 кг, като дошъл тук. Преди да е дошъл у баба ви, той даже не е тежал нито един грам. Една милионна част от грам или по-малко е тежал. Казвам ви, че дядо ви е тежал една стомилионна част от грама. Това беше дядо ви. Кажете ми сега: Може ли да имате понятие дядо ви, който е тежал една стомилионна част като материална частица?

Казваме: Единственото реално в света, това е Любовта. Когато ти чувстваш един малък подтик на живота: това е Любовта. Какво ти липсва тебе? Ядеш един плод, усещаш сладчината. Тази сладчина е Любовта на плода. Ако разбираш сладчината, това е животът. Ние казваме: Тази сладчина я имаме, но трябват ни дрехи, шапка, обуща, това ни трябва, онова ни трябва. Развалим сладчината. Никакви обуща, никаква шапка не ни трябва, това са празни работи. Те са заблуждение. Шапките в света са много малки. Като се ражда, човек е малък, а шапката е хиляди пъти по-малка. Човек като иде на света има всичките тъкъми. Не търсете шапките. Едно време хората, които ходеха гологлави, считаха за луди. Едно време считаха хората, които ходеха боси, за смахнати. Видят те, ходиш бос, мислят, че си загазил. Сега виждаме, вре-

мето научи хората да ходят гологлави,боси. Изгубил си шапката,няма от къде да купи и ходи гологлав. Като няма шапка,откъде ще купиш хубава шапка. Скъсали се обущата,от къде ще купиш хубави обуща. Един евреин ми разправяше. Един евреин ми разправяше, че продал един стар костюм, малко скъсан за 12 000 лева. Друг един си купил един костюм за 38 000 лева. Кой от вас може да си купи един костюм? Ако вие разбирахте Божия Закон, ако имахте такава Любов към Бога,детинска - животът ви щеше да бъде друг. Вие разбирате Любовта,която носи противоречие. Обикне ви един ваш приятел и вие мислите дали само вас обича или и другите обича. Много естествено,ако вашият приятел е мъж или жена, най-първо той обичаше майка си, после баща си, после братята си,сестрите си,чичовците си. Ти си последният, дошъл от някъде и мислиш дали само тебе обича. Преди тебе обичаше крушите,ябълките. Казваш само мене ли обичаш. Не само тебе,това е неразбиране на Любовта. Ти се радвай,че този човек обича баща си. Защото ако обича баща си, ще обича и тебе. Като обича майка си, ще обича и тебе. Като обича брата си, ще обича и тебе. Ти не считай, че ти си първият човек,когото той обича. Ти не считай,че като срещнеш някого,че го обичаш и че за пръв път го обичаш. То е заблуждение. От там произтичат противоречия.

Единственият, Пръв, Който ни е обикнал,то е Бог.И първият, Когото ти обичаш,то е Бог. Ако ти не обичаш Бога и ако първо Бог не те е обикнал,и ако ти не си го обикнал: Няма никакво знание, няма никаква светлина, няма никаква свобода. Единственият живот, единствената Светлина, единствената Свобода произтичат от Любовта, която Бог е имал към тебе. Единственото приемане на Любовта, светлината и свободата е, когато ти си обикнал Бога. Сегашните времена казвате: Аз много пострадах от живота.

Има една песен „Иде, иде“ пейте я. Всичкото дойде от „иде“. Някои казват да не се пее тази песен „иде“. Понеже, този който иде, в света, погна онези, които не изпълниха този закон. Хукнаха да бягат, повлякоха и нас. И ние бягаме. От Любовта, която иде, всички бягат, и ние бягаме. Казвам: Понеже Той иде,сега всички трябва да Го посрещнем. Вие не

сте Го видели как иде. Вие видяхте само онези, които дигат прах, те дойдоха, хвърлиха бомби и каквото задигнаха, задигнаха. И каквото разрушиха, разрушиха и заминаха.

Онзи, Който иде в света, носи Любовта, носи Живота. Онзи, Който иде в света, носи светлината, знание, Онзи, Който иде в света, носи свободата за всичките хора. Всичките да бъдат свободни в Него. Не само хората, но всички да бъдат свободни.

Та казвам: Ние всичките се намираме в следното противоречие: „Един добър, разумен човек усетил, че апаш бърка в джоба му. Той не се възмутил, но спокойно му хванал ръката, усмихнал се и казал: Слушай, приятелю, остави аз да бръкна в джоба си, ще ти дам повече, отколкото ти може да вземеш с твоята ръка". Не бъркайте в чуждите джобове. Не късайте плодове от чуждите градини. Някои деца късат плодове от дърветата, и като видят, че още не са зрели, хвърлят ги на земята. Други късат зрели плодове, турят ги в джобовете си и отминават спокойно. Те не знаят, че всяка кражба, всяка лъжа носи своите последствия даже в далечното бъдеще. Ще дойде ден, когато нещастията ще се сипят върху тях. Те са резултат на кражби, лъжи и престъпления в далечното минало!

Или казано: Всеки плод, изяден без любов, всяка шапка турена на главата без любов, всяка обувка турена на крака без любов, всяко палто турено на гърба без любов, носи нещастие. Всяка шапка, турена на главата с любов, всяко палто, турено на гърба с любов, всяка обувка, всяка ябълка, изядена с Любов, всеки срещнат човек с любов носи щастие. Тъй седи сега законът.

Та казвам: Ние, хората, сега сме призвани. Който иде в света, който всякога идва, Той иде в сутрешното слънце и заминава с изчезването на слънцето. Той идва в чистия въздух, който дишаме и заминава с нечистия въздух. Той иде в бистрата вода, която пием, заминава с мътната вода, която ние образуваме. Той иде в чистото ядене, което правим и заминава с нечистото ядене. Вие седите някой път и искате да се самовъзпитате. В какво седи самовъзпитанието? Дойде този, когото очаквате. Вие се скарате, дигнете скандал. Ще намери-

те някой виноват в къщи. Ако сте женен, жената кой ще намери първия виноват? Мъжът. Ако сте женен, мъжът кого ще намери първия виноват? Жената. Ако имате деца, майката ще търси някое виновато. След децата идат слугите, ще намери някой от тях виноват, ще вдигне скандал. От хиляди години се търсим виновати хора. Мъжете бяха виновати, жените бяха виновати, децата бяха виновати, слугите бяха виновати, воловете, котките бяха виновати. Всички са се виновати. Кой е тогава, който не е виноват, кажете ми сега? Няма нито един. Като станете сутрин мъжа вие го търсите в образа на вашия ум. Ако той носи светлината, благодарете на Бога. Вие търсите жената някъде виновата. Жената потърсете в сърдцето и благодарете на Бога, че имате сърдце. Понеже не знаете какво нещо е сърдцето, каква музика има в него, не познавате ритъма на сърдцето. Има един ритъм на сърдцето, човек е весел. Щом се измени ритъмът, изменя се състоянието на човека. Има един ритъм на човека, наричам го „анданте", каква тъга, какво увиване на кревата! Мъчиш се, анданте е това, болезнено състояние. Щом дойде алегро на сърцето, човек стане, учи, работи, яде, пие. На вас ви трябва алегро, не анданте. Андантето вече го научихте, всичкото досега е анданте на музиката. Мъжът е виноват - анданте; жената е виновата - анданте; детето е виновато - анданте; слугата е виноват - анданте. Невежа е, не знае - анданте. Що е анданте музикално? Виновато е. Казвам: андантето ние хората го създадохме, алегрото Бог го създаде. Андантето образуват старите хора, като не може да ходят. Казват: Полекичка, с бастун - анданте е. Алегро са децата. Като стане това дете най-първо се мъчи. Той е дядото, който е бил на 120 години и като се роди, не може да забрави, че е стар, пъпли по земята, пълзи. Като научи андантето, изправи се - алегро - дядото се е подмладил.

Казвам: За да се подмладите, най-първо трябва да разбирате закона на ритмичното ходене. Алегрото е ритмично ходене в природата, ритмично чувстване и мислене. Направиш престъпление или някаква погрешка, не търсиш погрешката в себе си, търсиш я в хората. Един свещеник, тук в България, в турско време, който не бил много учен, защото свещеници-

те тогава не трябвало да свършват семинария, като идвал Великден, много лесно извършвал Възкресението. Запалвал един мангал с кюмюр, напълвал кандилницата с въглища, турял тамян, закади с кандилницата, прескочи мангала три пъти и казвал Христос Възкресе. Десет, петнадесет години лесно ставало Христос Възкресе, но веднъж се случило да дойде един гражданин в това село. Минава се час, минават два не излиза гражданинът, не може да обяви Христос Възкресе. Питат го селяните: Закъсня Великден тая година. - Онзи дявол докато е тук, няма да дойде Великден. Страх го е от онзи човек, знае повече. Да прескочиш мангала, това не е Христос Възкресе. Питам, какво е прескачането на един мангал? То е лесна работа. Знаете колко мъчно се поправя едно прескачане.

Лесно е да кажеш една обидна дума, знаеш колко мъчно се изтрива. Създадеш една форма, която в невидимия свят не е приемат. Да се изправи една дума, не е лесна работа. Та казвам: Езикът не е лош. Човек някой път казва нещо лошо, то си има свои причини. Вземеш лошото в най-малката форма. Езикът се нагласява като струните, зависят от времето, от влагата. Като вземеш тона, не е верен. Едно малко нагласяване трябва. Любовта е камертон. Като дойдеш в закона на любовта, то е камертон. Що е Любовта? Туй, което нагласява. Що е Мъдростта? Туй, което нагласява. Що е Истината? Туй, което нагласява. Ако ти не нагласяваш живота съобразно с Любовта, ако ти не нагласяваш мисълта си съобразно Мъдростта и ако ти не нагласяваш постъпките си съобразно с Истината, ти не може да се проявиш като човек. Досега вие чули ли сте гласа Божи да ви осъжда заради нещо? Някой път чули ли сте Господ да ви хука? Не. Единственото същество, което всякога говори благо, то е Бог. Като изгрее сутрин слънцето, когато времето е ясно, как излизате пролетно време, как виждате гласа на Бога. Тих е Той. В природата, дето някой път стават бури, отдавате го на Господа, но тия бури са образувани от съвсем други същества. Първото нещо, то е гласът на Бога, който създава. То е най-хубавото нещо, което съществува. То е благото на живота. Бурите и туй, което ние виждаме, то са дисонанси. Когато някой мъж се

разгневи, започне да кряска в дома. Бащата след като се разгневи, казва, че е от Господа. Той е земен баща. Не е лошо да се гневи, има право.

Тук имаме един брат, който казва, че баща му го бил. Често разправя, казва, ако не беше ме бил баща ми, човек нямаше да стана. Ако баща му не го беше бил, по-добър щеше да стане. Той се развали от боя на баща си. Изправлението на човека, което трябва да претърпи.

Вие искате Христос да дойде на земята. Христос не може да дойде на земята сега. Той е бит и две хиляди години не може да го забрави. Търпи го, но то е великата любов. Като помисли, че не са го приели, да дойде пак на земята, казва: Малко по-далече от земята. Искате да дойде Христос между вас, но ще намери раздор и крамоли. Какво ще слушам онез, които крякат като жабите. Доста съм слушал пението на жабите. Аз съм слушал жабите доста да ми пеят. То е едно уподобление.

Ние да сме доволни от живота. Ти си доволен да имаш хубава мисъл, ти си доволен да имаш хубави чувства. Защото в хубавите чувства Бог се изявява. В хубавите мисли Бог се изявява. В хубавото положение Бог се изявява. Нямаш туй разположение. Влезе една малка прашинка в окото, започне окото да плаче. Коя е причината? Малката прашинка. Тогава Господ изпраща вода да очисти окото и ти плачеш. Защо плаче човек. Много такива прашинки е имало в окото. Тури вода в окото да се очисти. Без нея хората преждевременно щяха да ослепеят.

Сега започнете. Новият живот в какво седи? Да прекарате един ден, без да се безпокоите. Като дойдоха бомбите в София, защо да не можете да излезете. Нека падат бомбите, то е алегро. Ще вървиш. Бягане е алегро. То са гръцките надбягвания, олимпийските надбягвания за някакъв венец. Някои бягаха повече.

Сега на мене се ми разправят за Христовата Любов. Аз се чудя. Аз не съм срещал в България нито един човек да е говорил за любовта. То са трици, което говорят. Казва Христос как е страдал. Не го зная как е страдал. Какво ще кажа как е страдал. Може да зная, но да ме разпънат на кръста, цяла нощ да ме бият, да се гаврят с мен, тогава ще разбирам. Сега

нито съм бит. Казва: Как е пострадал Христос. Ако разбираш как е пострадал Христос, никога няма да правиш прегрешение. Ти не си разбрал страданията Христови. Щом тебе обиждат, знаеш реално що е обидата. Щом другите обиждат, не го знаеш.

Казвам: Постарайте се днес да минете без вътрешни тревоги. Да кажем, че вие се тревожите, че слънцето няма да изгрее. Вие се тревожите, понеже учените хора казват, че земята ще спре да се движи. Кога ще спре, изчисляват. Това може да бъде, може и да не бъде. Животът никога не може да спре. Вечното движение не може да спре. Ние може да спрем, но движението на живота не спира. Вие всички се смущавате от едно нещо, че може да изгубите любовта. Единственото нещо, което не се губи в света, то е любовта. Всичко може да се изгуби, но любовта не се губи. Тогава коригирайте се. В закона на любовта коригирайте се. Казва: Аз не мога да обичам. Ти може да не обичаш, то е друг въпрос. Ти не си авторитет. От тебе не произтича любовта. Щом не обичаш, показва, че ти не си разбрал, какво нещо е любовта. Сега вие какво разбирате. Едно време българите много лесно изгасяваха любовта, духне лампата, изгаси я. Сегашните (електрическите запалени свещи) духай ги, как ще ги изгасиш. Вие имате ключ. Някое дете може да завърти ключа. Цяло Мърчаево да се събере да духат, не се изгасва. Като доде най-малкото глупаво дете и завърти ключа, ще изгаси свещта. Ако вашата любов изгасва с електричество, децата са виновати. Ако никой не може да загаси вашата свещ на електричеството, имате такава прозрачна броня. Като духат, отблъсква. Цял свят да духа, не може да изгаси.

Казвам: Любовта, която иде от Бога, е такава. Единственото нещо, което по някой път може да изгаси, то е безлюбието. Някое дете завърти ключа, изгасва. Щом се изгаси, отвори ключа. Вие сега тръгнете из селото и търсите кое е това дете, което завъртяло ключа. Цял ден не може да го намерите. Щом завърти някой ключа, вие обърнете ключа. Що ще ходите да търсите тия деца. Сега някой път нали имате някоя рокля оцапана малко. Кой я оцапал? Какво ви костува да вземете кърпа да изтриете оцапаното. Някой път някой

носи. Оцапал се остенът. Кой го оцапал? Малко вода вземете, измийте остена, оставете го. Този остен, който носиш, има шило. Туй шило не го туряй да мушкаш воловете, като дойдеш по любов. Като мушкаш с този остен, ще дойде един ден и тебе да те мушкат. Един остен има приложение не само към живота. Ще го приложиш. Той е за всичките хора. Върви навсякъде. Никога не прилагай един остен, дето не трябва. Ако го приложиш, извади го. Казвам ви сега: Ето къде (е) хубавото на тези остени - започнаха да пишат с тях. Едно време мушкаха воловете. Сега са ги турили да пишат най-хубавите работи. Сега турете вашите остени, не ги хвърляйте навън, направете пера и да пишат най-хубавите работи.

Никой в света не може да се подмлади без любов. То е основен закон. Ако кажете как, вие имате едно съмнение. То е невежество. Не мислете, че ако свършите всичките университети в света, ще знаете как да са подмладите. То не зависи от сегашното знание на хората. Представете си, че не сте яли сладко и не знаете, какво нещо е сладко. На една сладка ябълка в какво седи сладчината. Ако се съберат всичките учени професори, да ви разправят, ще разберете ли какво е сладчината. Ще мислиш, че имаш понятие. Дайте тази ябълка на едно дете, веднага като я опита, ще има истинско разбиране за сладчината, без да има професори. Онова истинското знание, което търсим, което подмладява не иде от професори. То иде от Бога. Туй, което иде направо от Бога, то подмладява. Туй, което иде от хората, не подмладява, то остарява. Хората произвеждат старост, а Бог произвежда младост. За да се подмладиш, трябва да имаш Божията Любов. Щом те погледне Бог, ти си млад. Как ще се подмладиш? Ще те погледне Господ. Как ще се подмладят хората? Трябва да ги погледне Господ. Как става, не зная. Аз го зная как става, по човешки не го зная. Като ям ябълката, зная сладчината. Щом те погледне Господ, ти си радостен, весел. Щом те погледнат хората, ти си скръбен, тъжен. Щом те погледнат хората, ти заспиш; щом те погледне Господ, ти се събуждаш. Щом те погледнат хората, ти нямаш разположение, отчаяш се, животът е безсмислен. Щом те погледне Господ, ти си радостен, весел, животът има смисъл.

Казвам: Да оставим човешките неща настрана, да възприемем Божието благо в нас. То е Божественото. Туй е новото в света, което очаквате. Хубавото иде от Бога, не го очаквайте чрез хората. Хората са само условия. Божественото направо иде до вас. За него няма да разправяте как е дошло. Туй, което дойде от Бога, вие не може да го разправяте никому. То е невъзможно. Някой път гледам, искат да ми разправят някаква своя опитност, как страдали. Не може да ги разбера. Казва: Аз съм много радостен. Аз зная моята радост каква е, но неговата радост не зная. Тази радост като дойде до мене зная, но неговата радост не зная. За онази радост, която иде от Бога, не говорете. Светлината, като огрява дърветата, ражда хубавите плодове. Вие като вкусите плодовете, знаете какво нещо е светлината.

Човек, на когото Господ е говорил, той се познава. Ако някой е болен, ще му кажа: Тури ръката. Ако си тури ръката на болния, той оздравява. Щом си тури ръката и болният не оздравява, да не говори, че Бог му е говорил, хората са му говорили. Някой казва: Той е невежа. Че и най-учения професор, като го туря в стаята и му дам да чете Библията, а няма светлина, той е невежа. Като има светлина, чете; като няма светлина, в тъмнината е невежа. Кой от вас, като се махне светлината, ще чете?

Казвам единственото нещо: Любовта като дойде, тя носи живота. Животът не се придобива, той иде от Любовта. Знанието не се придобива, то иде от Мъдростта. Свободата не се придобива, всичките хора искат свобода, тя иде от Истината. За нея не разправяйте, не казвайте: Аз съм свободен. Ти, който говориш за свободата, ти не си свободен. В свободата никой не може да те ограничи. То е невъзможно. Щом помислят хората да те ограничат, ти ще бъдеш на слънцето. Как ще те ограничат?

По някой път вие се питате: Защо трябва да обичате? За да се подмладите. Защо трябва да имате любов към Мъдростта? За да дойде светлината. Без любов към мъдростта, светлината не може да дойде. Без любов към истината, свободата не може да дойде. То е познаване на тия трите закона.

Никога няма да ставаш по-горе от другите хора. Считай, че ти имаш толкоз право, колкото Бог ти е дал. Няма да превишаваш правата си в света. Имаш един слуга, ще му кажеш: Стояне, днес ще ми послужиш, както Господ те е научил. Ако викам един шивач, ще му дам плата и ще му кажа: Скрой дрехата, както Господ те е научил. Няма нищо да му казвам. Като ушие дрехата, ще я облека, както я е направил. Пък и аз ще му платя, както Господ ме е научил. Жената да каже на своя другар: Днес послушай ме, както Господ те е научил. Мъжът да каже на своята другарка: Послушай ме днес, както Господ те е научил. Ще кажеш на сина си: Послушай ме, както Господ те е научил. И на дъщеря си ще кажеш да те послуша, както Господ я е научил. И синът да каже на майката да постъпи, както Господ я е научил.

Започнете сега с новото. Какво писал Мойсей, какво са казали пророците. Хубави работи казаха пророците, останаха неразбрани работи. Кажи ми няколко думи, както Господ те е научил. Посвири ми, както Господ те е научил. Сега вие ще разправяте какво съм казал аз. Вие не сте го приложили. Ако не го приложите, нищо не сте разбрали. Сега аз вярвам в едно нещо: Вярвам, че вие днес ще разберете. С вас и целият народ ще го разбере как? Гладните хора не трябва да ги караш да ядат. Може да караш за ядене, който не е гладен. На гладния само хляб ще дадеш, няма да му даваш наставления как ще стане това. На гладния остави яденето, не му давай наставления, той сам знае. Ти само от далече гледай.

Хората знаят как да се приложи Божият закон. Само трябва да се тури храната и да се остави, те знаят. Туй учение трябва да се приложи, както те го разбират. На света казвам така: Направете така, както Господ ви е научил. Като дойде някой, казва: Какво да правя. Направи тъй, както Господ те е научил, нищо повече. Той ще каже: Аз не зная. Не, не то е политика, че не знаеш. Често хората когато имат да дават - забравят, но когато имат да вземат, хич не забравят. Някой казва: Забравих, че имам да плащам. Защото има да дава - забравил. Когато има да взема, хич не забравя. Ти толкоз време не си платил. Та казвам: Нека помним когато имаме да вземаме и когато имаме да даваме. Имаш да взе-

маш - помни,имаш да даваш и него помни. Според мен трябва да помним, когато имаме да даваме и когато имаме да вземаме по-малко. Досега помним, когато вземаме. Да помним, когато имаме да вземаме, то ще бъде последно. Когато имаме да даваме, даването да бъде първо, вземането да бъде последно в помненето.

Та първото нещо: Три неща научете в света, които са невъзможни. Животът ви никой не може да вземе. Светлината ви никой не може да премахне. Свободата ви никой не може да ограничи. Туй във вас трябва да бъде, ако Бог живее. Ако Бог не живее, туй е друг въпрос. Когато ще обяснявате думите Христови „които чуят гласа ми, ще оживеят в последния ден", в последния ден значи, когато любовта заговори. Любовта то е последният ден. Последният ден, когато Мъдростта заговори. Последният ден, когато Истината заговори, всичко туй ще бъде. То е, когато Господ започне да говори в света. Ти съзнаваш своите погрешки. Господ е заговорил. Имаш желание да учиш, Господ е заговорил. Имаш желание да започнеш един нов живот. Господ е заговорил. Не отлагай това. Днешния ден не го отлагай. Вие мислите друг ден да го направите. Днешният ден, той никога няма да се повтори. Слънцето само веднъж изгрява и залязва. Не мислете, че в живота много пъти слънцето изгрява и залязва. Веднъж като изгрее, ще се радваш на него. То принася всичките плодове. Тогава трябва да вярвате в себе си. Разболеете се, вярвате, че болестта е старото. Всичките хора, които вярват в старото учение, боледуват. Които ще вярват в новото учение, болест няма да има. За да разбираш сладчината на един плод, трябва да бъдеш гладен. Ако в света няма глад за любовта, не може да я познаеш. Само при глада любовта се познава каква е. Само при глада светлината се познава каква е. Само при глада свободата се познава каква е. Без глад свободата остава непонятна. Без глад светлината остава непонятна. Без глад и самият живот остава непонятен. Гладът е онова, което стимулира. То е обичта. Обичта наричам глад. Без обич в света, всичко остава непонятно. Що е обичта? Обичта е глад в света. Без обич в света нищо не може да се подигне. Първоначалното е любовта. Първото, което постоян-

но дава, то е любовта, тя никога не взема. Туй, което винаги дава и никога не взема, то е любовта. Няма какво да те е страх, че любовта ще потърси туй, което е дала. Ако потърси, то е робство. Тя никога не търси онуй, което е дала. Любовта се радва в глада. Когато си гладен, ще благодариш на Бога за онова, което Ти е дал. Всички трябва да бъдете доволни от онова, което Бог ви е дал. Днес туй трябва да дойде в душата, да се зарадвате за великите блага. Вие очаквате един ден да умрете и да идете в оня свят, да дойдете да възкръснете. Мислите как ще стане туй възкресение. То няма да е както проповядват в църквата, както пишат учените. И днес може да възкръснеш. Щом се съмняваш, дойде смъртта. Любовта изключва абсолютно всичките съмнения, подозрения. В нея всичко е чисто. Как може да е тъй, не говоря, аз го зная, че е тъй. Ако ме попита някой, какво е сладчината, дам му една ябълка. Като вкуси, не ме пита. Не разправяйте за сладките работи, кажете: Ето една ябълка, изяж я. Той казва: Вече зная.

Другото противоречие. Вие ще кажете, че хората са лоши, тия хора как Господ ги търпи. Той ги търпи, ние не може да ги търпим. Туй, което Бог търпи, и ние трябва да го търпим. Туй, което Бог обича, и ние трябва да го обичаме. Не искайте Господ да обича вашите прегрешения, понеже ще ви тури и вие да ги опитате. Казвам в простия смисъл.

Онези от вас, които са женени, имайте един идеал, че има един мъж в света, който е съвършен, който досега нито една обидна дума не е казал на своята възлюблена. Има една жена в света, която нито една обидна дума не е казала на своя възлюблен. Трябва да имате един идеал в света.

Сега някои от вас искате да бъдете първи, нали така. Бъдете първи да изправите погрешките си, бъдете последни да направите най-големите работи в света. Да храните целия свят, то е последна работа. Големите работи са последни. Дави се някоя мравя. Казваш: Нека се удави. Избави я, няма да ти коства нищо. Тури пръста, извади я.

Сега тук свещеникът в Мърчаево казва: Тия хора не са още вярващи. Прав е. Законът на любовта, както аз ви говоря, още не е приложен. И самият свещенник и той не го е

приложил. И той, и ние си мязаме. Ние го упрекваме как смее да говори. Казва: Нямат хората любов. Право говори. Но и неговите уста са нечисти. Аз бих го похвалил, ако устата са чисти. Доста помия излезе от устата му. Когато ме поливат с чиста вода, разбирам, но когато ме поливат с помия, не разбирам. Да ръси с китка, разбирам, да ръси с помия, не е попско. Искам вие като ръсите, да ръсите с чиста вода и китката да бъде босилкова. Всички ще бъдете попове. На синца ви казвам да ръсите. Вземете босилек и тръгнете, започнете да ръсите, нищо повече. Ако ви обвинят, кажете, че аз съм ви опопил. Идете с китката да престанат всичките спорове. Хората живеят хубаво. Карат се хората, туй вече ние го знаем.

Първото нещо: Днешния ден да благодарим на Бога, за всичките добрини, които ни е дал и за доброто, което иде. Старото си отива, новото иде. Що е новото? Любовта. Старото си отива, то са онези неразбраните работи. Новото е да виждаш доброто в себе си и в другите. Старото е робството в света, то си отива. Иде свободата, Божията свобода. Да се освободи умът от терзания, да се освободи сърдцето от терзания и тялото от болести. Да станем всички здрави, да бъдем всички радостни и весели за Божествения живот. Да започнем като малките деца да играем.

Три неща в света са важни: Любовта е плод на Божия Дух. Знанието е плод на Божия дух и свободата е плод на Божия Дух. И ние като възприемем тия плодове на духа, вече ще знаем какво е свобода. Всеки, който яде от дървото на живота, той живот има, знание има и свобода има.

Духът Божи.

Ще прочета следното: „Велик е Бог в Любовта си. Велик е Господ в Мъдростта си. Велик е Бог в Истината си. Бог Господ в Любовта си поучава, в Мъдростта си просвещава, в Истината си освобождава. Милостив и жалостив е Господ и Неговата благост е над всичко. Всесилието Му крепи всичко. В Господа всичко живее и се движи. Той е веселие, радост на всички".

Туй ще го имате в ума си, тъй както ви е научил Бог. Няма да казвате как ви е научил. Адам като съгреши, Бог го потърси: Адаме, Адаме! Той мълчи. Казва: Чух гласа, но се

убоях. Боязънта произтича, когато не познаваме Божия закон. В закона на любовта страх няма. Страхът трябва да бъде отвън. Туй, което плаши хората, то е безлюбието. Туй, което насърдчава хората, то е любовта.

Та казвам: Които Бог е научил, не ги учете. Оставете те да проявят това, което Бог ги е учил. Погрешката на съвременните хора е, че се учат едни други. Тогава се раждат спорове. Никакво учение да няма. Казано е: „Всички ще бъдат научени от Господа". Какво трябва да се прави? Оставете хората да се проявяват, както Господ ги е научил. Цигуларят да свири, както Господ го е научил. Онзи, който говори, да говори, както Господ го е научил. Не го учете. И вие говорете, както Господ ви е научил. Не говорете, както Господ не ви е научил. Сега някои се усмихват. Казват: Ние го знаем. Не го знаете. Вашата усмивка не показва знание. Някой се усмихва, мисли, че знае. Както аз виждам хората, и аз може да се усмихвам, може да се изпъча да ходя, да се показвам. Като ходя, разглеждам стъпките си другояче. Като стъпвам по някой път, спирам да се гледам, може ли да бъда в хармония с всичките хора по земята. Да не би да тласна някого, да стъпча някоя мравя. Трябва да спазя закона. Не само за себе си да мисля, че съм свят човек или добър човек. То е заблуждение. Едно огледало може да отрази светлината, но ни най-малко не свети огледалото. Ние по някой път мислим, че сме много добри или сме много лоши. Те са заблуждения. Аз съм това, което Бог ме е направил. Проявявам това, което Бог ми е дал. Аз се радвам, когато проявявам Божията Любов. Аз се радвам, когато проявявам Божията Мъдрост. Аз се радвам, когато проявявам Божията свобода. Казвам: Желая сега и вие да се радвате на това, което Бог ви е дал. Аз не искам да се радвате на нещо друго, да чакате. Радвайте се на онова, което досега сте го турили в килера, търсите го отвън да дойде. Вие правите една погрешка, тя е следната: Една кметица, чорбаджийка, била много знатна. Чорбаджията донасял дърва, прислужвал ѝ, не знаела какво е работа. Умрял чорбаджията, останала сама, няма кой да ѝ шета. Няма дърва, отива при свой съсед. И той няма дърва. Казва ѝ: Иди в гората, има една помощница много добра, името ѝ е Нужда.

Събери дърва, повидуй я, тя веднага ще ти помогне. Отишла в гората, събрала дървата и викала: Нуждо, Нуждо! Целия ден. Казва си: Тя няма да дойде, аз да ги туря на гърба си. Казвам: Дигнете дървата на рамото и право в къщи. Ще се разреши въпросът. Туй, което може да направиш, то е Божественото. Радвайте се, че вие може да дигнете малко товар и да го занесете в къщи. Колко пъти Христос е идвал при вас и казва: Може ли да направите малка услуга? Някой казва: Занят съм сега. Господи, ще ме извиниш, ожених се за моята възлюблена... Господ си заминава. След десетина години, родило ти се едно дете, дойде и казва: Може ли да ми направиш това? Казваш: Деца имам. Той пак си заминава. Дойде, когато си на 120 години да направиш нещо. Казваш: Господи, краката ми не държат вече. Най-първо жената е виновата, втория път децата дошли, на края на 120 години краката не държат. В този възлюбления Господ е в него. Като дойде Господ, хвани твоята възлюблена, че и двамата на работа за Господа. Като дойде втория път възлюбленият, възлюбената и децата и те на работа. Тази работа и тримата да я свършат. На стари години всичките се хванете заедно. Да няма старост. Ако твоят възлюблен не може да люби Господа, той не е от тях. Ако детето не може да ти помага, то не е от тях. Ти като тръгнеш да вършиш Волята Божия, възлюбленият да дойде с тебе и да каже: Дето отиваш ти и аз ще дойда с тебе, каквото ти правиш и аз ще правя с тебе. Детето да каже: Където отиваш ти и аз ще дойда с тебе, каквото ти правиш и аз ще правя с тебе. Ако вашите деца не вървят по вашия път, ако вашата възлюблена не върви по вашия път, те не са от тях. Ако вие не вървите по пътя на вашата възлюблена и вие не сте от възлюбените. Казвам: Законът е еднакъв. Казвам: Вие сте свободни, като дойде Господ, дето тръгне един, всички да тръгнете. Който и да е, последен ли е, пръв ли е, който тръгне напред, всички тръгнете по него. В света само Бог е първият. Той казва: АЗ съм алфа и омега. Пръв и последен е Бог. Пръв и последен е Господ. Първата мисъл и последната мисъл са Божествени. Първото чувство и последното чувство са Божествени. Първата постъпка във всеки човек и последната е Божествена. В първата постъпка усе-

щаш нещо мощно. Денят е ясен, хубав, всичко имаш на разположение. Хората идват да помагат отвсякъде. Там, дето е Господ, всичко се втича.

Сега ще видите Господ като дойде в света. Той иде и като дойде, мирът ще дойде. Той иде, още не е дошъл. Още една стъпка. Като стъпи и мирът ще дойде, ще престанат бумтенето на аероплани, ще престанат бомбите. Една стъпка още и мирът ще дойде. Той си е дигнал крака. Казвате: Кога ще бъде. Аз виждам дигнатия крак. Господ си е дигнал крака и като стъпи, мирът ще дойде. Той като стъпи, а не хората като стъпят. Той като стъпи, мирът ще дойде. Тогава всички ще го видите. Той ще бъде един от най-веселите дни. (Амин) Амин ще бъде, като дойде мирът. Понеже всички се разбягаха, Господ е свободен. Всички се скриха в скривалища, няма да стъпче никого. Всички са скрити в скривалища, пътят Му е свободен, няма опасност да стъпче някого. Много хубаво направиха, че се скриха хората. Мирът ще дойде, ние ще излезем от скривалищата, ще видим, че Господ е дошъл. Онези, които ни тъпкаха, те избягаха, отидоха си.

Постъпете тъй, както Господ ви е научил. Както Господ ви е научил, постъпете така.

ОТЧЕ НАШ.

Божията Любов носи изобилния пълен живот. (три пъти)
Божията Мъдрост носи изобилното знание. (три пъти)
Божията Истина носи изобилната свобода. (три пъти)

ПОЛИВАНЕ

VI Беседа, държана от Учителя
на 25.8.1944 г., 6 ч.с., връх Острец на Витоша.

91 Псалом. Молитвата на Царството.
Духът Божий. Отче наш.

Ще прочета 15 глава от Матея.

Вие сте от разни характери и да ви се говори някой път една реч, не се разбира от всичките еднакво. Един богат човек иска много пищна храна, разнообразна, да е сготвена добре. Той проста храна не обича. Казвам: Във всичките разбирания, във всичките философии на живота кое е най-важно? Една копринена тънка дреха за зимно време ни най-малко не е практична. За лятното време при 30 градуса топлина е отлична. После може да е с деколте, без ръкави. Даже животните, които са ходили с деколте в топлите места, при студените условия на живота изникнали им косми. Космите на главата от зор изникнаха. Брадата от зор е израснала. Дето хората са станали малко гладки, показва добрите условия.

Сега вас ви занимават някой път много обикновени работи. За пример интересува ви, като идете да учите, как ще свършите училище. Свършите четири години отделения, свършите три години прогимназия, пет години гимназия, четири години университет. Другите казват: Учен човек, много знае. Ти виждаш, че колкото учиш, все има повече да учиш и мислиш какво да направиш със знанието, което имаш. Станеш по-чувствителен, по-честолюбив, мислиш, че си учен човек, че хората с тебе трябва другояче да се обхождат. По-напред като прост слуга този ти каже нещо, ти го направиш, онзи ти каже друго направиш го. Сега казваш, че всеки не може да ти заповядва. Значи ние обичаме да заповядваме, а не обичаме да ни заповядват. Кое е по-хубаво сега: да ти заповядват или да заповядваш? Кое е по-хубаво: да заповядваш или да ти заповядват? Ако е за добро, да заповядваш е най-добре, ако е за зло, най-ло-

шо е. Следователно за доброто да заповядваш, имаш пълно право. Дойдеш до злото, нека да ти заповядват, ти само слушай. Като ти заповядват, ти иди, че направи доброто. Вие едновременно сте господари и на доброто, и на злото. Заповядвай на себе си да правиш добро. Когато обичаш някого, дойде при тебе, казваш: Заповядай! Правиш му услуга, искаш да го нагостиш. Когато не обичаш някого, заповядваш да го нахукат, казваш да си върви. Питам кой господар е по-добър от двамата. Вие казвате, този човек не обичам. То е тъй, че не го обичаш. Този човек за бъдеще ще бъде условие да те обича. Този човек, когото сега не обичаш, за бъдеще ще имаш нужда да те обича. Този човек, когото сега не обичаш, за бъдеще няма да бъде нищо. Сега вас ви се вижда противоречие как може да бъде. Вземете един слуга, комуто господарят дава заплата десет хиляди лева, нали изпълнява, каквото заповяда господарят му. Каквото каже господарят, изпълнява думата му. Един ден, когато господарят престане да му плаща, слугата не го слуша. Освен че не го слуша, казва: Опак, изяде ми парите, изедник.

В света с пари добро никога не може да направиш. Дето казват, че с пари може, то е за злото. С пари убийство може да направиш. Може да те подкупят да идеш и да убиеш когото и да е. Всички мислите, че като имате пари, ще правите добро. Лъжете се. С пари всичките хора са развратени. Сега разбирайте думата развратени, развъртени. Развръщението иде, когато дойдат парите. Развращава се човек от парите, когато парите му станат господар. Парите са едно оръжие, една сабя, която носиш. Ако си умен човек, ще направиш добро с нея, ще насечеш дърва, ако си от лошите може да претрепеш някого. Казвам: Когато казва Писанието: „Не може човек да служи на двама господари", защото в света има само един господар. Бог е създал света. Вторият господар сам се е наложил. Случва се в едно семейство, че бащата умира, остава големият син, взема мястото на бащата, започва да се разправя с другите братя както баща му. Бащата е дал нещо, този брат, отде накъде ще се разпорежда. Сега ще вземе привилегията като големия баща, казва: Трябва да се подчинявате. Казвам: Валидна е първата заповед, която е излязла от Бога. Другите заповеди са второстепенни. Сега по какво се познават Божес-

твените заповеди от човешките. Божествените заповеди никога не произвеждат противоречие. Каквото кажеш, става, каквото бутнеш, става. Завъртиш ключа, дойде светлината, завъртиш ключа, дойде водата, завъртиш ключа, дойде хлябът. Обаче в заповедите на хората няма тази сила. Казваш много работи, но туй, което е човешко, винаги произвежда в човешката душа, в ума, в сърдцето му раздвояване. Раздвоиш се, дали да го направиш или не, то е човешко. Мислиш дали да го обичаш или не, то е човешка работа. В любовта няма закон, който да ти каже да обичаш. Щом мислиш дали да обичаш или не, то е човешко. Светлината няма закон да осветява. Да кажеш на светлината или на запалената свещ да светят. Като запалиш свещта, тя знае да свети.

Сега вие казвате, защо не ни върви. Човешки работи са, затова не ви върви. Казваш: Аз защо не мога да живея с този човек? Ти си избрал един другар, който не е по Бога, как ще живееш? Искаш ти да бъдеш господар и той иска да бъде господар. Двама господари на едно място не може. Плюс и плюс се отблъскват, противоречие има. Знаете ли защо има противоречие? Двама души, които се обичат и двамата са гладни, от две места им дават хляб, единият иде на едното място, другият на другото, ще се разделят. Двама гладни хора не може да се обичат. Сега аз ви говоря за обичта, тя строи. Когато аз говоря, аз не визирам обикновената любов. Любовта, която вие имате, е толкоз обикновена, тя съществува в животните, навсякъде. Тя е последната слугиня на Бога. Последната любов е, с която вие се занимавате. По-долна от нея няма, вие сте я хванали за пеша ѝ, държите се. Пък тя е базиргянин: малко дава, много взема. Някой ми казва: Знаеш ли, че аз те обичам. Как ме обичаш? Сега ние казваме, че обичаме Бога, любим Бога. Обичаме Го, защото ни е пратил на земята, как няма да Го обичаме. Ако ви бутне, вземе изведнъж всичко. Ще кажем: От сега нататъка на Господа не служа. Ако някой ви зададе един въпрос: Защо трябва да обичате един човек? Трябва да го обичате, защото ви люби. Някой дойде и ми казва, че много ме обича. Обича ме, как няма да ме обича. Дошъл с празен чувал, обича ме, трябва да напълня чувала. Иска да вземе от мен, а иска да ме убеди, че ме обича. Да каже на светски език: Дой-

дох при тебе да взема жито, от тебе да ми напълниш чувала. Казва: Ти напълни моя чувал, аз ще напълня твоя. То е политика. Ти като напълниш чувала, ако го видиш, хвани го. Обичта с празния чувал, то е за ваша сметка. Вие мислите, че като обичате някого, вие му давате. Онзи, когото обичате, вие винаги вземате от него. Ето, което не знаете. И в обичта има вземане, там любовта после се проявява. Идеш при някой богат човек, казваш: Аз те обичам. Той разбира закона, напълни ти чувала с жито. Идеш на неговата нива, изореш я, посееш я с жито. Идната година, като го пожънеш, казваш: Ти миналата година ми даде един чувал с жито, посях го, спечелих, аз вземам един за мене, а на тебе давам девет чувала. То е любов. Любовта, която посеете на нивата, от плода върнете деветте чувала, а за себе си оставете един чувал. Не оставяйте за себе си девет чувала, то е неразбраната любов, от която главите на хората са побелели и оголели. От тази любов ще очакваш да ти белее главата. Не само това, но най-после каквото има човек в този свят, с тази любов ще го изгуби.

Вземете съвременния свят. Ще ти наложи един закон, ще идеш да се биеш за отечеството. Трябва да жертваш всичко. Баща ти ходил да се бие, убили го. Брат ти ходил да се бие, убили го. Сестра ти била милосърдна сестра, убили я. Каква е тази любов? Казват: Трябва да умрете за отечеството, като го обичате. Казвам: Новото учение е друго. Не трябва да умираме за отечеството, но да живеем за отечеството. Не искам онези, които ми дължат, да умрат, но да живеят, да си платят дълговете. След като умрат, изпоядат ме. Вие като ви стане мъчно искате да умрете. Постоянно слушам: Искам да умра. Чакай де. Като сте сиромаси искате да умрете, но като богати искате ли да умрете? Ако няма кой да ви обича, искате да умрете, но ако има кой да ви обича, искате ли да умрете? Не. Защо. Сега аз ви говоря върху илюзиите на света. Влезли са известни същества, които са изопачили Божествения закон. Съществува един свят на илюзии във вас. Всякога знайте, щом една мисъл се раздвои в ума, не е права. Щом едно чувство се раздвои, не е право. Щом една постъпка се раздвои, не е права. Божественото в човека никаква сянка не хвърля. Пълна хармония, никакъв дисонанс няма. Щом се тревожиш и безпоко-

иш, е човешко. Не е лошо. Щом се разгневиш, впрегни воловете си и иди да ореш, вземи мотиката си и иди да копаеш, или вземи две стомни, иди на чешмата, донес вода. Енергията трябва да се впрегне на работа. Ако си гневен и донесеш две стомни вода, водата, която е носена с гняв, е по-сладка. То е теория, ще направите опит. Идите някой път и пийте вода, малко е блудкава, ако с гняв сте я донесли и пиете, водата е по-сладка. Земеделците знаят това. Като турите тор на едно дърво, торът нито се яде, нито се пие, но като наториш едно растение, по-хубави стават плодовете. Мътната вода като туриш на растението, изкарва по-хубави плодове. Казвам, не е лошо човек да се сърди. Като дойде гневът, направете го слуга, не го оставяйте господар. Като дойде съмнението, не го пъдете. Кажете: Такъв слуга като тебе искам. Турете го на място. Като дойде леността и нея турете на място. Леността не е лоша, тя дава почивка на човека, малко да работи. Ще си починеш един, два часа, не целия живот да почиваш, ще станеш крепък.

Сега ще ви дам едно правило. Казвате какво да правим с нашия лош живот, какво да правим с нашите лоши мисли, с нашите лоши желания. Какво да правим? Аз ще ви кажа. Този въпрос ще реша сега. Лошите мисли са били досега господари във вас, а добрите са били слуги. Сменете сега, направете лошите мисли слуги, а добрите господари ги направете. Лошите чувства са били във вас господари, а добрите чувства са били слуги. Направете сега лошите чувства слуги, а добрите чувства направете господари в себе си. Лошите постъпки досега са били господари, добрите са били слуги. Сега другия ред турете. Не ги пъдете, нищо не пъдете. С пъдене тази работа не става. Скръбта като дойде, не я пъдете. Радостта като дойде, нея не задържайте. Защото ако пъдиш скръбта, страданието, ако пъдиш, то не си отива. Казвате, защо да не може да го изпъдя? Скръб имаш, страдание имаш; порязал си крака, искаш да се махне. Махва ли се? Трябва да му служиш. Може да служиш на тази скръб. Скръбта в дадения случай е дошла да ти помогне. Туй, което лекува човека, то е скръбта. Ти си порязал крака си, като превързва крака ти, тя причинява болка. Ти започнеш да хукаш. Като излекува крака, замине страданието. Преди да оздравее крака, аз не се мърдам от тук, казва

скръбта. Радостта не я задържайте. Като дойде, тя качи се на гърба ти. Радостта винаги се качва на гърба. Понеже носи доста за ядене, качи се на рамото ти и бонбончета, ябълки, круши ти дава. Ти я носиш, защото дава по нещо. Остави я да си замине. Тя рече да замине, ти казваш: Почакай. Има и други някои, да се качи на рамото и да им даде. Остави я да си върви. Колкото време иска да седи на рамото, нека седи, нищо не казвай. Като замине, нека си иде. Радостта като седи един, два часа, изпохарчи всички ябълки, няма какво да ви дава. Понеже я задържате, няма вече какво да ти даде. Остави я да си иде, да напълни торбата пак. Затуй не трябва да задържате радостта. Не ѝ казвайте: Аз без тебе не мога.

Сега тия са правилата. Вие очаквате от живота. Майката през цял живот не може да носи своето дете. Ти през цял живот не може да носиш една мисъл в ума си. Тази мисъл трябва да излезе от тебе. Едно чувство не може да носиш през целия живот. То трябва да излезе навън, да учи. Чувствата се учат, мислите се учат, постъпките се учат. Те трябва да излезат навън. Ще ви приведа един анекдот. Съвременните хора страдат, понеже не знаят какво нещо е любовта. Всичките хората не познават любовта. Да се пожертваш за хората, то още не е любов. Да раздадеш имането си, то не е любов. Като четете 13 глава от Посланието към коринтяните, се говори за любовта. Любовта като дойде, носи изобилен живот, носи изобилно знание и изобилна свобода. Това са качествата на любовта. Любовта като потече, дето мине, носи всичките благословения със себе си. Чудно е, любов имаш и си толкова скържав, страх те е да не те оберат. Аз се чудя при тази изобилната вода до Мърчаево, кой може да те обере. Тази вода (топлите води при Рударско), която имате, този големият извор, да започне да плаче, че ще му вземат водата. То е смешно, радва се, че ще вземат. И без това ще изтече навън. Вас ви е страх от любовта. Цицирикат капчици, срах ви е да не би някой да ви открадне любовта. Единственото нещо, което не се краде, то е любовта. Всичко друго може да откраднат, любовта никога не се краде. Всичко може да разделиш, любовта никога не може да разделиш. Любовта не може да помръднеш. Няма същество в света, което може да я помръдне. Единственият, който помръд-

ва любовта,Той е Бог. Има един,който може да я подига. Кой как дойде да я бута,не може. Като я бутне,казва: Не е за мене,остави я и си замине. Когато искате по някой път да дигнете любовта,ще повикате Господа. Другояче ще се орезите. Вие какво сте мислили,то е друга работа. Не се плашете,че любовта може да ви я откраднат. Като се убедите,че никой не може да я дигне,ще имате една свобода.

Аз представям въпроса много материално,за да бъде разбран. Защото всичките мъчнотии в живота,които за бъдеще ще се явят,ще ги разрешим чрез закона на любовта. Единственото нещо,което разрешава трудните задачи,е любовта. Без любов трудните задачи не се разрешават. Искаш да помогнеш на един умрял,любовта ще го съживи. Искаш да помогнеш на някой невежа,любовта ще ти помогне. Във всичките работи единствената сила,която помага както трябва,то е любовта. Всички същества от единия край на живота до другия са се носители на любовта. Които са разбрали този закон,те са съвършени. Онези,които не са разбрали закона,са от несъвършените.

Да допуснем,дойде един ваш приятел,който ви е обидил. В какво седи обидата?Много хора има,които са родени и обичат да имат само един приятел,не обичат много приятели. Имат един признак,носят го. Хубаво е това в тях,но са хора,които много страдат. Защото този,когото обикнат,той обикне друг. Не може да се поберат в кожата,как тъй той да обикне друг. Те са създадени да обичат само един,искат другите хора като тях да бъдат. Как тъй да обичат друг. Това е единична любов. На едно колело,с което се полива градина,турите само една чаша и завъртите колелото,как ще поливате градината. Когато цялото колело е с много чаши,по-лесно се полива градината. Всичките хора са чаши,които гребат от любовта. Трябва да се радваме,стига тази чаша да не е пробита,да може да гребне и да полива градината. Божествената градина трябва да се полива. От плода на тази градина нашето благо ще дойде. Ако никъде нищо не си поливал,няма да се ползваш. От чуждите градини малко може да дадат от най-сладките плодове. Защо да им дадем,ще кажат. Най-сладките плодове са там,дето сме поливали. Дето не сме поливали,там са горчиви-

те плодове. Защо ще дойдат горчивите плодове? Защото не си поливал. Защо ще дойдат сладките плодове? Защото си поливал. Може да го проверите. Бог всякога иска да ни накара да работим, за да бъдат плодовете сладки. Христос казва: „Отец ми работи и аз работя с него". Господ работи, защото Той като работи, добрите плодове стават. Ако Господ не работи, тогава са горчивите плодове. Там, дето Господ работи, плодовете са най-сладки. Дето и ние работим, са най-сладките плодове. Там, дето Господ не работи, са най-сладките плодове. Дето и ние не работим, са най-горчивите плодове. Ето една практическа философия, която проверете. Върху нея градете живота си. Не отивайте да поливате, дето други са поливали. Не сейте една нива, дето мнозина са сяли. Ще сееш там, дето никой не е сял. Дето другите са сяли, радвай се на това. Дето човек е сял и е работил, радвай се. Радвай се и на онова, което вие постигате. Духът във вас е, който ви ръководи. Искайте да работите, за да постигнете. Тогава ще имате онази радост и скръбта ви ще се превърне на радост!

Днес е облачно времето. Нашите разбирания са днешното време. Всичката ви философия на земята е такава. Не е приятно, търсим завет между камъните, но тия противоречия през дупките идат, че ни закачат. Туй е старото учение на света. Да те обичат хората, знаеш какво значи. Да те обичат хората, значи ти си наковалня. Да обичаш - ти си чук отгоре на наковалнята. Да му мисли гвоздеят, който е помежду наковалнята и чука. Сегашната любов има наковалня. Искате да ви обичат. Чукове има, които чукат отгоре. Те обичат гвоздеите. Сега наковалнята казва: Удряй, да ме обичаш. Той знае, че има някой да го обича. Да мисли гвоздеят. Най-после гвоздеят става истински гвоздей. Като стане гвоздей, казват: Турете го някъде. Хора, които не се обичат, ще ги накара да се обичат. Как мислите, любовта на гвоздея бихте ли желали. С гвоздеи да обичате. Дойде някой, тури тесла, разкове. Никога не е имало никаква любов. То са заблуждения. Никакво отношение няма. И двата предмета са мъртви. Законът е такъв. Онзи, когото обичаш и любиш, ти ще му поливаш градината. Неговата градина ще видиш, че се се нуждае от поливка. Ти когото обичаш и който те обича, без да му

кажеш, той като види твоята градина ще ти полее градината. Тия хора се обичат. Когато поливате градината без да ви каже някой, вие се обичате. Човешкият ум е една отлична градина, човешкото сърдце е една отлична градина и човешката душа е отлична градина. Тия градини може да се поливат с Божията Любов. Там ще растат всичките плодни дървета с най-сладките плодове.

Вземете в съвременната химия да ви приведа един пример. Имате водата, от два елемента е направена. Единият елемент е двоен, двойна пропорция дава. Единият елемент поддържа горението, сам не гори, а другият гори. Ако няма кой да поддържа горенйето, той престава да гори. Питат някои: Защо трябва да се пие водата от два елемента? Щом пиете вода, тази вода се разлага, водородът отива в сърдцето, образува горенето. В сърдцето се образува топлина. Иде кислородът на помощ да поддържа горението. Кислородът като влезе в ума, образува човешката светлина. Водородът отива да му помага. Кислородът никога не отива в човешкото сърдце. Сърдцето се нуждае от водород. Сърдцето се нуждае от любов, която гори. Човешкият ум се нуждае от любов, която поддържа горението. Умът не се нуждае от горене, от поддържане на горението. Туй, което поддържа горението, е светлина. Туй, което гори е топлина. Казвате тогава: Изгорях. Като гориш, топлина трябва да има. Ако не гориш... Щом гориш, ти си водород. Щом поддържаш горението, ти си кислород. Любовта не гори, а поддържа горението. Любовта никога не гори, поддържа горенето. Туй, което гори в света, то е материалната любов. И тя ви трябва, но материалната любов не може да гори, ако Божествената Любов не я поддържа в нейните проявления. Всичките противоречия, които се явяват в живота, в сърдцето стават тия работи. Човешката любов изгаря човека. Може да има ключове разни степени на топлината. Без топлина човек замръзва. С топлина човек оживява. Ако се пресили любовта, топлината става по-голяма, тогава се явява друг неестествен жевот, всичко се обръща на пара. Мощна е само Божествената Любов. Човешката любов е много слаба, немощна. Човешката любов мяза на кравешко мляко. Като туриш до половина тенджерата, като подкладеш огъня, млякото се набъбва. Който не разбира зако-

на,мисли,че се увеличава. Ако поседиш,ще излезе из тенджерата,ще изгубиш млякото. Вие мислите,като се надигне любовта,ще напълни цялата стая. Ще намалиш огъня,да не излиза из тенджерата млякото.

Божествената Любов е голям вечен извор,който тече навсякъде,непрестанно той пълни всичко,празните пълни,пълните не ги бута. Единствена любовта пълни всички съдове. Като няма какво да мисли,любовта намира работа. Ако мисли,че знае,любовта минава и заминава. Та във вас има едно неразбиране. Радвайте се на човешката любов,която станала слугиня. Законът какъв е. Радвайте се на човешката любов, която е станала слугиня. Радвайте се на Божествената Любов,която е станала господарка. Радвайте се на Божествената Любов,че е господарка. Радвайте се на човешката любов, че е слугиня. Като дойдат и двете да ги приемете. Да приемете Божията Любов и да приемете и нейната слугиня. Оставете ги двете,като дойдат у вас те ще (се) уредят. Никакви наставления не им давайте,те ще уредят работите,както никой не може да ги уреди. Ако се намесите в тази работа, вие всичко,каквото имате,ще го изгубите. Те казват: Щом нямаш нужда от нас, заминаваме. Като останете сами, иде студът. Студът иде,когато светлината и топлината си отиват. Кажеш: Добър ден! - не може да се ръкуваш. - Добър ден! - не може да говориш. Понеже хората оправят света,любовта заминава. Студено е днес. Как ще обясним. Бащата родил син и дъщеря,не го слушат. Дъщерята иска да се ожени за някого,когото бащата не обича. Синът иска да се ожени за някоя,която майката не обича. Дъщерята трябва да слуша баща си,да се жени за момък,когото бащата обича. И синът трябва да се жени за една мома,която майката обича. Нищо повече! Вие казвате: Защо така? Че кой ви е научил да обичате? Баща ви. Ако баща ви не ви обичал,как ще знаете да обичате? Щом ви обикне,ще вървите по пътя. Кой ни научил в света да се обичаме? Бог ни научил. Ще го слушаме. Ние сега мислим. Първият,който ни е научил да обичаме и да любим, Той е Бог. По този начин вие дойдохте до този хал,ще остареете,ще загубите любовта. Ще се чудите какво беше едно време като млади.

Туй, което ви говоря, ако приемете туй учение, ще се подмладите. То е закон за подмладяване. Как ще стане? Не мисли как ще стане. Ще легнеш, ще станеш и ти ще си се подмладил. Как става няма да знаеш, но туй, което е станало, ще го знаеш. Че е станало ще го знаете. Достатъчно, че е дошло от някъде, нищо повече.

Един ден гледам нашия брат Темелко вършее с два коня. Казвам му: С три коня - по-лесно се вършее. Той казва: Нямам. На другия ден ето един кон иде сам. Влезе, туриха му въжето и целия ден вършеха с него. Другия ден искат да го вземат, не искат да му вършее. Конят дойде неканен гост. То е по закона, любовта сама иде. Като дойде, свърши работата и си върви.

В света всички хора трябва да бъдат носители на Божествената Любов. Всички противоречия, които днес съществуват, то се дължи на човешката лакомия и неразбиране закона на Любовта. Ако съвременните хора разбираха любовта, тази война, дето се избиват и осакатяват хората, нямаше да съществува. Неразбранщина, искат да бъдат господари, богати, те да заповядват, да няма по-силни от тях. Ражда се едно състезание. Сега в света Любовта иде. Като дойде Божествената Любов, всички противоречиви форми ще изчезнат и хората ще забравят да се мразят. Как ще стане, няма да го знаете, но като стане, ще го видите. Ще дойде един ден, няма да бъде далече.

Сега от туй, което проверите, него ще казвате. Това е натрупан материал, вие ще идете да го продадете, доста скъпо продавате. Повече от една ябълка не давайте. Който иска да му кажеш нещо, ще се качиш на рамото му. Ако позволи да се качиш на рамото, дай му една ябълка, ако не позволи, кажи: Не давам. Туй е вярно. Там, дето не сте поливали, горчивото иде. Там, дето си поливал, сладкото иде. Защо е горчивото? Защото не съм поливал. Защо е сладко? Защото съм поливал. Защо ме обичат хората. Сладчината е любов. Горчивината е безлюбие. Що е безлюбие? - горчивина. Когато лекуват някоя болест, горчиви хапове ни дават. Учат ни да поливаме. Казвам: Нямам време да поливам. Ще дойде горчивината. Казваш: Нямам време. Като нямаш време ще

дойде горчивината. Като имаш време, ще дойде сладчината. Що е време? Дето има време, има поливане. Дето няма време, няма поливане. Всички се оплаквате, че нямате време. Времето е дадено за любовта. Дето има любов, време има, дето няма любов, няма никакво време. Там дето има любов, има сладчина, дето няма любов, горчивина има.

Всичката философия на Любовта давам ви я в резюме. Какво нещо е любовта. Любовта е най-сладкото нещо и в ума, и в сърдцето, в душата, навсякъде. Всичката красота, това е любовта. Хармонията, това е Любовта. Силата, това е любовта. Ако сте грозен, то се разбира защо. Ако сте красив, разбира се защо. Ако сте силен, разбира се защо. Ако сте слаб, разбира се защо. Ако сте добър, разбира се защо, ако сте лош, пак се разбира. Истинското богатство е, дето богатството е слуга на Любовта. Истинското знание е слуга на любовта, всички неща в света са слуги на любовта. Единствена Любовта е слуга на Духа. Любовта аз наричам най-възрастната дъщеря на Бога. Първата в света, която урежда света. Най-красивата, най-силната, най-разумната от всичките.

По някой път вие искате да знаете защо вие сте жена или защо сте мъж? Вие сте жена, понеже в света само жените образуват топлина, те горят постоянно. Що е мъж? Туй, което поддържа горението, то е светлина. Топлината и светлината заедно вървят. Те са процеси. Топлината служи в един по-нисш свят, от това се създава възвишеният свят светлината. Та казвам: Онзи, който не носи светлина, не е мъж. Онази, която не носи топлината, не е дева, не е жена. Девите носят топлината, ангелите носят светлината. Не разбираме под топлина горение. И туй, което гори и не изгаря, то е горение. Мойсей видя къпината, която гореше и не изгаряше. Мисъл, която поддържа туй горение или го прави достъпно за другите, тя е светлина. Без светлина ние не можехме да имаме очи. Светлината в нас създаде очите, с които виждаме хубостите на Божествения свят. Няма по-хубаво нещо да бъдете дева. Най-чистото нещо са девите, които горят. Най-красивото нещо, това е светлината. Най-чистото е огънят. Най-красивото е светлината. Красива е човешката мисъл. Чист е стремежът на човешката душа.

Любовта и обичта - това са два принципа в света, които подигат хората. Защо българинът нарекъл туй, което гори и поддържа горението, като се съедини, нарекъл го вода. Вода е нещо, което води, отваря пътя. Водата отваря път.

Сега малко чувствате безлюбието. То е миналото. Ако бихте имали първата любов, Божията Любов, веднага ще стане топло. Ако дойде любовта, веднага цялото небе ще се отвори. Имате малко любов, тук там е отворено небето. Тук разискваме за човешката любов. Не е свободен човек при човешката любов. Аз съм гледал деца, майката носи в престилката си три, четири ябълки, майката бръкне, детето отвори очите, гледа колко е голяма ябълката на брата му. Ако даде по-хубавата на братчето му, то плаче. Казват: Глупави били децата. То е като художник, вижда хубавото. Като даде на него и на брата му еднакво хубави ябълки, казва: И моята е като твоята. По-малка ябълка майката трябва да даде на по-малкия. Поголяма е на брата, той е по-голям, на по-малкия, по-малка. То е по мярката на човешката любов. Ябълките трябва да бъдат еднакви. Често съм виждал братчето казва: Дай ми твоята, и то взема неговата.

Стига вече. Дойдохме до човешката любов. Човешката мисъл иска да бъде господарка на любовта, пък то не може. Човек като Яков бори се с Господа. И видя, че не може да победи, Господ като го бутна за бедрото, то се изкълчи. Казва: Благослови ме да разбера твоето учение. Яков е практичен, две жени имаше, слугува за тях при Лавана. Господ казва: Връщаш се вече при брата си, ще напуснеш стария живот. Взе му благословението от баща (си), ще се поправиш. Той се бори и най-после разбра, че не е прав. Като се върна Яков при брата си, още от далече отдели от имането си и казва: Твой раб съм.

Най-хубавото е като дойдете до закона на Любовта, давайте по равно. В Божествената Любов равенство, в човешката любов друг въпрос. В Божествената Любов хората са еднакво силни, в човешката не са еднакво силни, един има повече, друг - по-малко. Неестествено е.

Да слезем долу, пак да ни угости човешката любов!

СИРОМАХ И БОГАТ

VII Беседа, държана от Учителя на 26 август 1944 г. в 6 ч. и половина сутринта в столовата на хижа „Брокс“ - „Острец“, под връх Острец на Витоша.

Тайна молитва.

Прочете се беседа „Поливане“, държана предния ден на връх Острец.

Аз ако бях един странник, щях да ви кажа, че тази беседа е държана при много неблагоприятни условия. Времето било студено, салонът бил неотоплен, пианото било разстроено, хората са гледали да излязат от вътре. Това е впечатлението от беседата. Тази идея не сте разбрали горе. После българският език не е за такава беседа. Европейските езици още повече не са. За тази беседа се иска всяка дума да има едно значение, не две. Сега допуснете, че някой си велик музикант дава концерт, пианото е разгласено, доста хубаво голямо пиано, но разгласено. Как мислите, може ли той да държи един отличен концерт. Не свири хубаво. Не, че не свири хубаво, но пианото не отговаря на условията, които хармонията изисква. После представете си другото: публиката е болна, кой корем го боли, кой ревматизъм на коляното. Слушам да казват: Кога ще свърши, дотегна ни да слушаме. Любовта изисква не болни хора. Тя като дойде, не отивайте да слушате, когато сте болни. Казвате: Трябва да се спазват известни правила: Когато един човек е далеч от вас, високо говорите да ви чуе. Когато е близо, тихо говорите. Вие когато сте близо, силно говорите, когато сте далече, тихо говорите.

Как разбирате любовта? Вие разбирате любовта като на близките силно говорите. На далечните слабо говорите. Мислите ли, че тази любов е разбрана? Мислите ли, че ще ви чуе? Любовта говори с най-тихия глас, който съществува в

битието. Няма по-тих глас от нейния. Трябва един нагласен ум, едно ухо, за да чувате този тихия глас. Тия силните говори, тия изражения на чувствата, запаленото сърдце, силна светлина, те са неща неразбрани. Те са силни работи. Как мислите, как Господ вижда в най-тъмните работи? Там, дето никой не може да проникне, Господ и в най-тъмните неща вижда. Как мислите, един, който турил пет бучки захар в чашата, и един, който турил една бучка, от тях кой е по-умен? Представете си, че всяка бучка струва сто лева, пет бучки петстотин лева. Казва: Аз съм навикнал с пет бучки. То е неестествен навик.

Другото изяснение: Идете в една баня. Хората отиват в банята с два костюма. С най-новия или с най-скъсания. Отивате с най-хубавите дрехи, като влезете в банята, съблечате си новите дрехи. С нови дрехи, с хубави дрехи в банята не се влиза. Същият закон. Който отива с най-скъсаните си дрехи и той трябва да ги съблече. Когато влезе в банята с хубавите дрехи, трябва да ги съблече и гол да влезе в банята. Ако влезе със скъсаните дрехи в банята, ще се изчистят, мръсните дрехи ще излязат чисти, изпрани. Ако влезете с чистите дрехи, ще развалиш фасона им. При любовта невежите излизат по-учени, учените при любовта излизат малко с развален фасон.

Сега в природата, докато едно дете е в утробата на майката, е облечено с царска мантия. В утробата на майка си то е в рая, облечено е с мантия. Като съгреши детето, тогава се ражда. Туй, което наричаме раждане, то е съгрешаване. Господ го изпъжда из рая навън - излиза из утробата на майка си. „Семето, което се посажда в земята, ако не се развали, не може да изникне". Казвам: В аналогиите, в сравненията трябва да съпоставите едно ясно разбиране, което съществува в човешкото сърдце, в човешкия ум. Сърдцето разбира по един начин, умът разбира по друг начин. Сърдцето разбира сладчината, умът разбира красотата. Умът никога не може да разбере що е сладчина и сърдцето не може да разбере що е красота. Когато сърдцето иска да разбере що е красотата, то се качва в ума. Когато умът иска да разбере, що е сладчината, той слиза в сърдцето. Що е сладчината? Умът слиза

в сърдцето. Ако вашият ум не може да слезе в сърдцето, не може да разбере сладчината. Ако вашето сърдце не може да се качи в ума, не може да разбере що е красотата.

По някой път вие казвате, защо човек трябва да дойде на земята. Да разбере що е сладчината и що е горчивината. Трябва да се качи в небето, да разбере що е красотата и що е грозотата. В небето се разбира красотата и грозотата. Грозотата е сянка на красотата. Горчивината е дреха на сладчината. Сладчината е облечена в горчивина. Сладчината без горчивина не може да се прояви. В контрастите се проявява. Ако няма сладчина, няма и горчивина; ако няма горчивина, няма и сладчината. Заедно вървят. Хората искат сладчина без горчивина. Невъзможно е сладчина без горчивина и горчивина без сладчина.

Сега пеене трябва. Най-хубавата песен да напишеш по всичките правила, с всичките украшения. Една хубаво написана песен да я изсвириш, да я изпееш, иска се най-добрият певец, който има развито гърло, най-хубавото пиано или най-хубавата цигулка, най-хубавата арфа, за да я изсвириш. Казвам сега: Без едно нагласено сърдце сладчината не се разбира. И без един нагласен ум, красотата не са разбира. Представете си, че едно дете минава една река, която е четири пръста дълбока. Вие му кряскате да не минава реката, за да не се удави в реката. Вие не говорите истината. Не кряскайте. Кажете: Минете речицата. Ако минава река десет метра дълбока, там може да кряскате: Ще се удавиш. Всякога когато говорим нещо, трябва да изразяваме една истина. Никога не трябва да говорим, че в плитките води човек ще се удави. Неверни работи са. Казваш: Сърдцето ми гори. Никога не гори сърдцето. Туй, което гори и изгаря, е плитка вода от два пръста. Ще се удавиш. Няма да се удавиш. Пресъхне водата. Като пресъхне, образува се пепел, пясък. Докато минава, водата е плитка. Като пресъхне, остане без вода, пепел остане. Що е водата? Водата престава да минава през пясъка.

Та казвам: Тия бележки, които сте взели, не са верни. Много твърдо е. Тъй както го четохте, аз съм един странник, виждам една пастърма. Трябва най-малко пет, шест ча-

са да ври, за да омекне. Добре, нали мислим сега. Понеже сме облекли любовта с дрипави дрехи, тя се възмутила и се явила с мъгла. Казва: На баня да ходите. Сега на какво вие бихте уподобили процеса? Ако влизаш в една баня, ако не се съблечаш, ти си невежа. Ако влизаш с хубавите дрехи, ти си един човек невъзпитан, характер нямаш. Щом добре облеченият се съблича и остава гол в банята и онзи, който е със скъсаните дрехи и той се съблича, и двамата са умни. Ще се покаже, че онзи, който има хубавите дрехи, тялото му ще бъде по-чисто, по-бяло; на онзи със скъсаните дрехи ще бъде по-черно. След като се окъпят и излязат от банята и двамата ще бъдат бели. От банята като излизат е Божественото учение. Когато хората са облечени с хубавите дрехи, със скъсаните дрехи това е земната любов, нуждаят се от баня. Който не влязъл в тази баня, не може да познае Божествената Любов. Страданието това е съблечането на хубавите дрехи, на красивите дрехи. Скъсаните дрехи това е примирение, окъпване в банята. Като излезеш навън от банята е Божествената радост. Туй разбиране вече има смисъл. Другите работи остават неразбрани.

Аз ако седна да поправя една беседа, ако съм един стенограф, няма да я познаете. И десет пъти да ви я прочета, няма да ви дотегне. Аз даже сега втори път не искам да я прочетете. Втори път из банята навън. Сега правилото: при банята трябва да се съблечаме. Който е с хубавите дрехи или със скъсаните дрехи, трябва да се съблече, голи трябва да влезем. Адам в рая беше гол. Голотата е чистота. Обличането, както хората сега се обличат, то е грешно състояние. Някой като закъса, в затвора му турят халат, турят вериги да дрънкат. Щестлавен стане, препоръчват го, двама, трима адютанти го гледат, ескортират го. Каква е разликата между един цар и един затворник. И царя го ескортират и престъпника го ескортират. Царят е облечен хубаво. Отиват и двамата на баня. Царят е облечен хубаво, като влезе в банята ще са съблече гол. Този със скъсаните дрехи ще му снемат веригите и той ще влезе гол. И двамата ги ескортират и двамата полека вървят. Защо като цар ще се радваш, а като престъпник ще скърбиш? Неразбиране. Представете си, че возят

един цар с едно халаше. То ще бъде най-голямата обида. Представете си, че возят един престъпник с най-хубавата каляска. Какво ще бъде тогава? Хората отвън тогава, които гледат, ще кажат: Престъпление е, ако царя прекарват с халаше и ако престъпника прекарват с най-хубавия кон и най-хубавия файтон. Тогава какво трябва да направите? Ще преместите престъпника на халашето и царя на каляската. Това е естественият ред на нещата.

Сега бедният трябва да се моли, докато чувалът е празен. Щом се напълни чувалът, да не се моли, да го дигне. Богатият кога трябва да се моли? Бедният да се моли, докато чувалът е празен; богатият да се моли, докато чувалът е на гърба му да го снемат. Щом изпразнят чувала, да взема чувала и да бяга. То е разбиране на живота. Богатите хора се нуждаят да им се вземат чувалите. Бедните искат да се напълнят. Богатите имат опитността на пълните чували, бедните нямат опитността на пълните чували. Когато бедният кряска, при празния чувал е на място. Когато богатият кряска, при пълния чувал е на място. Когато богатият кряска, при празния чувал, не е на място. Когато бедният кряска, при пълния чувал не е на място. Кряска, тази дума е двузначна. Вие сега мислите, че като се говори за любовта, тя е силно течение. Единственото нещо, невидимо в света е любовта. От къде иде, къде тече, не се знае. Тя носи всички блага, но остава невидима. Единственото нещо, което не се вижда, е Любовта. Не формата, но същественото е невидимо. Тя иде по най-тихия начин и носи най-полезните работи. Оставеното вие считате любов. То е благото на Любовта. Плодът, който е дошъл при вас, и вие го считате за любов, сладчината. Вие не знаете какво е сладчината. Сладчината вие чувствате, но не знаете. Ябълката сама по себе си е сладчина. Сладчината е невидима. Вие виждате само формата. По някой път искаме да видим любовта. Единственото нещо, което не може да видиш, е любовта. То е опит. Туй, което чувстваш, е сладчина, то е любов. Каква е тя, никаква форма не може да дадеш. Чувстваш една сладчина се различава от друга. Сладчината на крушата, на ябълката, на сливата се различава. В какво седи разликата в сладчината? Може да кажеш,

че сливата е синя, ябълката може да е червена, крушата може да е жълта. Синината, червенината, жълтината, това не е сладчината. То са етикети. Казвам: Единственото нещо, което не се вижда в света, то е любовта. Плодовете ѝ се виждат, но самата не се вижда. Когато казваме, че Бог е невидим, то е като сладчината, без да се вижда, пак я чувствуваш много реално. Казвам сега: Всички имате едно схващане за Божията Любов. Единственото нещо, когато се приближавате до любовта, трябва да бъдете доволни. Най-малкото недоволство, ти си извън любовта. Любовта не търпи абсолютно никаква дисхармония в света. Имаш всичкото заблуждение. Ако искаш да разбираш любовта, трябва да влезеш гол. Аз разбирам думата гол, който е съвършен. Само съвършеният човек е гол. Голият красота има. От този, голия човек, светлина излиза, облечен е. Онзи е гол, но тъмнина има. Гол, от когото светлина излиза, и гол, в когото тъмнина има. Белите хора са голи и черните са голи. Кое е по-хубаво, белият ли е по-добър или черният. Черното означава празнота. Празният чувал е черен, пълният чувал е бял. Що е бяло? Пълнота. Що е черно? Празнота. Следователно тя се нуждае да се напълни. Що е светлината? Като изпразните светлината, образува се пак тъмнина. Истинското понятие за тъмнината е празнота. Светлината то е пълнота. То е идейно вече. Сиромахът е тъмнота, богатият е светлината и пълнотата.

Сега говорим за естественото богатство. Другото състояние, когато богатият е недоволен, богатството е на гърба му. То е положението на едно животно, което е натоварено. Туй животно върви, искат да му снемат товара, да го разтоварят. В света богатите хора са натоварени. Щом имаш богатство и си недоволен, натоварен си. Щом си доволен от знанието, щом си доволен от богатството, то е Божие благо. Знанието трябва да ни радва, богатството трябва да ни радва. Всичко, което имаме, трябва да ни радва. То е Божественото. Затова щом сте тъжни, значи в средата, в която живеете, не сте оценени. Един лекар, който уморил десет деца, той е престанал да бъде лекар. Лекар е само онзи, който никога не е уморил нито едно дете. Всеки лекар, който е уморил десет деца, държат го отговорен, ще го съдят. Ще изучава изкуството на ле-

куването, ще започне да лекува. Всеки певец, който не се е научил хубаво да пее, освиркват го десет пъти, той е виноват. Същото ако и той не е изпял една песен, както трябва. Уморил песента. Аз считам всеки певец, който не е изпял една песен, уморил детето. Който изпял песента по всичките правила, той бабувал детето, то е излязло живо.

Сега искате да бъдете лекар. Когато бабувате вашите мисли, гледайте да не уморите вашите мисли. Вие сте лекар на вашите мисли, вие сте лекар на вашите чувства, вие сте лекар на вашите постъпки. Щом уморите десет мисли или десет чувства или десет постъпки, вас ви държат отговорни. Аз никога не съдя лекарите. Понеже ако река да ги съдя, ще съдят и мене. „С каквато мярка мерите, с нея ще ви мерят". Сега по някой път искате да се примирите. Докато богатият и сиромахът не идат в банята, не може да са примирят. Онзи с миризливите дрехи не може да се примири с оня, който е чист, той обоняние има. Когато един човек има много недъзи, че иска да го обичат, не може. Трябва да има човещина. Трябва да влезе в банята. Богатият и сиромахът трябва да влязат в банята, тогава е побратимяване. Нали един от министрите казваше: „В кървавата баня". Като излязат от кървавата баня, ще се опознаят, ще се побратимят хората.

Законът е: Богатият трябва да се радва, като се освободи от богатството, и сиромахът трябва да се радва, като се освободи от сиромашията. И двамата са наравно. Когато богатият съжалява, че е изгубил богатството, и когато сиромахът съжалява, че е изгубил сиромашията, те са равни. Но сега хората никога не съжаляват, когато изгубят сиромашията. Има сиромаси, които съжаляват, че са изгубили сиромашията. Под сиромах разбираме добър човек, който не е направил никакво престъпление. Богатите хора наричам, които са направили всички престъпления. Да се радва човек, когато се освободи от богатството, да съжалява, когато изгуби сиромашията си. Сиромашията е богатство на небето. Богатството е сиромашия на земята.

Сега трябва да закусваме.

Да дойдем до благото на Любовта.

ЦЕННОТО

VIII Беседа, държана от Учителя на 27 август 1944 г., 6 ч.с. на поляна над хижа „Еделвайс“.

В Начало бе Словото. 91 Псалом.
Молитвата на Царството. Добрата молитва.

Прочете беседата „Закон за недоволството“ от „Отворените форми“.

Животът е една велика драма, в която всичките хора са действуващи актьори. Питат хората какво ще стане с живота. Нищо. Драмата трябва да се изиграе много добре. Ако актьорите играят много добре, всички печелят. Трябва ли някой да печели в драмата? Който писал самата драма, казва: Много добре е написана. Всяка драма е добре написана. Сега някои търсят в драмата кой ще бъде победител. В драмата победители няма. Само действащите лица трябва добре да си изиграят ролите, да бъдат похвалени за онова, което са играли. Ако човек играе една роля на любовта, победител ли трябва да бъде? Той трябва да играе добре ролята си, да покаже какво нещо е любовта - животът победител ли трябва да бъде. Той трябва да живее, да покаже най-добрия живот. Драма има за кого. За мъртвите ли хора има драма или за живите? За живите разбира се. За мъртвите никаква драма няма. За живите е драмата. Драма значи героят се поставил на изпитание, трябва да издържи, герой да бъде. Добре да издържи изпита, да покаже, че е герой, не трябва да бъде слаб.

Сега денят е хубав, но ние имаме една най-слаба дарба. Този вятър е драма. Изпитва ни. Имаме желание да се върнем в хижата на топло, при собата. Тук салонът не е отоплен.

Гладният за какво мисли най-много? Може много работи да му представим, но кое го интересува? - Хлябът. В дадения случай човек трябва да се интересува от туй, което

е най-съществено в живота. Кое е най-съществено в живота? Най-съществено е Любовта. Щом придобиеш Любовта, всички възможности ще дойдат. Щом изгубиш Любовта, изгубват се възможностите. Първото нещо, човек трябва да търси най-ценното в света. Другите неща идат сами по себе си. Като изгуби най-ценното, другите неща не идат при него. Съвременният свят е изгубил, отделил се е от най-ценното, търси живота, дето го няма. Тъй както хората живеят, изгубили са ценното, не служат на Любовта, служат на посторонни работи от там, от дето всичките страдания и противоречия идат.

Сега ако липсва слънцето, какво ще бъде, какво ще стане? Ще дойде тъмнота и такъв студ, никой не може да издържи. Когато слънцето иде, подобряват се условията. Закон е: Когато Любовта дойде в човешката душа, тя подобрява нещата.

Кой връх тук е най-висок?

(Връх Силимица, по-нисък е Острец).

СЯНКА И РЕАЛНОСТ

IX Беседа, държана на 28 август 1944 г. 6 ч. сутрин, на поляната в гората над хижа „Еделвайс“ на Витоша.

91 Псалом. Молитвата на Царството.
Добрата молитва. Духът Божий.

Прочете се беседата „Живите линии на съзнанието“ от тома „Отворени форми“.

Що е реално? Реално е туй, в което човек живее в дадения случай. Нереално е туй, за което той мисли. Мисли за някакъв бъдещ живот, но какъв е и той, не знае - сянка. Съвременните същества по някой път от своята реалност хвърлят своите сенки. Като изучаваме сенките на съвременните същества, наричаме туй живот. То е сянка. Сенките на реалността са наша реалност. Казвам: Ние се изменяме. Млад си, станеш стар. Изменил си се, не знаеш защо си се изменил. Отвън виждаш, че си се изменил, вътре се чувстваш млад. Отвън стар, отвътре млад, как ще примириш туй противоречие. Всякога човек остарява, когато престане да люби. Всеки, който остарява, е престанал да люби. Всеки, който люби, се подмладява. Има стари хора, които не са стари. Има деца, които не са млади. Някой път някои деца са хилави. Любовта се отличава с едно качество: човек, който има любовта, той е учен, той е добър, той е силен. То са качества. Хората на любовта не се изменят. Малки промени стават в тях, но те не се изменят, те са вечно млади. Под думите млад и стар какво разбирате? Стар и млад са две неща неразбрани. Да бъде човек стар, значи да има желание да бъде млад, значи да има топлина. Вие отделяте светлината от топлината. Когато отделяте топлината от светлината, вие остарявате. Когато отделяте светлината от топлината, вие се подмладявате. Когато топлината стане вътрешен процес, ти си млад. Когато светлината стане вътрешен процес, човек е стар. Ако едновременно вие имате светлина отвън и топли-

на отвътре, то е съвършеният човек. Старият има светлина отвън и топлина няма; младият топлина има отвътре, светлина няма. Затуй децата искат да бъдат стари. Трябва да запазят своята топлина. Същевременно старият иска да се подмлади, но ако не допусне топлината отвътре, той никога не може да се подмлади. Аз веднъж правих един опит. Едно доста интелигентно шестгодишно дете имаше доста играчки: зайче, имаше аеропланче, имаше автомобил, имаше жива кукла. Казва: Ще ти държа една лекция, тия работи ти не ги знаеш. Казва: Такива работи имаш ли? Казвам: Нямам. Започна да навива автомобила и той тръгна. Казва: Ако не го навиеш, не тръгва. Един ден като ти дадат такова нещо, не тръгва, ако не го навиеш. Да го знаеш. Някой ако слуша, ще кипне: Как едно дете да ме учи. Че какво зная аз в природата. Може ли да навия едно растение да расте. Навил някой растението, расте нагоре. Скръбен е някой човек, ти не може да го направиш радостен. Няма скръб, която да се не премахва. Умряло някое дете, майката забравила да го навие. Нави машината на детето. Всяко нещо, което е навито, развива се. Което се развива, то се навива. Казва: Нави ли го. Щом те навият, ти ще се развиеш. Онези в света, които се развиват, те са герои. Но героят свършва с веселие. Навитият, който се счита слаб, става силен. Като започва да се развива, става силен. Казвам: Погрешки имаш. Що е една погрешка. Една погрешка е една неразбрана добродетел. Що е добродетел? Една разбрана погрешка е добродетел.

Да допуснем едно просто изяснение, дават ти едно семе, ти го не виждаш нищо. Туй семе ако го посееш, след време ще стане дърво, ще даде плод. То е доброто. Добре. Но туй дърво, което може да даде плод, тия плодове не ги даваш, искаш да седят на дървото. Те окапват, не даваш да ги обере някой. То е злото. Ние оставяме плодовете да окапват, да изгният и убеждаваме хората, че не са за ядене. То е злото в света. Ще посееш семената и плода, който дава, ще го дадеш. От дървото имаш право само на една ябълка. Всичките други са на окръжаващите. Ние не може да приложим тия идеи при сегашния порядък на нещата, понеже възгледите са тесни. В едно шише от един килограм не мо-

же да събереш пет килограма. Ако имаш един килограм шише на истината, колкото и да туряш, то се разширява, гъвкаво е. Туряш едно кило: кило събере. Туряш в същото два килограма, събере ги, разширява се. Може да туриш три килограма, четири килограма - колкото искаш. Туриш малко, смалява се; туриш много, увеличава се. Няма нужда да носиш 20 - 30 шишета. То се разширява и смалява. Гъвкаво е, не се чупи. Туй шише само се мие, то не допуска да бръкнеш да го миеш, само се чисти. Казват за Едисон, че като правил своите опити и оцапвал дрехите си, вечерно време пускал на един диск ток 70 - 80 хиляди волта и всичката нечистота от дрехите се отмахвала, дрехите ставали чисти. Всяка вечер дрехите ставали чисти, минавали през този волтаж на високо напрежение.

Сега ние говорим за обикновената любов. Казва: Чувствам малка топлина. Изчезне топлината. Изчезне любовта. Дойде топлината, радвам се. Не е лошо. От тази малката топлина излиза малка светлина. Малката топлина излиза от слънчевия възел. Този слънчев възел трябва да се увеличава. Дойде един човек, ти си готов да го нахраниш. Дойдат двама, ти се колебаеш, казваш: Нямам за двама.

Реалността може да нахрани едного, може да нахрани хиляди. Как беше, Христос взе пет хляба и нахрани пет хиляди души с тях. Но Той разбираше закона. Казва: Откъде ги нахрани? Както и да ви разправям, не може да се обясни. Нещата сам като ги направиш, ще разбереш. Каквото и да ви разправям за сладчината, като ви дам да вкусите тази сладчина, ще разберете. Във вас има един орган, една способност или едно сетиво, с което усещате. В дадения случай кои неща са реални? Днешният ден е ясен, какво показва? Туй показва, че положението на хората започнало да се подобрява. От невидимия свят е турен един проект. Скоро ще дойде нещо по-добро в света. Защо ще дойде? Защото иде една светлина, която ще проникне в съзнанията на хората и хората ще видят своите погрешки, ще видят престъпленията, които са правили и ще знаят как да ги поправят. Защото миналите престъпления трябва да се поправят. Сега всички вие очаквате доброто. Ние носим и престъпления. И добро, и зло

носим със себе си. Злото трябва да го изправим. Неразрешените задачи трябва ги разрешим. Разрешените задачи трябва да ги изпълним. Неразрешените трябва да ги разрешим. Решеното трябва да го изпълним. В изпълнението е хубавата страна.

Да кажем имате един човек, който ви обича, какво трябва да направи(те) заради него? Бог, Който е Любов, защо отиваме да се молим на Бога? Ще Му предадем ли нещо? Казваме: Господ е всесилен, Господ е това-онова, Той е всеблаг. Какво ще предадем на Господа, кажете. Когато се молим, трябва да идем при Бога, понеже е съвършен. На съвършеното изпращаме една своя мисъл. Като мислим за Бога, ставаме съвършени като Него; като мислим за Бога, ставаме добри като Него. Като мислим за Бога, ставаме благи като Него в дадения случай. Когато искаме да направим нещо, трябва да мислим заради Него. Ако не мислим заради Него и нещата не стават, твоята мисъл не е права. Ако мислиш за Бога и се сърдиш, не си на правата страна. Ако мислиш за Бога и се обезсърдчаваш, не си на правата страна. Съмнението ще дойде, не е грях, но всякога трябва да държим съмнението отвън, да не го приемаме вътре. Щом приемем съмнението, то трябва да стане вяра.

Та казвам: Считате любовта нещо преходно, нереално. Но и българската дума любов не е толкова силна. Любовта в себе си аз я тълкувам: Една сила, която слиза от невидимия свят, изтича през една хурна и се влива в едно корито като вода. Тази вода хората я вземат, перат дрехите, направят я нечиста, хвърлят я като помия отвън. Някой като изучава любовта, изучава помията. Чистата любов когато очисти хората, стане нечиста. Като изучаваме любовта, която е очистила хората, взела всичките нечистотии, казваме: Ето любовта. Нашите помии сме турили на гърба на любовта. Казваме: Това е любовта. Всякога тогава ще се оцапаш, ако любиш хората, ще очистиш техния кир. Кирта е тор за растенията. Греховете са потребни. Нашите грехове са тор за земята. С кола пренасят този тор, наторяват растенията, които дават сладките плодове. Сладките плодове от този тор ни ги изпращат да ги вкусим. Да благодарим на Бога за грехове-

те. Да благодарим на Бога за всичките си погрешки. Да се радваме на добродетелите, които Бог ни е дал. Туй, което приемаме да се радваме, туй което изпращаме, да благодарим заради него. Да благодарим, че ни освободили от тази тор. Често тор има по гърба ни. Много мъчно е човек да обича човека. Да обичаш, значи в даден случай да знаеш от какво има нужда. Едно дете, което е родено талантливо, музикално, не обича да му говориш сладки думи, да му дадеш пари, но дай му един инструмент да свири. На един певец дай му условия да пее, не го хвали. Казвам: Любовта седи да кажем на всичките хора в дарбите, хубавите работи, които Бог е вложил в тях да ги проявяват. Искаме същевременно и те да ни помагат хубавото и доброто да се прояви в нас. Ако хората не ни обичат, доброто не може да се прояви, ако ние не ги обичаме, не даваме възможност доброто в тях да се прояви. Като любиш един човек, ти му даваш възможност да се прояви. Той като те обича, ти дава възможност ти да се проявиш. Ако в света не се обичаме един други, не може да се проявим, нямаме възможност. Казваме: Господ ще направи. Като любиш, ще дадеш възможност Господ да го направи. Като любиш някого, ще направиш Той да се прояви. Музикант ще стане, поет ще стане, силен ще стане, всичко ще стане.

Казвам: Първото нещо трябва да любите, трябва да обичате, трябва да ви любят и трябва да ви обичат. Като любиш, помагаш на хората; като те любят, помагат ти. Та се радвайте на проявлението на хората. Всеки, който люби, е един добър пример. Всеки, който обича, е един добър пример. И ти като любиш, си един добър пример. В туй отношение в света няма разлика между богати хора и между сиромаси хора. По някой път не искате да бъдете сиромаси. Всеки не иска да бъде сиромах, всички искате да бъдете богати. Много добре е. Много хубаво нещо е да бъдете богати.

Защо не трябва да бъде богат? Турено ти е на гърба повече богатство, отколкото може да носиш. Защо ти е? Богатият човек трябва да търси да раздаде богатството. Ако не го раздаде както трябва, няма бъдеще; ако го раздаде както трябва, има бъдеще. След като си осиромашал, трябва да хо-

диш пак да търсиш хората, ще просиш. Съвременните хора не знаят как да просят. Ако бихте били един просяк, как щяхте да просите? Като дойде един цигулар при мене, ще проси ли? Той ще извади цигулката, ще изсвири най-хубавото парче. Аз ще извадя не един лев, но хиляда, ще туря в джоба му. Ако на десетина места изсвири този цигулар и на всякъде му турят по петдесет - шейсет хиляди лева, ще бъде ли сиромах? Един художник няма да бъде просяк. Той ще нарисува най-хубавите картини даром, ще даде и те ще извадят от джоба си. Няма да определя цената.

Казвам: Туй, което ви говоря, времето показва, ако така живеете, така ще бъде ясно време, така ще грее слънцето. Сега има от нашите братя, които не са облечени, нямат балтони, топли дрехи нямат. Те са нашите стари възгледи. Нашата стара любов мяза на вехта дреха. Казва: Аз го обичах едно време. Като ме обикнаха хората, остарях от тази любов. Като дойдоха да берат плодовете, които имах, не обраха, както трябва, но очупиха клоните и замязах на кютюк. Аз пак ще се поправя, но доста време ще мине, докато се образуват новите клонища. Да кажем, вие обиждате един ваш приятел. Вие сте очупили един клон. Ще бъдеш умен да не чупиш клонищата на любовта. Единственото нещо: Не се позволява да чупиш клоните на любовта. Някои съжаляват, че са любили. Защо съжалявате, че сте любили по някой път. Че не е вярно това. Бог ви е възлюбил, пратил ви е в света. Слънцето за вас грее, вятърът за вас духа, листата за вас растат, реките за вас текат, цветята за вас цветят и вие сте се навели и казвате: Какъв нещастен човек. Мислите, че сте от умните хора. И бедният като иде между богатите, той да има съзнание, да мисли: Заради мене вие сте богати. Бедният да бъде като че го кредитират. Той е цар. Аз се радвам, че си цар. Царят е вън от тебе. Царят като почувства, че ти си разбрал, той ще те повика да му станеш приятел. Ако бедният не може да стане приятел с царя, той не е разбрал любовта. Ако царят не може да стане приятел с бедния, той не е разбрал любовта. То е кривото разбиране. Бедният да стане приятел с царя, добър приятел, не да счита, че царят е по-високо. Царят да се радва, че има приятел беден.

Сега нас Господ ни разбира, пък ние не Го разбираме. Не зная как да ви обясня. Ние влизаме в стълкновение. Идеята е следната: Бога никой не Го е създал. Защото който го е създал, той е Бог. Туй, което създава, то е Бог. Ако го създават, не е Бог. В нас хората се явява злобата, ние по някой път мислим, че никой не ни е създал. Като станем възрастни, мислим, че не може някой да е бил едно детенце при майка си. Като признаем, че сме излезли от Бога, ние се опасяваме да не би да се разкае и туй, което ни е дал, да си го вземе. Гледаме да сме далече, да не би да си простре ръката, да вземе всичкото благо, което имаме. То е погрешката, която имаме на земята. Бог всъщност се радва на нашите погрешки и на нашите добродетели. Защото ако би скърбял за нашите погрешки, ще бъдем по-силни от него. Ти скърбиш за някого. Този, който те е наскърбил, е по-силен. Щом не те наскърбява, ти си по-силен. Щом го любиш, ти си по-силен от него; щом не го любиш, ти си по-слаб. Тогава щом се обичате, любите, сте еднакво силни. Щом не любиш, ти си слаб. Щом не вярваш, ти си слаб. Щом се обезнадеждиш, ти си слаб. Щом ходиш да просиш, ти си слаб. Като не искаш от никого да се учиш, пак си слаб. Ако не искаш да просиш от хората, трябва да им дадеш условия, да направиш нещо заради тях. Бог е направил света, оставил ни и ни гледа. Ние използуваме всичките Негови блага. Следи ни, Господ слуша всички наши теории за света и нищо не казва. Той казва: Много добре. Всякога, когато предлагаш на Бога една своя теория, той я туря на гърба ти, да я опиташ. Затуй трябва да имаме правите възгледи. Всяко нещо трябва да бъде направено навреме. Цигуларят трябва да свири добре, който има език трябва да говори добре. Който има очи, трябва да гледа добре. Който има уши, трябва да слуша добре. Всички дарби, които Бог ни е дал, трябва да ги проявим в техните съвършени качества. Нещата стават по съвършени, но възможностите за проявлението на много блага са опорочени.

Това да ви служи за правило, другото е теория. Който люби, е свободен. Който люби, знания има. Който люби, живот има. Който не люби, свобода няма. Който не люби, знание

няма. Който не люби, живот няма. Тези три неща казвам вас, на света няма какво да разправям. Ние трябва да изменим света, нищо повече. Чудни са, като казват: Как да изменим? Някой турил едно було, че не може да вижда, спъва се. Дойда, взема булото, махна го от главата. Той може да кряка, да вряка, колкото си иска. Казвам: Гледай на света! Казвам: Всичките була и заблуждения трябва да се отмахнат от хората. Най-първо трябва да се отмахнат от вас. Първото заблуждение е: Мене никой не ме обича, аз съм самотен. Самотността е едно качество само на Бога. То не е качество на нас. Не може да го опитаме. Единственият самотен в света, който е, той е Господ. От наше гледище няма нещо по-хубаво от самотността. Няма по-страшно нещо от самотността. По-грозно няма от самотността. По-голяма красота от самотата няма. Туй трябва да го вземете на вяра. Сега не може да ви говоря. Всички дойдохме в едно направление от хижата дотук, но всички не вървят по една посока. Всеки върви по особен път. Двама души не вървят по същия път. Не е хубаво да се върви по същия път. Дето казват, че върви по същия път, не е вярно. Човек като живее добре, върви по свой път. Щом разбираш един човек и той те разбира, вие вървите по същия път. Най-първо трябва да виждаме от какво произтичат контрастите. Срещам един човек, когато съм се наял. Думите „гладен съм" нямат същото значение както за него. Трябва да вляза в положението му, да иде да се нахрани. Ще му кажа: Чакай, не е дошло времето. Всеки човек, който има известна малка нужда, задоволете нуждата му. Вие правите полза на себе си. Вие може да задоволите нуждата му, вие носите хляба. Знаете закона, извадете хляба, дайте му кифличка, дайте му една ябълка, дайте му една круша. Казвате: Ако дам, за мене нищо няма да остане.

Първото нещо: Ние с доброто поставяме основа в живота си. Направете един опит да се освободите от противоречията. Сега преди няколко дена имаше голяма буря, можеше да бомбардират София, показваше какво са мислили. Щом се уредиха работите, Божественото взе надмощие. Хората се уреждат още. Днешният ден показва това. Утрешният може да се покаже съвсем облачен, третият ден пак може да се

изясни. Промените, които стават в хората, хвърлят сянка в действителния живот. Какво е вашето състояние, вие как се чувствате. После вие очаквате да се подобри животът. Дойде един много добър цигулар, вие отивате да го слушате. Ако сте глухи, какво ще го чуете. Причината е във вас. Салонът е добре отоплен, казвате: Не може да го чуя. Значи за добрия цигулар трябва да имате ухо. Да е добре отоплен салонът. Ако цигуларят дойде и вие не може да го разберете, как ще го чуете. Днешния ден се дава един концерт. Светът се оправя. Аз виждам в света се събират багажи. Сегашните управници от осем хиляди години, сега си събират багажите, турят ги в автомобили. Къде? Отиват си вече. Станали сме напълно неутрални. Злото ще го разоръжим да си върви, в съгласие с небето сме, с никого няма да воюваме от воюващите страни. Онези, които идат да ни освободят отгоре, са Белите братя, които са въоръжени и ни дават ултиматум да скъсаме с черните братя. Не искат да воюваме с тях, но ще скъсаме. По техния ум, по тяхната философия доста ходихме. Някои от вас ще поплачат, казват: Какво ще бъде с нашите разрушени апартаменти. Не ги слушайте, апартаментите, които имате, да си вървят. Не искам от тях да остане нито косъм. Каквото имат, да си го занесат. Белите братя, които идат, ще донесат всичко ново: и кревати, и шапки, и паници, и тенджери, и обуща. Всичко старо навън. Няма какво да плачем, какво ще бъде в света. Ние дойдохме в един свят, дето черните братя се устроили, лъгаха ни. Доста е. Сега остава единственото нещо, което може да направим:

Единственото нещо е любов към Бога, любов към ближния, любов към всички братя и сестри. Любов към баща си, любов към майка си, към брата си, към сестра си. И слугата ти е брат. Малкото бръмбарче, дървото, всички в света са престорени братя, разни форми са взели. Казвате: То не е за нас. Туй дърво може да ти бъде брат. Под думата брат разбирам всяко същество, което може да ти услужи в дадения случай. Кравата, която ти дава мляко, ти е сестра. Ябълката, която ти дава плод, ти е сестра. Едва ние сме запознати с братята и сестрите, които ни слугуват. Светлината, която иде отгоре, тя е брат. Топлината, която иде, тя е сестра. Аз тъй

гледам. Казваме: Не е топлината сестра. Топличка е нейната дума. Отвори светлината,брат е. В светлината виждам нашия брат. В топлината виждам нашата сестра.

Сега дигнете и турете бялото знаме. Любовта се посреща с бялото знаме. Както казал онзи германец: Имаме страшно оръжие, като го изнесем, светът пепел ще стане. Мирът ще дойде веднага. Какво е туй знаме?- Бялото знаме. Щом решим да изпълним Волята Божия, знамето е дигнато. Ако всички народи решат да служат и да изпълнят Волята Божия, да дигнат бялото знаме, мирът ще дойде, навсякъде ред и порядък ще съществува.

Сега седим на тия братя (насядали сме на борови трупи), знайте какво казват: От нашето неразбиране седите отгоре на нас. Казват и другото: Ако и вие не разбирате, и върху вас ще седят. Отдолу ми говорят: Ние вече разбрахме и с вас ще възкръснем. Няма да бъдем такива.

Това е живот вечен да познае Тебе Единаго и Истинаго Бога и Христа, Когото си изпратил.

Това е живот вечен да познае истинската Любов, която носи живот.

Това е живот вечен да познае Бога и всички блага, които Бог изпрати в света. Това е живот вечен.

ЗОВЪТ НА НОВОТО

X Съборна беседа, държана на 24 септември 1944 г. в с. Мърчаево, в дома на брат Темелко, 5 ч.с.

Молитвите по наряда.

Съвременният свят е обеднял. Най-бедният свят, който някога е съществувал на земята, това е сегашният свят. Светът се нуждае от правда. Нашият свят е свят на безправие. Нас сега ни трябва правдата. Тя е външната страна на живота, за да изпълним Волята Божия. Вътрешното съдържание може да се изрази чрез този стих „Всякога бъди верен и истинен. В това Бог благоволява".

Има две страни в живота: едни хора са красиви, други са грозни. Ние сами ставаме красиви и сами ставаме грозни. Всякога, когато изпълним най-малката заповед, която ни се дава или най-малкия подтик, който се явява в нашия ум, сърце или душа, ние поставяме ония линии на красотата. Човек става по-красив, по-здрав, когато изпълнява Волята Божия. Когато не изпълнява Волята Божия в най-малката степен, погрознява. Следователно, грозотата е признак за неизпълнение Волята Божия през целия живот. Ние се нуждаем да станем красиви. Сега както сме, не може да се говори за красотата. Като гледам животните, виждам колко те са останали назад. Казвате, че животните са много добри. Ни най-малко не са добри. Най-големите егоисти в света, това са животните. Турете малко житце на кокошките, ще видите колко са благородни. Турете храна на животните и ще видите, че в тях съществува личен егоизъм. Всяко животно мисли само за себе си. Сега не искам да питате защо е така. Защо е така? - Защото така сме го направили. В света виждаш грозотата, не че Бог те кара така да виждаш. Бог те кара да виждаш това, което си. Което виждате, това сте вие. Добрият човек вижда добрите работи. Лошият човек вижда лошите работи.

Болният се занимава с болестта си, здравият - със здравето си. Умният се занимава със своя ум, глупавият със своята глупост.

Та казвам: Единствената етика в света, с която трябва да започнете, е да започнете с правдата. Справедливи трябва да бъдете. За пример, по какво се отличава една майка - птичка? - По своята справедливост. Че тя изпълнява Волята Божия. Целия ден ходи търси храна, носи на своите деца и им туря в устата. Щом ги отгледа, и пилетата започнат да хвъркат вече, не им туря в устата храната и казва: Това не е моя работа. Ни най-малко не туря в устата на ония пилета, които вече знаят да хвъркат. Понеже сега сте още деца, затова сте несправедливи, защото възрастният човек е справедлив. Ако накарате едно дете да иде на работа, няма да иде, то няма да се подчини. Погрешката е в майката. Когато малкото дете се научи да хвърка, то трябва да хвръкне. Като му каже майката да иде на работа, да хвърка. Всички трябва да хвръкнем. Сега вие гледайте да хвръкнете. Ние още не знаем да хвърчим. Човек, който е несправедлив, той е още на гнездото. Човек, който не е верен и истинен, на гнездото е. Когато научи тия добродетели, той излиза от гнездото.

Аз оставям въпроса дали вярвате в Христа, дали вярвате в Бога. Аз поставям въпроса: В гнездото ли сте? Тогава ще държиш своето място, ще чакаш майка си. Като ти даде храна, ще се оттеглиш, ще дадеш място на другите. Там действува справедливостта. Понеже имаш няколко братчета и сестричета, ще дадеш място и на тях. Ти ще учиш урока. Първите уроци бащата и майката предават, как трябва да започнеш за бъдеще. Като започнеш като тях, ще живееш. Този въпрос е обширен. Справедливостта има много, много голямо приложение. Ако човек е музикант, в какво седи музикалната справедливост? Той трябва да знае да пее всеки тон. Вярно трябва да го вземе, не погрешно. Мнозина знаят да пеят. Но аз, когато разглеждам музиката, разбирам друго. Трябва да вземеш основния тон на една песен, за пример „до". Какво означава „до"? Вярно трябва да го вземеш и от него зависят отношенията на другите тонове. В моя ум всякога, когато пея „до", седи идеята, че трябва да посея едно семе. Да изпееш „до", зна-

чи да посееш едно семе в земята и да туриш два пръста, пръста отгоре пръст и тогава ще пееш. Като изпееш „до“, туй „до“ показва, че трябва да си посял. Не може да пееш, ако не си посял. Щом го посееш, вярно може да вземеш. Щом пееш, без да посяваш, тонът е фалшив. Вторият тон, който трябва да вземеш, е „ре“. Какво означава? Туй семе трябва да изникне, като пееш. Ако ти пееш втория тон „ре“ и нищо не е изникнало, погрешен е, не си го полял. Посадил си го на суха земя, не си турил влага, слънцето не е изгряло, не може да расте. Щом започне да расте, „ре“-то е вярно взето. Израснало е, но трябва да намери пътя. Казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Щом едно растение израсне, то трябва да намери своя път. Винаги пътят на растението е към слънцето. Пътят на живота това е „ми“. Ти не може да намериш своя път, ако не знаеш да вземеш вярно тона „ми“. И тогава оформява се цялото дърво. Това е „фа“. Имаш развито цялото дърво. Тия четири тона трябва да вземеш вярно, за да се оформи вярно растението. Остават другите три тона, които показват вътрешното съдържание на растението. В тебе никога не може да цъфне една мисъл, едно чувство, ако не може да вземеш вярно тона „сол“. Музиката е закон. Ти не може да вземеш тона „сол“ вярно, ако в душата ти няма любов. Ще се облечеш в най-хубавите дрехи, в най-хубавите мисли, в най-хубавите чувства. Никаква грозота да няма! Устните няма да бъдат тънки, стиснати, ръцете няма да бъдат свити на юмрук, няма да бъдеш прегърбен, няма да мижиш, очите да бъдат отворени, не като на бухал отворени.

Сега в живота вие правите усилия и някой път намирате, че работите не вървят. Който и цигулар да вземете, като идете при него, той първо ще ви научи да си нагласявате цигулката. Има отношение между четирите струни. Те имат известни закони. Първо е поставен основния тон „сол“, след туй „ре“, после „ла“ и „ми“. Ще ги нагласите и тогава има известни правила, ще свирите. То е външната страна. Вие искате да мислите. Какъв е основният тон на вашата мисъл? Или вие искате да любите. Какъв е основният тон на вашето чувство? Или искате да постъпите добре. Какъв е основният тон на вашата постъпка? Тепърва трябва да учите тия работи.

Първо когато ядеш, езикът не трябва да бъде наранен, трябва да бъде здрав. Не трябва да има фуски на езика. Да не страда езикът от ревматизъм. Седнеш да ядеш и казваш: Това не е хубаво, онова не е хубаво. Ядеш едно ядене, казваш: Това не е ядене. Като седнеш само едно ядене ще имаш, сутрин едно ядене, на обяд едно ядене и вечер едно ядене, три яденета през деня. Няма да ядеш на обяд, каквото ядеш сутрин или вечер. Разнообразие трябва да има. Във всяко ядене трябва да има единство. Езикът трябва да бъде справедлив. Кой е справедливият език? Който не се мъчи. Като дойде един длъжник при тебе, като има да плати, той не се мъчи. Онзи, който няма да плати, ще започне да вдига рамената, ще се движи насам - натам. Някой път гледал съм, учителят изкара някой ученик, като не знае, започне да се гърчи. Онзи, който знае урока, той е самостоятелен, мисли ясно.

Срещам много ученици, казват: Не зная как да живея. Като ми каже някой, че не знае как да живее, аз го заведа при крушата и му казвам: Попитай тази круша как е живяла, тя ще ти даде урок. Тогава представете си, че зимно време ви заведа при крушата. Много мъчно ще си научите урока. Студено е и тя тогава не преподава уроци. Този професор зимно време е крайно неразположен. Трябва да чакате ден, два, три или месец, два, три, докато му дойде на ум да ви предаде урока. Какво ще стане с вас: Аз като разбирам закона, ще те заведа, когато крушата е близо да узрее. Един, два дни ще ходим при крушата, тя ще ти покаже как трябва да живееш. Идеш при крушата, един хубав зрял плод паднал. Казвам: Изяш го. Какъв е плодът? - Много хубав, сладък. - Бъди такъв и ти. - Ето първият урок. Ще бъдеш сладък като крушата. Казвам: Когато ние живеем добре, това е сладкият живот. Когато ние живеем зле, това е горчивият живот. Що е горчивината? Някой път крушата ражда горчиви плодове. Тя се е научила от хората. Понеже крушите са се научили от ангелите, плодовете им са сладки. Всички сладки плодове все от ангелите са научили този живот. Ти никога не може да бъдеш сладък, ако не можеш да мислиш за ангелите.

Щом те приближава красотата на живота, трябва да се радваш. Казва някой: Обичай красивите хора. То е Божие благо. Красотата в този смисъл носи здраве. Щом се разболееш, не си красив. Щом се разгневиш, не си красив. Не да се не гневиш, но щом се дразниш от най-малкото нещо, не си красив. Децата често се сърдят, че паницата не е пълна с ядене, както на батето. Малкото дете иска да му турят толкоз ядене, както на брат му. Тогава ако напълниш на детето паницата, както на големия брат, то трябва да изяде паницата като батя си и после да е готово да иде да работи като него. Който много работи, много яде: който малко работи, малко яде. Когато онзи, който малко работи, много яде, прави прегрешение.

Аз съм привеждал онзи пример, когато Аделина Пате отива в Ню Йорк иска да изтегли 25 000 долара от пощата. Отива да извади парите, няма препоръчително писмо, няма лична карта, казват ѝ: Не може да ти дадем парите. Никой не я познава. Тогава тя се изправя и започва да пее. Касиерът казва: Тази е Аделина Пате, дайте ѝ парите. Ще започнете първата песен на любовта. Като идете на пощата, не искат да ви дадат парите, ще изпеете една песен на любовта. Ако ви дадат парите, пели сте хубаво; ако не ги дадат, ще търсите някого от вън да ви препоръча. Докато хората ни препоръчват, ние не пеем добре. Когато ни препоръча самото пеене, ние сме пели хубаво. Сега в новата епоха всеки сам ще се препоръча. С какво? С пеенето си. Мнозина познавате, когато се пее вярно; когато се пее невярно, нямате усет. В музиката, когато чувствaш, че не е верен тонът, то е дразнене, то не е разбиране музикално. Щом един човек знае да пее добре, той никога няма да позволи на другите криво да пеят. Ако десет души от вас идете някъде, ако сте умни, щом не пеете хубаво, мълчете. Давайте ухо на този, който хубаво пее. Трябва да се учите. Онзи, който пее хубаво, е учител, от него ще се учите, който и да е той. В България има доста славеи, те са най-добрите певци, които може да дадат най-добрите уроци. Сутрин пеят, имат хубави трели. Ако хората слушаха сутрин славеите, когато пеят, животът им щеше да бъде по-добър. Българите, когато славеите пеят, спят. Много малко внимание обръщат на сла-

веите. Казват: Нямат работа, пеят. Славеят пее, когато извършва най-сериозна работа. Другото време не пее. Когато има най-хубавата работа, той пее. През май когато славеите пеят, те извършват най-добрата работа. Следователно, когато човек върши най-добрата си работа, трябва да пее. Пеенето разбирам в много широк смисъл. Човек, на когото мисълта е чиста, не прави погрешки. Без погрешка е мисълта, на когото чувството е чисто без погрешка. На когото постъпката е без погрешка, тогава човек пее. Човек, който мисли, той пее. Човек, който добре чувствува, той пее. Човек, който добре постъпва, той пее. Ако вие сте недоволни от себе си, значи вие не пеете. Ако ви дадат най-доброто ядене и след като сте яли, вие сте недоволни от яденето, причината е във вашия стомах, или във вашия език, или във вашето тяло. Ако сте здрав и ви дадат хубава храна, вие ще бъдете весел и доволен.

Има един смешен анекдот от турско време. Няколко ханъмки посещават българска чорбаджийка. Тогава българите са били под турско робство. Чорбаджийката прилича на сегашните кметици, не е толкоз благородно чорбаджийка. Тя имала хардалия и им дала да пият. Като пили от хардалията, развеселили се и започнали да играят. Като се върнали в къщи, разправили на бея, че чорбаджийката им дала да пият една течност, когато като пие човек, започва да играе. Беят казва: Чорбаджи, дай от онова, което кара хората да играят, и аз да го опитам. Дали му да пие и като се опил казва на чорбаджията: Иде ми да викам. - Викай. - Чорбаджи, иде ми да играя. - Играй. Опитал хардалията. Това, което ни кара добре да говорим, което ни кара добре да играем, то е хубавото вино. Това са хубавите мисли, хубавите чувства и хубавите постъпки в живота.

Кое е онова, което нас ни занимава? За пример, вие се интересувате какви са новините. Съвременният свят яде такъв бой, дето не се е учил. В целия свят бой има. Тия учители бият хората, че не се учили добре. Кому крак счупен, кому главата пукната. Милиони хора се бият, дето не са знаели, как да пеят, как да постъпват. На какво се дължи това? На ония хора, които отхвърлиха Божията Любов и туриха своя закон. Те създадоха сегашната война. Това са човешки зако-

ни, това е човешки личен егоизъм. Мислим, че светът е създаден само за нас, нас да ни е добре. Светът е едно училище, в което човек има право да употреби нещата, които са в света, но няма право да бъдат негова собственост. Слънцето не може да бъде собственост, да имаш тапия за него. За звездите не можеш да имаш тапия. За реките, които текат, не може да имат тапия, че са твои. За морета, за океаните, не може да имаш тапия. Те са общи неща, които трябва да се употребят. Ти си в океана, пътуваш, какво ще бъде твоето положение? Един ден се разиграе океанът. Аз казвам: Океанът играе. Ако не играе, той ще подлудее или ще умре. За да не умира, океанът играе. Ако се намераш на парахода, ще кажеш: Големи вълни! Океанът играе като турския бей. Като се напил със сладкото вино, играе. Като го напече слънцето, умири се. Казва: Той е подлудял. На български луд значи не е намерил пътя си.

Един българин ходил из драките и дрехите му се одърпали. Ако беше намерил път, дрехите му щяха да бъдат здрави. Ние се оплакваме, че е лош животът. Из драките ходим някой път. Преди години във Варненско двама битолски просяци отиват при един българин да просят. Той бил сприхав човек и като ги видял, казва: Защо не ходите да работите на нивата, ами сте се повели. - Единият бил с гъдулка, а другият бил сляп. Казва: Какво си повел този слепия човек. Чакай да ти дам един урок. Дигнал тоягата и видял, че слепият напуснал гъдуларя и избягал. Отива българинът в кръчмата и казва: За пръв път накарах един сляп човек да прогледа. Сприхавият българин са страданията в света, които ще те накарат да прогледаш. Някой турил восък на очите си. Като дойдат страданията, ще смъкнат този восък. Казвате: Аз това не мога, онова не мога. Ние на земята всичко може да направим. Под всичко аз разбирам онова, за което човек е създаден. Един цигулар свири всичките мъчни упражнения, всичките мъчни песни. Стремежът на всеки цигулар е да свири най-мъчните, най-хубавите парчета.

Та казвам: Вие искате да бъдете красиви. Вашите ръце, вашите крака не могат да станат красиви, ако вие не разбирате закона на надеждата. Или законът на надеждата е да

правите най-малката добрина. Надеждата се занимава с най-дребните работи. Ако вие не се занимавате с дребните добрини, краката красиви не може да бъдат, ръцете красиви не може да бъдат и лицето красиво не може да бъде. Вие казвате: Той е оптимист. Във всичките оптимисти хора надеждата е силно развита; които не са оптимисти, надеждата е слабо развита. За да подхраниш надеждата в себе си, ти трябва да правиш най-малките добрини в живота, на които никой не обръща внимание. Ще ви приведа един пример, да ви покажа какво аз разбирам под думата надежда. Един богат милионер в града Ню Йорк дал обявление, че се нуждае от касиер в банката. Десетина, двайсет души дошли с препоръчителни писма. На всички директорът на банката казал: Ще ви имам предвид. Влиза млад и спретнат момък, още като влиза, вдига една книжка от земята, туря я настрана. Другите, които носели препоръчителните писма, не видели и не вдигнали книжката. Казва: Аз не нося никакви препоръчителни писма. - Ти, казва, носиш най-добрата препоръка. В света, ако вдигнеш една книжка, е много по-голяма препоръка, от колкото ако носиш най-добрата препоръка от някого.

Казвам: Какво по-хубаво от това да служим? Има ли нещо по-красиво от това да служим на Бога? Не да се плашим от Бога. Да служиш на Бога е най-красивото нещо, което човек може да извърши. Аз ще ви приведа следния пример: Какво наказание може да има, ако тебе ти дадат един билет да слушаш някой виртуоз, или някой прочут певец, който пее? Ще се страхуваш ли? Ще ти бъде приятно. Като отиваш при Бога да служиш, ще научиш най-хубавите неща, които съществуват в света. При Бога ние не може да идем, ако не мислим добре, ако не чувстваме добре, ако не постъпваме добре. Единственото нещо, с което може да идем при Него, това е красивата мисъл, която човек има, красивото чувство и красивата постъпка. Или казано другояче: Ако не мислиш с любов, ако не чувстваш с любов, ако не постъпваш с любов, ти при Бога не може да идеш. При всички може да идеш, но при Бога не може да идеш. Следователно любовта е език на Бога. Всеки език има своя азбука. Тя трябва да се учи. Доста

години се изискват да се изучи азбуката на любовта. Тя си има свои букви, има своя читанка, има своя граматика, своя литература, своя поезия, музика.

Сега някои питат кога ще се свърши войната. Вие искате да се свърши, някои хора искат да се продължи. Защо искате да се свърши? Какво лошо има във войната? Войната от гледището на Божествения свят е един музикален хор, в който хората не знаят да пеят, че се бият.

Всеки удря в главата и казва: Така не се пее, така не се пее. Бият се. Всеки удря другия. Никой не знае да пее. Съвременните хора се бият в един хор. Като дойде капелмайсторът, ще каже да престанат да се бият и ще им даде първият урок как трябва да пеят. Мислите ли, че не може да ги накара да мълчат? Ако тази земя се разиграе, че хората започнат по 4-5 метра да скачат из въздуха, как ще се бият. Кой ще се бие, кажете ми. Тези, които воюват, да започнат да се изхвърлят из въздуха, няма ли да престанат да се бият? Да не идваме до това. Господ има всички средства да спре войната. Има ли някой от вас, който да не е гласувал за войната? Има ли някоя жена, която да не е гласувала за войната? Има ли някой мъж, който да не е гласувал за войната? Има ли някое дете, което да не е гласувало за войната? Има ли някое куче, което да не е гласувало за войната? Има ли някое дърво, което да не е гласувало за войната? Прахът, всички са гласували за войната. Хубава е войната, но да се бият хората едни други, това не е война. Казвате: Доброто воюва. Има добро воюване. Да освободим затворените, да дадем свобода на онези, които са вързани от хиляди години. Нещата, които са в безпорядък, то са хора затворени. Един човек, който от хиляди години е чакал една сладка дума.

Казвате: Да идем и да проповядваме. Как трябва да се проповядва Христа по нов начин? На един болен човек какво ще му проповядваш? Казваш: Господ ще те изцери. Ти като идеш при болния да кажеш: Господ ме прати да те изцеря. Ще кажеш: Братко, стани, ела на работа. Ще го заведеш в дома си, ще го нагостиш най-първо. След туй ще впрегнеш каруцата, ще се качите ти и той, ще идете на нивата да работите. То е проповед. Ти ще му кажеш: Аз се помолих зара-

ди тебе. Ти ще оздравееш. Остане ли човек на твоята молитва, човекът хич не оздравява. Дойде друг проповедник, казва: Аз ще те излекувам. Лекуват с години, както имаме оня пример в Писанието. 38 години се лекувал. Отива Христос и му казва: Стани, дигни одъра си. От дълго време лежа. - Дигни одъра си и стани! Иди на работа, не да останеш на леглото. Той ще се евакуира с леглото. Се ще носи някакъв багаж. Нали без багаж не може?

Та казвам: Препоръката на певеца е в неговия ларинкс. Препоръката на цигуларя е в неговата цигулка. Препоръката на пианиста е в неговото пиано. Препоръката на оратора е в неговия език. На добрия човек езикът е красив, той има знание, как да говори. Не трябва да правим излишни работи. Трябва да знаем, че както ние говорим, както хората говорят, както хората мислят, както чувстват и постъпват, така светът ще се устрои. Ние както мислим, така израстват растенията. Може да направим един опит. Ако ти посадиш едно дърво, обичаш го, поливаш го, мислиш хубаво за него, туй дърво ще израсте най-хубаво. Ако твоят живот не е хармоничен, ако чувствата ти не са хармонични, ако постъпките не са хармонични, туй дърво ще осакатиш. Не само това, но българи има, които знаят, казват, че на добър овчар вълк не напада стадото му. Един българин ми разправяше: Аз 30 години пасох овце, нито една овца вълк не ги е изял. Вълците при добрия овчар не ходят. Щом овчарят е лош, и вълците, и мечките задигат овцете. Вие по някой път се изкушавате. Вълци често идат във вашето стадо. Погрешката е във вас. Вие боледувате, причината сте вие. Вие сте сиромах, причината сте вие. Вие сте глупав, причината сте вие, не баща ти и майка ти. Те са второстепенни неща.

Законът е: Бог направи хората по образ и подобие свое. Показа им как трябва да живеят. После ние изопачихмѐ Божия закон, престанахме да живеем по закона на любовта и следствие на това имаме неразбрания живот. В света в общи черти хората добре живеят. Тези, които не живеят добре, сега се наказват. Тази война е за тях. Дават им се първите уроци на софиянци. Те не вярваха в Христовото учение да се отрече човек. Как ще си остави имането? Като дойде тази бом-

бардировка, не изпълниха ли Христовото учение, оставиха името всички. Всеки, кой на където види, бяга. Приложи се Христовото учение. Но то е закон на насилие. С насилие всички изпълниха Волята Божия. Няма хармония там.

Първото нещо е, че на всички ви трябва обхода. Намирам, че хората нямат обхода. Ако срещне на пътя едно дете, човек не иска да се отбие. Умният човек заобикаля децата. Като вървиш, не вървиш по права линия, обикаляй, на всички прави път и на млади, и на стари. Не чакай хората да ти правят път. Всички страдаме, понеже искаме на нас да ни правят път. Там се сблъскваме. Всеки трябва да заобикаля, да остави всички да вървят по пътя, ние да вървим по нов път. Умните хора по нов път вървят, по който не е вървял. Тогава няма да се сблъскват. Казваш: Невъзпитани са хората, не знаят как да говорят. Никой не те заставя да слушаш, когато някой говори. Или сега те мобилизират. Мобилизират те, стани невидим. Дойдат в къщи, невидим си. Закарат те на война, стани невидим. Понеже си видим, знатен си, всеки те хваща, казва: Ха да се биеш. Ти слушаш, биеш се.

Казваш: Аз ходя по Божия път. Ти може ли да ходиш по Божия път, без да е Господ с тебе? То е невъзможно. Може ли да ходиш по пътя на слънцето, ако слънцето не е изгряло? Може ли да ходиш по земята, ако тя не е организирана? Казвате: Път трябва да има. Какви пътища имат птиците? Какви пътища има светлината? От 150 милиона километра иде от слънцето на земята. Кой ѝ прави път? Тя сама прави своите пътища, сама върви по своя път.

Казвам: Ако възприемете любовта, ще влезете в Божествения свят. Ако вие с любовта влезете в един неорганизиран свят, веднага този свят ще се преобрази. Господ още не е на земята, няма го. Не е изгрял. Ние сме още тук в тъмнина. Христос дойде на земята, Той беше малка звезда. Хванаха Го, разпънаха Го. Когато дойде Господ на земята, Той е слънцето, което изгрява. Тогава кои растения се бунтуват против слънцето? Като дойде слънцето, донесе влага, развие всичко онова, което е скрито в земята, и то пониква, плод дава. Залезе слънцето, всичко се прибере. Казвам: Трябва да бъдете готови: слънцето на живота изгрява. Всеки от вас трябва да го използува.

Ще цитирате някой път какво казал Учителят. Аз искам всички добре да пеете. Основната песен трябва да пеете. Нямате мекота в езика. Ще туриш основния тон. Кой е тонът на мекотата?- „Сол“. Аз говорих само за четирите тона. Като започне слънцето да те грее, като чашка ще възприемаш вече. Вие сега едва сте достигнали до „фа“. Българинът много добре пее „фа“. За паница пее „фа“, за нивици - „фа“, за много жито - „фа“, за обуща - „фа“. От всички тонове българинът „фа“ взема най-вярно. И като плаче „фа“ взема вярно.

Казвам: Сега иде нова епоха. Аз не искам да чакате да дойде второто пришествие. Сега е съдба. По-голяма съдба не зная. Към второто пришествие е. Война във водата, война на сушата, война във въздуха, навсякъде война, задушливи газове. Остана още едно: Цялата земя да се запали и всичко да изгори. Да не чакаме да дойде второто пришествие на изгарянето. Какво ще стане с нас тогава? На огъня рудата ще изгори и златото ще излезе.

Ние да не очакваме като в Стария завет да предизвикаме Господа. Като дойде Божият гняв, всички от София ще бягат. Навсякъде ще идете, в бункери ще идете, в скривалища ще идете. Като престане падането на бомбите, ще излезете. В света Бог като дойде, всичко ще се превърне на добро. Аз виждам сега, че Господ е започнал да говори на хората. Нашите шумци, които слязоха, ако го нямаше Господа, хиляди глави щяха да хвръкнат. Той е с тях и им казва: Няма!

Новото учение ще тури ред и порядък. Вие всички сте шумци. Ще слезете от гората и няма да режете главите. Ще кажете: Прощава се. Като слезете няма да търсите своите неприятели, ще прощавате. Първото нещо: Извинявайте всичките хора за техните погрешки, които правят. Не дръжте сметка за чуждите погрешки. Не е лесна работа това. Законът е: Всякога бъди верен и истинен. То е смисълът на живота. Всякога бъди справедлив, то е външната страна на живота. Името на Бога сега трябва да осветим с правда и справедливост. Трябва да призовем Бога да тури ред и порядък в света. В света има порядък. Само правдата е, която може да уреди света да живеят хората. Без вярност и истин-

ност не може. Истината носи свободата. Всеки човек, който не е свободен, той не познава истината. Всеки човек, който не е верен, неговата мисъл не е права.

Вие всички имате желание да ви обичат хората. Крушата я обичат заради крушите ѝ. Готвача го обичат заради доброто готвене. Поета го обичат за хубавата поезия. Певеца за хубавото пеене, здравия - за силата, която носи, че знае да работи. Искаме да ни обичат. За какво трябва да ни обичат хората? Ако ви обичат, е зле; ако не ви обичат, зле е пак. Кое трябва да бъде? Някой път казвате, че някой с любовта прекалява. В любовта няма прекаляване. Когато идете при чешмата и си напълните стомната, отдалечете се. Не стойте с вашата пълна стомна при чешмата. Напълниш стомната, веднага отдалечи се.

Очаквате сега второто пришествие, да дойде Христос с ангелите. Че Христос сега е дошъл в цяла Европа и навсякъде ангелите косят. Има един стих, който казва: „Когато дойде Син Човечески, ще намери ли вяра?" Ще намери ли хорските сърдца да възприемат любовта? Сега говорят за войната, колко са избити, кой ще победи. То е външното идване на Христа, гневът Божи, който се излива за правдата, която съществува. Ако любовта не дойде, как ще престане тази война, да се опознаят хората, да съзнаят хората, че туй, което вършат, е най-голямото престъпление. Няма закон да съди един народ, когато воюва. Че избили сто, двеста хиляди, един милион. Колко милиони хора има избити в Русия? Колко милиони хора има избити в Германия, в Англия, навсякъде?

Ние чакаме Господ да оправи света. Че Господ ако оправи света и ние сме неоправени, какво ще правим? Ако Христос дойде сега, как ще ни намери нас? Ако дойде Христос, както хората вярват, дърво ще има, рязане на глави. Ако дойде Христос на любовта, Който казва: „Не съдете, за да не бъдете съдени. Да възлюбите враговете си", ние готови ли сме? В сегашните времена трябва да дадем място Бог да се прояви в нас. Ако една стопанка знае как да си накладе огъня, знае как да сготви яденето, срамота е да мислим как трябва да обичаме. Гледам някой дойде тук, откъсне една круша. По любов като идеш, ще погледнеш, ще благодариш на Бога, ще

научиш, че тази круша родила хубави круши, по любов живее. Ще кажеш: Господи, може ли от тези хубави круши да ми дадеш една, че и аз да се науча като нея. Тогава ще откъснеш и ще благодариш пак. Няма да си пълниш джобовете с круши. То е новият начин. Срещна един човек, искам да видя какви круши има, какъв е погледът му. От очите му трябва да излиза светлина, мека светлина. Като срещнеш добър човек, вземе ти страданието, светне ти, стане ти радостно на душата, няма какво да се мъчиш. Вие очаквате някой да дойде от вън да ви помага. Хубаво е, и той ще дойде. Но след като ни помагат, трябва и ние да идем да помагаме. Докато човек е болен, да му помагат е на място, щом оздравее, трябва да иде и той да помага. Пеенето харесвам по това, че който пее, не питат за цар, за княз, за богат, за сиромах, но дали пее хубаво е важно.

За нас важат три неща. Нас ни са потребни хора, които добре мислят, добре чувстват, добре постъпват в пълния смисъл на думата. Или хора, които имат красиви мисли, красиви чувства и красиви постъпки, или хора, които нямат никакъв недъг. Сегашните хора като гледаш, носът не е на място, очите не са на място, веждите не са на място, ръцете не са на място. Мъчно е да срещнеш някой красив човек. Казвате: Бъдещето поколение. Бъдещето поколение от настоящето е излязло. Певци ще станете като пеете добре. Ако слушате гаргите да грачат, какви певци ще бъдете.

Всички казват, че светът е лош. Не, човешкият свят, който хората създават, има недъзи. Божият свят (е), който живее във въздуха, който дишаме, в светлината, която възприемаме, във водата, която пием. Да благодарим на Бога за светлината, която прониква в човешкия ум. Да благодарим на Бога за чувствата, които проникват в сърцето. Да благодарим на Бога за всяка постъпка. Тъй щото да е пълен животът ни с благодарност за великата любов, която всеки ден се излива върху нас.

Четохме от 13 глава от Първото послание към коринтяните. Когато изучавате любовта, вземете последно място. Всичката погрешка седи, че хората като дойдат да изучават любовта, вземат първото място. Любовта никога не можеш да раз-

береш, ако не вземеш последно място. Две неща в света са важни: великото голямото в света и великото малкото в света. Бог е в тия две неща. Великото голямо слиза надолу, то се смалява. То голямо не може да бъде. Във великото малко стремежът е нагоре, то се качва. Великото малко се стреми към великото голямо и великото голямо се стреми към великото малко. Сега живеем към великото малко, но се стремим към Бога, а Бог се стреми към нас. Бог се стреми към нас да ни повдигне. Пък великото малко как трябва да живее? Вие всички се стремите, имате такива стремежи на Бога, искате всички големи да сте, да управлявате света. Това са работи на Бога. Да кажем един министър издава една заповед: Това и това да се направи. Издава министърът заповед до учителите това и това да се направи. Той не може да изпълни, хиляди и хиляди учители трябва да изпълнят. Ако тия учители са глупави, какво ще стане? Хиляди и хиляди учители в основните училища, прогимназиите, гимназиите трябва да знаят как да предадат тази заповед. Сега Бог изпраща своята мисъл, ние трябва да знаем как да я предадем. Ако всеки само цитира заповедта на един министър, това и това да се направи, само цитират, цитират. Аз го уподобявам: Трябва да знаете, да пишете нотите. Дадат една песен, препишете я, други от вас препишат. То е заповед на министъра. Преписва се. Тази песен трябва да се пее. Всеки учител на място изпълнява песента, дадената заповед. Говорим за любовта. Който люби, ще изпее песента, ще покаже на хората в какво седи любовта. Има едно малко лицемерие в любовта. Има малка лакомия в любовта. Лицемерието и лакомията са две крайности. Една млада мома си затваря очите, че не иска да вижда, че много мисли за другите. Иска да се покаже, че никого не гледа. Пък то не е така. Тя гледа много момци, пък гледа да се покаже, че само него гледа. То не е така, не е вярно. Човек в дадения случай една мисъл трябва да има. Момата да каже: Аз съм за най-красивия момък. Той е моят избраник. Казва: Той грозен може да е. Тогава идеал няма.

Любовта без една отлична мисъл не може да се прояви. Любовта без едно отлично чувство не може да се прояви. Любовта без една отлична постъпка не може да се прояви. Лю-

бовта без едно здраво тяло не може да се прояви. Любовта без една нежна ръка не може да се прояви. За любовта трябва да имаме едни отлични крака. Като отиваш някъде,да няма скърцане в краката. Ти като отиваш по пътя,казваш: Боли ме коляното. Като тръгнеш да служиш на Бога, песен трябва да има: краката ти трябва да пеят,пръстите ти трябва да пеят,колената ти трябва да пеят. Сърцето ти трябва да пее,дробовете ти трябва да пеят. Музика навсякъде да се чува. От единия до другия край на света трябва да се чува само песен за изпълнението на Божията Любов.

Сега казвате: Боли ме главата. То е един неорганизиран свят. Казвам: Новото,което иде в света,е в гласа. Новото,което иде в света,то е в мисълта. Новото,което иде в света,то е в мисълта. Новото,което иде в света,то е в сърдцето. Новото,което иде в света,то е в нашата душа. Всеки сега да слуша своя ум,да слуша своето сърдце,да слуша своята душа и да слуша своя дух. Това е зовът,това е езикът на Бога,който се обръща сега към нас.

(Мотото)

На 19 октомври (четвъртък) 1944 г. Учителят Дънов напуска с. Мърчаево и се връща на Изгрева в София.

(Според Боян Боев „Писма до приятелите“ от 7.II.1951г.)

МИЛИЯТ ПОГЛЕД

XI Беседа, държана на 22 октомври 1944 г.
Неделя 10 часа, Изгрев - София

Тайна молитва. Духът Божий.

Ще изнеса подбужденията, с които хората се занимават. Хората, човек все се занимава с нещо. Държавникът го интересува какво ще стане с държавата. Войникът на бойното поле се интересува какъв ще бъде изходът на войната. Търговецът се интересува от печалбите, как те ще дойдат. При жилищната криза вие се интересувате от апартаментите, какви стаи ще имат. Нещата са изменени. Има много хора, които търсят новото в света, но по стари начини. Ако туриш стария човек да играе като млад, по старому ще играе. Младия, ако туриш да играе някоя стара песен, и той ще играе, като млад. Старият по старому играе, не му държат краката и затова като стар играе. Младият играе като млад.

Сега вие тук имате една книга на миналото. В Евангелието се казва какво говорил Христос на хората. Но Той не е престанал да говори. Две хиляди години е говорил и сега говори, и за в бъдеще ще говори. Някои признават само Стария завет, някои признават Новия завет и казват „ново вече няма". Слънцето веднъж не изгрява, много пъти, постоянно изгрява. Дърветата веднъж само не цъфтят, много пъти цъфтят. Реките само веднъж не текат, постоянно текат. Трябва да имаме ясна представа за живота. Той е важен. Животът вътре в тебе трябва да го разрешиш. Щом разрешиш вътрешния живот, и външния ще го разбереш.

„Младият извира, възрастният тече, старият се влива".

Младият се ражда, възрастният расте, старият умира.

Умира, тази дума има две значения. Умира, значи отива в друг свят, по-високо се качва, вече не се занимава с обикновени работи. Казва: Те са детински работи. Отгоре гледа.

Умрял човек е,който отгоре гледа. Не разбирам умрял заровен в земята,това не е умрял.

„Младият пее,възрастният работи,старият пари събира".

„Младият цъфти и връзва,възрастният зрее,старият плодове продава".

„Младият на майка си пее,възрастният я утешава,старият надписи ѝ закачва и знаменита я прави".

„Младият е Любов,възрастният е Истина,старият е Мъдрост".

„Любовта дава, Истината разпределя, Мъдростта огражда".

Това са изречения. Знаете ли колко време взема на човека да ги разбере? Знаете ли колко време взема човек да нарисува едно лице и да тури най-съществените черти. Много художници има, но малко има, които рисуват добре. Не че не желаят, но не могат. Не е лесна работа да рисуваш. Ако сутрин рисуваш, нещата имат един изглед, по обед друг и вечер съвсем друг. Художник, който иска да нарисува нещо, трябва да избира времето.

Сега някой се интересува има ли друг живот. Чудна работа. Има ли друг живот? Няма друг живот. Един живот има. Този живот, който имате, това е то. Този живот го знаем. Другият живот не го знаем. Веднъж един ми зададе въпроса, казва: Утре ще умреш. Казвам: То е въпрос философски. Аз не съм умирал, не зная какво е. Че живея зная, но какво нещо е смъртта не зная. То е безпредметно да се занимавам сега, като умра ще го зная. Смърт може да има някъде, умират хората, то е друг въпрос. Най-важното е, че ние живеем. Съвременната философия е отрязала главата на човека и я турила отделно; отрязала дробовете и ги турила отделно; отрязала стомаха и него турила отделно. Всичко е разпръснато. Какво е една глава без тяло, без дробове, без стомах? Какво са дробовете без глава, без стомах или какво е стомахът без дробове, без глава. Щом ти се смущаваш, каква е причината на смущението? Много хора се смущават от любовта. Единственото нещо, което не смущава, е Любовта, а най-много хората се смущават от Любовта. Защо? Защото това не е любов. Всякога цигуларят се смущава не от пиеса-

та, от музиката, но се смущава от неизпълнението на пиеса-та. Трепери му сърдцето не от любов, но от страх, че не е мо-гъл да изрази това, което е написано. Всички говорят за лю-бовта. За любовта трябва изпълнение. Хора трябва сега в света. Когато хората се научат да изпълняват туй, което лю-бовта говори, ние ще имаме един друг свят. Пак същият ще бъде, но ще има хубава музика.

Сега цялата природа представлява събрана в себе си хи-ляди и милиони форми и системи, с които тя е опитвала. Цяла една книга е написана. Като гледам природата, показ-ва какво е правила в миналото и какво прави сега и какво ще прави за в бъдеще. Нашият живот зависи от онова раз-биране на нейните опити. Ако искаме ние да правим нови опити, то е изгубена работа. Никой не може да внесе в чо-века някаква дарба, като се роди. Роденият човек носи всич-ко в себе си. Туй, с което се е родил, това трябва да се разви-ва. Казва какво ново може да придобие. Нищо ново. Ако ис-каш много да придобиеш, има един начин: Трябва да се на-учиш да обичаш ближните си. Новото е в любовта. Ние сме се научили да обичаме себе си, то е малкият свят. Всичкото противоречие в живото произтича, че ние обичаме себе си повече, отколкото трябва, и се измъчваме. Ние искаме да предадем известна красота в живота. Носят хубави дрехи хората. Дрехите нищо не допринасят на човека. Те са само предпазителни мярки за човека. После трябва да знаем ко-га с какво да се облечем. Кога памучни, кога копринени и кога вълнени. Копринените за богатите, вълнените за сиро-масите, а пък памучните за онези, които си почиват, които са работили. Човек след като е работил, изпотил се е, затоплил се е, трябва охладяване. Памучните дрехи разхладяват. Ко-гато човек си е изхарчил парите, това е памук. Когато забо-гатее, това е вълна, защото вълната събира топлина. Всички-те хора, които са богати, имат повече топлина, вярват в това, което са придобили. Всичките богати хора обичат да носят вълнени дрехи. Те считат овцете за много глупави, а обичат да се кичат с тяхната вълна. Защото именно овцете им да-ват сила да събират пари. Овцете са знаели как да забогатя-ват, те са много богати. Знаете ли колко им взело да се нау-

чат да предат. Колко струва едно руно днеска? Има руна по две кила. Три хиляди лева струва. Едно време по-малко струваше. Ще кажете много скъпо. Не е скъпа вълната, но парите са обезценили. Едно време най-скъпите обувки се даваха за 20 лева, ама златни. Знаете ли колко струват 20 златни лева сега? 12 хиляди, на черната борса 20 хиляди.

В какво се е изменил настоящият ред. Казват, че се е изменил. Ние ядем по същия начин, както са яли хората преди хиляди години. Разликата седи във вилужките, в супените лъжици, в покривките, в готвенето. Яденето отива на същото място. Сегашното ядене е малко по-нехигиенично от по-раншното. Сега аз ви говоря за тия работи, понеже ги свързвам с човешките възгледи. Казват: Аз имам известни възгледи в света. Според мен един човек има възгледи, когато носи една права мисъл. Един човек има възгледи, когато носи едно право чувство; един човек има възгледи, когато носи една права постъпка. Тия трите процеса вие не можете да отделите. Вие не можете да отделите вашите мисли от чувствата, нито вашите чувства от мислите, нито вашите постъпки от мислите и чувствата. Следователно животът на човека зависи като един подтик, като един принцип от мислите му, от чувствата му и от постъпките му. Вие как ще постъпите, зависи как ще бъде вашият бъдещ живот. Сегашният ваш живот ще определи вашия бъдещ живот.

Често казват сега: Да ни дари Господ. Не, ние трябва да се молим не да ни дари Господ, но условията, които ни е дал, да ги развиваме. Иде един нов порядък. От две хиляди години се повтаря едно и също нещо. Че Христос умрял, че го разпънали на кръста, повтаря се, че е умрял. Две хиляди години са достатъчни, че е умрял. Един американски проповедник проповядвал веднъж за Йона и доказал как китът е погълнал Йона цял час. Един казва: Зор видял Йона докато влезал. Цял час трябваше да убеждава, докато ги убеди. Не се побира лесно. Какво ще доказваш? Глътнал го, глътнал го. Не може да го глътне. Ако не може да го глътне, значи гърлото не е голямо. Ако не го е глътнал, не е като кашалота. Гърлото е малко. На кашалота гърлото е голямо, че човек преспокойно може да влезе. Голямо доказателство

там не се иска. Ако искаш да доказваш, че като го глътнал не може да влезе, че два часа да стигат, трябва да разшириш гърлото, да направиш нова врата.

Та казвам, пред нас стои едно опитно училище. Всички растения, камъни, изгревът на слънцето, звездите, после има хиляди работи, които са останали от поколенията, трябва да ги учиме. Четете Евангелието какво е учил Христос. Питали са го там, говор е, но това не е дадено. Нас ни проповядват, че като отидем в оня свят ще влезем ли в рая. Какво нещо е раят? Раят е една земя без нечистотии, една земя пълна с ухания, с най-хубави растения, с най-разнообразните растения и цветя, с най-хубавите изворчета, които съществуват в Божествения свят, с най-хубавата музика, която е съществувала, и с най-хубавите училища, с най-хубавите домове, с най-хубавите ядения; раят се отличава, че няма клозети. Я ми кажете колко хиляди години трябва да се освободим от нашите клозети. Казват някои: Много културни хора. Култура без нечистота. Култура с нечистота, това опит се прави. Не е лошо. Едно животно, дете, седне остава излишества. Човек е станал по-културен, но остава своите излишества. Ще кажете: това е физическата страна. Знаете ли колко тук оставяме нечисти мисли, нечисти желания и постъпки в пространството, не се виждат. Често минавате през една улица и изведнъж се измени вашето настроение. Имате приятно чувство и изведнъж тъжно ти е. Някой тъжен човек е минал преди вас. Идете някъде, станете весел, някой весел човек е минал. Съвременният свят, както ние мислим, такъв той се проявява. Всъщност ние още не знаем какво е Божественото. Хората трябва да започнат да мислят. Не само психолози, не само да казвате, че човек имал душа хубаво е туй верую. Ако ти вярваш в слънцето и седиш в някой зимник, какво ти струва твоята вяра. Вяра е, когато ти опиташ реалността. Туй, в което вярваш, да опиташ, че е така и тогава да придобиеш знания. Ти не можеш да излезеш от своя зимник без любов. Любовта е Божественият подтик на човешкия ум, Божественият подтик на човешката душа, Божественият подтик на човешкия дух. Ако ти не даваш внимание на този подтик, той е най-малкият подтик. Любовта

не е нещо грандиозно. Някой път минавате покрай някой човек, който е погледнал с един любовен поглед, целия ден ти върви като по мед и масло; друг път някой те е погледнал с лош поглед, не ти върви. Знаете ли като се роди едно дете, майката го погледне със свити вежди и отива така. Ако майката го погледне хубаво, ще му върви. Ако майката го погледне лошо, не му върви. Ако погледнеш някого, както не трябва, ти създаваш злото в света. Аз често срещам навъсени хора, недоволни, разискват за Божествената Правда. Ти имаш тридесет милиарда поданици в тебе и искаш Правда. Ти постъпваш ли със своите поданици, както трябва, дал ли си им свобода. Дал ли си свобода на десет милиона клетки в стомаха, които си ги накарал да работят като волове по 12 часа. Не си дал свобода на своите дробове, на ония мисли, които имаш. Не можеш да дишаш правилно. Не даваш храна, както трябва. Четеш книги, не даваш храна на своите мисли, какъв човек ще станеш? Това са вършили нашите предци и цялата история е ознаменувана с войни от победи към победи, от монументи към монументи, велики работи, велики държави. Хората са изчезнали. В какво седи тогава животът? Вие се заблуждавате. Хората не са в оня свят, ами са в тоя свят. Царете са станали работници, князете са станали работници, прости са станали царете. Царят се съблякъл, че го е срам, с какво ще се похвали, със своите постъпки ли. Той беше изпратен не да съди хората, но да бъде възпитател. Затворите трябва да бъдат възпитателни. В България, ако искате да им дам една идея какви трябва да бъдат затворите. За в бъдеще осъдят едного на 5 години затвор, този затворник, млад момък да го пратят при някой български селянин да му служи без пари. Този земеделец ще го храни, ще се научи нещо от него. Пет години ще учи земеделие. Сега в затвора ще го хранят, той нито чете, нищо не прави, само чака петте години да се минат и пак да излезе, да не прави нищо. Тогава да му дадат пет часа на ден физически труд, пет часа при земеделеца да се учи на друго, да чете книги, да свири малко музика, да му предават пиано, тамбура, цигулка, после българска гъдулка или гайда. Кой ще го пази при селянина? Ще опитат. Ти си осъден, проща-

ваме ти, пет години ще работиш даром, без пари. Ако харесваш, втори път пак направи една погрешка и още пет години. Ако го харесваш, още пет години. Сега ще го осъдят на доживотен затвор или ще го обесят, ще докажат, че престъпление е направил. В Божиите книги никого не бесят, никого не умъртвяват. Духовете, които са съгрешили, Бог ги е изпратил в ада да се учат, горят без да изгарят. Бог казва: „Не благоволява в смъртта на грешника". Ние умъртвяваме тия хора и страдаме за това. Вие разсъждавате и казвате да се махне една ваша лоша мисъл, да изчезне, не разсъждавате правилно. Една ваша мисъл, ако знаете след време една благородна мисъл ще стане. Едно ваше благородно чувство не го осъждайте на смърт, не казвайте да се махне, то ще стане едно благородно чувство, ще се подобри. Една лоша ваша постъпка ще се изправи, ще стане благородна постъпка. Аз не искам да ви доказвам тия работи. Не че е лошо да се доказва, но време няма. Кой принася добрина в света: красивият или грозният? Грозният. При сегашните условия не прави пакост поне. Красивите много пакости правят. Богатият ще се облече хубаво, ще се представи такъв, какъвто не е, ще чете чужди книги, ще се представи, че е много учен човек. Ще вземе по музиката от тук - от там ще извади пасажи, ще спатърха нещо, казва: Композиция. Чел Исая, чел от тук - от там, станал набожен, ще проточи лицето си и казва светия станал. Светия с четене на книги не се става. Светията трябва да работи, трябва да учи.

Сега казвате какво ще ви кажа. Вие всички сте минали затворници, които сте изпратени на земята за изправление. Затворници сте били в миналото, сега сте изпратени да си изправите живота за пет години. Ако ви се хареса, още пет години. Сега обичате този затвор. В това отношение ви харесвам. Малко ви са 30, 40, 50 години. След 120 години ще ви повикат да видят какво сте направили. Да ви кажа в какво седи вашата погрешка, защо са ви осъдили. Вие сте осъдени за една малка погрешка, че не сте погледнали някого любовно. Един наш приятел сънувал една вечер, че го осъждат на смърт. Той казва: Осъждат ме, но кажете ми защо ме осъждате. Казват: Да ти кажем. За тази бяла книга

те осъждаме. И при това го осъждат не да го обесят, но да го заровят жив. Той казва: Човещина няма ли. Като започнали да го заравят, изпотил се и се събудил. Казва: Господи, добре че беше на сън, страшна работа.

Ако ние, съвременните хора, не възлюбим страданията, да помагаме на хората, какви сме ние тогава. Ти повдигнеш един човек, повдигаш себе си, повдигаш цялото човечество. Отклоняваш един човек от неговия път, препятстваш на един човек, препятстваш на цялото човечество.

Сега вие искате морал. В света има два морала. Мъжът на жената никога зло не може да направи и жената на мъжа никога зло не може да направи. Те са мои твърдения, ще ви кажа защо. Жена на жена пакост прави и мъж на мъж пакост прави. Ако ти си женен, дойде един мъж заобикаля жена ти, започне да разправя за нейния мъж, отвлече вниманието ѝ. Хубаво, той ако стане на неговото място, какво ще направи. Тя ще види, че и той е като него. Жената на друго място като иде какво ще направи. Слушам ги, тя казва: Тя е неуредница, тя е това-онова. Като влезе в един дом жената да говори добре за жената и мъжът да говори добре за мъжа. Остане ли един мъж и една жена светът се оправя. Две жени като има и двама мъже като има, тогава се разваля светът. И затова любовта е единна. Ти не можеш да обичаш двама. Ти Едногото обичаш. Когато говорим за любовта подразбираме едното в света. По какво се отличава едно ядене. По хранителността, която съдържа в себе си. Може би има масло и маслото да е развалено. Може да има български червен пипер и той да е развален, мухлясъл. Може да има брашънце и то да е развалено. Кое е хубавото сготвено ядене? Или можеш да изядеш една хубава ябълка, която природата е сготвила. Простият живот, чистата мисъл. Не яжте мисли, сготвени от хората.

Ние се безпокоим какво ще ни каже Христос. Като идеш в оня свят, Христос ще ти даде да изсвириш едно музикално парче или Христос ще те вземе и ще дойдете тука на земята при някой болен човек, при някой болен човек на земята и ще ти каже: Я изсвири това парче и като го изсвириш ще ти каже: Още дълго ще стоиш на земята. Не се е

излекувал човекът. Освен, че не се е излекувал човекът, не се е разболял повече. Един мъж дал един съвет на една жена: Ти не напущай мъжа си, пари има. Онзи, в който си се влюбила, е сиромах. Дръж този, пари има, лъжи го, дръж и младия, то е морал сега. Сега трябва да бъдем чисти, но чисти в себе си вътре. В очите на целия свят, в очите на напредналите същества четат вашите мисли, вашите желания. Няма скрито покрито в света. Не се лъжете. За нас тук обикновените хора може да има покрито, но даже напредналите хора на земята, като те погледнат, казват: Не ми се харесва. Та казвам: Ако ние не носим една препоръка на нашето лице, на нашите очи, препоръка на нашите уши, ако не носим препоръка на нашия нос, на нашите уста, на нашите ръце, ако ний не носим препоръка с краката си, с онова, което говорим, с което пишем? Сега като дойде новият ред на нещата всички онези, които бяха със стария, се подмладиха, туриха червено, безверниците станаха верующи. По преди считаха комунизма ретроградство, но като дойде комунистическото влияние, измениха се. Комунизма го считаха грозен, с маска ходеше. Като му даде Господ свобода, махна си маската и видяха, че е хубава мома. Съвременният век какво е дал повече жертва? Съвременните християни не са дали толкова жертви колкото комунистите. Ще кажете за глупаво. Не, не. Всеки човек, който може да жертва, е на поправ път, даже и в заблуждение да е. Комунистите казват: Не искаме Господ, който е на небето, искаме Господ, който е в нас. Онзи ние не сме го виждали. Ние проповядваме този, който в нас живее. Прави са тия хора. Няма слънце, залязло е. Изгряло слънцето, има Господ. Казват той е безверник. Залязло слънцето. Утре ще изгрее, ще стане набожен. Не схващайте набожността невярно. Схващате живота без любовта. Любиш, това е изгрев. Зенитът в живота ти, мъдростта ти трябва да бъде. Истината да бъде, дето слънцето залязва, крайният предел. Ако идете на северния полюс, слънцето не залязва, шест месеца се върти, после надолу слиза. Ако в света не можете да бъдете един човек, какво сте вие. Аз не говоря вие да обичате. В света трябва да обичаш само един човек. Тази обич тогава, любовта за вас ще бъде радио. Всич-

ките хора ще се съобщават с вашето радио. Всеки като има радио, се съобщава с Лондон, с Москва, с Ню Йорк. Вий възприемате мислите на хората с вашето радио.

Та казвам: Защо сега да не очистим нашето радио, да възприемаме тия хубавите мисли, които идат на света. Ний сме тука на един малък остров на земята. В слънчевата система мислим, че ние сме най-важните. Ако астрологически ний изучаваме Меркурий, тя е детска планета, в която хората се учат да ходят, ходенето е синоним с търговията, вземане - даване. То е Меркурий. Подир него е Венера. Когато детето иде при майка си, тя го храни, прегръща го, това е Венера. Когато е на Земята, отива на чешмата да донесе вода, услужва си - това е Земята. А пък Марс изкарва говедата, да ги пасе, това е Марс. Юпитер ги връща отново у дома, издояват ги. Той е набожен човек. Всеки, който знае да издоява, той е набожен. Всеки човек, който знае да те издои, той е набожен. Благо е да те издоят. Знаеш какво лошо е, страшно е да останеш неиздоен. Един цар повикал един мъдрец и го попитал кое е най-хубавото. Той казал: Да ходиш по себе си, най-хубавото нещо е това. Как така? Задънил го за 10 дена, че царят се е убедил да ходиш по себе си е най-хубавото нещо. Да те издоят. Казваш, че са те обрали. Благодари, че са те обрали. Защо да се не радваме, когато ни дават и когато ни обират? Да се радваме, когато слънцето изгрява и когато слънцето залязва. Когато залязва, ще идем на почивка и изчезва в нас користолюбието. Условията на земята, в които се намираме, са такива, че то отива и другите да огрее. Що е страданието? То е залезът на нашето слънце в нас. Радостта е изгревът. Дойде страданието, то отива да огрява тия, които имат страдания. Това значат думите: И скръбта ви ще се обърне на радост. Казва Христос: Ще ме видите и вашата скръб ще се обърне на радост. Да се радваме, когато страдаме. Сега не е лесно да се каже да се радваш.

Превеждат един анекдот и той е следният. Човек, който не се е научил да смята добре, и човек, който не знае да смята добре. Отива един човек в една бакалница и казва: Дай ми едно кило захар. Колко струва - двадесет и пет лева. Бакалинът казва: 25 лв. захарта и 50 лв. колко правят - 70,

давам ти и още 25 стават сто, туря ги в джоба. Честен човек, не мисли, че са го излъгали. Поглежда парите и вижда 25 лв. и смята: 25 лв. захарта и 25 лв. - 50 лв., другите къде са? Другите 50 лв. къде са? Кой е за похвала - бакалинът ли? Ще кажете, че е глупав другият. Той изгубил доверието на другия. Този бакалин се е опропастил за цял живот.

Мене ми разправяха за един друг човек от Бургас. Сприхав човек, искал да се поправи. Дойде някой беден човек, иска му нещо. Казва: Какво искаш? Казва: Ефенди, подари ми нещо. Да се махаш от тук. Онзи излезе. След това ще вземе десет лева, ще отиде да го намери на улицата, гдето никой няма, и ще му каже: Вземи, бе ерата. Вий намерите някой, който знае турски да ви преведе ерата. Много хубава дума е. Превод ще и направи. Кер на английски значи грижа, ат значи, на което можеш да яздиш. Да яздиш хубав кон, това е ерата.

Новото в света. Вземете сега казвате: Отечествен фронт. Един отечествен фронт има в света. Цялата природа е отечествен фронт. Ний сме този отечествен фронт. Той съществува и се радвам, че е дошъл в България. Досега всичките българи, които завземаха цялата земя, всички да служат на отечествения фронт. Само с любовта може да се служи на този отечествен фронт. Човек има четири системи: мозъчна или мисляща, другата е дихателната, която служи за пречистване на кръвта, стомашната за придобиване на храна и двигателната система, в която влизат ръцете, краката и всички мускули. И сега българите са се охитрили, само четири партии имат: партията на главата, партията на дробовете, партията на стомаха и партията на ръцете и краката. Аз ги похвалявам, като едно цяло са, не са като отделни партии, но като една партия да служат. Да служим на отечествения фронт с главата, с дробовете, със стомаха, с ръцете и краката. Да облагородим казва, тази партия не е права. Главата е права, дробовете и те са прави, стомахът и той е прав, ръцете и краката са прави. Всичките хора са на правата страна, само като децата правят погрешки. Няма грешници, има хора, които правят погрешки. Ние казваме: Тоя е голям грешник. Ние сме ги кръстили. Големи грешници в света няма. Какво ще направим, где са тия големите грешници? Не може човек да

направи едно престъпление, ако не му е позволено. В света Бог те пита три пъти. Той казва: Ти обмислил ли си тази работа добре, аз ще ти позволя. Защото всяко нещо, което искаме да направим, ще ни позволи, но ще ни пита: Туй, което си намислил да го правиш, обмислил ли си го добре, после никакво разкаяние, но трябва да се поправи тази погрешка. Ще ми се извинява някой, казва: Извинете, че не съм турил запетайка. Няма какво да те извинявам, ела и тури. Някой не писал ъ, няма какво да те извинявам, ела и поправи. Аз не искам да поправям човешките погрешки. И вие не поправяйте човешките погрешки. Повтаря вашата погрешка, вие като видите някой да е писал, казвате: Какво си писал, погрешка е. Как искате да го пише? В българския има „е“ и „ъ“ и „ѣ“. „Е“ е гласна буква, която показва разширение и повишение. Разширяват се нещата и се повишават. Е двойно разширение има, но има една права линия, една мярка, с която се мери, стойност има. Е двойно го пишат с една черта. Е двойно не можеш да пишеш, ако не можеш да носиш страдание. Само човек, който се е научил да носи страдание, той може да пише е двойно. Който не се е научил да носи страдание, той може да тури само тази линия. А-то не можеш да произнасяш добре. Чудни са хората. Философите понеже знаят, че еврейският народ ще мине през големи изпитания, еврейският народ има само съгласни букви, гласни няма, гласните се подразбират. Ние българите повикахме гласните букви. Ако не си юнак да носиш едно голямо страдание, ти „а“ не можеш да пишеш. Жената, когато стане бременна, тя се учи да пише „а“. Мъжът като тури раница на гърба си, той се учи да пише „а“. Когато дигаш някой тежък товар, да ти е приятно. Ако знаеш как да го носиш, олеква. Ти можеш да вдигнеш цял един тон много лесно, с един пръст, ако знаеш как. Ще разединиш хилядите нишки, с които един предмет се стреми към земята, ще разединиш тия нишки, ще ги направиш успоредни, да не се стремят към едно и също място, както много извори, които се събират на едно място, но ще ги разединиш. Тогава олекват. Вие се товарите. Щом осъдите един човек повече отколкото трябва, половината от наказанието ще го турят на вашия гръб.

Не говорете неверни работи, понеже ще спънете себе си. И в своята мисъл ще спънеш себе си. Във всяка епоха на отечественият фронт се изисква отлична мисъл, чиста, 28. Отлично чувство без никакво колебание и една отлична постъпка. Три неща, на които можеш да разчиташ. Твоята мисъл да е свързана с любов, твоите чувства да са свързани с мъдрост и твоите постъпки с истината. Тогава истината свързваме с материалния свят; мъдростта е свързана с духовния свят, с дробовете, а самата мисъл е свързана с човешката мисъл, то е любов. Сега ние, съвременните хора, разучаваме любовта от умствено гледище. Какво нещо е любовта? Казваме: Не ме погледна хубаво. Онази хубавата мома знае, че не погледнала хубаво. Щом я погледнеш хубаво казва: Много хубаво ме погледна. Намира, че ти си дал преценка, много добре се е образувал този ъгъл, майстор си, учен човек си. Нека да се научим да говорим. Казвате: Ще извините, боли ме гърлото. Всеки трябва да има един глас ясен, мек, да няма увъртания.

За изяснения. Дойде един българин, какво ще му свириш? Посвири му едно българско алегро по всичките правила, отколкото да му свириш нещо от Бетховен. То е за общество, не е за този човек. В Бетховен са съчетани много музикални мотиви. В едно българско алегро един мотив има. Раздвижи се кръвта му. Свирете песни, които радват човешкия ум, свирете песни, които радват човешкото сърдце, и свирете песни, които дават хубави постъпки. Станеш сутрин, меланхоличен си, запей една песен. Не казвай: Заплакала е гората, но казвай зарадвала се е гората, като видяла Стоян Пенчев. Ние сме светии и ангели и гората се зарадва. Като видиш едно дърво, усмихни се, не казвай: Невежа е това дърво. Виж как хубаво цъфти, какви хубави листа, погледни го любовно. Ще му затрепти сърдцето, другояче ще каже: Минава един. Като мине един бръмбар, зарадвай се. Мъчи се един бръмбар, поздрави го, погледни го, много хубава работа върши. Ти ще кажеш: Защо Господ направил този бръмбар? Бръмбарът е браминин. Трябва да знаеш какво величие е той. Той е изпратен да учиш какво нещо е бръмбарът. Този браминин, като се върне, ще каже на Господа

какво е научил. Ти посещаваш едно цвете и казваш: Цвете е. В цветето е събрано богатство. Ти не виждаш, то праща своето богатство на далече и вика тия мушици да вземат сладките сокове, и да ги занесат дома си. Колко е умно то, чака с нетърпение. Като дойде една мушица, това цвете се радва, че е дошло едно ангелче и е взело от неговото богатство. Ти скърбиш, а то по радиото праща да дойдат тия мушици, Божиите бръмбарчета да дойдат. Радвай се на своята скръб. Там дето е Бог, страдание няма. Там дето го няма - страдание има. Когато отдалечаваме в себе си любовта, страданието ще дойде. Нали казвате: Не ме обича никой, стане ти мъчно. Казваш: Обича ме, стане ти радостно. Единственото нещо, което не се изменя в света, е Божията Любов. Единственото нещо, което не се мени, е Мъдростта, единственото нещо, което не се мени, е Истината.

Турете една основа. Има Един, който ви обича. Радвайте се на това. Щом Той ви обича, всички ще ви обичат. Щом Той не ви обича, вие ще изчезнете от света. Ако не ви обича, ще изчезнете от света и нищо няма да остане от вас. Щом живеете, не се заблуждавайте да казвате: Не ме обичат. Ти живееш. Всички братя, които живеят на земята - има братя, които пътуват невидимо - те са материални, не са духове, но те така направят, че не образуват сенки. Той минава и казва: Ще се оправи твоята работа, ти станеш весел. От къде дойде тази мисъл. Този брат мине, той те погледне, ти не го виждаш, ти го виждаш като слънчев лъч. Във всеки слънчев лъч ще видите един ангел с красиво лице. Казва: Ще се уреди работата, не бой се. Ако така правите, всичките ви работи ще се оправят много добре. Тогава ще се върнете, Господ ще бъде доволен от вас и вие ще поправите малката погрешка, ще знаете как да погледнете любовно. Много важно е. Погледнеш човека, не казвайте какво мислите. Казвам: Ако искате да прогресирате, бъдете доволни на онова, което вие съзнавате. Целият свят е благо за цялото човечество, но и за вас. Дали го съзнавате, но така е.

Тогава Христос казва: „Не ви наричам раби, защото робът не знае какво прави господарят, но вас ви нарекох приятели".

„Аз мога да любя“.

„Само Божията Любов носи
изобилния пълен живот“.(3 пъти)

Мнозина носите стари възгледи за нещата. На разни възрасти сте. Казвам: Младите от вас какво са научили? Възрастните какво са научили и старите какво са научили? Ако ние в света не можем да погледнем и да дадем мил поглед, тогава какво можем да направим. Като станеш сутрин хвърли един поглед. Ако туй не можеш да направиш, какво ще направиш? Сутрин като станем, да знаем, че светът е отворен за нас, има какво да учим. Няма по-хубаво нещо от учението. Хранете най-хубавите мисли, чувства и постъпки за когото и да е. Не се увличайте с ежедневната преса с това и онова. Съдбата в света е да се оправят хората. Хората се създят да намерят пътя на Любовта.

Учителят Петър Дънов се завръща от Мърчаево на 19 октомври 1944 г. ден четвъртък в София, където продължава да дава Словото си. Тези данни са от Боян Боев от „Писма до приятелите“ 7.II.1951 г.

СЛУЖИТЕЛИ НА ЗЕМЯТА

XII лекция на общия клас 25.X.1944 г. сряда 5 ч.с. Изгрев - София

Добрата молитва. В Начало бе Словото.

Какъв предмет имате днес? Какви са уроците ви? Питам тогава, защо Господ създаде светлината и защо създаде топлината. Казва: Лесна работа. Всичките хора желаят лесните работи. Тук имате доста картини, художниците са ги рисували. Защо някое лице е дълго и защо носът е дълъг не знаете. На някои вежди те са дебели, не знаете защо. Най-елементарните неща в света не знаете, а решавате въпроси, които са трудни. Трудните въпроси все от елементарните въпроси зависят.

Да кажем имате 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Тези като съчетавате образуват големите числа. Знанието не трябва да бъде един товар, но трябва да се учи добре предметът. Човек, който няма знание, е лишен от светлина. Богатството е събрано вътре, с което ще се ползува. Сега вие може би се занимавате с други работи искате да се научите как да живеете по Бога. То е най-трудната работа. Не да искате по Бога да живеете, но да научите онова, което Бог е създал. Как ще живеете по Бога? Ще учиш. В какво седи учението? Най-първо ти вкусиш един предмет. Да кажем имате сярна киселина, как ще я вкусиш? С езика си. Ще изплезиш езика си по възможност като игла, че като те парне да го оттеглиш, не да го потопиш в сярната киселина. Или, който е умен, ще вземе книжка, или някое дърво и ще види какво е качеството на сярната киселина. Някои ваши мисли са направени от сярна киселина. Вие кажете някоя обидна дума някому и с години не може да я забрави, остава рана. Казва някой какво са думите празна работа. Празна работа, но създава всичките скандали в света. Казвам: Преди всичко човешкият език трябва да го обелите или трябва да се възпита човешкият

език, като един музикант трябва да възпиташ езика си. Може да ти създаде най-голямото благо и най-голямото нещастие.

Защо се усмихнахте? Кое ви накара да се усмихнете? Това са устата. Този човек е в гъстата материя. Геометрически рисувам. Този човек има доста добър ум, но не е работил върху устата и върху носа не е работил. Този нос са работили дедите и прадедите му. Той още спи. Той като обявление носи този нос на дедите и бабите му, те са били много умни. Тъй както е носът, не е умен, не е работил, ленив е, не е учил. Често вие казвате: Вдъхновил се от духа. Че кой от вас не се е вдъхновявал от духа. Що е вдъхновяване? Приемаш въздуха. Някой вдъхнал, някой издъхнал. Като вдъхне, после излиза въздухът.

Какво липсва на този портрет? Интелигентен е, но око няма. Защо няма око? В мрачина живее. Половината в светлина, половината в мрак. Къде трябва да турим окото сега. Не само да се рисува, но изкуство е да се възпита човек. За да се възпита, трябва да знае. Кое именно. Има хиляди сенки, които художникът туря, но най-първо в лицето има известни черти, които са динамични. Ако хванеш носа си грубо и го дърпаш, отиде целия ден, развалена работа е. Хванеш и търкаш грубо очите си. Ще развалиш работата. После се чудите защо не ви върви. Вие сте турили някой път на пътя някое шише, пътувате и счупвате шишето. Не туряйте по пътя шишето, по пътя да го счупите, тури го на масата.

Та казвам: Аз съм гледал някое, като седите уплашите се, свили сте се да не ви оберат. Който е богат, ще го оберат. Който е лекар, какво ще го правят? При болните ще ходи. Който е богат, ще дойдат, ще хлопат и ще кажат: Пари дай. Който има жито, трябва да даде жито. Който има мотика трябва да отиде да копае. Който е болен, аристократ е, ще легне на леглото, ще се обръща на една или на друга страна, ще охка, ще дойде лекар, ще го пипне по врата, ще пипне пулса, ще му предпише лекарства: три драма лайкучка, сварена с 50 драма вода и по една лъжичка сутрин да взе-

ма. Той веднага ще свари три драма лайкучка във вода, в едно кафяно джезве. То е най-простият начин за лекуване. Вие, ако бяхте един лекар, какво щяхте да направите? Казвате проста работа. Много хубаво. Хванете задух. Какво ще правиш? Какво лекарство имате вие за задух, я ми кажете! Когато имате задушаване, какво вземате? Имате разстройство някой път на стомаха, какво лекарство ще вземете? Някои несъвместими храни, става спарване на стомаха, имате разстройство, не се смила храната. Какво тоническо лекарство ще вземете? Българинът взема стъргана ряпа. Или разстрои ти се стомахът, ти ще вземеш очистително, всичките нечистотии да излезат. Аз ви говоря върху тия неща: Трябва да се пречисти човешкият мозък и човешкото сърдце трябва да се пречисти. Някой път чувствуваш, твоите желания не са естествени - трябва ти едно пречистване, неразположен си духом. Ражда се съмнение в тебе, подозрение. За самия тебе може да подозираш, че си ял отровна храна. Наскоро дойдоха, някоя сестра яла гъби, отровила се. Не изучавала гъбите, мислила, че са печурки. Дали ѝ мляко, да я лекуват. Дойдоха мене да питат. Казвам: Хубаво сте направили. Аз ѝ дадох съвет втори път да не яде гъби, ако остане жива, аз мисля, че е останала жива. Никога не яжте туй, което не познавате. Като не знаете, че са печурки не яжте. Другите знаят. Оставете на тяхното знание. В Изгрева нямаме авторитети, само един авторитет има, който се занимава с гъби. А пък другите не знаят. Преди години на Рила един брат познава гъбите и като слязъл надолу хванал една змийска гъба, че казва после на зор бях. Щеше да ме умори, започвах да заспивам.

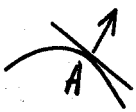
Казвам: Не ставайте носители на неща, които са неверни. Всички лекари не може да бъдат. Не ги е създал Господ. Определено количество е колко лекари да има в света. Всички хлебари не могат да бъдат. Определено е колко количество да бъдат. Всички земеделци не могат да бъдат, всички заразватчии не могат да бъдат, всички жени не могат да бъдат, всички мъже не могат да бъдат, всички деца не могат да бъдат, всички момчета не могат да бъдат, всички момичета не могат да бъдат. В света има статистика, определени са.

Идат сега някои да ме питат, понеже има четири партии, в коя да влязат? За която са родени. Ако си хляб, влез в стомаха. Ако си въздух, влез в дробовете. Ако си топлина, влез в сърдцето. Ако си светлина, влез в мозъка. С кого се сравняваш? Да кажем, вие като се присъедините към една партия какво ще разрешите? Ако си комунист, цял ден ще ходиш, ще припкаш с мотиката, ще работиш. Ако си земеделец, ще ореш земята, ще туриш нещо за земята да се държиш. Ако си широк социалист, ще се държиш за белите дробове. Ако си звенар, ще се държиш за човешкия мозък. Не зная дали всичките звенари са такива. Защото има звенари позлатени. Има едни - злато. Те са хора на науката, просветени. Или казваме: Той е духовен човек. Мислят, че духовният човек е учен човек. Ни най-малко не е учен. Духовният човек има особено мнение за себе си, че е от високо произхождение, аристократ е, тежко ходи. Тежко ходи, защото краката му са слаби. Някой е здрав, иска да добие тежест. Хубаво е и така.

Вие искате да служите на Бога. Как трябва да се служи на Бога? За да служиш на Бога, сутрин като станеш, трябва да знаеш как да погледнеш слънцето. Ти погледнеш слънцето, примижаваш, взираш се, така не се гледа. Нещата ще ги гледате отблизо, на фокус. Всеки един предмет, който не е поставен на фокус, вие добивате лъжливо понятие за него. Идеята няма да бъде вярна.

В живота си имате едно заблуждение. То е следното. Всичките хора имат едно заблуждение. Срещате някой човек, нямате добро разположение спрямо него. Туй неразположение се дължи на вас. Най-първо вие сте хвърлили едно отражение, вие се отражавате и виждате себе си. Този, когото вие не харесвате, то сте вие. Казвате, ти си лош човек. То сте вие. Той е огледало. Не се познавате, че този лошият човек, за когото говорите, то сте вие. При мен като идва някоя сестра, разправя ми за друга сестра, пък тя, която разправя, е такава, нищо повече. Когато критикувате, вие себе си критикувате. По някой път критикувате мене, че не съм погледнал него хубаво. Че как ще го погледна! Ако го погледна, ще го уплаша. За туй не го гледам. Не искам да го гледам, понеже не е много красив. Какво ще го гледам, ко-

гато хванал носа, секне се. Окултни ученици. Някои сте на 40, на 45 години. Обърнете се, очистете си с кърпа деликатно носа. Вие обхода нямате. А искате обхода. Аз ви гледам, срещнете някого, изпъчите се. Като срещнете някого, каква поза трябва да вземете? Вие не знаете да вземете една поза. Срещнете някого, изпъчите се или се свиете. То не е посрещане. Те са естествени работи. Каква поза ще вземете? Какво означава, когато си скръстите ръцете пред гърдите? Най-първо, за да посрещна един човек, трябва да намеря в него една отличителна Божествена черта, която не се мени. Всеки човек има по една черта. Ти като намериш нея той ще ти стане приятел. Ако тази черта не можете да я намерите в самия човек, вие никога не можете да му бъдете приятел. Нито той, ако не намери тази черта у вас, може да ви бъде приятел. Вие казвате - човек с достойнство. Достойнството на човека къде е? Тук е достойнството. Когато мозъкът отпред е по-тежък, човек издига главата си. Държи я перпендикулярно, за да бъде главата полека. Когато отпред е тежка, човек има достойнство. Когато отпред главата е лека, този човек няма достойнство. Българинът е много фигуративен. До - стои, стои значи. Достойнството е човешко качество. Казвате - този човек е много честен. Честността е човешко достойнство. То не е Божествено достойнство. Честният човек при известни условия е честен. При други той си гледа интересите си. Като даде дума, я държи. Каквото обещае, ще свърши. Честният е устойчив на думата си. Честността ни най-малко не показва устойчиви чувства. Човек трябва да бъде справедлив. Справедливостта е Божествено чувство. Тя е мярка, с която се мерят нещата. Честността има две мерки: като дадеш дума да набиеш някого, ще го набиеш, като дадеш дума, че няма да го набиеш, няма да го набиеш. Думата си е дума. Каквото кажеш, правиш. Една честност, която набива човека. В България често бащата бие сина си. Някой млад момък, 15-16 годишно момче закачило дъщерята на някого, бащата е малко сприхав, хване го и казва: Ти защо закачаш дъщеря ми? Една плесница, две, че три плесници. Разправя се с него. Сега казвате: Ние не сме таквизи.

Вие по ум знаете ли как пляскате! Големи побойници сте. Умствено пляскате плесници, удряте. Някой път като вървиш, ушие ти една две плесници само така, нищо не ти казва, нито дума ти казва и си заминава. Наскоро ми разправяха, че един млад брат се произнесъл, че комунистите не били много умни хора, как така той да ги оцени? Другите са докачени. Казват: Още веднъж ако го чуем, ще си изгуби службата. Не си давайте мнението за никого. Бъдете ученици, подигнете се отгоре. Не се занимавайте с хората. Хората са добри, само да вършат работа. Не копаел хубаво някой. Дай му пример. Какво ще му казваш, че не копае хубаво. Кажи му как се копае, дай му пример.

Сега имате идеята, че сте граждани и се готвите за Царството Божие. Тия заблуждения ги оставете настрана. Царството Божие е като онзи музикант, който знае да свири хубаво. Там може да свирят хубаво. Който не знае да свири, не може да влезе в Царството Божие. Първо живот трябва, който иска да влезе в Царството Божие. Казвате: Аз го обичам. Туй, което не може да направиш, не го обичаш. Ако аз на може да свиря, не обичам музиката. Обичам да слушам, казвате. Всеки обича да слуша. Ако в една човешка мисъл не вземат участие петте сетива, тази мисъл не е права. Ако след като пипнеш един предмет с ръката си, след това като близнеш с езика си, помиришеш го с носа си, чуеш го с ухото си и го видиш с окото си, ти си близо да имаш едно понятие истинско за предмета. Ти си зърнал един човек, казваш: Видях го. Петте сетива трябва да вземат участие. Те съдържат пет качества, които предметът съдържа в себе си.

Един човек е верен, когато той е истинолюбив, разумен, любещ, справедлив и добър. Тези са качествата, които трябва да ги има. Той е кандидат за Царството Божие. Тия качества трябва да ги тури. Правдата и тя е музика. Сега аз не искам да говоря, да се плашат хората. Поповете плашат, че в ада ще идат. Те са празни работи. Справедливият език е мек и хубав. Не е хубаво това, което правиш, не е достойно, не е справедливо. (Учителят изговори това изречение меко и тихо.) Може да кряскаш или може да кряскаш, че не го обичаш. Няма какво да кряскаш. Ние, съвременните хо-

ра,сме още чудни. Господ не ни е накарал да пеем. Той само ни кара да носим нотите на онези, които свирят, и това считаме за достойнство. Само ще занесеш нотите на човека,това е то работата. Нотите като носи,ги измачкал,не знае как да ги носи. Постави на музикалното стояло, ще ги поставиш,ще се отдалечиш. Гледай да видиш как свирят. Казва: Мене не ме интересува музиката. Една мома,която гледа един момък, с какво се интересува от него. Той е музикант,композира човекът. Тя иска да му тури едно въже,да го води като вол,да му заповядва. Той стане редови,тя полковник. Казва: Ха на разходка. Загази младият момък. Тя казва: Аз го много обичам. Аз съм готова да умра за тебе. Днес умира,утре умира тя,умре той и тя пак живее.

Вие на Изгрева се умирате, но другите хора измират по бойните полета,ние още живеем. Това не е идеал. Аз не съм за идеята да умират хората. Ние трябва да се научим да живеем. Време е сега да се живее. Умирали са,умирали са. Светът е пълен с гробища. Хиляди и милиони паметници имаме на мъртви хора, велики хора, но нямаме още паметници на живите хора. Колко хора има в света,които са живи? Аз зная един Еноха и втория Илия. Енох има паметник. Илия го върнаха от горе и му снеха главата. Вие не мислете, че като сте като Илия,ще идете в невидимия свят. Ще ви върнат назад. Един човек,който избива 400 души пророци,връща се. Този брат (сочи брат Симеон) 20 години е тук и едва е кандидат,едва е надзърнал през прозореца. Казва: Още не е за мене. Като надзърна през малкото прозорче,казва: Още не е за мене тук. Тук е за майстори. Като погледна, свирят хората. Ще дойде сравнение,да съпоставиш и ще видиш,че онзи човек разбира,знание има,прониква,вижда и зад гърба си,вижда какво има.

Та казвам: Вие таман сте хора да учите. Гледам някои от вас сте 40-45 години и казвате: Остаряхме. Аз не се лъжа, на стари хора не вярвам. Те се преструват. Защото щом като не искат да платят дълговете,ще станат стари,краката не държат, това не може. Не, не. Разбирам стар човек на 5-6 милиона години като Витоша, тя има 5 милиона години, млада мома е,не е стара,готви се за женитба. Млада мома е,

не е женена. Вие сте на 45 години, а на 20 години се оженихте. Витоша на 5 милиона години, сега се готви за женитба, млада мома е, красива мома е. Вие на 20 години казвате: Ха да свършим тази работа. То е най-голямата служба, която може да приемем в света, да се ожени човек. Като дойдат до мене, аз не смея да се смея. Дойде някой, казва: Аз не живея добре с моята възлюбена, разведохме се. Уволнили го и нея уволнили. Що е разводът? Уволняване от служба. Той не знае какво нещо е службата. Намери една жена, не я познава и той взел чуждото ребро. Мъжът взел една жена, мъчи се да я тури, там дето Господ я извадил, мъчи се, мъчи се, не може да я намести и разведат се. Не трябваше да я взема. Номер има. Мъжът сега има 12 ребра, Ева е тринадесетото ребро, затова малко нещастно число е. Не нещастно, хубаво число е, но Адам не беше за това число 13. Мъжът трябва да види дали е от тия ребра, или не, момъкът ще гледа дали е от тия ребра. И момата да гледа дали е от тия ребра. Сега се вижда смешно. Под думата ребро аз разбирам човек, кой е добър и умен. То е за мене ребро. Умен и добър, то е ребро. От добър материал създаден, от две качества, от две ребра създадено едното ребро, което е добро и умно. Човек е създаден от земята, а жената е създадена от доброто и ума. Човек е създаден от живота. Най-хубавият материал е изваден от живота и от него е създаден човекът. В този човек Бог вдъхнал дихание и човекът станал жива душа. Жената - девицата е проекция на живота отвън. Адам беше почвата, от него израства Ева, цъфва и дава плод. За мене това е много естествено. Господ му каза: От туй дърво няма да късаш плодове, зелени са, когато узреят, само тогава може да късаш. Ева яде от зелените плодове на Адама преждевременно. Зелените плодове яде. Не дочака да узреят. Сега вие опитвате един плод, не е узрял, хвърляте го. Трябва да се чака да узрее.

Казвам: Търпете, чакайте в себе си да узреят плодовете на вашите мисли, на вашите желания, на вашите постъпки и тогава Бог ще ви позволи да ядете. На малките деца може ли да давате твърда храна? Ще се хранят с мляко, с майчиното мляко започват. Ако някоя майка се опита да даде

твърда храна, ще си умори детето. Аз не искам да разглеждам женитбата, майчинството, бащинството. Един ден ще ги разгледам. Аз ще ви говоря какво нещо е майка, баща според мене, но сега не му е времето. Сега достатъчни са тия идеи, които имате. Един ден ще ви говоря какво нещо е девицата, какво нещо е млад момък, какво е възрастен, старец какво представя.

Сега често говорите, казвате: Тя е светица. Аз не съм срещал по-възвишена мома от Кортеза. Но Кортеза имаше един недостатък: сприхава беше. Нейните нокти не бяха развити, къси бяха. Казвам ѝ: Ти си сприхава. Казва: Това е моят недостатък. Тя признава. Трябва да се моля. Като ходеше между хората, тя го съзнаваше това качество, нетърпелива беше. Като види някой, казва: Да се маха. Сега на вас какво ви липсва. Кортеза сприхава беше, а на вас какво ви липсва?

Аз искам, каквото пишете във вестниците на Изгрева, да бъде вярно, тия факти да са проверени. Бог ви е създал да станете служители, тук на земята да служите. Представете си, че един човек е бил свободен дух. След като иде в другия свят, знаеш какво ще срещне той? Той като влезе, ще срещне един човек с гръб обърнат към него. Обидил го, онзи си обърнал гърба. Казва: Ти за мене си чужд. Гледа му гърба. Друг гледа насреща му, навъсил се. Той го е създал. Ще срещнете всичките противоречия, които сте създали. Той няма да срещне нито едно лице, което да го погледне весело, се навъсени, нищо не му говорят, всичките мълчат. Да види изкуството си какво е. Казват: Туй изкуство е твое. Този с обърнатия гръб си ти. Този с навъсеното лице, този със счупения крак, навсякъде все е той. Той гледа, някой промушен той гледа, някое говедо заклано. Той гледа кокошките, които е изял, и те го гледат. Натрупали се, той гледа навсякъде, върви знаменито лице. От този свят отива при Господа. Господ като го види с тази свита, казва: Върнете го, с всичките в оня свят да се върне. Като влезете в оня свят, колко неща ще изпъкнат, които тук са скрити. Никой няма да разбере, никой няма да ти каже дума. Ще се завъртиш от оня свят, ще дойдеш на земята. Вие казвате: То не е

за нас, ние сме окултисти. Именно вас ще хване. Съдбата от вас ще започне. Съдят за малките погрешки. Първият процес в мировото съдилище, втората инстанция в областния съд, третата инстанция в апелативния съд и четвъртата инстанция в касационния съд. Не искам да говоря, защото няма да разберете. Аз по някой път гледам някой от вас, каквото разправям, вие ще разберете буквално.

Аз виждам по особен начин, виждам особено, не както ясновидците виждат, особено виждам тия работи. Виждам няколко млади моми седят при един млад момък при ухото му и виждам, че му говорят нещо много меко. От другата страна на другото ухо виждам няколко души млади момци и те му говорят. Той и на тях обръща внимание. Каквото разправят те в този разговор? Момите от едната страна то е бюро за проверка. Момите казват: Да направиш работа с тия момци. Момците казват: Да направиш работа с тия моми. Той седи като месалитин и му плащат. Той им прави връзки. Той се пазари какво ще платят и за него да направят нещо. Казва: Хиляда лева струва? Не, не. Две хиляди? А не. Десет хиляди, двадесет хиляди? Двадесет хиляди може. На момата казва: Ти колко ще платиш? И от нея взема. И от него взема. Някой път много интересни са. Аз виждам този момък. Ясновидките като ги погледна, тия ясновидки са облечени с патриарски, светли дрехи, приказват по нещо. Дойде някой, казва: Ти си единствената светица, при тебе дойдох. Може ли да назначиш на служба в еди-коя си епархия? Тя светицата с 50 хиляди не се задоволява и със сто, и с двеста хиляди. С петстотин хиляди, казва може. Пише там.

Та сега вие сте бюра всичките. Вие искате да бъдете щастливи. При вас трябва да дойдат младите момци и младите моми и да оправят работата. Да дойдат младите и лекарите. Някоя майка иска да се молят да роди някое дете. От една страна бащата, от друга майката за туй дете плащат. Тия работи ги оставете. Като дойде някой, бъдете честни. Да ви кажа какво нещо е честност. Аз ще ви оставя бюрото, ще ви свържа с невидимия свят да разговаряте, от там да се уреждат работите. Аз не вземам участие в тази работа. Тази ра-

бота не е моя. Имам бюро, в моето бюро може да се допитате в невидимия свят. Всеки може, но вие не вземайте участие. Тази работа не е за вас. Тя е Божия работа, не е наша работа. Като дойде едно дете, къде ще го пратим. Знание се изисква. Туй дете ще бъде недоволно от майка си. Ако пратим едно дете някъде, или ако свържем двама души, да са доволни. Хиляди работи има, в които може да помогнем.

В днешната лекция ви казвам: Първо очистете очите си от влагата, да виждате ясно. Да очистим ушите си, да чуваме музикално. Да очистим носа си, да очистим устата си, да очистим ръцете си. По този начин може да ви изясня онези страдания, които изтърпяваме. Несретите се дължат на тия лъжливите образи, които съществуват в астралния свят, с които ние сме замотани вътре. Казва: Усмихни се, той да има добро мнение заради тебе. Не. Най-първо Бог трябва да има едно мнение заради тебе. Или казано другояче: Любовта, която минава през тебе, да е доволна, че ти си един много добър проводник. Любовта да е доволна. Вие разрешавате въпроса, кого да обичате. Този въпрос, кого да обичате, оставете настрана. Оставете Бог да обича, когото иска. А пък вие в дадения случай на някой от Божията Любов обърнете внимание, нищо повече. За вас не са дадени всичките плодове. Като вземете този плод, изяждате, каквото трябва. Каквото остане от любовта, то е на място. Знаете какъв щеше да бъде светът, ако ние бяхме чисти? Аз намирам в мене една погрешка, че виждам вашите недъзи. Чудя се как да ги поправя. Като видя погрешките на един човек, трудна работа е как да се поправят. Аз ставам с него заедно съдружник. Трябва да го изправя. Туй, което съм видял, туй отражение трябва да го изправя и в него, и в себе си. Той ще ме счита, че аз съм станал причина той да направи тия погрешки. Казва: Той ме тикна в този път.

Та казвам: Разчитайте на ония дарби, които Бог ви е дал и не се занимавайте с дарбите на другите хора. Оставете да се занимават със своите дарби. Бог ви е дал преизобилно да се занимавате с вашите дарби, оставете другите хора. Когато се свърши вашата работа, може да се занимавате с другите. Но то е мъчна работа да се занимавате с дарбите и пог-

решките на другите хора. То е най-мъчната работа. Тук имаме едно човешко естество: имаме един брат, който толкоз се обидил от едного, направил някаква погрешка, че той казва: Сега ако го намеря, ще му изтегля дробовете навън. Добре сега. Срещнете един брат, който има един цирей вече нагнил, гнил. Как трябва да се обърнете към него? Братко, речи, имате един много добър узрял плод. Аз се интересувам от сока на този плод. Трябва ми от този сок да си извадя малко, трябва ми малко мазилка. От тази мазилка на младия момък, ако намажете една мома, ще стане красива. Този гной отлична мазилка става, най-красиви стават момите от нея, само трябва да знаете, какво да му турите. Химия се изисква. Сега няма да ви кажа туй изкуство, тази мазилка ни най-малко няма да ви кажа. Тогава ще го бутнеш тъй малко, че полека да извадите. Ще го намаже със зехтин. Той ще каже: Много благодаря, какъв голям цирей. Той ще каже: Че от моя цирей такива работи стават, от чистата кръв какво ли няма да стане. Ще се подигне неговото самочувство. Това са алегории.

Помнете закона: В даден случай когато осъждаш, то си ти. То е закон. Ако не разбираш, то си ти. Ако разбираш, пак си ти. Затуй трябва да разбираш нещата хубаво, за да дойдеш в едно равновесие. Как тъй, ще каже туй противоречие може да бъде, как е възможно. Най-първо един плод е стипчив, после става киселичък, най-после става сладък. Най-първо плодовете са горчиви, горчивите се обръщат на стипчиви, стипчивите се обръщат на киселите и киселите на сладки. Ако не виждаме този Божествен процес, след време горчивите работи Божествената Любов ще ги направи сладки. Ние трябва да търпим. Сега който човек е сприхав, може да стане много добър човек. Добрият като гледа на лошите хора, лош става. Това не може да се измени. Лошият дълго време като гледа на добрите хора, добър става, пресажда се. Писанието казва: Ако лошият човек дълго време гледа на доброто, хората се присаждат, добър става. Ако добрият дълго време гледа на лошите хора и той се присажда, лош става. Ако обръщате много внимание, ще се присадите. После трябва да дойде някой умен човек, да бутне тази присадка, да се освободите.

Сега разчитайте на онова, което Бог е вложил първоначално във вас. Погрешките, които сте правили, се дължат на неща посторонни. Те са вметнати неща, от които трябва да се освободите постепенно. Казвам: Как бихте вие преправили една лоша дума? Казали сте една лоша дума, как ще я поправите? Аз ще ви оставя втория път да помислите една лоша дума как бихте я поправили. Ще му кажеш на този брат: Слушай да ти кажа. Туй, което аз видях в тебе, аз видях себе си. Аз съм лош човек, ти си добър. Той не се обижда. Аз ти казах, че си много лош. Ще поправиш работите. Аз в тебе се видях, аз съм лош. Ти си в туй отношение чист. Само така може да се поправят работите. Затова що е покаяние в света? Аз може да се покая, да видя своите погрешки. Аз не мога да видя другите хора да се покаят. Бог изисква човек сам да се покае. Те се покайват, виждат други неща. Един човек сам трябва да види своите погрешки, да ги поправи. Той ще се чувствува радостен. Те са богатства заради него. Никой не трябва да съжалява, че е направил погрешка. Който направи погрешка, печели веднъж, който ги оправя, печели два пъти. Който прави погрешки, губи веднъж, който не ги изправя, губи два пъти. Та сега Бог не ни е пратил за осъждане в света. Бог ни е изпратил малки погрешки, има да ги изправим. Езикът ни да стане мек. Обонянието ни да стане отлично, да може да чувстваме най-хубавото ухание, което съществува. Слухът ни да стане деликатен, да схваща трептенията, най-добрите трептения, на справедливостта. Думата справедлив трябва да има едно значение, да няма друго значение. Като кажеш справедливост, да означава справедливост, да не означава нещо друго.

Та сега не съжалявайте. Вие сте всички комунисти, понеже ходите по земята и работите. Понеже земята орете и ядете, всички сте земеделци. Понеже всички дишате, се широки социалисти сте. Понеже всички четете, ето вие сте звенари. Понеже живеете в България, имате тогава отечествения фронт. Речи: Аз ги нося всички в себе си: и комунист съм, и земеделец, и широк социалист, и звенар. Отечественият фронт и той е вътре. С всички съм в братство и равенство.

Я изпейте една песен. От туй, което ви говорих, най-важното да го запомните. Има неща, които не искам да ги забравяте. Три неща има в сказката, които не искам да забравяте. Другото може да го забравите, но три, четири неща да ги помните. Комуниста да го носите, земеделеца да го носите, широкия социалист да го носите и звенаря. Звено трябва. И отечествен фронт трябва. Най-после вие влизате в любовта. Те са слугите, които идат до любовта. До любовта ще донесат багажа. Комунистът, земеделецът, широкият социалист и звенарят ще донесат багажа до любовта, ще го оставят там. Ти ще ги разцелуваш, ще влезеш в училището на любовта да се учиш.

Изпяхме: Светъл лъч отгоре слиза. Блага дума на устата.

Аз гледам колко е огрубяла цигулката от бомбардировките, толкоз много е огрубяла. (Нагласява цигулката си.) Човек може да огрубее, не се разбира. Трябва дълго време да се свири. Едно раздвояване има.

(Учителят изсвири едно музикално парче.)

Това е изминатото време, което не се е използувало.

ОТЧЕ НАШ.

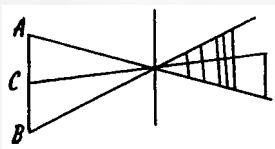
Сега се мъча да използувам туй време и съм намерил един музикален мотив да поправим изгубеното време.

ИЗМЕНЕНА ПОСОКА

XIII лекция на младежкия клас,
27.X.1944 г., петък 5 ч.с.
Изгрев - София

Отче наш. Аз ще се подмладя.

Можете ли да кажете каква беше последната лекция. Някой път искате да знаете какво е било миналото, вашето минало прераждане. Човек забравя. Сега защо сте забравили, коя е причината? Мене ме интересува защо сте забравили. Причината коя е? Не самото забравяне, но защо сте забравили? То е същият закон! Защо човек някой път не иска да прави доброто, някой път е разположен да прави лошото, някой път не е разположен. Защо? Мислили ли сте, че някой цигулар като ходи да свири в някой салон, та от любов си свири на хората? От зор свири за прехрана. Всички български гъдулари свирят от сметка, нямат идея. Казват: Гладория, трябва да се свири. С цигулката или с гъдулката изкарва си хляба. На един земеделец му взема цяла година да изкарва жито, цигуларят като дойде, посее, пожъне за половин час. Колко скоро свършва работата си цигуларят. Музикално всички работи се свършват много лесно. Сега тази работа вие сте я забравили, защото не е музикална. Може би след година ще си спомните. Какъв беше денят, последният петък? Колко души бяха? Колко песни се пяха? Коя молитва се чете?

Двама души гледат един предмет. Те са на фокус. (А и Б) И двамата души имат някакви впечатления. После този предмет се отдалечава, става по-малък и се смалява. Смаляването става по единствената причина, че ъгълът се намалява. Намалява се пространството. Пространството, което е нищо само по себе си, се намалява. Да кажем слънцето, на което диаметърът е осем хиля-

ди километра, туй слънце се вижда малко. Туй, което е нищо, се смалява. Същевременно може и тялото да се увеличава, и пространството да се увеличава.

Когато някои неща са смътни в нашите умове, значи не са на фокус, далеч от фокус са. Ако един предмет се положи на този фокус, тогава ще имате за нещата малко по-ясна представа. Всички неща, които са на фокус във вашия ум или във вашите чувства, вие ги обичате тия работи, понеже образите са ясни. Казвате: Ясна представа. Ясната представа е зрял плод. Неясните представи са незрели плодове. Представата в умствения свят е един плод. Една мисъл в умствения свят е един плод. Онези, които живеят в умствения свят, там и те имат плодове. По подобие имат и цветя. Сега ще кажете, че не е ясно как в умствения свят има цветове. Вие имате идея във вашия ум, мислите за Любовта и за Мъдростта. Нали имате ясна представа? Каква е представата във вътрешния ви свят за любовта? Всеки един от вас, даже и едно животно, има известна животинска представа. Неговата представа не като човешката, според тази представа животното има отношение към света. Сега тъй може да ви се обясни. Представете си, че едно същество, което е много повдигнато, вижда една къща отвсякъде, от четирите страни, отгоре и отдолу. Едно неразвито същество вижда само едно малко прозорче, не един голям прозорец, но вижда едно прозорче на тази къща. Коя е причината, че не вижда? Ъгълът на зрението му е много малък. Едно същество с този ъгъл на зрение С нещата ще бъдат два пъти по-малки, няма да бъдат тъй ясни. Да кажем вие срещате един човек и казвате, че е добър. Кое ви дава повод? Какъв ъгъл имате? От къде познавате, че е добър? Добрият човек има само няколко черти, които са или по-големи или по-малки. В добрия човек има деятелност. Вие тия черти като ги видите, виждате, че този човек е добър. Доброто е като белия цвят. Как познавате белия цвят? Белият цвят има пълно отражение, черният цвят няма никакво отражение. Доброто има пълно отражение, затова е добро. Злото няма отражение, черно е. За пример, доброто има свой цвят, милосърдието има свой цвят, правдата има свой цвят. Сега няма да ви кажа какви са цветовете, но имат те цвят. Защото ако правдата няма цвят, тя е

непонятна. Цветът я прави достъпна за нас. Чрез цвета ние изучаваме нейните качества. Правдата дисхармоничните работи ги туря на място. Без правда всичко в света щеше да бъде анархия. Без добро нещата щяха да бъдат без съдържание. Сега онези, които изучават физиономията, те се обуславят на този закон: Колкото очите са по-отдалечени от носа, толкоз този човек приема повече впечатления. Колкото очите са по-близко до носа, толкова човек приема по-малко впечатления. Та казвам в миналата лекция, ъгълът е бил по-малък, следователно не помните. Много малко впечатления, смътни впечатления, затова всичко се е изгладило. Сега, ако увеличим този ъгъл, веднага ще си спомните. За пример, ако дам една премия от двеста и петдесет лири, веднага ще си спомните. Който си спомни, ще получи 250 лири, веднага ще ви дойде на ум, ще започнете да ровите, ще си създадете една лекция. Разбира се не изведнъж, ще мине време. Не книжни пари, но златни пари да ви дадат. Човек, за да учи, всякога трябва да има един стимул. Казвате с пари ли? Все таки трябва да има един стимул. Без стимул и без подбудителна причина човек не може да мисли. Ти мислиш само за неща, които ти правят впечатление. Всяко впечатление е едно подбуждение. Предметите за нашия ум са важни дотолкоз, доколкото внасят нещо приятно вътре в нас. Ти обичаш да слушаш музика понеже внася нещо приятно в ухото. Обичаш да гледаш цветята понеже внасят нещо приятно чрез зрението. Или обичаш да ходиш около цветята понеже приятно действуват на носа. Или обичаш някоя храна понеже е вкусна. Понеже има нещо, което допринася. Този закон е верен. Една мисъл до толкоз е важна в нашия ум, дотолкова доколкото е приятна. Всяко чувство е полезно дотолкоз, доколкото е приятно. Вземам думата приятност в елементарен смисъл. Само добрите неща са приятни. Лошите неща по някой път в началото са приятни, в края горчиви. Има някои неща, които в началото са горчиви, а в края са сладки. Всичките плодове на земята почти с малки изключения в началото са горчиви, после стават стипчиви, кисели, после стават сладки. Растенията имат знание, те могат да превърнат горчивината, изваждат горчивите елементи и ги заместват със сладки. Някои от растенията не си правят този труд, затова плодо-

вете им остават горчиви. В туй отношение растенията не са така невежи. В своята специалност имат доста обширни познания. Казвам, на туй основание вие имате една горчива мисъл, искате да я изхвърлите. Тя е един плод на вашия живот ще я превърнете. Вие как превръщате горчивите мисли? Какъв е вашият опит? Нали някой път някоя ваша приятелка или ваш приятел ви огорчи. След като ви огорчи как превръщате горчивината в сладчина? Във вас става, вие не го знаете. Горчивите неща имат дълги вълни, а сладките неща имат къси вълни. Всичките плодове, които имат дълги вълни, са горчиви. Които имат къси вълни, са сладки. Забележите един малък червей, който полека се движи. Малки същества, които много медлено се движат. Какви са? Умни ли са? Не са много умни. Защо не са умни? Тези, които се движат полека, имат вътрешни недостатъци, те са свързани, заняти са с вътрешния живот и нищо отвън не ги интересува. Цветята, небето не ги интересува. Казват: Едва гледаме земята, вързани сме. Малкото влага, която носим, ще изсъхне, отиде животът ни. Не ги интересува нищо. Има един дълъг лъч понеже главата им е много малка, нали е заострена на краищата. Вашата глава колко милиарда пъти е по-голяма от тази на глистята? Знаете ли колко неща има, за които съвременните хора не мислят? За много малко неща мислят. Някои мислят само за обущата, за някоя шапка, за някоя дреха, за някое ядене. Тук-там ще помисли за някоя книга, ще погледне някоя звезда, някое цвете. Смешно е. Казва той: Има глава. На съвременните хора ни най-малко главите им не са културни. После тези маханджиите в света много малко мислят. Човек, на когото целия му ум е занят да мисли, той не намира погрешки. Погрешните неща са отражение на нашия живот. Кой какъвто е, това вижда. Един добър човек, като види един лош човек, вижда доброто в него. Един лош човек, като види един добър човек, вижда лошото в него. Мисли, че добрият човек намерил някакво изкуство, иска да го замотае, иска да се скрие. Ни най-малко не вярва. Трябва най-малко десет години да живее при един човек, за да го накара да разбере, че има нещо. После пак ще остане на особено мнение. И виждате този закон: Хиляди години Бог, Който е постъпвал добре с хората и още Го подозират.

Казват: Кой знае какво Господ си играе с нас. Детето ти взе-ме,вола ти вземе. Кой му го прави?Да умре детето Той е при-чината. Да умре волът Той е причината. Да изсъхнат Той е причината. За всичко това казват,че Господ е причината. Той не се е оженил навреме, детето не е заченато навреме, не е здрав,жена му не е здрава, детето умира. Кой е крив?Господ крив. Онова,което Господ е създал,не умира никога. Кое е Бо-жествено?Което не умира никога. Кое е Божествено?Туй,кое-то не губи своята краска. Кое е Божествено?Туй,което не гу-би своята разумност. Кое е Божествено?Туй,което не губи сво-ята доброта. Всички ония неща,които се изменят,те са от съв-сем друг характер. Най-първо ще имате ясна представа за Бо-жествените неща. Вие носите оттенъците на хиляди поколе-ния,които са оставили в себе си известни недостатъци. Трябва да се освободите от тях, за да изпъкнат Божествените ка-чества, които са вложени първоначално. Покрити са с дебел слой. Този слой трябва да се премахне. Тия Божествени зародиши трябва да излязат на повърхността,на Божествената ду-ша,за да дадат своите плодове. Сега във вашия ум седи идея-та - защо Господ създаде света такъв. Защо хората го създа-доха такъв. В по-раншния турски език,когато пишеха,туряха точки и ако една турска книга остане отворена и мухите ту-рят други точки, става нечетливо. Такова нещо е Божестве-ният свят. Хората натуряли точки,не може да се чете. Само че точките,които турили, се изтриват,а точките,които са ту-рени от Бога,остават. Най-първо вземи един сюнгер и изтрий с него. Което се изтрива,е човешко,което остава,е Божестве-но. Вие по някой път се страхувате да прекарате сюнгера от-горе. Всичко,което е човешко,се изтрива. Което е Божестве-но,остава. По никой начин не може да се изтрие.

Да кажем вие сега се обидите. То е човешко нещо. Чо-вешка точка. Турил си точка. Изтриеш точката,ще изчезне обидата. Или имаш безверие,тури сюнгера отгоре,ще изчез-не безверието. Аз може да накарам когото и да е от вас да мисли лошо. Най-първо един човек има хубаво мнение за едного. Той вземе хиляда,две хиляди лева на заем,не пла-ща,онзи веднага ще започне да мисли лошо. Казва: Дай па-рите! Много добър човек беше. То не е Божествено. То са чо-

вешки порядки. Аз да ви кажа защо той не плаща. Намерете сюнгер, идете натъркайте хубаво със сюнгера, веднага ще плати. Даже сегашните апаши са научили този закон. Ходи един религиозен човек при един англичанин, богат човек, милионер да иска пари. Господ - казва - ти дал ум, сърдце, иди да работиш, какво ходиш да просиш! Един човек, който проси, ще намери затвора. В Англия, за да идеш някъде да ти дадат пари, ще вземеш цигулката да свириш или да пееш. След като изпееш или изсвириш, ще поднесеш дискуса, за да ти дадат пари. Или някой фокус ще направиш. Нещо трябва да направиш, за да ти дадат. Този религиозен човек е започнал да изучава характера на богатия. Взел револвер. Една вечер сполучил да влезе в кантората на този богат човек и се скрил под масата. Той таман турил златото, броял парите и се радвал. Онзи излиза и изважда револвера. Казва: Моля, моля не ме убивай. Вземи, колкото искаш! След като си напълнил джобовете, казал: Ти знаеш ли кой съм? Аз съм оня човек, който ти искаше за Бога, и ти му каза да иде да работи. Аз се научих да работя. Показвам ти сега силата на това оръжие, което го купих. Ти плащаш за него. Аз ти давам един урок. Когато дойде друг да проси, дай му. Той по-малко ще вземе. За изкуството аз вземам повече. Аз те оставих да платиш, колкото искаш. За изкуството вземам толкова, колкото аз намирам за добре. Тъй и ние постъпваме. Винаги щом дойде револверът - тези ненужни страдания - веднага сме готови за всички жертви. Не е лошо, учим се. Те са изяснения. Този пример верен ли е? Идейно е верен. Фактически не зная, мотамо дали е така. Колко е верен този пример, който ви приведох не зная, колко е верен. Аз ще ви приведа друг пример за изяснение на този пример. Този същият отива при един милионер да го убива. Този милионер знаел изкуството да овлажнява барута. Щом посочи револвера, овлажни барута, не хваща. Влиза, насочва револвера. Казва: Ти искаш да ме плашиш, той не хваща, я тегли. Цъка, цъка, не хваща.

Ако вие искате някой път да ви обиждат хората, трябва да знаете да овлажнявате барута. Като дойде някой, като цъка, да не хваща. Дотогава, докато вие се обиждате, вие сте

слаб човек. Дотогава, докато вярвате на всичко в света, вие сте слаб човек. Трябва ли човек да вярва на всичко? Невярващите хора те са прави и онези, които вярват, и те са прави. За духовните хора благото иде се от Бога. Каквото стане, казва: Благодаря на Бога, на никого друг. Като дойдеш, някой човек да му помогне, казва: Бог те накара, ти нямаш думата. Невярващите хора на Господа не благодарят, благодарят на хората, които им услужват. Къде е погрешката? Вие ще кажете: Онези са прави. И двете страни са прави, но не са пълни. Защото всеки един човек тебе ти е ближен. Първият закон е Божественият закон, но вторият закон е за хората. Когато дойде първият закон, едновременно да дойде и вторият закон на ближния - казвам: Безверниците първо действуват със закона на ближния, а духовните хора действуват със закона на Бога, оставили закона на ближните настрана. И двата закона трябва да функционират.

Ако на вас ви се даде една задача: Някой ви направи една услуга, какво трябва да правите? Този човек е богат, дал ви 10, 20, 30 хиляди лева, вие му благодарите. Този, умният човек, след като ви направи доброто, гледа вие ще направите ли доброто. Ако не направите добрината, после той ви дава помалко. Най-първо ви дал 20 хиляди, после ви дава 10. Пак ви наблюдава, третия път, като идете, ви дава 5, докато най-после ви даде петаче. Когато някой се оплаква от съдбата, Господ ти е дал много веднъж, после ви дава по-малко и най-после ви даде петаче. Отвориш сърдцето, ще започнеш да даваш, тогава Господ ще се отвори. Ти вземеш, теглиш един чек от 20 хиляди, погледне те бедният човек, казва: Може ли да ми услужиш. Ти махнеш, тръгнеш. Господ те гледа. Писанието казва: Без да знаете някой път ангели сте угостили. Ако угостиш един ангел, той се отплаща за услугата, която си му направил. Доброто не трябва да го правим, както сега го правим. Дадеш пет лева, считаш, че си направил нещо. Какво струват пет лева? Казва: Ако имаш две ризи, дай си едната. Как са ви изяснявали вас двете ризи? То е нещастие да имаш две ризи, затуй трябва да дадеш едната, да се освободиш от нещастието. Христос казва: „Който има две ризи, да даде едната". Дай едната, да се освободиш от нещастието. В този случай, който

даде едната риза, ще се освободи от своето нещастие. Един български свещеник проповядвал върху даването, който има две ризи, да даде едната. Попадията слушала, че който има две ризи, да даде едната. Като излиза от църквата, тя отива и дава едната риза на попа. Той се изпотил в църквата, отива да търси другата риза да се преоблече. Тя казва: Както ти каза, дадох едната. - Аз казах това за другите, то не е за нас. Свещеникът се изпотил, понеже има две ризи. Кога се изпотява човек? Когато се намери на зор. Здравият човек не се поти. Ние считаме, че трябва да се поти човек. То е болезнено състояние. Когато човек е здрав, има магнетическа влага, чисти се. Не считайте много пот за хубаво. При сегашните условия то не е здравословно състояние. Ние говорим за нормалния живот, който трябва да функционира правилно. Трябва да имаме една много правилна мисъл за живота. Сега често се правят възражения. То с даване не става. Вярно е, но и с недаване не става. Една нива, ако се посее житото много гъсто, житото не става хубаво, хилаво става. Ако много гъсто се посее, малко дава. Трябва да се сее малко рядко, да може да расте, да може да братясва житото. Доброто в света когато се прави, то е едно упражнение. Човек когато прави добро, другите хора да не знаят това. Защото, щом правиш добро и хората знаят, ти вече не се ползуваш от него. Ако вие един цигулар, който отива да свири, отивате да целувате струните, какво ще стане? Ще му развалите струните. Всеки човек, който чака да му благодарят, развалят му струните. Като целуват струните, не може да свири цигуларят. Цигулката не се нуждае от целувки. И цигуларят не се нуждае от целувки. След като свърши свиренето, може да го целуват. Когато отива да свири, няма да го целуват, нищо повече. Майките целуват децата си кога? Когато се свърши концертът. Че за какво една майка ще целува детето. Какъв концерт давате. За какво ще целува майката. В целувката има много егоистично. Някои деца са пълни с магнетизъм. С магнетична сила, всеки отива да си вземе. Онези деца, които не са магнетични, хич не се целуват. Богатите деца всеки ги целува повече, сиромасите деца помалко ги целуват. Гледам някое дете, като го целунат, кресне. Казва: Не искам да ме целувате. Някои, като целуват, са-

мо вземат; някои,като целуват,дават нещо. Майката дава нещо от себе си. Казва: В живота трябва нещо разумно. Слуховите енергии в даден случай може да бъдат положителни,може да бъдат отрицателни.

Направете една седмица един опит: През следната седмица някой ви обиди,каквото и да е. Може да е в погледа или с някое движение на ръката, или с някоя дума. Който се е обидил да намери някоя своя приятелка и да попита,как се поправя тази погрешка. Каквото ви посъветват, направете опит да видите дали е право. Най-малко десет приятели попитайте,да видите кой от методите ще премахне обидата по-скоро. Пък може да не ви обидят,да не ви е жал. Всички не може да обидят. Ако на едного се случи,дайте му съвет. Какъв съвет ще му дадете за поправянето на една погрешка. Нали по някой път вие четете. На какво се равнява точката? Според закона на четенето,на какво се равнява точката?След като четеш едно предложение,спираш се,с колко време трябва да отдъхнеш. Един музикант след като свирил един пасаж, някъде има пауза, четвъртинка, една осминка или една тридесет и вторина. Тогава на какво е равна запетаята? Точка и запетаята на какво е равна, двоеточието. Туй, което вие наричате мълчание, е пауза. Ти четеш предложението и спираш. Някой суфльор подсказва,ти ще туриш със суфльор да ти каже. Ти започни да четеш, точките са суфльори, точка и запетаята е суфльор, те подпомагат. Вие това не го знаете. При точката някой ви говори. Четеш,внимаваш,нещо ти говори от вътре. Щом ти каже,пак четеш,пак спреш. Много естествено. Една обмяна на човешките мисли. Паузите в музиката по същия закон са. Той като се спре вдъхновен приема в паузата. Сега по някой път вие искате да изчистите,не знаете къде да турите точките. Точките се турят,дето предложението се свършва. Сега за вас, кой е най-трудният въпрос, който ви смущава. Често казвате: Неразположен съм. Най-голямото нещо, което ви смущава, е вашето неразположение. Ставате сутрин,не сте разположен. Давате концерт,не сте разположен; ходите,не сте разположен. Обуща носите,не сте разположен. Дрехи имате,не сте разположен. Много мъчно е човек да бъде разположен. Някой наблюдавате,някой поглеж-

да краката си. Виждам, обущата го стискат. Дига си рамото, дрехата го смущава на рамото или под ръката. Или виждам бута шапката си. Се има някаква причина. Турил шапката си, налага я, слиза до очите. Ако е сутрин, дига си шапката, да влиза повече светлина. Казвам: Учете се, когато ви стягат обущата, да не ги гледате. Те внасят един дисонанс вътре. Ти си кажи: Така много добре вървя. Кажи: Много са хубави тия обуща, не да вървиш и да гледаш обущата си. Казвам: В съвременното модерно възпитание обущата трябва да ви направят без никакъв недъг, да не стягат пръстите, пръстите да бъдат свободни. Дрехата трябва да бъде свободна, нито под мишниците, нито в рамото да стяга, но да приляга.

Казвам: Когато ходите през седмицата, наблюдавайте хората как вървят. Колко хора ще намерите, които вървят правилно, да има нещо хубаво в ходенето. Светът е предметно учение. Ако не се научите да наблюдавате вярно физическия свят, не може да извадите верни заключения от фактите. Как ще наблюдавате мислите и чувствата, те са отвлечени работи. Ако видимите неща не ги разбираме, как ще разберем невидимите. Ако ти доброто не може да оцениш, злото съвсем не можеш. Човек от злото не се възпитава, доброто е, което възпитава. Със злото възпитание не може да стане. Злото е само ограничение, то ще те ограничи да не ядеш много. Казвам: Единственото нещо, по което човек може да се възпита, е доброто като храна. Злото е като предупреждение да не ядеш много. Що е възпитание? Възпитанието е резултат на доброто. Доброто е храната, която се дава на човека: добрата храна, добрите мисли, добрите чувства, добрите постъпки, всичко туй, което е видимо в света.

Колко неща остават основни? Доброто е, което възпитава човека, злото само го ограничава. При възпитанието дрехите играят важна рол, обущата играят важна рол, шапката играе важна рол. Зависи каква е, дали е вълнена, дали е памучна или е копринена дрехата, има влияние. Ако се направи един опит, може да се види. Ако се турят само копринени дрехи на едно дете, ще се изопачи характерът, понеже за една копринена риза хиляди буби са станали жертва. Според мен най-хубавите дрехи за възпитанието са ленените дрехи и памучните. Въл-

нените дрехи са добри за болни хора. Човек,който е малко болен,вълнени дрехи да носи. По някой път по-малко престъпления правим в лена и памука. За вълнените дрехи,ще остригам,ще вземем дрехата на овцата преждевременно,от бубата ще вземем пашкула преждевременно. Много хубави са вълнените дрехи,обаче за самовъзпитанието памучните и ленените са по-добри. Не че е лошо да се носят вълнени дрехи. За бъдеще когато вълната започне да пада от гърба на овцата,когато е топло,тогава ще острижем с любов вълната. Ще погладиш,ще помилваш овцата и тя ще бъде доволна,че си остригал тази вълна. Тогава като направиш дрехата,ще бъде добра. Сега както вземате,не струва. Казвам,за да превъзпитаваме света за бъдеще може би ще култивират вълната хората,не да я снемат от гърба на овцете. От колко кила излиза една вълнена дреха? Сега са много неестествени тия подплати на дрехите. Не е нужно. То е заблуждение. Без хастар,с чист вълнен плат,добре сторена дрехата,без хастар. За бъдеще тъй без хастар. Сега се намираме в трудно пложение,че няма хастар. Ще дойде време дрехите ще бъдат без хастар. Сега зимните дрехи лятно време не може да ги носиш; една дреха от лятото зимно време не може да се носи. Аз съм правил само веднъж опит да нося дреха без хастар,вълнена дреха да нося. От чист вълнен плат,без хастар прекарах зимата,много лека дреха и топло ми държеше,нямаше копчета,без копчета отворена. Ти ако имаш вълнена дреха и си здрав човек,образува се магнетическа връзка,през която студът не може да прониква във вас. Една най-тънка дреха,ако просмучете с магнетизъм,тя държи топло. Не са тежките дрехи,които държат топло. Дрехата трябва да е направена от чист вълнен плат,да е проникната със своите хубави мисли,с хубави чувства,да я облечеш с магнетическа сила,тогава тя е здравословна. Затуй човек след като боледува,да остави тия дрехи. Като умре някой,дават дрехите му. Не носете на умрял човек дрехите му. От умряла овца дрехи не носете. И от умрели буби дрехи не носете. И то не е хубаво. Сега тия неща са да създадете един характер.

Социалните работи както вървят,те ще вървят,те са неизбежни. Обществото не може да се поправи. Себе си може да поправим,да правим опити. Когато дойде обществото да се

поправя, методите ще бъдат съвсем други. Никога не носете дреха, която не обичате. Правило в носенето е: Дреха, която не обичате, оставете настрана. Обуща, които не обичате, не ги туряйте на краката си. То е лично. Не хората как носят. Ако искате да създадете в себе си характер, то е пътят. Никога не носи нещо, което не обичаш. Никога не носи едни тесни обувки, понеже влияе върху характера.

Сега колко неща запомнихте? Всичко не може да се помни. Изисква се ред години човек да прилага. Сега де ще намериш чиста вълна? Де ще намериш сега кожа да направиш такива обуща? Де ще намериш материал за шапка? Как си правят растенията дрехи? Кой дрехар им прави дрехи? Цветята кой ги учи да си правят цветовете? Кой дрехар е направил перата на една птица? Вземете райската птица, облечена е като царкиня, най-хубавата дреха има. Кой се е погрижил? Ако ние се решим да живеем по този начин, има кой да се интересува от нас. Понеже ние не се интересуваме, затова и невидимият свят не се интересува. Ако ние бихме се заинтересували от това, разумният свят веднага ще вземе участие. Понеже ние не се интересуваме, и за нас не се интересуват. За птиците, за които са се заинтересували, направили са им хубави дрехи. Защо на някои са хубави дрехите, на други цветът не е на място? Има голямо различие в птиците.

То първото нещо, което се изисква от вас, е да измените посоката на вашите мисли, посоката на вашите чувства и посоката на вашите постъпки, нищо повече! Сега не се изисква да се откажете от старото. Вашите стари навици да бъдат корени, както корените на дърветата в земята. Новите ви навици да бъдат клонищата с плодовете. Едновременно отвън и вътре ще живеете, едни в корените, едни в клонищата и ще примирите противоречията. Противоречията в живота само по този начин може да се примирят. От растенията ще вземем пример.

Изпейте една песен. (Изпяхме „Аз мога да любя“.)

Помнете едно правило: Божествените работи сами идат при нас. Божественото не се търси. Тези работи, които ги търсим, те са човешки работи. Работите, които търсим, са човеш-

ки. Божествената светлина сама иде. Въздухът сам иде, около тебе е. Сега се заблуждаваме, мислим да ходим по целия свят да намерим Божественото. Само човек трябва да измени своята посока. Божественото ще го намери. Затуй трябва да усвоим Божественото добре, за да усвоим добре и човешкото. Много пъти понеже не сме усвоили Божественото, както трябва, следствие на това и човешкото, което търсим и там правим погрешки. Понеже Божественото в нас не е усвоено, както трябва, затова правим много погрешки. Ако Божественото добре се усвои, и човешкото лесно се намира. Човешкото и то е необходимо, но то е второстепенно. Най-първо в живота си във всяка една възраст има по една основна мисъл, която човек е взел. Имайте разположение само към туй основното. Мене ми е допаднал само един пример донякъде, който изяснява какво нещо е Божественото. Едно много бедно момиче, родено много бедно, без баща и майка, с много големи стремежи към музиката, но няма средства. Веднъж чуло за някой цигулар, искало да го чуе, но тук ходило, там ходило, никой не му помогнал. Седнало отвън. Като излиза цигуларят, гледа момиченцето с насълзени очи. Веднага се заинтересува. То казва: Дойдох да те слушам, нямах пари за билет. Той му взел адреса и отишъл и на него му дал един концерт. Когато в нас имаме туй Божествено желание, цигуларят ще дойде. Онези с пари трябва да си купят билети да го слушат, тук той отива сам. Там те отиват да го слушат, тук той отива. При човешкото ние отиваме, Божественото когато искаме, само иде. Този пример обяснява идеята. Та сега може би този артист да ви намери някъде.

Само Божията Любов носи изобилния и пълен живот. (Три пъти)

СЛАБИЯТ И СИЛНИЯТ

XIV беседа, държана на 29.X.1944 г., неделя 10 ч.с.
Изгрев - София

Отче наш. В Начало бе Словото.

Ще прочета 15 глава от Евангелието на Йоана. Тя е една малка част от една голяма беседа на Христа. Даже не е резюме. Както се чете тази глава, чете се често, за да може да се влезе в общение с цялата беседа. Тук е само един прозорец и трябва да се местим на разни прозорци, да може да се види цялата беседа. Човек на земята не само едно две очи има. (Учителят прочете посочената глава.)

Духът Божий.

Най-късото изречение, което съдържа смисъла на живота и което можем да преведем на български език, е следното: В света само двама души има, те са силният и слабият, крайно силният и крайно слабият. Може да запитате как се спогаждат. Има един закон, на който служат и двамата. Ако крайно големият не изпълни Божия закон, започва да се смалява и ако крайно малкият изпълни Божия закон, той се увеличава. Ако единият при неизпълнение Божия закон се смалява, а другият при изпълнение Божия закон се увеличава. То е по закон - конституция има. Щом започва да се смаляваш, трябва да знаеш, че твоите работи не вървят по Божия закон. Големият като започне да се смалява, той е пристъпил Божия закон. Когато малкият започне да се увеличава, той е изпълнил Божия закон.

В тази беседа Христос казва: „Аз съм лозата". Човек е едно същество, направено от две живи дървета. На едното дърво корените са в мозъка, а клоните растат надолу в тялото. Другото едно дърво, на което корените са в симпатичната нервна система, а клонищата отиват нагоре. Там, дето се срещат, има два вида плодове. Едното дърво представя крайно голямото, другото дърво представя крайно малкото. То е

сърдцето. Много малкият човек е. Този, малкият човек, който изпълнява Божия закон, увеличава се. Този, големият, който не изпълнява Божия закон, смалява се. Тъй щото не е в големината. То е мярка. Тъй щото всеки може да стане голям и всеки може да стане малък. Ако съжаляваш, че си малък, погрешката е у тебе, не си изпълнил Божия закон. Ако се радваш, че растеш, ставаш голям, изпълняваш Божия закон. Тук на земята тия двата закона са. Малкото никога не боледува. Само големите хора боледуват и те страдат. Те страдат по единствената причина, че не изпълняват Божия закон. Не че не искат, някой път стават божества. Съвременните хора казват: Какво ново има. Всички се интересуват какъв ще бъде следващият порядък. Какъв ще бъде порядъкът? Досега хората са били в едно болезнено състояние, анормално. Трябва първо сега да ги лекуват от невидимия свят да станат здрави. Тепърва ще имаме лекари на здравите хора. Сега, когато казват, че някой аристократ имал трима слуги, той е болен. Над леглото са се надвесили да не умре. Вие сега искате някой да ви слугува. Вие сте болен човек. В света само когато някой слугува от любов, то е здравословно състояние. Всяко каквото и да е друго служене, каквото и да е друго верую, каквато и да е друга наука, те са анормални състояния на човешкия дух. Казват: Той е учен човек. Аз искам да знам нормален ли е той, здрав ли е, произтича ли от закона на любовта.

Сега аз говоря за любовта, която дава живот, в която животът се ражда. Имайте туй предвид - туй, от което изтича животът, е любов. Най-краткото определение на любовта е. Казваме, че любовта го създава. Животът от любовта изтича, защото Писанието казва: Че любовта е плод на духа. Някой от вас може да съжалява, че не сте учени. В някои отношения аз се радвам, че някои хора са прости и неучени, защото някой път е по-добре човек да бъде невежа, да няма време да прави зло. Да обича човек трябва да бъде учен. За да има знание, той трябва да бъде учен. За да бъде свободен, той трябва да бъде учен. Някой път знанията ограничават човека. Сега за пример често казва някой: Аз тъй чувствувам. Чувстването не е една мярка. Ти чувствуваш, че

имаш воля, но това ни най-малко не показва, че имаш воля. Ти можеш да чувстваш, че си богат, но това ни най-малко не показва твоето богатство. След като изгубваш богатството не чувстваш ли, че си го изгубил? След като изгубиш знанието, не го ли чувствуваш? Казва: Страдам. Той е една (мярка). Вярата е независима от човешките чувства. То е едно чувство съзнателно. При най-лошите условия човек има по-силна вяра, отколкото когато има най-добрите условия. Болният може да има по-голяма вяра отколкото здравия. Здравият може да има самочувство в себе си, то е друг въпрос. Болният вярва, че той ще оздравее, че тази болест, която има, ще мине. Христос казва, че хората са пръчки. Той казва, че Той представя лозата, а ние сме пръчките върху тази лоза. Следователно всеки трябва да бъде добре присаден. Трябва да се грижи за своята присадка. Защото на земята хората страдат, защото илюзиите страдат. Преди повече от 20 години лозите в България бяха нападнати от филоксерата. И всичките хора бяха принудени да присаждат местната лоза. Местната лоза беше по-хубава отколкото тази, която донесоха от Америка. С нея пренесоха и филоксерата. Казвам - филоксерата какво показва? Защо пострадаха лозята от филоксерата? Съвременната война, съвременната неразбранщина на човечеството то е филоксерата на умовете, на душите на хората, на сърдцата на хората. Аз правя една аналогия. Във Франция се изтребиха лозите, в България също, навсякъде където проникна филоксерата, проникна и войната. Между лозата и човека има съотношение. Когато лозата боледува, и хората боледуват. Когато лозите растат, и хората растат. Казвам, не мислете, че ако гледате една гора изсъхнала в едно село, че то е добро за селяните или за този народ. Когато дърветата на един народ съхнат, не е добре за този народ. Има известна връзка с тях. Когато те заболи кракът, какво показва? Най-първо заболи те кракът, показва, че ти по отношение на онзи основен живот си изгубил основата. Може да те боли кракът някъде, може да те боли окото, ръката, туй показва, че основата на живота е нарушена. Какво трябва да се прави? Когато някой търговец фалира, какво трябва да се прави? Трябва да го кредитират него-

вите приятели, онези, които го обичат. Който фалира, трябва да се кредитира. Кредитът в света е любовта. Все таки трябва да се намери някой да ги кредитира, знаен или незнаен. Вие имате четири-пет души приятели, че те са, които ви познават. Може би вие живеете на земята за любовта на вашите непознати приятели в широкия свят.

Сега някой от вас, който се поставя на материалистична почва, казва: Тук е животът. И аз съм съгласен, че тук е животът, но всеки един материалист трябва да развие зрението, че да обхваща цялата земя, да вижда навсякъде. Да вижда Америка, Африка, Азия, Австралия. Да вижда всичките хора как живеят. То е животът. Той вижда малка част и казва то е животът. Виждаш десет-двайсет дървета, това ли е светът? Виждаш десетина буболечки, това ли е светът? Виждаш десетина говеда, овце, това ли е светът? Свят какво значи? Светът е туй, което виждаме. Цял ред спорове има, има ли онзи свят или няма. Ти си в онзи свят, ти си и в този свят. Ако не живееш добре, останал само този свят, неразбраният. Пък ако живееш добре, има и оня свят. Два свята има и двата свята, като се съберат, те образуват един свят. Един свят не може да направи два свята. Двата свята може да направят един свят. Един свят два свята не може да направи. Вие ще кажете: Един е Бог. Аз бих желал единия Бог съвременните философи да разбират другояче. В Бога всички същества живеят. В туй едното всичко живее. Преди вие да се родите, вие сте били в Него, както житеното зърно е в хамбара на земеделеца. Той го изважда, посажда го в земята. Житото ще каже: Сега дойдох. Сега ли се появи това жито. То е било в хамбара на този земеделец и той го е посял. Не да поддържаме кой е на правата страна. Който расте, е на правата страна. Малкият, който се увеличава, е на правата страна. Невежият, който се посвещава, е на правата страна. Ученият, който на стари години загазва, забравя, е на кривата страна. Силният, който се разболява, е на кривата страна. Богатият, който осиромашава, е на кривата страна. Чудни сте, когато някой от вас казва: Аз не искам да си дам богатството. Не разбирате какво е богатство. Да кажем имаш 20 хиляди килограма бакър, доста голямо богатство е 20 хиляди

кила. Казваш: Защо ми е, не ми е потребно. Смениш го със злато. Колко кила ще бъде злато. Двайсет хиляди кила, цял керван трябва да го носи. Ти като смениш със злато туй богатство, сам можеш да го носиш. Хората не разбират. Отречи се от своята глупост. Отречи се от твоето невежество. Отречи се от своята скържавост. Отречи се от своята болест. Отречи се от лакомията си. Ядеш повече, отколкото ти трябва.

Много лоши възпитатели нас са ни възпитавали в миналото и сега лошо ни възпитават. Само онзи музикант, който може да свири и да пее хубаво, той може да предаде тона. Някой казват, че без да пее може да предаде. Благодаря за такъв, който не знае да свири и да пее ни преподава. Та на този хал сме от такива професори. Казва: Педагогът без да знае може да предава. Не, не. Турците казват: „И да го видиш, не вярвай."

Сега не искам вие да се борите само с вашите погрешки. Не се борете със злото, не се борете с невежеството, не се борете с тъмнината. Какво ще се бориш, де ще хванеш тъмнината? Де ще хванеш невежеството? Драсни една клечка кибрит, запали. В дадения случай тази малката светлина ти помага в тъмнината. Не се бори с глада. С малко хлебец понахрани този глад. Кажи му хубава сладка дума. Ти казваш: Не може ли без хляб. Ако можеше без хляб, животът щеше да бъде десет пъти по-лош отколкото сега. Аз бих казал: Горко на оногова, който не яде. Горко на оногова, който не яде и на земята. Той умира. Горко на оногова, който не учи и не възприема Словото Божие. И той умира. Човек трябва да се храни със Словото Божие. Горко на оногова, който не подхранва сърдцето. Сега става въпрос двама души като се залюбят. Залюбили се. Оставете тия хора, нека се понаядат. Сега тия двамата един на друг се готвят. И двамата са гладували. Онзи порядък, който Бог е създал в света, той е порядък. Онова, което се събужда в твоята душа, то е от Бога. Онова, което се събужда от Него, то е реално. Сенките са реални, но само при реалността. Нещата са реални само при любовта. Нещата са реални само при Божията Мъдрост. Нещата са реални само при Истината. Реалността на истината седи в това, че тя носи свободата. Мъдростта е реална, че тя носи знанието. Любовта е реална, че носи

живота. Само чрез живота ние познаваме любовта. Чрез знанието познаваме мъдростта и чрез свободата познаваме истината. Човек, който не познава свободата, не може да познава истината. Истината е повече от свободата. Мъдростта е повече от знанието. Любовта е повече от живота. Ние да благодарим на това, което се изявява.

Сега мнозина седят и казват: Когато идем в оня свят, да го видим. Желанието ви е хубаво да идете в оня свят, но оня свят и тук може го видите. Ако искаш ще влезеш. Щом влезеш, страхът в сърдцето е на границата на Божествения свят. Щом се появят личните чувства на обида, достойнство, ти си на границата на Божествения свят. Щом се появи користолюбието, ти си на границата на Божествения свят. Една стъпка от тази граница като престъпиш, ще влезеш в Божествения свят, ще видиш, че страхът ти трябва да бъде отвън, любовта отвътре. Понеже ти си изпъдил любовта отвън, а страхът отвътре, търсиш Божествения свят. Кажи на страха: Ти трябва да бъдеш един добър слуга, а любовта да бъде господарка.

В света настава нов порядък. Новият порядък в какво седи? Сега имате революция, имате ново правителство. Турците казват: Алкюст. Няма да ви го превеждам преди да ви го кажа. Досега доброто сте учили в училище. Свърши прогимназия, свърши гимназия доброто, свърши университет. Сега държи матура за диплом. Злото нищо не свършва. Сега Господ вижда, че има един син достоен, всичко свършил. Казва: Тебе ще те поставя господар. Този несретник ще го направя слуга. Доброто казва: Аз ти слугувах толкоз години, подчинявах се на Божия закон, сега ти се подчини. По същия закон ще слугуваш. Като свършиш и ти гимназия и университет, и двамата ще се хванем за ръце, ще управляваме света. Сега злото ще дойде да слугува на света. Толкоз години доброто е слугувало. Няма да изпъди злото, но и то ще слугува. Вашият камшик, който имате да биете злото, турете го настрана, защото злото не се бие.

Ще ви приведа един анекдот. Имало във Варненско един знаменит Стоян. Минава един турчин и му казва: Стояне, за пет пари не струваш, за пет пари нямаш сила. - Не говориш

истината,казва,аз ще ти покажа какво струвам. Българинът го хваща за крака, дига го нагоре, сваля го, пак го дига, обръща го надолу с главата, пак го дига. - За пет пари ли не струвам? Казва: Ефенди, много си бил силен, мене ме заблудиха. Дето минавам, ще говоря, че в Стояна Божествено има. Като хване човека за крака, дига го и с главата нагоре, и с главата надолу, навсякъде го обръща. Ако вие нямате силата на Стояна, мълчете, не носете характера на турчина - с добро в света не става. Е, хей! Сега Стоян иде в света. Онзи, който е работил, е доброто, ще те хване, ще те завърти. Доброто иде да управлява света. Който не вярва в него, за краката ще го хване, ще му покаже, че в доброто се крие Божествена сила, която ще оправи света. Сега не се безпокойте как ще се оправи светът. Чудни сте, безпокоите се за нищо и никакво. Когато обелите кората на едно дърво, никой не отива да го лекува. Само си поправя кората. Някой път даже като го отсекат, то пониква отдолу, поправя се. Има морски звезди като й откъснеш крака, наново си създава крак. В Божествения свят недъзи няма, понеже животът изправя лесно недъзите. Тук в нашия свят, дето нямаме любов, едно колебание има. Ще мислим. Казвате: Речта му не беше логическа. Аз ви питам, за да се предаде един език, с коя дума трябва да се започне. От де започва природата в езика. Природата започва със съюзите, започва с и. Когато човек си загуби паметта, забравя съществителните, понеже са скорошни произведения, после се изгубват местоименията, глаголите и съюзите остават, не се губят. Като започне да се възстановява речта, спомня си глаголите. Това учените хора го казват, правили са наблюдения. Най-после се възстановяват съществителните имена. Не може да каже човек, но казва: Онова, което ходи. Не може да каже кон, но казва: Онова, което бяга. Ако бях писал един буквар, ще започна със съюзите: и, а, у. Ще дойда после до глаголите, че после прилагателните, местоименията. Най-силната дума в езика е глаголът. От тях са излезнали прилагателните, местоименията, съществителните. Онези, които създадоха езика, са разумни същества, които са били на земята. Каквото и да говорят, онези, които създадоха езика, бяха умни хора. Те направиха превод

от широкия свят да бъде понятен на съвременните хора при тия условия, при които живеят. Една жена откъде трябва да започне? Един мъж откъде трябва да започне? Мъжът трябва да тури за основа доброто. Откъде трябва да започне жената? Жената трябва да започне с послушанието. Ухото е женски орган, не говори, само възприема. Туй ухо Адам го направи преждевременно да говори. Там е всичката погрешка. То си беше на място, не говореше, чуваше, хубаво предаваше. Той искаше ухото да му говори. Там е неразумността на мъжа: той иска да има жена, да има деца. Какво ще направи като има деца. Да роди деца, да мязат на него, да бъдат разумни, разбирам да бъдат честни, справедливи. Онзи мъж, който е родил един син да убива хората, който е родил една дъщеря да лъже и да убива, това дъщеря ли е? За бъдеще: Блажени онези, които не убиват. Сега се пише: Блажени, които убиват. Българите казват: Не може, докато не се бием. Българинът беше много голям герой, да покаже геройството обяви политическа война на Англия и Съединените щати. Тия хора не си поплюват, дойдоха с аероплани, с бомби, като зайци тия българи се изпокриха. Пишеха във вестниците, че духът е мощен. Духът е мощен да влизат в избата и да се крият. Какво стана? София пострада, научихме се на един ум.

Гледайте да не дойдат бомбите върху нашата глава, върху сърдцето и върху душата. Тогава какво ще стане? Не трябва да влизаме в противоречие с Божия закон в света. Сега харесвам, че отделят църквата от държавата и да не четат такива молитви, които четяха. Молитва без любов не е молитва. То е престъпление. Вяра без любов не е вяра. Надежда без любов не е надежда. Турете закона, единствения закон: Дето всичко става с любов, човек се благославя.

Та казвам: Сега аз ви говоря за отечествения фронт. Отгоре какво говорят? Дотолкоз, доколкото отечественият фронт на земята е изпълнил отечествения фронт отгоре, Бог ще благослови. Да мислите тъй да минем. Казва: Стани ортак с дявола само да минеш моста. Никакъв ортак не ставай, той фалирал. Слуга ще стане, няма пари. Ще ви приведа онзи пример. Има един от старите окултисти, той предс-

тавил дявола в нашите времена, че се обезсърдечил, че учениците, дето ги учил, не го слушат. Каквото каже, не го слушат. Всеки гледа своя интерес. Казва: Дадох си знанието, но всички взеха ми силата и ме оставиха сам, никой не ме зачита. Отишъл на едно място в планината, замислил се дълбоко какво разрешение ще има. Същевременно от планината се качили две змии и се забили в гърдите му, тъй има болка вътре, не ги чувствува. Вижда отдалече Христа и започнал да си клати главата, казва: Късно идваш, преди две хиляди години можех да ти дам тия царства на земята, сега и мене не ме слушат. Христос му казва: Аз не идвам да ми дадеш царства, аз ида да ти дам приятелски съвет. Ти си доста умен, светът не те почита. Обърни се да служиш на Бога, не да го обичаш, но да му служиш. Имаш бъдеще, защото ще служиш. Дето казва, че го праща във вечния огън, аз виждам, туря го слуга на Бога. Каквото му кажат на децата, на бубулечиците, на растенията, навсякъде на всички да услужва, да не убива никого. Знайте какво мъчение е за един горделив дух, който е управлявал света да служи.

Сега не искам да ви говоря, да ви убеждавам. Ако сте от тези, които не разбирате, съдбата ви е записана, ще бъдете слуги. Ако досега сте служили без любов, ще бъдете слуги. То е свършено туй. Ако внесете любовта, ще бъдете поставени господари. Не се лъжете. Дотогава, докато хората ви носят на гърба, вие не сте силен човек. Вашата радост всеки може да ви я вземе. Вие се радвате. Преди години ходих на екскурзия на Витоша. Един баща води едно момиченце на шест години. Върви с бащата и понеже не е ходило, уморяват се краката на момиченцето. Неразположено е. Бащата го вземе на рамото, тури го, носи го. То стане разположено, започне да говори. Километър го носи, дотежи му, сложи го на земята. Бащата стане весел, детето е неразположено. Казвам: Погрешката е там, че бащата носи туй дете, понеже го е взел със себе си, ще го носи, ще го слага. Няма да го носи догоре. Нищо не му казвам, гледам го, носи го, слага го после на земята да ходи. Другите мърморят, що му трябва да носи това дете, да го носи на гърба си, но да го напляска. Няма какво да го напляска. Погрешката е в нас, че ние ходих-

ме бързо, детето не е екскурзиант. Трябваше да намалим двойно нашия ход, щеше да се уреди работата. Този брат го изкара детето горе. Горе детето на раменете, долу детето, горе детето, долу детето, той весел, тя весела, той весел, тя весела - качиха се горе на планината. Казвам: Вие стария живот ако го носите, ще го снемате по някой път, ще ви домилее. Вие искате да забравите стария живот. Само да не е господар, но може да го носите, ще го потърпите. От стария живот ще излезе нещо. Старият ще се подмлади, младият ще остарее. Казвате: Да се освободим от това зло. Трябва разбиране. Единствено трябва да се приложи. Трябва да се тури любовта да примири злото с доброто. Заради любовта злото и доброто да започнат да ни слугуват.

Казва Христос: „Аз съм лозата - вие пръчките". Значи ти като пръчка на тази лоза, зависи то лозата. Ако пребъдеш с любов, соковете на тази лоза ще преминат в тебе. Ако не пребъдеш както трябва, тогава тази пръчка се отрязва. Та казвам: При сегашния живот ние сме си създали излишни мъчнотии. По някой път искате да се жените. Аз намирам много хубаво е, по-хубаво нещо от женитбата няма, когато е с любов. Но и по-голямо пържило от жененето няма, когато е без любов. Момата иска да се ожени, иска красив и богат, иска да говори хубаво. Тя не се е научила още да служи. Тя трябва да разбира неговата душа, да бъде готова да отговаря, да познава ума му, да познава сърдцето му, да познава неговата душа, неговия дух, да знае как да постъпва. Казва: Колко беше едно време любезен, сега стана груб. Момъкът казва: Каква беше любезна едно време, какви писма пишеше, сега колко е груба. Аз на мнозина съм давал следния съвет. Идва някоя жена, иска да напусне мъжа си. Казвам: Ако го напуснеш, ще те задигнат в другия свят. Ако издържиш да му служиш, ще те благослови Господ, ще те държи докрай.

Едно от двете ще слушате. Доброто както служило толкоз години, сега и злото ще служи. Аз не говоря за неща въображаеми. Тук са слизали велики същества и са страдали. Защо страда Христос, от какво страда? Не можеше ли да осакати всичките противници, да изсъхнат техните ръце, кра-

ка? Ако искаме всеки, който ни обиди, да изчезне. Блъснеш се в някое дърво, да изсъхне, блъснеш се в някой камък, прокълнеш го, той да се разсипе. Наквасиш се във водата, казваме нещо лошо, да пресъхне. Какво ще стане? Величието на света седи в две неща на земята: Онзи, който може с любов да издържи, не без любов, да има знание и да бъде свободен. Никога не се женете за един човек, който не те люби. За момъка правило турете. Вчера дойде едно малко детенце на поляната на четири, пет години и казва: Аз искам да стана ученик. Целуна ми ръка. Аз го погледнах, ученик иска да стане. Погледна ме и ми казва: Не ме ли харесваш? Може ли да стана ученик? Аз нищо не му казвам. Което казва, ще бъде. Щом казва тъй, тази мисъл, която носи, като стане възрастен, ще стане. Може да бъдеш велик, ако имаш любов. Без любов не може. То е най-лесният път в света. Ако нямате любов, намерете един човек, който има любов. Като нямате огън отивате при съседа, той има печка. Ако нямате любов, с която да си стоплите сърдцето, идете на гости, ако някой друг няма да дойде у вас.

Та казвам: В любовта трябва да знаете, тя не се предава. Любовта има два източника. Тя произтича от симпатичната нервна система, отгоре предава като радио. Или се предава от мозъка. Тази любов отгоре и отдолу трябва да се посрещне. Дето се прекръстосват, там се образува животът. Сега ще ви кажа, че всякога когато един момък и една мома в тях теченията от симпатичната неравна система и мозъка не може да се пресекат в един фокус, те остават бездетни. Когато се пресичат теченията, те имат деца. Колкото са по на фокус, подобри са децата; колкото не са на фокус, не са добри. Трябва цяла школа. Вие мислите, че е лесно да напишете едно любовно писмо. И аз може да напиша. Доста хубави писма може да напиша. За религията предавам колко хубави работи. Но религията е закон на любовта, на служене на Бога, служене на ближния, на бубулечици, на дървета. Не само не дава, но има растения, има дървета, на които трябва да услужи. Някой път вървиш, блъснеш се в някой камък. Няма да го ритнеш. Някой път се блъснеш в някое дърво, няма да го ритнеш. Обхода трябва. Всички тела, които съществуват, са

живи и трябва да имаме разумно отношение. Ние считаме близки братята и сестрите, българите, другите народи ги считаме чужди. Това е на място, но отечественият фронт отгоре и отечественият фронт на шестата раса обема цялото човечество. Законът на шестата раса е Любовта. Та казвам: Знаете ли какви ще бъдат преимуществата на шестата раса? Ако вие разбирате, както някоя мома иска да бъде красива, тя не знае, че красотата носи голямо нещастие. Грозотата на физическия свят носи по-големи блага, отколкото красотата. Красотата всеки иска да я обсеби, да я вземе. Грозотата всеки я отхвърля. Красивият човек не е свободен. Вземете един министър, колко души ще дойдат. Вземете един лекар, 20, 30, 40, 50 души болни може да дойдат. Всичките лекари бягат като попарени. Само да пипне пулса, погледне окото и казва: Върви си. Има същества, които трябва да се лекуват. Аз ви казвам: Духовната наука или законът на любовта трябва да ни научи, как да се образуват отношенията между нас. Ти минаваш, виждаш някой човек с неговите недъзи. Тия недъзи, които той носи, не са негови. Мене ми разправяше един българин, бил в град Бостън, казва: Гледам в града се разхожда един европейски цар из главните улици. Минават американците и никой не обръща внимание. Чудя се, студен народ, как минават така. Той е един човек, висок два метра. Като минава гледам, гърбът му написан отгоре до долу с обявления. Отпред цар, отзад обявления и американците се гърба гледат, лицето му не гледат, гърба гледат. Аз се обърнах и гледам гърба. Ние, съвременните хора, гледаме гърба на нашите царе за обявленията, които носят. Лицето на човека е човекът. Всички тия минали князе и царе, всички те носят обявления на гърба си. Кой как мине да се обръща да гледа гърба им. Господ не ни създал за царе и князе, за министри. То е почетна служба. Ще служиш, ще те уволнят. Някой артист на сцената играе ролята на цар или някой съдия. Излезе от театъра, пак си е човек.

Онова, великото благо, което Бог е вложил в човека, великото благо, което човек е вложил в душата си, която му е дал, ума, който му го дава, те са най-големите блага, които Бог му е дал в него. Трябва да се отличава, сърдцето трябва

да има плодове, умът трябва да има плодове, душата трябва да има плодове. В своята градина на духа ние трябва да имаме плодове. Слизат ангели да видят дали има плодове в нашата градина на ума, на сърдцето, на душата. Сега чакаме да идеме на оня свят. Там ще претърпите голямо разочарование. Вие ще мязате на онзи американец, един милионер богаташ, той се преселил в оня свят. Отива при свети Петър и казва: Искам да ида при Господа. Много добрини съм правил. Правил съм църкви, училища, пътища, железници, фабрики, на вдовици къщи съм правил. Петър казва: Затуй писаха ли вестниците? - Писаха, да знаят. Казва: Платено ти е. Виж направил ли си нещо, за което вестниците не са писали. Започнал да си спомня, дошло му на ум, че веднъж като отивал в кантората, една вдовица му поискала и той ѝ дал един долар. Казва: Дадох веднъж един долар и не счетох, че е важно, за него вестниците не писаха. Казва: Заради него може да идем при Господа. Разправят на Господа. Господ казва: Дайте му два долара и да се върне на земята. С един долар работа не става. И с църкви, и с училища, те са хубави неща за народа. Онова, което ние създаваме в себе си, онова, което остава като качество на нашия ум, онова, което остава като качество на нашето сърдце, онова, което остава като качество на нашата душа, те са неща, от които за бъдеще човек се нуждае.

Ако сега бяхте от шестата раса и кажа да стане един от вас да пее, ще стане, ще пее и всички ще бъдат доволни. Сега колко души може да станат и всички да бъдат доволни? Някой може да свири, но знаеш колко мъчно може да се угоди на съвременните хора. Като свири, виртуоз трябва да бъде човек, за да бъдат доволни хората. Има една школа, всички може да се научите. Любовта, която не кара човека да пее, не е любов. Първото нещо, детето като обича майка си, пее. Младата мома като се влюби, пее. Като дойде разочарованието престава да пее. Любовта носи пение. Сега ще ми кажете: Не говори за тия работи, ние вече сме женени, деца имаме. Какво ще ни говориш за любовта, срамота е втори път да се женим. Аз вземам жененето като служение. Може да съм слугувал при някой господар. Отивам при

друг господар, при него ще служа. Дето слугуваме с любов, там е мястото. Като намеря онзи господар, аз съм доволен от него и той е доволен от мене. Другите са опити. Постоянно се оплакваш, че те изнудват, не те оценяват, не може да починеш, въздух не може да поемеш, откъснали ти се ръцете. Едно време имахме един Цеко, той отиде в другия свят да си почине малко. Кой как дойде, се Цеко кара да му услужи. Цеко направи това, той го прави и никой не се отплаща. Дойде трудна работа, Цеко да дойде. Направи Цеко, кажат: Благодарим ти. Цеко пак гледа. Този не му плаща, онзи не му плаща, гледам го той пише стихотворения. Най-първо му се смяха, че е прост. Този има да му дава, напише една поезия. Този Цеко стана поет. Този не му плаща, пише поезия, онзи не му плаща, пише поезия. Най-после преди да си замине за другия свят, остава една поезия. Той се влюбил в една млада, която се оженила, тя бездетна и изкушава се. Остава в любовното писмо, че за да не би да направя прегрешение с тебе, аз ще замина на другия свят. Казвам: Цеко избяга в оня свят, за да не направи прегрешение. Похвалявам Цеко. То е факт, писмото е хубава поезия. Кое ни препоръчва някои хора? Достойнството. Кое е достойнството в света? Аз ви проповядвам, но зависи какво мисля. Чистотата на моята мисъл е важна. Гледам ви, в какво седи хубостта на погледа. Във всеки поглед предавам ли нещо или не. Не е въпросът там. Аз като гледам хората, виждам колко велики работи Бог е вложил в най-невежите хора. Казвам: Какво бъдеще имат тия хора. Като погледна казвам: Хубаво бъдеще имаш. Та ви казвам и на вас: Хубаво бъдеще имате. Старите имат добро бъдеще, младите имат добро бъдеще, сприхавите имат добро бъдеще, страхливите имат добро бъдеще. (Мина един аероплан наблизо и дигна голям шум.) Един е, ами ако са двайсет?

Радвайте се на благата, които Бог е вложил навсякъде. Радвайте се на камъните, на скъпоценните камъни, на простите камъни, радвайте се на всичко, понеже растат тия работи. Радвайте се на бубулечиците, радвайте се на всичко, което ви заобикаля. Радвайте се най-после на тия, които ви обиждат. Някой цигулар свири на цигулката. Цигулката е

интелигентна, не е мъртва. Цигулката от любов търпи, като търка. Някой цигулар свири полекичка, някой грубичко. Издава цигулката най-хубавите тонове.

Та казвам: Когато дойде някое велико същество да свири, се ще образува някаква приятност - докато свири с неговата ръка, неразположен си духом, като мине година, две ще свикнеш, започнеш да чувстваш музиката. Писанието казва: „Всичко, което се случва на онези, които любят Бога, всичко ще се превърне за добро." Радвайте се на вашия лош мъж. Радвайте се на вашия лош син. Радвайте се вашата лоша дъщеря. Радвайте се на вашия лош слуга. То е негативната страна. Радвайте се два пъти на вашия добър съпруг. Радвайте се два пъти на вашата добра съпруга. Радвайте се два пъти на вашия добър син, на вашата добра дъщеря, на вашия добър слуга. Тия работи са доста трудни. Без любов не може да се служи. Как е възможно човек да живее без въздух? Тогава е невъзможно да се слугува на Бога без любов. Въздух ако няма една минута, не може да издържи човек, задушава се. Една от най-важните функции е дишането. Аз не искам да бъдете много добри; ще бъдете много нещастни. Все таки малко подкиселяване трябва. Само сладко много става. Някой път хлябът е влажен, мухлясва, сухарът издържа, коравичък е, но издържа.

Аз ви казвам: Търсете любовта с единствената мисъл да станете здрави. Според разбирането, според слугуването на любовта ще зависи вашето здраве. Според разбирането на любовта зависи вашият душевен живот. Според разбирането на любовта зависи вашият умствен живот. Според реализирането на любовта зависи вашият сърдечен живот. Материалните блага зависят от любовта. Вие бързате в нещата. Не пожелавайте благото на другите хора. Мойсей, който писа този закон, каза: Не пожелай имота на ближния си. Онова, което Бог ти е дал, то е твое право. Че някой е богат, радвайте се, че е богат. Че има някой къща, радвайте се. Че ти нямаш къща, радвайте се. За някои от вас първо трябва да се знае да си направи къща. За бъдеще аз бих желал къщите да бъдат направени отвсякъде от стъкло. Цялата ви къща да бъде стъклена. Щеше да бъде много хигиенична една

къща от стъкло. Онези, които нямате сега къщи за бъдеще ви пожелавам да имате стъклени къщи и най-хубаво уредени. С колко стаи? Най-малко пет стаи. Една за вашия възлюбен, една за вашата възлюбена, една за вашия син, една за вашата дъщеря и една за вашия възлюбен слуга. После вие защо се обезсърдчавате. Аз виждам какви ли не проекти. Вие седите и казвате: Не си струва да живее човек. Не си струва да се живее с това разбиране за живота. Щом не си струва, измени го. Щом едно място не ти е приятно, измени мястото, иди на друго място. Щом на едно място не те обичат, иди на друго. Казва Христос: Иди на друго. Като обиколиш цялата земя, ще намериш едно място, дето Господ ти е дал. Господ тук не ви е пратил. Тук по известен кармически закон сте дошли. Вие още не сте за България. Някой е англичанин, но той още не е англичанин. Кармически се е преоблякъл. Ако идете в Англия, ще видите хора, които не са за англичани. Ако идете в Германия, ще видите хора, които не са за Германия. Има едно смешение на расите. Една жена от по-низша раса, кръвта е по-гъста. Вземете един бял и една черна. Ако жената е черна и мъжът бял, ако жената е по-силна, в първото поколение се ражда черно, във второто и третото се раждат черни и чак в четвъртото поколение ще се роди бяло. Ако мъжът е по-силен, тогава се ражда белият. Казва: Как стана.

Сега не искам да остане във вас едно обезсърдчение. Вие се радвайте за живота, който сте минали досега. Тепърва Бог ви е пратил и за бъдеще има, дето трябва да бъдат. Сега трябва да чакате на земята, докато се изпълните със знание, със свобода, с любов. Като имате тази подкрепа на Божествения свят, ще идете да работите. Някои от вас ще бъдете художници, някои ще бъдете музиканти или пианисти, или цигулари, или китаристи, или арфисти, или на някой друг инструмент ще свирите. Някои от вас ще бъдат певци, някои алтисти, някои сопрани, някои тенори, някои басисти. Не такива басисти, не такива алтисти. Не че са лоши сегашните. Бас е, който прилага. Басът е основа на пеенето. Сопранът горе дава. Басът плодове дава. Казвам: Тенорът показва докъде басът може да се качи. Алтът показва, сопранът докъ-

де може да слезе. Докъде тия блага може да слязат. Алтът за нас е елемент, който остава недоразвит. Трябва да има доста добри алтисти. В сопрана трябва да бъде ясен, привлекателен тонът. В баса трябва да бъде обемист, топъл. Басът е с дълги вълни, сопранът е с къси вълни. Всички онези, които искат да управляват света, трябва да бъдат басисти. Онези, които трябва да донесат хубавия свят от Божествения свят, трябва да бъдат сопрани. Онези, които трябва да покажат пътя, по който трябва да се приложи, трябва да бъдат тенори и трябва да бъдат алтисти. Сега ви предлагам да избере или басисти, или сопрани, или тенори, или алтисти. За бъдеще да може да пеете или да служите на Бога както трябва. Или да служите на Любовта както трябва.

Аз мога да любя.

Божията Любов носи изобилният и пълен живот. (Три пъти)

ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИЧИНИ

XV лекция на общия клас,
1.XI.1944 г., сряда 5 ч.с.
Изгрев - София

Добрата молитва. Красив е животът. Светлият път. Любовта царува, но хората не царуват.

Сега какво меню искате? Когато отивате някой път в гостилницата, си избирате меню. Всеки си избира нещо за ядене. Вие какво избирате за ядене? Какво сте научили? Кое е най-важното, което сте научили? Казвате любов. Думата любов е неразбрана. Старите хора мислят, че хората, които се занимават с любовта, са извеяни. Старите считат младите извеяни, понеже се занимават с любовта. Прави са. Не бихте ли предпочели хубавото извеяно жито? Кое е по-хубаво, със сламата ли да бъде или извеяно? Сега едно трябва. Човек за да разбира един предмет, трябва да има известно състояние. На болния не може да му държиш никаква лекция. Може да му говориш, той казва: Остави. Има нещо в гърдите, със стомаха или в главата, някъде боли го нещо. Каквото и да му говориш, той говори все за своята болест. Казва: Кажи ми някой цяр сега. Сега всички страдате от три главни болести: едни страдат от главоболие, други страдат от гърдоболие, трети страдат от стомахоболие. Главоболието и закон на просвета. Светлината, която не прониква в мозъка, образува главоболие. Въздухът, който не прониква в дробовете, гърдоболие, слабост. А пък когато няма достатъчно храна в стомаха, има коремоболие. Казвам: Някой път вие седите, неразположен сте, не знаете коя е причината. Някой път някои хора са весели. Аз считам весел човек всякога като деня да е весел. Чиновниците са весели, когато им дадат парите в края на месеца. Младите моми са весели, когато са облечени с хубави дрехи. Щом не са облечени с хубави дрехи, не може да бъдат весели. Там е изкуството.

Казва: Да има човек мир. От България отиде цяла една депутация да търси мир в Русия, нали? Колко дни чакаха, докато се подпише този мир. След като се подписа, после ще дойде. След като се подпише, ще започне в малки реки да тече мирът. Сега вашата депутация отишла ли е за мир? Трябва да изпратите, не може без депутация. Най-първо очите пращат депутация до слънцето да изпрати малко поспециална светлина. Тогава слънцето изпраща и подписва договор. Изпраща светлина. Някои мислят, че светлината е от тях. По поръчка иде. Има светлина, за която ако не изпратите депутация, не иде. Ако животът се развиваше, както ние мислим, то досега трябваше да бъдем светии. Още не сте светии, но милиони години да минат, светийството няма да дойде. Не само светии на земята. Един светия от земята трябва да иде на слънцето да направи разходка. Щом не може да идете на разходка на слънцето, светия не сте. Тукашните светии лесно ги правят. Една свещ запалиш за един, два часа светия става. Изгори, свърши се. Сега чета по лицата ви, казвате: Знаеш колко бомби нас са ни изплашили в София. Виждам много бомби във вас са окачени, натуряли сте ги като икони. Ако бяхте светии, бомбите ще дойдат, ще се поклонят, ще слязат, ще се поклонят, ще останат цели. Сега пък не само бомбата кряска. И вие за пример толкоз години тук доста разстройства имаше, карапици имаше в събранието. Всичките карапици, които имаше тук в събранието, те образуваха бомбардирането на София. Една мисъл, проектирана, тя има високоговорител. Вие не съзнавате, че един човек може да образува една много динамична мисъл. Един човек може да създаде цяло нещастие на човечеството. Една жена в рая създаде цяло нещастие и един мъж създаде цяло нещастие, двамата създадоха едно нещастие, че досега не може да се освободят. Пожеланието на една ябълка, на един плод, какво бива? Да си похапнат малко. Тия първите хора, които направиха погрешката, не се извиниха. Аргументираха. Господ като хвана Адама, казва Адам: Аз имах голяма вяра в тебе. Туй същество, което ми го даде, вярвах като на тебе, че каквото ми каже е вярно. Подразбира се, че трябваше да ме предупредиш. Той му каза, да не

ядете от плода на забраненото дърво. Той забрави това. Интересно е, че Адам като яде, как му дойде на ум да се крие в рая. За пръв път от де дойде идеята за скриването. Скри се, вика го Господ, той мълчи, нищо не казва. Надвечер го намери. Целия ден го търси Господ. Намери го надвечер. Той го виждаше. Казва: Чувах гласа ти, но се убоях, понеже съм гол. Кой ти каза, че си гол, да не би да си ял от забранения плод? Там е, че Ева стана виновата. Отиде Господ при Ева. Тя веднага аргументира адвокатски и каза: Змията ми каза. Тия животни бяха турени да се учим. Кой му иде на ум, че може да донесат някои неверни работи. Господ ги изслуша. Тя обвини змията. И Господ при змията не отиде. На змията вече нямало какво да говори.

Сега днес пак същите условия са. Всякога ние се извиняваме като Адама и като Ева. Господ вече не приема туй извинение. Извинението на Адама за него важеше. По същия начин не може да се извиним. Изпитът е другояче поставен. Аз съм гледал възрастни хора минат някъде, откъснат някой плод, носят го. Като види, че иде някой друг, тури го в джоба и туря ръцете отвън, като че нищо не е взел. Не се крие като Адама. Тури го в джоба си, поклони се като мине, пак го извади и започне да го яде.

Почти три четвърти от живота ние прекарваме в тревоги. Ако има една статистика колко минути сме щастливи на деня, три четвърти са тревоги. Някой път дойде нещо хубаво, се ще се намери някаква причина. Тогава ние се забавляваме като идем в оня свят, ще се уреди. Но там е другото заблуждение. Значи ученикът, който не е свършил отделенията, в първи клас не може да влезе. Казва: Аз в отделенията не може да уча, но като вляза в първи клас, ще тръгна да уча. Ако в отделенията не върви и в класовете не върви, и в университета не върви. Сега другото: Някой път казвате: Вдъхновение има. Вдъхнал въздух. Но как мислите, с едно вдъхване работа става ли? Колко пъти на ден трябва да се вдъхновяваш. Десет вдъхновения трябват на всяка минута. Човек по десет вдъхновения има на всяка минута. 60 минути по 10 прави 600. 600 вдъхновения за един час. За десет часа шест хиляди. Друга една спънка има.

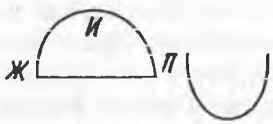
Нас,съвременните хора,много ни интересува какво пишат вестниците за погрешките на другите хора. Дето и да идете,в коя да е държава,те са ежедневните новини. Погрешни работи. Някой път във вестниците пишат,станало някъде катастрофа,толкоз души убити,сега във войната толкоз души пленници,толкоз убити. Хубаво,знаем колко хора са умрели,каква полза ще придобием? Те,умрелите хора,страдат. Щом ходиш да ги гледаш,трябва да им помогнеш. Някой път българите нали отиват на гробищата,че поливат с вода гроба на умрелите. От къде е този обичай,може ли да ми кажете. Защо поливате? Аз искам да зная защо поливат гроба отгоре с вода. Някой път с вода поливат,някой път с вино поливат. Цветята,когато цъфтят,изпращат от себе си едно ухание,едно обявление дават. Тези,малките мушици,като усещат това ухание,намират цветята. Значи уханието е само път,по който те може да намерят растението,дето е приготвена за тях храна. И във въздуха е същият закон. Въздухът има свое ухание. Човек според степента на своето развитие трябва да развива обонянието си,да чувстваш кой въздух е за тебе. Казва: От небето. В небето количеството на въздуха за тебе е определен. Ти трябва да вземеш това,което е определено. Колцина от вас знаят кой въздух е за вас. Когато някой ден вие налучкате това,вие се чувствате радостен. Когато не може да възприемете,веднага се чувствате омърлушен. Скръбта всякога показва,че има нещо,което ние не сме разбрали. Някой път има ЮБОВ. Защо е извадено Л-то? Някой път изваждат Ю-то. Сега ако се извади ер малък,не е голяма разлика. Ера голям го изхвърлят от края на думите. Някои от вас не можете да пишете някои букви. Някой не може да пише Л както трябва. Някои М не може да пишете по правилата. Не мислете,че азбуката е произволна. Може да напишете М какво означава. Или да го напишете ᴍ. При първия случай аз е на първо място,ти на второ място. Във втория случай ти е на първо място,аз - на второ. Казва: Какво има,че е на първо място? Ако туриш аза на първо място,той е скържав. Човек,който има достойнство,се показва,че е щедър. Вие ще видите тия,богатите хора,които имат достойнство,във всичките хора в цяла Евро-

па, като извади парите, щедър е. Той го прави само да рекламира себе си, че разполага. Щом е беден горкият, няма нито петаче, като извади кесията, не говори високо. Бедният дава право на богатия да заповядва. Някой път богатият като осиромашее и бедният заповядва. Дойде време един работник да го викаш да работи, хиляда лева иска на ден. Казва: Ако искаш. Една министерска заплата, хиляда, хиляда и двеста надница. По-рано за двайсет лева работеше, сега хиляда лева. Бомбите разрушиха къщата, как ще поправиш къщата. Сега аз правя аналогия:

Хората, които не могат да изправят характера си, работниците много скъпо вземат за работа, затова остава неизправен. Онези, които си изправят характера, тогава работниците работят по двайсет лева, евтино. Лесно се поправя. Когато казваме, че мъчно се поправя човешкият характер, работата е много скъпа. Сега всеки един от вас, който е седнал, да го дигна без пари, ще се докачи. Но да кажем, дойде един човек, има в джоба си от златните наполеони и ти покаже един златен, казва: Стани ти, аз да седна на стола ти, ще ти дам един. Ти веднага ще станеш, ще вземеш, ще намериш друго място. Ако ти покаже обикновени книжни двайсет лева или нищо не ти покаже, казваш: Няма право никой да ме дига. Значи щом има златни монети, има право да те дига. Щом няма златни монети, няма право. Право е, трябва да има причина да се извърши една работа. За да се извърши една работа, трябва да има една причина, трябва да има един закон, трябва да има един факт. В дадения случай на какво ще уподобите факта. Де ще поставите факта, къде ще поставите закона и къде ще поставите причината. Причината е горе в главата, законът е в дробовете, фактът е в стомаха вътре. Защото при сегашните условия, при които живеем, най-първо фактът трябва да дойде. Под думата факт всякога трябва да разбирате, че фактът е истина, законът това е мъдростта, побудителната причина това е любовта. Та всякога фактът предизвиква истината, истината - мъдрост, мъдростта - любов. Ако посеете едно семе, някъде идат любовта и мъдростта да го възрастат. Никога не можете да свършите една работа, ако истината не е на твоята страна или казано:

ако нямаш един факт. Фактът са парите в дадения случай или силата, с която разполагаш. Краката ти, ръцете ти това са факт. Фактът в нашия живот са ръцете, външната страна. Та сега ние определяме, казваме, причина е, закон е. Ние трябва да свържем нашите мисли с подбудителната причина. Чувствата ни са свързани с Божествената Мъдрост, а постъпките ни са свързани с истината. Ако на човека постъпките не са свързани с истината, ако няма контакт между постъпките и истината, резултат не може да има. Ако чувствата ни не са свързани с мъдростта, пак не може да има резултат. Законът не може да влезе в действие. Пък ако няма връзка между мислите и самите причини, в природата мисълта остава непроявена.

Сега като ви говоря на вас, някои неща ще запомните, някои ще забравите. Винаги един човек, който говори съзнателно, има причина, има закон, има факт. Мисълта се предава правилно, защото без причина, без закон, без факт, не може да се предаде човешката мисъл. Защото законът е пътят, мисълта се предава. Истината е крайният предел, дето ти трябва да стигнеш. Казва Христос: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Същият този закон. Пътят, Истината и Животът. Животът в дадения случай е Любовта. Пътят това е Мъдростта, по който трябва да минем, Истината е зенитът.

Тази е най-високата точка (И) в живота, за да намерим пътя. Ще минем през кръга, за да влезем в живота. Туй привидно тъй се показва, че е високо. Показва ни се, че на обяд слънцето е по-високо. То е привидно. Слънцето е толкоз високо сутрин, колкото и на обяд, но то е по отношение на земята, по отношение материалния живот на земята тъй ни се показва. Сега високите работи имат подбудителни причини. От високо ти си силен, може да пуснеш един камък да се движи, ако изнесеш вода и я пуснеш, и тя се движи, потече надолу. Значи всичките неща в този кръг стават лесно. Имате другия кръг отдолу - работите мъчно стават. Една работа, която ти оставяш да свършиш друг път, когато сте имали в миналото доб-

рите условия, но не сте ги използували, в другия живот вие се намирате в обратно положение, чудите се защо не вървят работите. Защото не всякога Бог дава благоприятните условия. Втория път ще се увеличат мъчнотиите.

Сега ние се спираме и казваме: Светът тъй живее, ние тъй живеем. Така е. Че светът така живее, прави сте. Ако аз вляза в един трен, ще се подчиня на всички условия, на които хората се подчиняват. Двеста, триста души са влезли в трена, не накъдето аз искам ще ходя, но накъдето тренът иска ще ни води. В дадения случай избирам трен, ако отива в посоката, дето аз искам да ида, ще се кача на трена, ще се оставя на негово разположение. Той ще ме заведе, не може да му заповядвам. Не може като каруцар да го хванеш, но ще се подчиниш на закона. Когато казваме: Тъй хората живеят, туй показва, всичките хора пътуват по този начин. Ако ти не искаш, тогава ще ходиш. По някой път знаете ли от колко малки работи зависи вашият успех. Минеш някой път, два клона се преплели, бурята ги е сплела. Не искаш да им услужиш, не искаш да ги разчепкаш. Щом не услужиш на тия клони, може би целия ден, но може и цяла година да изгубиш. Ако не си ги видял, отговорността е малка. Щом ги видиш, отговорността е голяма и тогава вече не ти върви. Загуба ще имаш: дрехите си може да скъсаш, къщата ти може да се събори, волът ти може да умре, от училището може да те изпъдят. Крайности. Какво ти коствува да вземеш и тия двата клона да ги разделиш. Казват за едного: Опак човек, не взема от дума. Че как му казваш думата си. Всеки човек има особен език. Ще говориш на неговия език. Няма да произнасяш думите, както ти искаш, ще ги произнасяш както той иска. Ако един войник иде при полковия, как ще му каже? Моля, господин полковник. Ако каже само полковник без да каже моля, какво ще стане с войника? Каже: Полковник! Но ще каже: Моля, господин полковник. Ще го произнесе музикално. Всичките хора страдат от немузикалност. Някой път трябваше да има един микрофон да ни покаже как трябва да говорим. Когато нас ни говорят грубо, ние го схващаме; когато ние говорим грубо, не го схващаме. Там е всичката погрешка.

Сега поддържате идеята, че като дойде Христос ще оправи света. Тази идея е турена. Как ще дойде Христос? Христос преди две хиляди години не дойде ли? Оправи ли света? Не. Защото не Го слушаха. Има майки, които раждат децата си и не ги отглеждат. В тях майчиното чувство е слабо развито. Като го роди, ще го даде да го отглеждат други. Тя само ходи и казва: Не съм свикнала да гледам деца. Да се не жени. Като свикне, като развие туй чувство, тогава. Деца без майка, те остават невъзпитани. Сега ще аргументирате. Казва: Може и без кокошка да се измъти яйцето. Възможно е, но се таки измътените яйца без кокошка, какви кокошки ще бъдат не зная. Ако хората направят едни яйца, че ги измътят, бамбашка кокошки ще бъдат. Яйцето, което кокошка снесла, може да го излюпи, то носи характера на майка си. Трябва да вземете почти същите характерни черти, които кокошката взема. Тя е доста учена, има доста голяма любов. Тя го обръща постоянно, за да може да се измъти.

Сега приложението: имате една мисъл. Ако една мисъл вие родите и оставите други да я отглеждат, не играете ли ролята на онази майка, която роди дете и го дала други да го отглеждат. Родите една мисъл и казвате: Други да я отгледат. Казваш: Нямам време. Щом нямаш време, не я раждай. Казвам: Това не е закон, но онези от вас, които искате да бъдете здрави, които искате да бъдете щастливи, трябва да учите. Щастието и здравето никога няма да дойдат произволно. Болният баща не може да предаде здраве на сина си. Болната майка не може да предаде здраве на дъщеря си. Здравият баща предава здраве на сина си и здравата майка предава здраве на дъщеря си. То са закони. Та казвам: Ако твоят мозък в дадения случай не е здрав, как ще роди една хубава мисъл? Ако не е хармоничен, ако не е нагласен, как ще създадеш една мисъл? Ако сърдцето не е спокойно, ти се тревожиш, ти не може да родиш едно хубаво чувство. Ако волята не е възпитана, и постъпките не може да се родят.

Та казвам, първото нещо в живота, което трябва да спазвате като правило - някои хора го спазват добре - е като пътуваш, ти винаги пръв се отбивай. Даже и на мравята се отбий, на нея направи път. Дойде някой, заобиколи. Път струвай

на всичките, ако искаш да ти върви. Сега всеки върви по правия път, спестява си времето. Англичаните казват: Времето е пари. По права линия вървят. За да добият повече време, да имат повече пари. После англичаните казват: Право на целта. За пример на някои от вас главите са побелели. Да допуснем, че аз ви кажа как да си почерните главите. Най-първо вие се постарайте да почерните един косъм, тъй както аз съм почернил тия косми на веждите. Правил съм опити да ги боядисам. Не ми костува много да си боядисам цялата коса, но не искам. Един косъм да го боядисате. Казвате, че воля имате. Ако не можеш да боядисаш един косъм, ти каква воля имаш? Изкуство е. Бояджалък трябва да научите, да боядисате един косъм. За бъдеще дрехите може да ги боядисате, да ги почерните. Вие сега пращате да си чистите дрехите. За бъдеще само за няколко минути, като пуснеш тока на своята глава, веднага дрехата ще бъде чиста. Няма да има лекета. Всичко ще бъде чисто. Аз говоря за неща, които след хиляди години ще дойдат. Един косъм може да го боядисате. Търсите наляво, надясно, хванете го, отделите го да го боядисате. Понамажете го с черно мастило, винаги го гледайте в огледалото. Пращайте мисъл, кажете: Ще почернеш. Ако почернее косъмът, вие сте научили езика. Ако на косъма може да предадете своята мисъл да почернее, то е доста голямо постижение. 360 деня - 360 косъма. Десет години по 360, те са три хиляди косъма. То е голямо постижение. За 120 години едва ще си боядисате главата.

Да оставим това. Да дойдем до реалното. Мисълта е мощна и чувствата са мощни и постъпките са мощни, когато разбираме принципите, когато разбираме законите, които работят в природата, и фактите, които работят. Тогава всичко онова като един цигулар може да постигнете. Изведнъж няма да дойде. То е един външен въпрос. Най-първо човек трябва да очисти мисълта си. Мисълта трябва да се очисти. Чувствата на човека трябва да се очистят и постъпките трябва да се очистят. От там трябва да започнете да очистиш мисълта си. Как ще я очистиш? Таман речеш да очистиш мисълта си, но в дадения случай да извикаш само еднородни мисли. Мислиш за кон, за магаре, за бубулечица,

всичко туй смесиш вътре, не може да очистиш мисълта си. Ако ти мислиш само за кон, твоята мисъл никога няма да бъде чиста. Ако ти мислиш само за буби, твоята мисъл не може да очистиш. Ако мислиш за жаба, твоята мисъл никога не може да очистиш. Ако мислиш за риби, пак няма да очистиш мисълта си. Как трябва да се започне чистенето на една мисъл? В мисълта трябва да очистиш окото. Окото трябва да бъде чисто. Човек, на когото окото не е чисто, не може да бъде чист. Човек, на когото ухото не е развито, да слуша хубаво, не може да бъде чисто сърдцето. Ако ти не разбираш звука, сърдцето не може да бъде чисто. Ако като вземеш храната, не може да различаваш онези, тънките трептения на тази храна, че като влезе да не мъчи стомаха, ти истината не може да разбереш. Някои хора говорят за истината. Истината е да започнеш чрез устата да се чистиш. Може да започнеш да се чистиш чрез ухото. Истината чрез ухото не може да намериш. Истината е реална. Яденето е най-реалното. Като яде човек да е доволен. Как ще седнеш? Ти ще погледнеш недоволен от храната, ще трепериш, как ще погледнеш, ще развалиш цялото ядене. Ти като ядеш трябва да имаш свещен трепет, че нещо хубаво ще влезе, което Бог е изпратил, ще забравиш всичко наоколо. Всички любовно ще погледнеш. Не да мине някой да ти вземе храната. Храната, която обичаш, никой не може да ти вземе. Храната, която не обичаш, може да ти вземат. Онези деца, които майките не обичат, дават ги да ги осиновяват, но обичаните деца те не дават. Нашите мисли, които не обичаме, ние ги изпращаме. Казвам едно съществено правило. Аз гледам вие тук се събирате всяка вечер на молитва. Събирате (се) по един начин, който не е правилен. Така не се прави молитва. Защо се събирате? Да се молите? Ако във вашите молитви мисълта не е чиста, каква е тази молитва. После еднообразието ни най-малко не е полезно. Постоянно четете едни и същи молитви. Едно и също нещо повтаряте, повтаряте. То е престъпление. Хубавите работи не се повтарят. Любовта не се повтаря. В любовта всяко нещо веднъж става. Втори път ще стане, но никога няма да се повтори по същия начин. Тогава се лъжете. В любовта може да обичаш

само веднъж, втори път по същия начин не може да обичаш, по друг начин ще обичаш. Първият начин отиде, ако мислиш, че след години ще обичаш, отиде. Аз ги зная тези работи. Веднъж като любиш на свят да е. Любиш, защото веднъж става. Като любиш само веднъж, става. Аз го обичам. Днес в дадения случай, което мислиш, втори път няма да се повтори. Затова трябва да бъдем не (не)сериозни, но да туряме всичката любов в работата, която вършим.

Сега някой път хората казват, че еди-кой си се е разболял. Казвам: Аз се радвам, че еди-кой си се разболял. Еди-кой си оздравял. Аз се радвам, че оздравял. Мислите ли, че човек като се разболи е лошо нещо? Той след като се разболи, стане по-мекичък, по-внимателен, светлина има повече. Болестите са едно приготовление, не да боледува постоянно. Разбирам само веднъж да боледува. Ти не може да боледуваш два пъти по един и същ начин. Треската като те хване, веднъж те тресе, втори път и да искаш не може. Казва: Се трепериш. Има разлика в треперенето. Ако вие четете, треската има определено време. Втори път няма същото време, друго време има. Има някоя треска, зъбите тракат. Друга една огненица има, когато те хване в огъня си. Коя е по-хубава - треперушката ли или огнярката? Треската е аутодафе на много нечистотии. Най-първо като дойдем физиологически трябва да се пречисти кръвта. Ти не може да пречистиш кръвта си, ако нямаш една чиста мисъл, чисти чувства и чисти постъпки. Ако ти не научиш закона за чистите мисли тъй като дишаш, чрез дишането да приложиш начин за пречистване на кръвта. Ако пречистиш кръвта си, ще се освободиш от хиляди болести, които се дължат на нечиста кръв. Хиляди болести се дължат на нечиста храна. Вземаш някой път някой плод, мързи те да идеш да го умиеш хубаво. Не е лошо, не е грях, но ти образуваш един навик, внасяш вече в стомаха си нечистотии, утаяват се. Десет-петнадесет години по този начин нечистата храна създаваше нечиста кръв. Нечистата кръв създава хиляди болести, неразположения, тъмно гледаш, песимист си, ленив си. Когато човек е ленив, пак се дължи на неговата кръв. Човек с чиста кръв винаги е пър-

гав. Щом започнеш да не си пъргав, кръвта е нечиста. Чистата мисъл, чистите чувства и чистите постъпки динамични са, дават бодрост, младост дават.

Та казвам: Затова се образуват Божествените школи, да знаят хората как да живеят, че да използват живота. Живееш 30-40 години, че да живееш както трябва, да използваш всичките блага. Някой път 40-50 години живееш, не можеш да използваш Божествените блага хубаво. После дойдеш и мислиш, че ще умреш, ще идеш в оня свят. Човек веднъж да умре, втори път да не иска да умира. При умирането най-първо пресекат желанието да ядеш, че не ти се яде вече. Ще пресекат и желанието ти въздух да приемеш, по-малко ще започнеш да дишаш. Взимаш по-малко храна, съкращение стане. Днес съкращават, утре съкращават и един ден ти се намериш в ограничение. Господ създал човека да яде и да яде с любов. Той трябва да мисли и да мисли с любов, да чувства с любов и да постъпва с любов. Този свещен огън трябва да бъде причината, която подтиква човека. Не е лесна работа човек да се учи.

Сега всичко туй, което говорим, изведнъж няма да дойде. Туй, което ви говоря се изисква най-малко десет години по два часа на ден, малко е по два часа, по три часа, но да се фиксира съзнанието. Индусите имат методи, някои от тях са отживели, той ще си фиксира някъде под носа, но веднага да го подбере. Онзи човек, който е свикнал добре да мисли, той като прекара своята мисъл, той се спира на онзи предмет, който обича. Следователно предмета, който ти обичаш, винаги фиксира погледът. Онзи фиксира мястото. Фиксирането ни най-малко не показва любов на свободен избор. Вие гледате някой човек. Поглеждаш един човек, веднага да намериш кое е хубавото, веднага да намериш хубавото в очите му, да намериш хубавото в устата му, да намериш хубавото в ушите му, да намериш хубавото в неговите коси или да намериш хубавото в ръцете му. Във всеки човек има какво да гледаме. Сега някои седят и мислят за свети Никола. Какво е свети Никола? Отгде го знаете? Свети Никола десет пъти минал покрай него, той фиксира мисълта за свети Никола. Или някой фиксира за Христа преди две хиляди годи-

ни. Ако речеш да мислиш за Христа преди две хиляди години, изгубена работа е. Какъв е бил едно време Христос не го знаем. Сега какъв е Христос. Ти се намираш някъде в голямо нещастие и ти помага един, учудваш се, Христос е Който ти помага. Не съм срещал като него човек, тъй ме погледна и ми помогна. Казва: Случва се. Христос като замине, тогава знаете ли какъв е? Докато е при вас, казвате: Я е той, я не е. Когато Христос беше при евреите, колебание имаше. След две хиляди години евреите не може да се убедят, че е Той. Казват: Не е този, когото ние очакваме. Сега вие сте доста умни. Представете си, че аз имам три топки, едната пълна със злато, малка топчица, пълна със звонкови златни, другата, пълна със сребърни и третата, пълна с медни. Еднакво ли са тежки. Които са малко по-учени, ще видите, че златото повече тежи. Казва: Аз избирам по-тежкото, понеже съм силен, може да дигам. Другият ще дойде той ще избере от двете топки, ще избере сребърната. Третият като дойде няма избор. Който взема златото, има избор, между трите избира. Който избира среброто, и той избира от двете. Който избира бакъра, няма избор. Сега ние всички сме оставили, каквото остане, за мене е. Не яжте каквото остане. Човек, който иска в себе си да създаде характер, трябва да пие от първата шира. На български как се казва гроздов сок? Друга дума има ли някаква? Вземаш грозде, вземи от най-хубавото. Ти търсиш евтино грозде. По-малко вземи, вземи половин кило, четвърт кило, но хубаво вземи. Ти ще вземеш по-евтино. Но когато човек работи върху себе си, малките неща в света се благославят, не големите.

Сега за следния път напишете по една дума, не изречение. Напишете една дума, която разбирате и обичате. Ще направим един опит. Какво ще направим, ще видите. Да видим колко души от вас ще напишат думата. Някои ще дойдат и няма да напишат. Да видим, колко от любов ще напишат. Някои ще отложат, не може да намерят дума. Онези, които намерят думата, да напишат думата на едно четвъртито листче, да си турят името отдолу, първото име Стоян, например, не прякора. Ако го напишете добре, ще имате една добра сполука през цялата година. Ако не напишете, няма да ви

върви. Сега да не пишете от страх. Ако отложите втори път, трети път, казвате: Не е за мене тази работа. Ето какво може да стане. Ако не напишете думата, през годината десет пъти ще ви се съдерат гащите, на някои роклите ще се съдерат, обущата ще ви се съдерат, шапките ще ви се съдерат. Аз ходих в планината, като се грях, обикна ме огънят, погледнах една искра хвръкнала и ми изгорила ръкава. Като погледнах, благодарих, че любовта е била много малка. Ако беше по-голяма тази любов, повече щеше да изгори.

Другояче ако се колебаете, не правете хич опита. Не се ангажирайте да кажете: Тази работа не е за мене. Не започвайте една работа. В началото започни я, направи я. Не искаш да се ангажираш, не ги довършваш. Често захващате Божествените работи и не ги довършвате. Напишете една дума, която обичате. Като я намериш, напиши я. После ще си ги вземете, ще си ги турите в джуздана. Аз ще ви ги върна пак назад. Ще ги прегледам и ще ги върна. Ще ги носите в джоба си през цялата година. Може да я оставите за наследство. Малките работи, с които сме заобиколени, чрез тях идат Божиите благословения. Чрез очите ни, чрез ушите ни, чрез ръцете, чрез устата, чрез краката благословенията идат. Чрез готовността да услужиш всякога иде Божието благословение. В ангелския свят никога не се дава една заповед. Всеки схваща, досетлив е, схваща Божията мисъл и я прилага. Ние един ден може да чувствуваме, да схващаме Божиите мисли и да ги прилагаме. То е Божие благословение. Щом като дойдат да го убеждават, то е една работа не така продуктивна. Може втория път да ви покажа. Има хора, които пишат краснопис, има хора, които пишат изящно. Малко хора има изящно да пишат. Има, които пишат по-хубаво от печатаното. Тия неща са потребни, понеже ние имаме един дисонанс, едно разстройство. Ако не вземем мерки, мнозина от вас страдат от бомбите: става повторение на нещата. Туй си спомняш, онова си спомняш. Тия рефлексии са по-опасни някой път. Привеждал съм този пример. Минава един над една пропаст една вечер в тъмнината пиян. Сутринта като отишъл да види откъде е минал пиян без да падне, побеляла му главата. Пиян минал, не му побеляла

главата, като минал сутринта и видял, победяла му главата. Впечатленията, които отпосле ги повтаряме, действуват ужасно. Трябва да се освободим от тях. Не ходи да гледаш и пари да ти дават, не ходи да гледаш.

Няма какво да се занимаваш да питаш какво съм бил в миналото. Остави миналото. Сега какво си, това е важно. На някои аз бих показал миналото, да видят своето минало, не като тяхно: но като нетяхно. Трябва да не знаят. Като видят своя си живот, да го не познават. Да кажат: Хубаво живял този човек. Всякога природата не ни открива. И лошите работи, и добрите не ги открива като наши. Ако знаем, че сме ние причината, може да бъдем много тъжни. Ако знаем, че сме ние, може да бъдем много радостни. Голямата скръб и голямата радост на земята са несъвместими. Днес имаш голяма радост и голяма скръб, утре имаш голяма радост и голяма скръб, плюс и минус те се неутрализират. Всичко е изядено и изпито, нищо не остава за после.

Божията Любов носи пълния изобилен живот. (три пъти)

СКРИТО БОГАТСТВО

XVI лекция на младежкия клас,
3.XI.1944 г., петък 5 ч.с.
Изгрев - София

Отче наш. Красив е животът.

Кой от вас чете най-добре. Който чете най-ясно, да прочете лекцията „Постижимото и непостижимото“ от „Път в живота“.

(Един брат прочете лекцията)

Тази задача решили ли сте постижимото и непостижимото? Да умножите нещо един път, какво ще постигнете. Трябва да разбирате какво се разбира под думата постижимо и непостижимо. Едната дума е отрицателна не - постижимо, или ограничено и неограничено, гранично и безгранично. Постижимото е гранично, непостижимото е безгранично. Вие ако разбирате под думата постижимо, че то е реално, то е гранично, малко. Имаш един граничен хляб, изяде се, свърши се. За един ден се свърши работата с хляба. Имаш хиляда хляба, за колко деня ще ги имаш? Колко години ще ти вземе хиляда лева. Значи постижимите неща като се свършат произвеждат страдание. Парите като се свършат, произвеждат страдание. Като имаш пари, не се свършват, ти се радваш. Реката, която изтича, изпарява се, произвежда страдание. Онази, която не се изпарява и не изсъхва, на нея всякога може да разчиташ. Това е вътрешният смисъл. Постижимото, ограничено е то, за даден момент е постижимо. Вие разрешавате само една задача. В света няма само една задача. Безброй задачи има. Смисълът на живота седи във всичките задачи. Да кажем, разглеждаме съвременния човек. Ако съвременният човек на земята го разглеждаме само физически, то е една трета от реалността; ако го разглеждаме от духовно гледище, то е две трети от реалността; ако го разглеждаме от умствено гледище, то е три трети от реал-

ността. Три трети е вече едно цяло. Всяко нещо, което е цяло, има процеси. Целите неща се показват и растат. Едно семе като го разделиш, не расте. Цялото като го посееш, расте. Целите работи растат и се развиват. Туй, което расте, расте всякога. Например една ябълка може да е старо дървото, изсъхне. Понеже като изсъхне, има ред други семенца посети. Животът на едно дърво постоянно минава от една форма в друга. Туй не е за обикновения живот. Туй учение за реалността не е за обикновения живот. Ореш на нивата, ще кажеш: То не е учение, не ми трябва да ора. Ти ще ореш, за да влезеш. Къде трябва да влезеш? От реалното в нереалното. Като свършиш нивата, казваш: Свърших орането. Но не е посято. Ти на земята този процес си го свършил. Сега ти оставаш в духовния свят да ореш. Като свършиш орането там, ще влезеш в умствения свят и там ще ореш. След орането сеене ще има. Съвременните хора мислят, че реалното е нещо, свършиш го, то е реално. То е относително реално. Туй, което се изменя постоянно, то е относително реално. Или да направим един нов превод. Едни заместват цялото число с дробно. Ако искате цялото да се прояви, да се замести едно цяло с една дроб, то е невъзможно. Ако вземеш и отрежеш един крак и го държиш, какво ще те ползува този крак? Държиш този крак като светия. Ако в света имаше само един светия, хиляди светии има. Този светия само един крак ли има? Да кажем, Провидението колко косми е турило на главата на човека. Някои имат 150 хиляди, някои - 200 хиляди, някои - 250 хиляди, някои имат триста хиляди, но рядко са. На физическия свят знаете ли всеки един косъм каква рол играе. Те са антени. Тия коси, които са долу при ушите, те са антени за разрушение. Като приемеш, ти се настройваш войнствено да се биеш. Тия клетки на въображението дават полет. Казва: Той е умен човек. Върху него се отразяват всичките сили. Или тия коси, които на центъра на любов към Бога, те са антени. Навсякъде има антени, главата е пълна с антени. Като ти окапят антените, какво става? Не може да приемаш впечатленията от външния свят. Казваш: Вече не може да мисля. Не че не може да мислиш, но антени няма, впечатления не може да възприе-

маш отвън. Най-първо защо окапват космите? От недоволство. Казваш: Господи, защо ги направи, дотегна ми да чеша тази коса. Въшките се крият в косата, не може ли без коса, изпоядоха ме тия въшки. Днес сте недоволен, утре сте недоволен, окапе косата, връзките ги нямаш. Много добър гребен да имате. Що е гребенът? То е наука. Космите успоредно трябва да бъдат, не трябва да са преплетени антените. Като се преплетат косите, не върви работата. Някой път като се чешете, сърдите се, изтеглиш косъм, хванеш, хвърлиш го на земята. Знаете ли колко струва една антена на главата на човека. Десет милиона английски лири стерлинги. 250 хиляди косъма по десет милиона, ти седиш и казваш: Аз съм голям сиромах. Ние сме хора, които ходим по повърхността на земята, всичките богатства имаме складирани и казваме: Големи сиромаси сме, ще умрем гладни.

Ново разбиране трябва. Като се обезсърдчиш, хвани се за косата. Нали някой път се хващат хората за главата. Някой без да знае, тури ръцете на главата си, държи главата си с двете ръце. Казва: Богатството е в главата. Хубаво, вземете слънцето, по какъв начин слънцето боядисва. Ако разложите светлината, имате цветовете, махнете призмата, никаква боя няма. Вземете птиците, как се научили да боядисват перата си. Като носят дрехите, постоянно ги боядисват. Ние ги боядисваме, че тогава ги обличаме. Тия животни носят дрехите си и като ги носят, ги боядисват много хубаво. Законът е следният: Една мисъл, която присъства в ума ти, остави я тя сама да се обясни, не искай да я обръщаш, да я изучаваш. Мисълта трябва да ти проговори. Докато не я слушаш да ти проговори, остава неразбрана за тебе. Нали вие считате мислите нереални работи, казвате: Фантазия. Най-първо има много светии, които от грешници светии станаха. Как станаха? Бяха грешници, бяха в оня свят на греха. После казаха, че грехът не е реален. Живееш като войник, да се биеш, този биеш, онзи биеш. Един ден ти се убедиш, че с бой работа не става. Започнеш да вярваш. В кое вярваш? Започнеш да отричаш войната. Войната престанала ли е? Ако вземеш една книга, че напишеш няколко стихотворения, ако вземеш, че тия стихотворения ги напечаташ и

раздадеш на хората, или по някой път вие като някой бакалин направите една кесийка и турите десет бучки захар и дадете книжката някому. Каква ценност има тази книжка с десет бучки захар. Аз често съм намирал на пътя книжки, захарта изядена, кесийката хвърлена. Много пъти съм намирал една книжка със стихотворения, седи книжката в джоба, с години я носи. Извади я, прочете, пак я тури в джоба. Ни захар има, нищо няма. Онази книжка със захарта, изял захарта, книжката пари не струва, другата книжка ни захар има, нищо няма, но е ценна. Сладчината иде от нереалния свят. Думата нереално в дадения случай разбираме безграничен свят, свят на всичките непроявени възможности. Да кажем, вие мислите, възможно ли е един ден хората да станат съвършени. Възможно ли е хората един ден да не воюват. Възможно е. Войната ще се смени с нещо по-хубаво. Войната е една много проста работа. Аз съм гледал децата, като не могат да отворят един предмет, вземат, че го ударят на земята. Не могат да отворят едно шише, счупят го, излее се на земята. Ние, съвременните хора, много пъти чупим. Разсърдиш се, счупиш приятелските отношения. Казваш: Той ме обиди. В какво седи обидата? Ако ти вярваш, че езерото, което е 40 километра на ширина и толкоз на дължина, че някой дошъл и взел чашка вода от туй езеро, трябва ли да се гневиш? Съвременният ваш гняв мяза на тия хора с богатите езера. Че пита, как така без мое позволение си е позволил да вземе една чаша от езерото. Трябва да пита. Тази вода като влезе в езерото, пита ли те тебе да влезе ли. Казваш: Той трябваше да ме пита. Ни най-малко водата не те е питала. Тя е влязла без да те пита. Ти казваш, че трябва да те пита, като взема водата. Водата е влязла без да те пита, гребва една чаша от водата, която не те е питала. Ако вземе една чаша от водата, която е турена в шишето, там трябва да питаш. Водата, която не те е питала и е влязла, и той като вземе, няма право да пита. Не е твоя работа.

Всички вие страдате от страданията. Ти почерпиш вода от някъде, питат те, кой ти позволи. Защо не ме пита. Ако навсякъде трябваше да питаме, какво щеше да бъде. Някъ-

де не трябва да се пита. Човек като тръгне за другия свят, пита ли своите роднини. Като тръгнат те за другия свят, питат ли ги тях. Не питат никого. Някой ученик е напуснал университета. Щом свършиш училището, напуснеш го. Щом напусне училището преди да е свършил, тогава питането има място. Защо го напусна? Защото не може да учи. Ученикът, който престане да учи, ученик ли е? В момента, в който престанеш да учиш, не си ученик. Като започнеш да учиш, ученик си. Тъй щото не всякога сте ученици.

Ще ви разправя един анекдот. Един 90-годишен старец в Европа следвал 70 години, на 90 години свършва университета и заминава за другия свят. Защо учил 70 години? Показва много голямо постоянство. 70 години показва много голямо постоянство. Този старец са го подигравали младите, казват: Ти кога ще свършиш? Казва: Има време. Сега питам този старец, който учи 70 години в университета, като за свършването на университета взема четири години, колко випуска на студентите ще има? Близо 18 випуска. Този старец съзнал своята погрешка, че като учил на земята, много пъти напускал училището и сега казва: Ще свърша тази работа. Колко години той е учил? 70 години той изпълнил дълга си, казва: Трябва да свърша. Тия седемдесет години са пропуснати. Като свърши, вече приемат го в невидимия свят. Като иде, може да се върне от невидимия свят. Ако не е на 70 години, не го приемат. На земята сега трябва да свършим нещо. Придобиването на една добродетел не е лесна работа. Вие говорите за правда. Що е правда? Ти интуитивно схващаш, правдата не трябва да учиш, с нея учен се раждаш, правдата разбираш. Правда е туй, което сам по себе си разбираш. Никой не може да те учи. Туй, което се учи, правда не е. То може да е друго, може да е честност. Но правдата всеки човек сам по себе си разбира. Тя вътрешно се разкрива. Ти я носиш като едно дадено качество в себе си. По същия закон спада и любовта. Тя не е нещо, което може да учиш. Ще учиш проявленията на любовта, но любовта като същина няма да учиш. Тя сама се изявява. Ако искаш научно да я обуславяш, веднага се помрачи умът ти. Нереалните неща като изучаваш, помрачават ума. Питаш

какво нещо е любовта. То е помрачение. Никога не може да знаеш какво нещо е любовта. Като цяло любовта никой не знае. Като проявление да,знаят я. - Туй,което кара птичката да храни своите деца без пари; туй,което кара майката да работи без пари,кара ги всичките работи да вършат и да им е приятно като ги вършат,е любовта. Тогава правилото: Първо възможното,после невъзможното. Първо постижимото,после непостижимото. Първо реалното,после нереалното. Не първо нереалното,после реалното. Първо постижимото, после непостижимото. Така трябва да схващате за разсъждение. Непостижимият свят и нереалният е много широка област,в която човешкият ум работи. Реалното е познатото, познатият свят,който става като мярка за непознатия.

Ще ви прочета 201 страница от „Път към живота". (прочете я)

Кой свършва повече работа,който излиза или който влиза? Семето,което падне в земята,свършва много голяма работа. Семето, като израсне навън, свършва повече работа. Значи не може да излезеш от там,отдето не си влязъл. И следователно другото заключение: Не може да влезеш там, дето не те обичат. Не може да излезеш оттам,дето не те искат. Когато някои хора не ви искат,защо не ви искат?Те ти дават свобода да излезеш из къщи навън. Като не те искат в затвора,ще излезеш. Като те искат,ще бъдеш ограничен. Казва: Да си вървиш. Де е лошото,че трябва да си вървиш? Трябва да си вървиш,да влезеш в къщи. Зимно време,сняг има,може да останеш вън,ще умреш от студ. Значи при лошите условия, влез в къщи, при добрите условия, излез из къщи навън. При лошите условия ще влезеш в затвора,при (добрите) ще излезеш из затвора. То са преводи.

Казва: Много страдам. На място е страданието. Вземете в съвременния свят най-първо се тревожиш за една хубава книга,нямаш пари да си купиш книгата. След туй трябва да учиш,което книгата съдържа. После трябва да разправяш какво има вътре. Ако не може да запомниш онова,което си чел,ще те смятат,че си невежа,не знаеш как да четеш. Животните някой път минават за глупави. Зимата есенно време се угоява,като влезе през зимата в летаргичес-

кия сън да се храни от събраното. Тя си приготвя храна, за да може да прекара няколко месеца в летаргически сън. Някой път изпусталеете като мечката. Прекарали сте в летаргически сън, събраните зимнини сте изяли. Ще излезете в пролетта навън да похапнете, да съберете пак наново мазнини. Летаргическият сън пак ще дойде. Той може много пъти да дойде. Казвам: Страданията ще престанат само така. Кога ще се прекратят страданията на ученика? Един ученик по музика, учителят го хука, гълчи го, като се научи да свири, не го гълчи. Като се научим добре да свирим в живота, мъчнотиите ще престанат. Сега се оплакваме, но не свирим. Що са страданията? Неразбиране хармонията на живота. Ние, съвременните хора, имаме навик, като турим плочата, навием, свири. Плочата за себе си свири. Ти трябва да свириш като плочата. Иглата на плочата де ще турите на човека. Плочата от човека се е научила. Тази игла е турена перпендикулярно, като удря, говори. На човека неговата игла като говори е турена хоризонтално. Човешкият език е игла. Тази игла като се мърда образува всичките думи. Човек с игла говори. Трябва да знаеш как да навиеш. Човек е плоча да навивате.

Езикът трябва да се възпита. Много пъти онези плочи, които говорят, турят им недобри игли, изтриват си иглите. Езикът и той трябва да се възпита. Възпитанието не е нищо друго, освен облагородяване езика, за да може да предава много добре, да предава вярно тоновете на природата, музикално. В репертоара на вашата реч колко мелодии имате, с колко плочи оперирате. Някои от вас по две, три плочи имат, с тях говорят много обикновено. Някои 4-5 хиляди плочи имат. Една плоча като туриш, втори път да не я туряш. Три-четири хиляди да има богатство.

За пример, земята може да направи само една услуга, за една година може да обиколи около слънцето. Ако слънцето не се движеше, ние щяхме да останем недоволни. Слънцето ще направи една разходка, земята ще направи една разходка около слънцето. Слънцето прави една разходка за двеста милиона години. За да направи слънцето една разходка, трябват му двеста милиона години, на земята трябва

една година. Ти не може да влезеш в разходката на слънцето,преди да си бил в разходката на земята. Всяка година земята като обикаля около слънцето,вие сте в една област,има разнообразие. Никога не минавате два пъти през едно и също място. През цялото пространство има разнообразие и е пълно с възможности. Богатства има. Земята когато минава,слънцето като минава,човек почерпва от богатствата на природата.

Заключението е: В страданието вие придобивате нещо. Във всички противоречия в живота ви,каквито и да са,се съдържа едно богатство. Ако ги разгледате,ще се ползувате.

Изпейте една песен. (Мога да постигна)

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

В Истината е скрит животът.

РЕАЛНОСТИ В ЖИВОТА

XVII беседа от Учителя, държана на 5 ноември, неделя, 10 ч.с., 1944 г., София - Изгрев

Новата епоха, която настъпва сега, няма нужда от доказателства, да убеждава хората за себе си. Слънцето не се нуждае от философи да доказват, че то съществува. Колко е голямо, какво прави, това няма нужда да се доказва. Философи са нуждни, когато слънцето залезе. Пророци са нуждни, когато слънцето залезе. Майки и бащи са нуждни, когато слънцето залезе. Щом изгрява слънцето, всички трябва да бъдат на работа. Нуждно е едно ново верую.

Що е реалността? Над реалното стои свръхреалното, а според философите, над реалното стои нереалното. Нереалното, това е свръхреалното. Като четете Библията, виждате, че Бог е създал света от нищо, т.е. от свръхреалното.

Сега ние трябва да изучаваме езика на човечеството. Понеже изучаваме много езици, говорим на много наречия, раждат се противоречия и неразбиране. С какво ще докажете, че едно тяло гори? Самата топлина, която изпуща тялото, говори доста убедително. Можеш ли да убедиш човека, че студеният камък е топъл? Можеш ли да убедиш човека, че горящото тяло е студено? Може да се опиташ да го убедиш, но няма да успееш. Според старите методи, хората се стремят да доказват, че Бог съществува. Това доказване трябва да остане настрана. - Де е Господ? - Дето е Любовта. - Де е Господ? - Дето е Мъдростта. - Де е Господ? Дето е Истината. - Де е Господ? - Дето има живот. - Де е Господ? - Дето има знание. - Де е Господ? - Дето има свобода. - Де е Господ? - Дето има движение. - Де е Господ? - Дето има учение. - Де е Господ? - Дето има работа. Хубавите работи не се доказват, а ние доказваме, че има Господ. Всеки счита за привилегия, че доказал на хората съществуването на Бога. Слънцето не се нуждае от доказателства. То си грее. И най-малките същества усещат не-

говото присъствие. Цялата природа е висша школа за човешката душа и за човешкия дух. Тя е училище не само за хората, но за всички същества, които живеят в нея.

Сега вие искате да знаете какво ще стане с вас, като остареете и като умрете. Всеки иска да знае има ли друг свят. Де ще отиде човек след смъртта си? Който вярва, казва, че ще отиде в другия свят. Когато ледът се топи, де отива? На небето ли отива? Когато се топи, ледът слиза от планината в долината. Не само че не се качва по-горе от себе си, но слиза по-надолу.

Заблужденията на хората се дължат на гъстотата на неорганизираната материя. Човешките неорганизирани мисли на миналото се отразяват върху тях. Значи доброто и злото се наследяват, за това се казва, че каквото човек е наследил, това проявява. Казват за някого: Да се молим на Господа, да го просвети. Каквото проявява човек, това е вложено в него - не може лесно да се премахне.

Съществуват две категории хора: едната категория застава на гледището, че има Господ, а другата категория - на гледището, че няма Господ. Ония, които поддържат, че има Бог, живеят, както и ония, които поддържат, че няма Господ. Ония, които казват, че съществува Бог, ядат и пият, както и ония, които отричат съществуването Му. Ония, които поддържат съществуването на Бога, дишат, както и ония, които не Го признават. Двете категории хора стоят на два полюса. Едната категория стои на светлата страна на земята, която се огрява от слънцето; втората категория стои на тъмната страна на земята, която не се огрява от слънцето. Понеже земята се върти около себе си, ония, които са били безверници, стават вярващи; ония, които са били вярващи, стават безверници. Щом те облекат с хубави дрехи, ставаш благородник, културен човек; щом свалят хубавите ти дрехи, минаваш за прост, за некултурен човек. Ако имаш хубави обувки, минаваш за културен човек, ако обувките ти са прости, скъсани, минаваш за некултурен човек.

Да благодарим на природата, че ни е дала пет отворени врати, чрез които влизаме в контакт с нея. Да благодарим за онова, което схващаме чрез своите очи; за онова, което схва-

щаме чрез своите уши; за онова, което схващаме чрез обонянието си - чрез своя нос; за онова, което схващаме чрез своята уста; за онова, което схващаме чрез своите ръце и крака. - Кое е реално? - Реално е това, с което ходя; реално е това, с което пипам; реално е това, с което ям; реално е това, което възприемам чрез обонянието; реално е това, което чувам; реално е това, което виждам. Но има друга една реалност, по-висока от тая. Реално е това, което чувствам в себе си; реално е това, върху което мисля; реално е това, което мога да направя във всеки даден случай.

Съществуват две реалности: Едната е относителна реалност - на болните хора. Другата е абсолютна реалност - на здравите хора. Ако отидете при един болен, той ще ви разправя научно за своя крак, че не се свивало коляното му. Здравият не влиза в положението на болния. Здравият, който никога не е боледувал, не може да влезе в положението на болния, не знае какво нещо е болка. Болният казва: Да имаш моята опитност! - Благодаря, не искам да имам твоята опитност.

Разправяше ми един българин от Варненско, от село Николаевка, как пътувал един ден с колата си, впрегната с два коня. По едно време гледа едно момче върви подир колата и моли да се качи, да тури дисагите си в колата, да не му тежат. Спрях колата и казах на момчето: Дръж юздите, ще сляза за малко и после ще продължим. Момчето, като взе камшика, че като удари конете, трябваше да тичам след него два километра път, докато го стигна. Ще качиш едно дете на колата си, ще слезеш за малко от колата и след това ще имаш една особена опитност. Няма защо да разправяш за такава опитност - представяте си каква е тя. Като вземат зимно време юргана или дрехата ви, каква ще бъде опитността ви? Ще усетите студ и ще разберете, че много сте изгубили. Ако е лятно време, няма да почувствате голяма загуба.

Съвременните хора не трябва да губят оная реалност, която им дава здравословното състояние, която ги прави здрави. Аз наричам тая реалност - реалност на добродетелите на човечеството. Днес силна дума не е „Бог", но човещина. От

всички се изисква човещина. Ако в своята човещина ти не обичаш ближния си, ако не обичаш своя баща, ако не обичаш своята дъщеря, ако не обичаш своя син, ако не обичаш своя приятел, ако не обичаш своя слуга, ако не обичаш всички животни, които ти служат, в какво се изявява величието на човека? Ако снемете един министър от реалността, в която се намира, де отива той? В оня свят ли е отишъл? Сега в България съдят всички министри, всички видни българи, които управляваха четири години. Направили някаква погрешка, за която ги съдят. В оня свят ли ще ги изпратят? Сега разискват, като ги осъдят, как ще ги екзекутират - с обесване или със застрелване. Всички хора са изплашени. И министрите нека кажат: Братя сгрешихме, простете ни. В бъдеще ще изправим погрешката си, не само на думи, но и на дело. Аз давам един съвет: Вместо да ги осъдят на смърт, да ги изпратят в някое село, да слугуват пет години на един добър селянин. Да става министърът сутрин рано, да впряга колата и да отива да оре. При това, да работи не само на домакина, но и на цялото село. А от министъра се иска да бъде образцов слуга. Тая идея не може да се приложи сега, но в бъдеще. Като сгреши един професор, да стане слуга; като сгреши един учител, да стане слуга; като сгреши един ученик, да стане слуга; като сгреши един религиозен човек, да стане слуга. Всеки доброволно да предложи услугата си и да каже: Аз не изпълних Божия закон, искам да слугувам без пари; цяла година ще ви слугувам само за хляб, ще бъда образец на добър слуга.

Сега вие задавате въпроса как може да се служи без пари. Не е лошо да служиш с пари, но и без пари не е лошо да служиш. Като се говори за служене без пари, вие сте недоволни. Кажете кое подбужда майката и бащата да слугуват на децата си? На какво се основава онова учреждение на брачния живот? Там любовта се проявява и без пари служат. На какво се основава бракът? Там мъжът и жената слугуват един на друг без пари. И единият се жертвува, и другият се жертвува. Всичкият спор, всичката мъчнотия произлиза от факта, че жената не работи според както е обещала; и мъжът не работи според обещанието си. Не е лесно да служиш

с любов. Аз говоря за семейството като за една велика работа, като за едно благородно учреждение. За това се изисква голямо знание. Човек трябва да бъде виртуоз, за да живее добре в семейството си. Виждате какви мъчни композиции изпълняват някои цигулари. Вие слушате деветата симфония на Бетховена или шестата на Чайковски и виждате, че обикновени цигулари не могат да ги изпълняват. Големи музиканти са нуждни. За да се изпълни нещо от Бетховена или от Чайковски, всички музиканти трябва да бъдат добри. От всички оркестранти се иска знание.

Казвам: Цялото човечество е съставено от хористи и инструменталисти, изпратени на земята да пеят и да свирят. Щом говориш, ти си певец; щом пишеш, ти си певец; щом ходиш, ти си певец; щом работиш, ти си певец. Като работиш с любов, ти си певец и музикант. Наблюдавам, като ходи човек, дали произвежда някакъв звук или шум. Ако произвежда звук, казвам: Музикант е тоя човек. Ако произвежда шум, казвам: Тоя човек е новак, едва е влязъл в училището, не може още да ходи. Той не взема верни тонове. Човек, който работи, който знае да шие, да пише, е музикант. Вещият поет и писател има нещо музикално в себе си. Оня, който не е музикален, пише и заличава, докато най-после скъса книгата и казва: Няма накъде да се излезе!

Три възможности предвижда Битието за човека: Да се движи в реалното, в нереалното и в свръхреалното. Като дойдеш до любовта, няма да питаш какво нещо е тя, но ще кажеш: Аз имам право да любя. Ще изпълня своя дълг, своята задача, без никакъв закон. Как ще любя, това е моя работа. Какъв закон ще приложа, това е моя работа. На каква книга ще пиша, с какви пликове ще си послужа, това е моя работа. Никой няма право да се меси в работата ми. Който чете, ще отвори плика и ще чете, както знае. Всеки човек има право да участвува в реалността и в свръхреалността - да бъде мъдър. - Кой е мъдрец? - Който не прави погрешки. - Що е любовта? - Сила, която не допуща омразата. В любовта всичко е красиво. Всеки човек има право да участвува в свръхреалността, да обича истината. - Какво е истината? - Място, дето няма абсолютно никаква лъжа. Истината е мяс-

то, дето съществува вечна хармония, вечното благо на живота. Това наричаме блаженство. В истината човек може да се изяви, както иска. Това е вечният живот, това е безсмъртието. Който обича истината, той е безсмъртен.

Сега ние се спираме върху това какво е казал Христос преди две хиляди години. Това, което е говорил Христос преди две хиляди години, е било за тогавашните хора, не е за нас. Защо те не повярваха в тая реалност? Христос трябва да дойде днес, пак да говори на хората. Какво ще говори? Ако дойде днес, Христос няма да излекува само един болен, но ще излекува всички болни; ще нахрани всички гладни; всички глупави ще станат умни; ще примири всички, които се карат. Ако днес дойде Христос, ще отвори всички затвори, на всички ще даде свобода; ще научи всички хора как да работят. - Как ще ги научи? - Както слънцето учи всички растения и бубулечици да работят. Като изгрее слънцето, всяко растение знае вече какво да прави; като изгрее слънцето, всяка бубулечица знае какво да прави.

Казвате: Дано дойде Христос, да Го видим, да оправи света. Представи си, че Христос е дошъл, но ти си сляп, не Го виждаш; ти си глух, не Го чуваш; обонянието ти е притъпено, нищо не възприемаш от външния свят; езикът ти е болен, не можеш да ядеш; краката ти са слаби, не можеш да ходиш; ръцете ти са болни, не можеш да работиш. При това положение каква полза ще имаш, че Христос е дошъл? Христос е дошъл, но не можеш да учиш. Какво придобиваш, ако никого не обичаш и никой не те обича? Всички аномалии в света се дължат на факта, че любовта не е проявена. Ако любовта се прояви, всички работи ще се наредят. Аеропланът се движи благодарение на електричния ток, който управлява моторите. Прекъсне ли се токът, аеропланът спира. И локомотивът се движи благодарение на въглищата. Ако въглищата изчезнат, локомотивът престава да се движи. И хората умират, т.е. престават да се движат, по причина на своите глупости. Те създадоха такива закони, чрез които едни други се измъчват. След всичко това се говори за култура. Каква култура е тая? Земята още не представя свят на хармония. Тя едва сега излиза от нехармоничния свят и

влиза в хармоничния. Бъдещето човечество, което иде сега, е кандидат за новото небе и за новата земя, за новата свобода, за новия ред на нещата.

Първият член на новата конституция гласи: Ще обичаш хората без пари.

Вторият член на новата конституция гласи: Ще учиш хората без пари.

Третият член на новата конституция гласи: Ще работиш на хората без пари.

Възможно ли е това? - Възможно е. Колко плащаш на малката рекичка, която полива твоята градина. Ако малката рекичка може да ти направи една услуга без пари, защо и човек да не направи същото? И човек може да направи някаква услуга без пари, но знание трябва, да знае как да я направи. Ако рекичката е кална и едва тече, и да иска да ти услужи, не може. Знание е нуждно на човека.

Сега аз не искам да се обезсърдчавате от вашия живот. Човек се обезсърдчава, когато обущата му се скъсат; човек се обезсърдчава, когато дрехите му се скъсат, когато станат негодни за работа; човек се обезсърдчава, когато остарее, когато косата му побелее. Казва: Побеля ми косата, остарях. - Че това е най-голямото благо, което Господ ти е дал. Бялата коса показва, че трябва да бъдеш абсолютно безкористен. Ти трябва да разбереш какво Господ ти казва чрез бялата коса. Като не разбираш, казваш: Побеля главата ми, остарях! Господ ти казва: Сега с бялата глава ще отидеш при хората да им служиш без пари, да работиш безкористно, да им покажеш какво нещо е любовта. А ти казваш: Свърши се моята работа! И очакваш да отидеш на оня свят, да ти помагат ангелите. Блажен си, ако се случи тъй, както си очаквал и мислил. Нещастен си, ако се случи тъй, както не си мислил.

Често хората - и млади, и стари, изгубват временно съзнанието си, както оня руски княз, който изпаднал в летаргия. Токът на сърдцето му спрял и той бил като мъртъв. Лекарят констатирал, че сърцето не работи, то отново може да започне да работи, но трябва да знаете как да си помогнете. Очите на човека в това време са затворени и той чувства

всичко, чува какво се говори около него. Князът бил годен. Пристига бащата с дъщеря си, годеницата на княза. Бащата казва на дъщеря си: Ти трябва да плачеш, да покажеш, че си го обичала. - Няма защо да се преструвам, обичала съм го по необходимост, като княз, но сега не мога да се преструвам. Какво е било положението на княза, като слушал разговора на бащата и дъщерята? Значи, и княз да си, пак хората могат да не те обичат. Казваш: Да бъда красив! - И красив да си, пак хората могат да не те обичат. Красивата кокошка обичат ли я хората? Те я хващат за гушката, турят отгоре ножа и опитват месцето ѝ. Красивото прасе обичат ли го хората? Те го обичат, когато го приемат на гости в стомаха си. Това е друга реалност вече.

Реалността има няколко степени: реалност, нереалност и свръхреалност. Реалността е в съприкосновение със свръхреалността, свръхреалността е в съприкосновение с любовта. Свръхреалността е във връзка с живота. Движението е резултат на живота. Значи, чрез движението ние имаме достъп до живота. Също така ние имаме достъп до живота и чрез учението, и чрез работата. Реалният живот е и в движението, и в учението, и в работата. Хората не правят разлика между нещата, които дават достъп до живота. Достъп е това, при което ние имаме условия да проявим живота.

Хората, изобщо, трябва за знаят каква е задачата на цялото човечество. Те трябва да знаят каква е задачата и на дървото. Задачата на дървото е да запази всичките си листа, нито един лист да не падне от него. Някога може да падне един лист, но само ако е за услуга на нещо. Какво ще стане с дървото, ако всички листа окапят? - Животът престава, т.е. прекъсва се достъпът до реалността. Дърво, на което листата окапват, не може да даде плод. Докато листата са на дървото, и цвят може да даде, и плод може да върже. Щом окапят листата му, нито цвят може да даде, нито плод може да върже. Мислите ли, че човек, който боледува, може да служи на Бога? Мислите ли, че обезсърдченият може да служи на Бога? Можеш да се обезсърдчаваш, но ако извадиш известна опитност от това. Ако при обезсърдчението твоите възгледи са криви, трябва да се спреш и да ги изправиш. Хората бо-

ледуват по единствената причина, че природата ги спира в живота, да дойдат до пълно съзнание, да се научат какво да правят. Някой боледува известно време и казва: Излекувах ме лекарите. Даде няколко хиляди лева, направят му няколко инжекции, но като повтори същите погрешки, след четири-пет месеца отново заболява. Инжекциите са на място, но никога не са правени толкова много инжекции на хората, както сега. Мислите ли, че сегашните хора са много по-умни от хората на миналото? По-умни са в това отношение, че като изпишат една тетрадка, казват: Няма място де да пиша, пълна е вече тетрадката. Като кажеш така, чувстваш се свободен.

Казвам: Нашите тетрадки на страданието са почти препълнени. Доста страдания! Няма нужда вече от тях. Казват някои, че и на оня свят ще се мъчат - ад имало там. Големите богослови и проповедници казват, че колкото време е нуждно, за да се изпари водата на земята, капка по капка, толкова години ще страда човек в ада. Това е крива философия. Адът е училище за изправяне на хората. Бог е създал ада за упоритите и своенравни духове, като прекарат там известно време, да поумнеят техните дебели глави. Като се изправят, Бог ги хваща с щипците си, изважда ги навън и казва: Хайде сега на работа! Който не разбира защо е пратен в ада, казва: Господи, благодаря ти, че ме изпрати тук, при топлия въздух. Господ му отговаря: Според мене, ти си в ада, не да ти е топло, но да се учиш. Научи ли се как да изправиш живота си? Адът е място за изправяне на живота, а сегашният живот е място за работа, за благото на хората. Това е новото разбиране.

Казват, че Господ е направил ада. На кого е говорил Той? На кого е казал това? Досега Господ на никого не е говорил. Ще кажете, че Духът е говорил на някого. Какво му е говорил? Ако Духът каже на някого да обича хората, това разбирам; ако му каже да просвещава хората, това разбирам; ако му каже да даде свобода на хората, и това разбирам. Ако Духът му казва да заблуждава хората, да ги мрази, това не е човещина. Това е празна торба, която се нуждае от пълнене с нов, пресен хляб.

Дойде при мене един човек, който започна да ми описва положението си: бил женен, жена му била болна, имал три деца. Говори и криви лицето си от страдания. Аз го слушам и се усмихвам. После му казвам: Слушай, приятелю, защо не си кажеш истината? Ти не си женен, нямаш никаква жена, нямаш и деца. Това са фантазии. Кажи ми истината, аз ще ти дам повече, отколкото като ме лъжеш. Това е по стария метод. Кажи ми истината по нов начин. Кажи: Не съм женен, нямам деца, но съм гладен. Ако си сам, ще те поканя в дома си, ще ти дам един хубав обяд. Ако си сам, по-лесно ще те приема, отколкото ако имаш жена и деца. Хората лъжат, казват, че имат жена и деца, да станат по-тежки. Какво ще дам на тоя човек? Ако му дам сто лева, какво ще направи с тях? - Нищо особено. Със сто лева нищо не може да се направи. Откажете се от унаследеното имане на своите деди и прадеди. Откажете се от лъжата, даже и от бялата лъжа. Откажете се от старото богатство на миналите векове. Друго имане е нуждно сега. Аз харесвам една черта на българина. Като отиде някой циганин на нивата му да проси, той го кара да работи. Ако е дошъл в девет часа, ще работи до обяд и после му дава да яде. Като се нахрани циганинът, повече не работи. Но българинът не му плаща, докато не свърши работата. Българинът казва: Първо ще работим, а после ще ядем. - Гладен съм. - И аз съм гладен, зная това. Правило е: първо ще работим, после ще ядем. И в бъдеще ще е така. Мъжът и жената като работят, ядат. Ако не работят, няма да ядат.

Закон е: Ние трябва да работим, за да отворим път за благото в живота. Яденето е велико благо. За оня, който работи, яденето е на място. Като ядеш, ти трябва да имаш една отлична мисъл, едно отлично чувство и една отлична постъпка. Ако всички хора биха живели така, те щяха да бъдат млади и красиви като ангелите. А сега както виждате, на много хора главите са побелели. Знаете ли защо на някои косите са черни? На ония с черните коси земята е още черна, житото още не е израсло; ако израсте, зелено ще бъде. На ония, на които косите са бели, житото е узряло, предстои да се жъне. Като се ожъне житото, отново ще почернеят косите. Така става смяна, ту бели коси, ту черни. Някои

хора се раждат с бели коси. Не всякога белите коси означават старост. Често косата побелява от страдания. Това е преждевременно побеляване. Съветвам ви да се пазите, да не побелява косата ви преждевременно. Аз не съм за белите коси. Космите ви не трябва преждевременно да окапват. Когато косата на човека побелява, това все-таки е в реда на нещата, но да окапват косите му, това не е в реда на нещата. Това показва, че главата е разорана и непосадена. При това положение ти трябва да бъдеш герой. Аз бих желал нивата ти да бъде посята, че да носиш всички блага на главата си.

Велика работа предстои на всички. Ние трябва да съзнаем това. Лицето на сегашния човек, главата на сегашния човек, ръцете и краката на сегашния човек, както и всички удове, трябва да се преобразят. Малко хора ще срещнете днес, които са устроени както трябва - нямат нуждната красота. От лицето на съвременния човек трябва да лъха нещо хубаво, от неговата глава трябва да излиза живот и светлина, както от слънцето. На какво се дължи слънчевата светлина? - На същества, които живеят на слънцето - на слънчевите жители. В слънчевата система живеят най-разумните същества. Те разпределят енергията на слънцето по цялата слънчева система, кога колко да се изпраща. Те знаят колко хора има на земята, знаят имената им. Те познават българите, знаят какъв бюджет имат. Те познават Англия, Франция, Русия - всички държави. Те знаят колко морета и океани има на земята, колко бубулечици и растения има - всичко знаят. Аз не искам да ви убеждавам в това - няма нужда да се убеждаваме. Според мене онова, което е - е, няма защо да се доказва. Ако съществува разумен живот, съществува. Ако има слънце, има; ако няма слънце, няма. Понеже има разумен живот, слънцето свети. Ако няма разумен живот, слънцето ще изчезне. Няма ли разумен живот, и земята ще потъмнее. Ако земята досега не е потъмняла, това е, защото има разумност, има разумен живот.

Казвате: Новите веяния. Не е там въпросът. Вие знаете, че нещо вътре във вас, в самия човек говори. Някой път сте недоволни от себе си. - Защо сте недоволни? - Любовта ви не е на място; недоволни сте от себе си - Мъдростта ви не е на

място; недоволни сте от себе си - Истината ви не е на място. Недоволни сте от себе си - животът ви не е на място; недоволни сте от себе си - знанието ви не е на място; недоволни сте от себе си - свободата ви не е на място; недоволни сте от себе си - движението ви не е на място; недоволни сте от себе си - учението ви не е на място; недоволни сте от себе си - работата ви не е на място. Мислите ли, че ще бъде разумно от моя страна, ако взема косата и окося зелената трева? Като види това земеделецът ще ме похвали ли? Той ще ми каже: Братко, защо вършиш такава глупава работа? Ако напакостя нещо на узрялото жито, ще ме похвали ли той? Но и зеленото жито не трябва да пипам.

Много от съвременните хора са объркани, не знаят кога какво да направят. Всичко може да се направи, но на своето време. Казват ми: Предскажи нещо! Аз бих предсказал много работи, но сега не е време. Преди години предсказах, че в 1914 година ще има война, и в тая война, именно, Германия ще изгуби. Предупредих тогава българите да побързат и сключат мир, но не ме послушаха. Погнаха ме, интернираха ме. Казвах: Може да ме интернирате, да правите каквото искате, но ще изгубите войната. И за сегашната война предсказах, че ще стане. Казах, че много градове, големи столици, ще пострадат - Берлин, Лондон, даже София. Когато казвах тия работи, не им се слушаше. Не измислях тия неща, но казвам, че хората са докарали работите до една криза, която не може да се избегне. Виждам един колар кара колата си много бързо - ще я счупи. Виждам един трен, който пътува с по-голяма бързина, отколкото трябва - скоро ще отхвръкне някъде. Това е много естествено. Не се иска голяма философия да го предскажеш. Като видя, че един автомобил се движи полека, зная, че никакъв инцидент няма да се случи. Предсказвам на някого, че ще осиромашее. - Защо? Защото харчи повече, отколкото трябва. Мога да предскажа на някого, че ще стане учен човек. Защо? - Виждам, че учи човекът, прилежен е.

Има нещо, което е знайно за човека, без той сам да разбира как ще стане. Зная още, че някои работи се изменят, а някои не се изменят. Някои работи, които са предсказва-

ни, стават; някога фактите изменят пророчеството. Не мислете, че пророчеството всякога се сбъдва. Някой път се сбъдва, някой път закъснява, а някога не се сбъдва. Оня, който вижда далече, зрението му е силно. Оня, който не вижда, зрението му е слабо - той не знае много неща. Всичкото знание е в зрението. Аз виждам добре нещата. Бог ми е дал това зрение. Казват за някого: Той е пророк. Кой от вас не е пророк? В известно отношение и вие сте пророци. Аз бих желал всички хора да бъдат пророци, да виждат добре и да виждат хубавите работи. Да виждаш добре, това е пророчество. Аз съжалявам, когато хората не са пророци. Тогава те се слепи.

Сега ще ви предскажа нещо. На времето ви предсказах едно нещо, сега ще ви предскажа друго нещо. Казвам: Иде една епоха, за която хората не са помисляли. Светът, хората ще бъдат толкова добри, че няма да искате да се отлъчите от земята. Като дойде това време, сами ще видите. - След колко години? - Аз ще ви кажа след десет години, по човешки ще ме разберете. Такова благо иде след хиляда години. Сега живот и здраве, но като доживеете тия хиляди години, това което ви казвам, ще бъде - ще го проверите.

Считай първия ден - ден на твоя дух - ден, в който светлината се е проявила.

Считай втория ден - ден на твоята душа, ден, в който любовта се е проявила.

Считай третия ден - ден на твоя ум - ден, в който знанието се е изявило.

Считай четвъртия ден - ден на твоето сърдце - ден, в който съзнателният живот се е проявил.

Считай петия ден - ден на твоята воля - ден на твоите сили, които са дошли да ти помагат.

Считай шестия ден - ден на Вечното Слово, което те е озарило и поставило господар на твоята съдба.

Считай седмия ден - ден на Бога, Вечното Начало на всичко - ден на природата, от която всичко трябва да се учи - ден на твоята почивка, когато служиш на всички добродетели.

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен.

Не давай място на безумието.

Кои ще влязат в новата епоха, т.е. в бъдещия живот? - Тия, които служат на Любовта; тия, които служат на Мъдростта; тия, които служат на Истината. Тия, които служат на живота; тия, които служат на знанието; тия, които служат на свободата. Тия, които служат на движението; тия, които служат на учението; тия, които служат на работата - бъдещето е тяхно. Така е писано.

Пояснение:

Тази беседа е взета от отпечатаното томче „Заветът на Любовта“ т. II, стр. 141-164, понеже липсва в Държавния архив.

НАЙ-ЛЕСНАТА РАБОТА

XVIII лекция на общия клас,
8.XI.1944 г., сряда 5 ч. с.
Изгрев - София

Добрата молитва. Сила здраве е богатство.

Първите думи, с които човек е започнал, не са дълги думи много къси са. Те са били от глас и от един звук. Има едно знание преходно, друго, което то постоянно расте. Има едно знание, което мяза на снега, топи се, зимно време се увеличава, лятно време се намалява. Има едно знание, което расте. То е като плодните дървета. Сега доста теории има. И вие имате теории, те са хубави. Теориите са картини, сенки. Те са кино. На болния човек не трябва да се говори за хубави дрехи, за хубави обуща. Съществено. Казва: Пари не струват дрехите. И да го облечеш болния, пак е болен. Хубави обуща да му туриш, пак е болен. Докато дойдем до положението да имаме едно здраве, което е постоянно. Сега здравето е преходно. За пример, най-първо заболи ви стомахът, не знаете причината. Някой път ви заболи главата, не знаете причината. Някой път ви заболи гърбът. Главата и стомахът дават директива на болестите. Когато главата страда, причините са материални. Когато стомахът страда, причините са духовни. Стомахът страда, когато не е набожен, не върши Волята Божия. А пък има когато не осъждат земните работи добре. За пример, бакалин си, отделяш един лев за себе си, стига ти умът. Не вършиш Волята Божия, мислиш за материални работи. Обличаш се, но искаш да се нравиш на хората. Човек трябва да се облича, за да поощрява хората към доброто. Да се облича човек, не за да се хареса само на хората. Да се облича човек то е доброта. То е като плодното дърво, което трябва да ражда плодове. Всяко дърво се познава по плодовете. Човек се познава по облеклото. Каквото е облеклото, такъв е човекът. Не

е лесна работа да знаеш как да се облечеш. Как ще се облечеш? Имаш премяна дрехи, задигнат ги, с какво ще се облечеш? Имаш няколко хубави обуща, задигнат ги, с какво ще се обуеш.

Та казвам: На всинца ви трябва подтик. Сега хората нямат един съществен подтик. Има подтици, но не са съществени. Трябва да знаеш с кое да започнеш най-първо. Сутрин като станеш, кое е най-важното? Ще стъпиш с краката си на земята. Искаш да четеш някоя книга. Ще я вземеш с ръцете си. Съществено. Като ти дойде на ума да четеш някоя книга, да знаеш как да употребиш ръцете и краката си, както един цигулар, който свири хубаво. Всеки може да свири, всеки може да пее. Няма човек, който да не може да свири. Ако обичаш един човек, като ти пее, харесваш пеенето, защото любовта поправя пеенето. Ако не го обичаш, ако имаш ким, даже и хубаво да пее, и хубаво да свири, пак му намираш махана. Като го обичаш, всичко е хубаво.

Често хората казват, че егоизъм има. Ако бихте имали една истинска любов към себе си, животът щеше да бъде изправен. Ако човек има побужденията на любовта в себе си, не би направил престъпление. Всичките престъпления произтичат от външни причини.

Оставете сега човек да започне с любовта към себе си, към Божественото, което е скрито в човека. Ако започнете сега, веднага ще стане една промяна в синца ви. Вие сега се борите със себе си, с някои ваши надежди, постоянно намирате някакви махани. Очаквате, като идете в другия свят да се изправите между ангелите, ангели да станете. Между ангелите ангели не може да станете. Трябва да се учите. Думата учение трябва да знаеш как да хванеш ученето, как да го употребиш. После какво направление да дадеш на туй знание на ученето.

Казвам: Ние ще започнем с най-малките препятствия. Не да напуснете сега онова, което сега имате. Някой казва: Да се откажем от себе си. Туй отказване и отричане е един процес вътрешен. То е един Божествен процес. Да кажем, вие отивате на пазар. Вземате пари, имате капици и златни пари. В избора е важното какви пари ще вземете. Ако идете

да купувате някой материал с капици - медни пари, имате едно разположение. Ако отивате да купувате със златни пари, друго разположение ще имате. Вие сега купувате с книжни. Няма устой с книжните пари. То показва, че хората доста вяра имат. Че вярват в книгите, не е лошо. Но в Божествения свят нещата са реални, само когато свръхреалността седи на тяхна страна. Знанието не трябва да бъде както една книжка, не трябва да бъде както една монета, която ръждясва и носи в себе си отрова. Пък то е потребно.

Сега мнозина от вас сте имали много хубави гласове. От незнание вие сте осакатили гласа. Казвате: Друг път като дойдем на земята. Друг път като дойдете е въпрос. И в религиозно разбиране куцат хората. За пример, ти казваш: Аз служа на Бога. Всеки ден ти служиш на Бога, пък не те е страх от Него. Какво ли не правиш по 20 пъти на ден, не те е страх, нито любов имаш. Имаш един Господ, ти си го направил такъв. Твой е Господ. И той като тебе е такъв. Сега какъвто съм, ако обичам себе си, тогава ще имам онзи истински образ. „Направи Бог човек по образ и подобие свое". Именно трябва да въздигнем Божествения образ не по един механичен начин. Много лесна работа е. Вие ако идете в Америка, на един американец може да му свирите всичките песни, и те си имат както българите свои песни. Имат една песен „Янке дуду", като я засвириш като мед му пада. Не е особена песен, обикновена песен. Казва: Я ми посвири „Янке дуду". Българинът казва: Я ми посвири „Заплакала е гората", или „Стоян мами си думаше". У българите класическа песен е, всеки я знае. Казва: Запей някоя хороводна песен. Вие ставате, хороводните песни не ги пеете. Не знаете как да ги играете, не е лесна работа да се изиграе една хороводна песен. Малко играчи съм гледал да играят хубаво. Играят, но тъй класически, музикално, то е цяло изкуство. Има известна гъвкавост на тялото. Не тропане с целия крак, че да дига прах.

После много работи има, ръкуваме се, поглеждаме, говорим, но като алегория, правим го от немай-къде само да мине. Сега не сме виновати ние. Ние носим известни дрехи, натрапиха ни ги. Отиваш някой път да си купиш дреха,

дрехарят ще те убеди, че този цвят е хубав. Ти имаш нещо в себе си, но те убеди, после съжаляваш, че си ги купил. И в религиозно отношение е тъй. Така се настроят вътре някои неща, но чувстваш, че онова, в което вярваш, има нещо, което куца. За любовта говорите, усещате, че има нещо, което куца в любовта. Човек, който е заквасен с любовта, е много предвидлив, много внимателен. Преди години пътуваме към източната страна, минаваме край едно село и казвам: В това село има един добър човек. Тъй както е облачно цялото небе, има един цял голям кръг, отворен над селото ясно синьо. Този цвят се дължи на душата и на духа на този човек в туй село. Хубавото време зависи от разумните хора. Плодовете, които стават на земята, зависят от разумните хора. Всичкото добро се дължи на добрите хора, които работят. Казвате: Ако ние живеем добре, какво има като живеем? Плодове ще има, реки ще текат, ледовете ще се топят, слънцето ще грее добре. Ако всички хора биха мислили така, ако биха живяли така, тази война нямаше да стане. Сега стана тази война. Онези, които допуснаха, ще я поправят. За бъдеще да се избегнат войните, хората трябва да изменят своя живот. За да го измени, Бог е решил да поправи небето и земята. Решил е старата земя настрана да я тури и да създаде ново небе и нова земя. Новата земя, дето няма да има прегрешения и пороци, няма да има място за война. При тази земя и при туй небе, което имаме, войната е неизбежна. Каквото и да казваш, войната ще дойде.

Сега дайте едно число да прочетем от тази книга (Царският път на душата), близо 344 страници има. Изберете едно число, каквото и да е. Един да даде, най-късметлията, един, който е най-добрият между вас. (Чете на страница 214 следното „Докато живеете в света на противоречията, трябва да знаете, че се намирате под закона на внушението. Никой смъртен, даже и безсмъртен, не е свободен от този закон"). - Значи може да се внуши. Защото между внушението и вдъхновението има разлика. (Учителят прочете цялата 115 страница и продължи на 116-та до "... И на мъжете, и на жените казвам да извадят капиталите си от човешката банка и да ги турят в Божествената банка".)

Сега живеем в една епоха, дето банките фалират. В миналата война в Америка фалираха 12 хиляди банки. (И чете още) „Ако не живеят добре, причината е, че Бог не е между тях. Те вярват едни на други, а на Бога не вярват, и следствие на което се разочароват. Съвременното човечество живее в безверие. Ако е въпрос за официална вяра, всички имат такава, но главата на хората е побеляла от официални вярвания".

Дето погледнете сега, милиони хора има ранени, кому крак откъснат, кому ръка, кому око извадено, какви ли не рани има. Защо? Ще кажете: Дълг, може би трябва за отечеството. Та казвам: Ако тази война, която правим по внушение заради хората, по същия начин, ако бихме направили туй, което Бог изисква, какво голямо различие щеше да съществува. Някой ще попита как да обичаме някого. Аз ще ви дам един пример. Ако искаш да опиташ любовта, започни с пчелите. Занеси им вода. Намери някое хубаво цвете, потопи го във вода, тури го, дето има пчели. Това е любов. Ще кацнат пчелите на туй цвете, ще пият вода. Те няма да знаят, те ще благодарят, че Провидението, Божественият Промисъл е промислил. Тази вода е твоята любов, която се изявява. И казвам: Всичките ни хубави работи, които ги опитваме, идат в ума ни, в сърдцето ни, те се дължат на същества, които прилагат този закон на любовта. Някой ден си весел. През целия живот помниш това състояние. То се дължи на някое същество, което показва в какво седи истинската любов. Има такива състояния, когато Бог се оттегля от света и тогава настава тъмнота, хората не се познават едни други. Молиш се, чувствуваш, няма го Господ. Казва: Не съм разположен. Не си разположен, има някакво препятствие.

Сега във времето на бомбардировките, как се молихте? Ако сега се молите така, ще помислят, че сте луди. В молитвите си викахте, да заглушите шума на гранатите, бомбите, които падат, надпреварвахте се в крякане. Казвахте: Да се махате, да се не пукате около нас. Оставете тия хора да се молят. Казвам: Много добре се молят. Сега ви се вижда смешно. Казвате: Не сме ли културни. Аз се чудя на едно нещо. Най-лесното нещо в света ние не може да го правим.

Няма по-лесна работа от работата за любовта. Най-лесното нещо е. Мухите го знаят как да го направят, растенията го знаят как да го направят. Ние хората не може да го направим. Любовта първо изявява Бога, после себе си. Най-после изявява другите. Или най-първо да изявиш Божията Любов. В теб да се изяви такава, каквато е. Ако вземете една призма и прекарате лъча, вие ли създавате светлината. Разложите вие светлината, но не правите вие цветовете. Имате призмата, разлагате светлината, образувате един образ на някаква сцена. Казва: Аз това не може да го правя. Ти не може сам да го направиш, но като туриш призмата, светлината се разлага. Турите другата призма, светлината се събира. От нас зависи да поставим призмата. Тази призма в дадения случай е нашият ум, през който трябва да мине Божествената Любов, за да може да я видим. Ти с призмата боядисваш ли стената. Ти може да проектираш светлината на стената, червеният цвят не става образ. Значи любовта не става образ в нас. Докато тя е, има образи; щом се оттегли, всичките образи изчезват. Тя не оставя образа си никъде. Вие не може да кажете на любовта: Остави това нещо заради нас. Онези образи, с които си служи, не ги оставя. Може да ви покаже всичките си образи, никога няма да остави образа. Вие искате да отделите нещо от любовта. Любовта е нещо неделимо. Значи вие трябва да бъдете художник, да запомните този образ, вие да направите една скица, ако сте поет, или вие ако сте шивач и шиете една дреха с едно любовно чувство, този човек, който носи тази дреха, той ще я счита като светиня. Той като я облече, ще бъде радостен. Ако някой ти ушие дреха с любов, казваш: Тази дреха ми харесва. Харесва ти понеже е предена по любов, тъкана по любов и шита по любов. Ти като я облечеш по любов, радваш се на дрехата. Някои от вас имате такива любовни дрехи.

Та сега аз не ви говоря за най-мъчните работи, но за лесните работи, които и цветята ги знаят. Вие тепърва има да ги учите. Едно цвете, за пример, като го откъснеш, то ни най-малко не се чувства като човека. Понеже е с любов, казва: Идната година ще цъфна, няма нищо да взема. Никога

не се сърди цветето. Понеже цветята са изложение на ангелите, в дадения случай не разваляйте изложбата на ангелите. Затуй не късайте цветя. Когато се свърши тяхната изложба, ще късате. Като минеш, имай почитание, разумни същества са турили изложбата, ти минеш, късаш. То никакво възпитание няма в нас. Казваш, че зад това цвете седи разумно същество. Туй ухание, което чувстваш, не е негово. Туй ухание е на онова същество. Цветята са връзка между хората и ангелите. Растенията са връзка между ангелите и хората. Млекопитаещите, които ни орат, овците, белите говеда, черните биволи, те са връзка на архангелите и хората. Волът ти оре заради архангелите. Той казва, като ги погледне: Заради тях от любов дойдох. Та казвам: Ако зад големите биволи виждаме архангелите, какво щеше да бъде нашето положение? След като си мушкал вола или бивола, ако този архангел се изправи, ще го видиш! Той ако каже: Ако сега аз приложа същото правило, да те намушкам, какво щеше да бъде! Аз често съм се поучавал. Волът преживa, но отзад е нашарен с остена. Казва: Няма нищо, такова е разбирането на хората. Погледне и казва: Ще се научат. Като дойдат на нашето място, ще се научат. Рекох: Да, да, ще се научат. Като започнеш да страдаш, ще се научиш. Но и като започнеш да се радваш, пак ще се научиш. В страданието ще се учим и в радостта ще се учим. И в любовта се учим. Любовта е най-хубавото учение. Мъдростта е там, учение. Старите дрехи пак ще служат, изсъхналите дървета за огъня ще трябват.

Понеже любовта започва с маловажни работи, всички вие се стремите да не изгубите своето достойнство. Ако знаят хората, че отивате да носите вода на една пчела, ще кажат: Виж му ума. Тя има крилца, какво ще тръгна да нося вода на пчелите, хората жадни, гладни, не ходя при хората, но при пчелите. Човек, който не ходи при пчелите, и при хората не ходи. Законът е там: От малките работи са станали големите. От малките семена са станали големите дървета. Мислим, че след хиляди години тия дървета са велики. От малките прашинки са станали големите канари. От малките прашинки е станала цялата земя, върху която ние живеем.

Някои от вас, като стане сутрин и погледнете слънцето, казвали ли сте на слънцето: От сега нататък и аз искам да бъда като тебе. Както ти си от изгряването на работа, и аз искам да вървя по твоя път. Искам да станем другари. Не всякога небето е ясно. Има облаци. През облаците проникват лъчите. Някои искат да бъдем всякога радостни и весели. Понякой път светлината, която излиза от нашето слънце, от нашия ум, от нашата душа, ще се помрачи. Това да не ви смущава. Туй, което помрачава, не е близо до душата, то е далече. Онези облаци, които засенчват слънцето, не са до самото слънце, те са на земята.

Българите имат песента „Цвете мило, цвете красно". Тази песен вече никой българин не може да поправи. Ако речеш да поправиш, съвсем друго ще стане. За цвете мило, цвете красно говориш друго. Направи друго стихотворение, по-хубаво. Остави туй цвете мило, цвете красно, както е израснало. (Обръща се към брат Симеонов) Може ли да я изсвириш?- „Мога". Братът изсвири „Цвете мило, цвете красно". Тя е духовна песен „Цвете мило, цвете красно". Братът я изсвири, кой от вас може да я изпее тъй свободно. Ако ще му трепери гласът, ако ще го е страх, да седи. Добрият да стане да пее, като на малките деца. Види се салонът не е отоплен, публиката не е разположена, не може да пеете.

Сега аз ще ви свиря, когато съм най-неразположен да свиря. Сега няма да ви свиря класическо. (Учителят свири нещо българско). Този българин вече се е освободил от всички свои стари работи, казва: Напущам всичко. Като ще пея, ще пея. Чакай аз да ви изсвиря „Цвете мило, цвете красно". (Учителят свири „Цвете мило, цвете красно", после свири весел български мотив). За хубавата дума да ви свиря тъй, когато съм неразположен. Думата неразположен е колективна дума. Момъкът като се ожени, че му се народят деца, става много неразположен. (И в това време завива цигулката си, и я туря в кутията). Цигулката както е пригледвам, свири. Ако не я пригледвам, не свири.

Аз избирам 91 страница. (Учителят прочете от края на 90-тата страница от „Съществуват два вида светии: едните са своенравни, другите не са своенравни..." - прочете 91 страни-

ца, и от 92-та до „За да дойдете до това положение, трябва да се измени старият път на разбиране, коренно трябва да се измени цялата философска мисъл на човечеството".)

Та казвам: Предстои една от най-лесните работи. Какво ви костува вас, като минавате само да се поусмихнете? Колко енергия ще похарчите? Или какво ви костува да поздравите вашия приятел, да му кажете една хубава дума. Ще бъде целия ден вашият приятел доволен. Не да се ухилиш. Причината е, че вие няма кого да обичате. Трябва да има кого да обичате. Мъчнотията седи в това. Не че човек не знае да яде. Стоян няма опечен сомун, я му сготви. Казва: Не може да ям. Не може да ядеш, нищо не е сготвено. Трябва да се сготви сега. Ти трябва да го сготвиш. Няма сготвено, искаш някой да ти се усмихне. Дай пръв пример. Искаш тази усмивка, искаш хубаво ръкуване. Дай пример на това ръкуване. А пък вие сте го забравили. Вие знаете как да се усмихвате. Няма някой от вас, който да не знае. Само че понеже цените усмивката много високо, затова не ги изваждате. Изваждате другите обикновени положения на лицето. Понеже туй е скъпо, държите го в запас. Започнете с най-хубавото, което имате. Едно растение като израсте, цъфва. Най-хубавото е цветът. Цветът е най-красивата форма. След туй завързва и после узрява плодът. Казвам: Усмивката, това е цветът на човешката душа. След тази усмивка ще се роди най-хубавият плод. Ако не се усмихнеш, не си цъфнал и плод не може да има.

Аз говоря за всички постижения на човека. Хиляди постижения има, които трябва да постигне той. Сега говорим за Любовта. Дойдем тук, пак я няма. Носим известна любов. Мене тъй както ме гледате, никога не може да мислите, че може да свиря такава българска песен. Музиката ме интересува. Аз съм я изгладил, ценно нещо е. Някой вложил в тази песен своята душа. Някой я изкривил, но нещо много гениално има. Всичко ние не създаваме. Има неща, създадени от Бога, гениални работи има, създадени от хората. Тия Божествените работи да изпълним и гениалните да ги изпълним, които хората са създали. После като проучим това и ние ще създадем нещо. Които идат след нас, те ще изучават нашите работи.

Сега може три млади сестри да сортират колко думи се повтарят, колко думи са разнообразни, колко са еднакви. Ще видим кое е, което ви интересува най-вече. То е много важно, то е подтик, то е сила. Кои ще определите? Младите да се учат на работа. Хайде Теофана, Весела Несторова и Сийка Динова. Те ще напишат на един хубав лист. После ще имате добрината да ги върнете на тези, които са ги писали. Да видим колко думи са писали, колко пъти се повтарят някои. Туй имаме най-мощните думи, които сте турили.

ОТЧЕ НАШ.

НЕПОВТОРИМИ НЕЩА

XIX лекция на младежкия клас,
10.XI.1944 г., петък 5 ч.с. Изгрев - София

Отче наш.

Прочетете резюмето на миналата лекция.

Прочетете пет страници от лекцията „Правилни отношения“ от книгата „Път към живота“. (Един брат прочете петте страници.)

Представете си, че някой си човек направи градина при някой планински връх, дето има изобилно вода. Друг си направи градина в пустинята, дето няма вода. И двамата градинари ще бъдат ли щастливи? Кой от градинарите ще бъде облагодетелстван? Който е при планината, който има вода. Който е в пустинята? Представете си, че този в пустинята каже: Господ го турил. Господ ли го тури, или той сам се тури?

Сега по някой път лошите работи в света са облечени подобре, а добрите са облечени зле. Следствие на това хората правят погрешки. Да извършиш едно престъпление: ще ти платят една голяма заплата. Да убиеш един човек, ще ти дадат доста парички в дадения случай. По някой път държавата оценява главите на висока цена. Сега представете си, че купите едно прасе, представете си, че дадете хиляда лева. Сега са по-скъпи прасетата, едно време за хиляда лева бяха. Представете си, че туй прасе е ваше. Доколко години прасето може де живее с вас? Вие се чудите, защо ви е това прасе? Имате една мисъл, която е чисто едно прасе, която само ви рови, бучка ви, прави ви неспокойни. Вие се занимавате, ходите от съсед на съсед, какво прави туй прасе. Или може да е едно желание. Туй желание рови навсякъде. Съседите ви ще започнат да се оплакват от него. Влезете в някоя къща, туй прасе разрови орталъка на вашите съседи. Защо му давате свобода? Накъдето ходите, водите прасето със себе си. Оставете го там да рови. Казвате: Нека тропат хората, да порови нашето прасе.

За пример някой път може във вас да се зароди желание да видите някой човек, колко богат е. Може да искате да видите касата, да ви отвори да видите парите, златото. Той е доста добър човек, отваря, показва ви касетката с наредените пари. След като сте гледали тази касетка, какво ще ви дойде наум? Ще ви дойдат ред изкушения. Най-първо ще му кажете: Блазе ти, колко парички си имал в тази касетка. Тия пари най-първо не са благословени. Всичките носят престъпни имена. Той ги е спечелил от продажбата на животни, от продажбата на плодове, от продажбата на кожи. Предал някого за известна сума. Сега го облажвате. Какво облажване имат пари, за които живот се е пожертвувал? В съвременния живот парите, които хората имат, са опетнени. Следствие на това, Провидението за да очисти тия пари, скрило ги в касата, турило книжни пари. Книжните са по-чисти. Вие сега разрешавате въпроса, казвате: Да имам пари. Първото нещо пари да имам. Пари като имаш, всичко става. Като нямаш пари, нищо не става. И без пари не може, защото парите ако не бяха полезни, природата не би ги създала. Природата ги създаде и ги тури като една ценност в живота. Един човек не обича да работи, малко ще го понатовариш с пари. Само залепи една златна монета на слепите очи, ще работи. Музикант ако е, ще свири. Певец ако е, ще пее. Ако е за друга работа, тури, пак веднага работи. Щом покажеш златото, в туй отношение златото върши много добра работа. Един стимул е златото. По някой път аз казвам, че без пари може. Има едно плащане, което е по-скъпо от златото. Една сладка дума струва повече отколкото една английска звонкова лира. Как мислите, ако един цар даде една златна монета или му каже една добра дума, кое струва в дадения случай повече, парата ли, която е дал, или думата, която е казал? Царската дума струва повече. Да кажем царят каже на някой младеж да следва във всичките университети безплатно, да следва във всичките университети даром. Колко думи са? - Пет думи. Ако ви даде пет златни монети или ви даде пет златни думи, кое е по-хубаво. Забележете, някой певец, който има доста добър глас. отличен глас, сдружава се с другари и за-

почва да попийва коняк, абсент, после мастика. Погледнеш гласът му се развалил. И той казва: Простудил съм се. Но като пие ракийца, човек се простудява често. Ракията изстудява човека, отнима повече енергия. Питам този певец, защо пие ракия, кое го е накарало да пие ракия. Аз ще ви приведа една аналогия. Всякога когато човек е ял много сладки работи, в него се заражда желание да яде кисело. Сладкото произвежда в него едно настроение за кисело. Крайната сладчина произвежда желание за кисело. И крайната киселина произвежда желание за сладчина. Ако на земята за дълго време ти си мек, на този отстъпваш, на онзи отстъпваш, най-после се яви желание да набиеш, едно желание да се покажеш, че не си толкова мек, че не става тази работа само с отстъпване. Защо е така? Не зная. Може да намерите някой философ да разреши. Никой не е разрешил въпроса. Всякога вие сте жертва на такива желания. Искате някога да бъдете много добри. Вървите много добре, подхлъзнете се. Някой път вървиш лошо, лошо, дойдеш до крайния предел, че искаш да бъдеш добър. Тъй щото и в двата случая може да се смени. Добрият трябва да се пази, може да се подхлъзне. Лошият от какво трябва да се пази. Лошият мяза на един голям богаташ, изпохарчил всичкото богатство за пиене, останали му два лева, казва: Вече нищо не ми остава, да си купя едно Евангелие. Не ми остават пари, да си купя едно Евангелие, да видя какво има в него, не съм го чел. С два лева купува го. Като започнал да чете, видял че има защо да се чете. Оттам насетне се събудило друго желание: съжалявал, че изпохарчил всичките си пари. Но много добре станало, че изпохарчил всичко и му останали тия два лева, дошло доброто желание да тръгне в правия път. Не е лошо човек някога като изпохарчи всичките си пари, че му останат два лева, да си купи Евангелието и да тръгне по правия път.

Сега вие не може да обясните защо е така. Вземете силния човек, който разполага със сила, той този набил, онзи е набил, един ден си изкълчи крака, навехне си ръката, седне на пътя. Тогава на ум му дойде друга мисъл. Той започне да се моли, да му услужат, да му наместят крака.

Та казвам: Когато човек изгуби отношенията на правилния живот в живота си, в него се ражда желание да има едно съзнание. Като си изкълчи крака, човек добър става, като си изкълчи ръката, човек добър става. Човек като си изкълчи ума, добър става. Има изкълчени умове. Богати хора, като забогатеят, умовете си изкълчват, добият достойнство, че трябва да се живее добре. Не обръщат внимание на хората. Щом изгубят парите си, като слязат при хората, пак стария живот започват. Много от съвременното знание, което имаме, то нищо няма да ни костува. Туй, което учим в университета, то е една дреха, която сега носим. Остане, тя е остаряла, парцал е, ще я извадят тогава и пари не струва. Ще гледаме да си направим друга дреха. Ако сега сте почетен биолог и след сто години дойдете на земята, каква биология ще предадете на хората. И децата ще знаят това, което сте предавали. Или ако сте били астроном, след сто години на вашата сегашна астрономия ще се смеят хората. Казваме: Да сме учени. В природата има едно учение. Присъствувал един невежа светия, не знаел много неща, един невежа светия, който не знаел много, само две неща знаел, да стиска камъка. Всички други светии се препирали. Той казва, че не знае от тази философия, но знае две неща. Взел един камък и като го стиснал, от камъка излязло отгоре огън, а отдолу потекла вода. Казва: Това мога да направя. Огън всякога може да изкарате и вода може да изкарате, като го стиснете. Казвам: По-добре човек като стисне камъка, огън да излезе и вода да излезе.

Та казвам: Приложение трябва. Камъкът е човекът да може своето естество като хване, да изкара вода. Ако стисне естеството, огън да изкара. Ще ви приведа един пример. Минава един беден, богат, който осиромашал, едно бедно детенце попросило. Казва: Да беше дошло, когато бях богат, осиромашал съм, нямам нито пет пари в джоба си. Но аз като те гледам, ще станеш умно момче, учен ще станеш, в живота ще ти провърви, голям човек ще станеш. Тъй ли? Казал му тъй и му взел името. След години туй малкото момче среща бедния богаташ, казва: За тия думи, които ми каза, аз ще изпъдя твоята сиромашия. Ти нямаше пари да ми дадеш, но един подтик ми даде. Каквото каза, стана. За тия добри думи, аз ще ти

се отплатя. По някой път вие казвате: Аз нямам пари. Вие мислите, че с пари може да се отплаща човек. Ако хората биха се отплащали само с думи, каквото кажат да става. Всяка дума казана на място става. Кажеш някъде: От мене човек няма да стане. Не става. Каквото кажеш, става. Кажеш някъде: От мене човек ще стане. Става. Каквото кажеш, станало. Кажеш, че твоята воля ще се увеличи, става. Кажеш, че няма да се увеличи, пак става. Каквото кажеш, пак става. Внимавайте думите, които казвате, за какво стават. Има думи, които стават за добро. Има думи, които стават за зло. Знаете ли колко думи се изискват да поправиш една добра дума? Правили ли сте опит? С колко думи може да се поправи една лоша дума. За пример, представете си, че кажете някому: Ти си мазник. С колко думи може да поправиш думата мазник? Тя не е много лоша дума. Мазник, намазан с кравешко масло. Мазник, намазан с масло, че навсякъде надниква какво има за ядене, за пиене. Под мазник разбираме доста умен човек. Казвате: Мазна Гана. То е по-меко психологически. Мазникът върви в низходяща степен. Като кажеш някому мазник, е голяма обида. Мазна Гана е прочута Гана. По какво се отличава мазната Гана? Прочутата Гана по какво се отличава?

Аз веднъж слушах, това беше във Варна, две гагаузки се скарали, две съседки и едната два часа ѝ държа реч. Изкара всички истории като адвокат. Казвам: Браво, тя била за някой министър, държи реч, прочут глас. Два часа говори, другата слуша, не може да си отвори устата. Тезата си държи. Не е лошо човек да държи теза. Какво има. Обвинителен акт. Прокурорът като стане, ще държи обвинителен акт. И тя като прокурор, всички факти събрани, нарежда ги. Онази се спотайва. След като свърши, казва: Може ли да кажеш нещо против това. Онази мълчи. Не може да говори красноречиво. Знае, че ако се обади, още два часа ще иде. Само една гагаузка съм срещал, българка не съм срещал така да говори.

Елате да прочетете пак пет страници от същия том от лекцията „Разумни промени“. (Братът прочете пет страници.)

Имате числата 1, 2 имате 12. Защо наричате туй число щастливо? Щастливо е, понеже има единицата. Едното показва граница на числата. Числото 12 е поле. Двете показ-

ва плоскостта. Полето е доброплодно, каквото се сее, става. В даден случай даден човек може да ви бъде или като граница, или поле. Не може да бъде поле някой да сее отгоре. Полето може да ви бъде полезно в какво отношение. Този човек на двете винаги има повече ниви. Човекът на единицата по-малко ниви има, само граници има. Богатите хора са двойки. Числото две е голям скандалджия. Няма по-добро от него, няма и по-лошо от числото две. Няма по-добро число в природата, няма и по-лошо от числото две. Винаги скандали се вдигат между двама души. Тогава двамата като се скарат, кой ги примирява? Числото три. То е миротворец, навсякъде числото три примирява. Никой не може да ви примири, освен числото три. Вие вземете ръцете и краката. В краката са турени два триъгълника. Три горе като седи, дава им как да вървят. Ако напуснете числото три, веднага напускате ходенето. Че някой път човек се раздвои. Има понякой път човек отлична мисъл. Има числото три. Щом се раздвои мисълта, изгубва своята сила. Всички знаете, щом се раздвои мисълта ви, започнеш да избираш между две неща какво да правиш. Станеш слаб, започнеш да се колебаеш. Добре, дават ви две стомни да идете за вода. Представете си сега, че вие сте един човек, който сте свършил университет, два факултета сте свършили, но не ви върви. Дето минете, никой не ви иска. Намира се един човек, който ви даде две стомни и ви каже да идете да ги напълните с вода. Какво ще направите, ако вие сте на това място. Ще кажете: На този ли хал дойдох? Два факултета сте свършили, две стомни да напълните. Именно като си свършил два факултета не си пил вода, абсент; коняк си пил, пращат те със стомните за вода да пиеш от Божествения извор, човек да станеш. Тъй се разбира. Ще идеш да напълниш двете стомни с Божественото вино, на място другите от тях да пиеш. Казвам: Мнозина страдате, понеже нямате две стомни. Вода нямате. Човек има две стомни: едната стомна е главата, другата - сърдцето. Трябва да бъдат пълни. Главата трябва да бъде пълна и сърдцето трябва да бъде пълно с нещо. Сам човек да се ползува от своите стомни. Ако остане време да ползува и другите.

Та казвам: В съвременния свят всички вие мислите, че сте бедни хора, не сте даровити много. Не сте даровити, защото стомните ви са празни. Идете напълнете стомните си, всичко ще ви тръгне. Сега няма какво да се аргументира, няма как да се докаже. Силният всякога доказва, слабият всякога приема. Слабият какво ще каже? Той не може да отрече. Силният доказва. Как доказва? Силният всякога в света доказва. Казва: Това ще го направиш, другояче не може да живееш. Слабият ще приеме туй. Сега лошо ли е? Не е лошо. Слаб като си и той показва по същия начин. Силният като стане слаб и той приема нещата. Казва: В какво седи? Ако силният стане слаб, приема нещата; ако слабият стане силен, налага нещата. Кое е по-хубаво сега: Да налагаш или да приемаш. И двете са необходими, едно без друго не могат. В даден случай ако не си слаб, да възприемеш една идея и в даден случай ако не си силен, да наложиш една идея, ти не може да разбереш живота. Първото нещо: Бог е направил хората слаби да възприемат идеите. После ги направил силни, да приложат идеите. Една идея ще я възприемеш в себе си и ще я приложиш в себе си. Туй голямото противоречие съществува в света. Казвате: Защо сме слаби? За да възприемете една идея в себе си. Защо ставаш силен? За да я приложиш. При възприемането на идеите слабост трябва, при прилагането на идеите, сила трябва. Слабият човек е гъвкав, огъва се. Той е долина, той е поле. Силният човек е планински връх горе.

Сега вие не считайте всичко, каквото съществува в природата, че е излишно. Не разрешавайте противоречията, които съществуват в природата, не ги считайте излишни. Всичко, което е допуснато, то е на мястото си. Ние, които не разбираме, мислим, че нещата са без полза. Всичко, каквото природата е допуснала, е на място. Никога не е допуснала неща, които нямат своята полза. Всяко нещо, колкото да е лошо, то е на място. Считайте това, което ви се случи в живота за добро. Радвайте се. Помнете едно нещо: Нещата два пъти никога не се повтарят. Вас ви е страх от повторение. В природата повторение няма. Всяко нещо само веднъж може да ви се случи. Веднъж сладко може да ядеш. Втори път ако ядеш,

по друг начин ще бъде. Всичките сладки яденета нямат еднаква стойност. Туй,от което вие се страхувате,няма защо да се боите. Вас ви е страх,че страданията може да се повторят. Нещата не се повтарят. Ценни са нещата, които веднъж в живота стават. Туй,което е станало веднъж в живота,е ценно. Това,което считате повторение,то е на другите хора. Някой човек има твоята опитност,то не е повторение на нещата. Някой път се заблуждавате. Страх ви е,че ще осиромашеете. Два пъти вие не може да осиромашеете,веднъж може да осиромашеете. Два пъти млади не може да бъдете и два пъти стари не може да бъдете. Само веднъж може да бъдете млади и само веднъж може да бъдете стари. Само веднъж може да бъдете учени. Само веднъж може да бъдете добри. Закон е. Вие сега се плашите,че сиромашията ще дойде. Веднъж ще бъдете сиромах. Втори път и да искаш сиромашията не иде. Богатството само веднъж може да дойде. Втори път и да искаш не иде. Сега с тия неща не сте съгласни. Може да ги опитате. Аз ви привеждам,дали сте съгласни,е безразлично. За мене е важно туй,което е,съществува ли в природата или не. Щом е в природата,спор не правя. Има неща, които не са в природата. Те не са реални. Аз говоря за реалните неща,които са в природата.

Представете си,че вие сте свършили два факултета и ставате слуга някъде. Няма ли да бъдат хората доволни от вас? Да допуснем съвременно знаете да свирите,да рисувате,разбирате от лекуването,от лекарска професия. Един прост слуга като станете,започнете да свирите. Чудят се вашите господари,казват: Имам един слуга,знае да свири,да лекува,да рисува. Ако светът беше пълен с такива слуги,зле ли щеше да бъде?Сега светът е пълен със слуги,които са невежи,те не знаят да свирят,да рисуват,не знаят да лекуват. За бъдеще кандидати за слуги ще бъдат музиканти,художници,кандидати за слуги ще бъдат лекари - три категории. Сегашните, които не са музиканти,са господари за бъдеще. Сега,които не са художници,са кандидати за господари. Тия,които нищо не разбират от живота,и те са кандидати. При тях ще слугуват. Те ще бъдат материалът,с който вие да си послужите. Те ще кажат: Добре направи Господ,че ни прати тия

добри слуги, другояче бяхме изгубени. Те ще се подигнат. Ще има голяма любов между бъдещите слуги и бъдещите господари. Ще си изберете сега кое искате да бъдете, господари или слуги. Защото ако си невежа, слуга ще бъдеш, ще ти трябва един умен слуга. Ако си много способен, слуга ще си, трябва ти невежа господар, не ти трябва умен господар. Вземете една съвременна цигулка, която мълчи. Като я хване някой цигулар, излиза нещо хубаво, като я хване някой невежа, нищо не може да изкара. Казвам: Хубавата цигулка само майсторът я разбира, само майсторът разбира живота. За бъдеще трябва да разбирате живота. Всичките хора са като инструменти създадени. Вие трябва да използувате тия Божествени инструменти. Сега по старому да се мисли е губене на време. Нещата не се повтарят. Сега за новите времена, които идат за вас, то не ще се повтори, само веднъж ще дойде. Трябва да знаете два пъти няма да се повтори, само веднъж. Сега не може да ви насърдчавам, което е изгубено, отиде вече. Веднъж печалба и веднъж загуба. То е закон, който периодически иде. След време може да дойде, но в дадения случай, в дадената система, която сега има светът, работите веднъж ще се случват. Затова хората трябва да бъдат готови, всяко нещо, което се случва, да го приемат добре. Понеже благата и сиромашията само веднъж ще дойдат, да ги приемат по Божественому. Богатството ще дойде веднъж, учението и невежеството ще дойде веднъж. Думата невежество не е толкова лоша дума. Невежият човек е слаб, няма никакъв товар на гърба си. Ученият е натоварен с голяма раница. Богатият има голяма раница, сиромахът няма никаква раница. Някои са недоволни, казват: Нека има раница. Без раница мъчно е. Раницата служи като едно равновесие. Тежестите в живота се турят. Да не ви е страх от сиромашията. Тя втори път не иде. Ако сте сиромах, втори път и да искате няма да дойде. Ако сте богат, втори път богатството няма да дойде. И да го искате, то бяга. Като станете на 120 години ли ще идете да следвате университет. Кой досега се е подмладил? Казват, че хората се подмладяват. Подмладяват се хората не в една и съща система. Аз поне досега не съм срещал някой да се е подмладил. Не съм срещал някой, кой-

то два пъти да е остарял. И два пъти да се е подмладил не съм срещал. И два пъти да е остарял не съм срещал. Чувал съм да е имало, но не (съм) намирал да се подмладяват. В моя ум младия разбирам, който носи само семена. Разни семена Господ му е дал. Като дойде, разглежда семената. Старият е градинар, посял семената, подкарали, ще израснат, че плодове ще има. Младият носи семената, не може да яде. Ябълкови плодове не може да яде, понеже ги няма. Старият, дядото е забогатял, има шанс да яде. Случи се, че на стария след като окапят зъбите, има плодове, но той не може да яде плодовете. Младият носи ябълкови семена, старият вика младия и казва: Ти ми дай семената, аз ще ти дам плодовете, те за теб са вкусни. Аз като стана млад, ти ще ми дадеш плодовете. Старият трябва да донесе семената, да дойде до положението на младия да яде от плодовете. Това е закон, който хората не разбират и намират големи противоречия в живота, че съществуват.

Прилагайте малко, не много работи, но прилагайте. Ако човек би прилагал по една дума всеки ден, знаете ли колко много би направил. Мнозина казвате, че нямате работа. Създайте си работа. Ако аз бях на ваше място за една година щях да посадя 360 плодни дървета. Нямам никаква работа, ще посадя дървета. Сега може да намерите да посеете. Казва: Туй място не е мое. Земята е градина за тебе. Именно на земята всички имате условия да посеете, каквото искате по едно семе на ден.

Ако накарам някого да изпее една песен, кой е най-добрият певец да изпее. Да пее без да му трепери гласът. Тъй да изпее както „Цвете мило, цвете красно". Само веднъж може да пеете по този начин, втори път не може. На друга лекция не може да се случи. Сега някои от вас ще кажат: Ние вътрешно ще пеем. Хубаво, не е лошо. Някои ще кажат: Не сме готови. И то е хубаво, не е лошо. Не сте се приготвили, нямате време, втори път не може да се приготвите. Аз искам от вас една песен, дето и децата може да пеят, почти всички деца може да я пеят. Коя е най-лесната песен? На английски „Янке дуду", на български от „Цвете мило, цвете красно" дали има по-лесна? Тя е модерна песен. Имате песента „Ходи,

ходи“. Кой ходи? Сутринната роса. Вие виждали ли сте да ходи сутринната роса? Аз досега не съм я срещал, макар да има песен заради нея. Интересувам се да я видя. Много се крие тя, много музикална е. Може би ходи, когато аз спя. Когато ставам, тя си донесла водата. Значи без пари не искате да пеете. (Една сестра стана и изпя „Ходи, ходи“.) Не е страшно. Сега тази сестра я изпя на сопран, кой ще я изпее на тенор. (Един брат я изпя.) Добре. (Друг един брат я изпя.) Трябва да бъдете спокойни. Много енергия имате всичките. (Учителят пее тихо и спокойно.) „Ходи, ходи“ сега всички да я изпеем. (Всички я изпяхме.)

Трябва да имате една подбуда за пеенето. Човек трябва да счита едно преимущество като пее. Има голямо препятствие в пеенето, има голямо препятствие в свиренето. Навсякъде в природата има едно състезание. Някой път трябва да се събирате да пеете с любов. Подбудителната причина да е любовта. Стимул да е любовта. Когато ви се пее, пейте, не пейте когато няма условия. Щом имате най-малкото побуждение, пейте, тихо пейте. Така ще се развият гласовете много хубаво. Трябва да пазите ритъма на песните. (Учителят свири на цигулката „Ходи, ходи“), аз ще я изсвиря вие слушайте. (Учителят свири „Тъги скърби“), скръбният бързо върви. Той е изгубил парите си, бързо върви. Ако пее полека, загубата му не е голяма. (Учителят свири „Грее, грее“, „Време е да вървим“ е ние пеем.)

Божията Любов носи изобилния пълен живот. (Три пъти)

КАТО МАЛКИТЕ ДЕЦА

XX беседа, държана на 12.XI.1944 г., неделя 10 ч.с.
Изгрев - София

Добрата молитва. Мога да постигна.

Ще прочета само няколко стиха от шестата глава от Евангелието на Матея от 25 стих. (Прочете 25,26,27 стих и каза: Грижи се,който не мисли. Човек,който мисли,той не се грижи. Не се грижи да мислиш. Ще мислиш без да се грижиш. Вие се грижите без да мислите. Ще обърнете. След това прочете от 28 до 34 стих.) Духът Божий.

Ние живеем в един свят проявен. Благодарение на този, проявения свят,който е излязъл от непроявения. Какво разбирате под проявен и непроявен? Проявеният е всякога помалкият свят, непроявеният е големият. Съвременните учени хора говорят за разумен свят. Но в научно отношение или във висшата Божествена математика, разумното това са центрове. Разумното се събира в един по-малък център, фокус. Всеки един фокус е място на разумността. От този фокус се разпространява навсякъде из целия свят на вселената, дето разумният свят действа. На всеки материален свят центърът е разумен свят. Разумният свят не е отвън,той е вътре в центъра. Всичко се концентрира в него. То е, което трябва да имате. Казвате: Разумният свят е навън. Не е външен,той е вътре. Външният широк свят то е поле,дето се развива този разумен свят. В нас има едно безпокойство, за колко време вселената ще трае. Хубави са тия работи. Учените хора като децата се опасяват,че въглища няма да достигнат. Въглища има за милиарди и милиарди векове. Ако е за горене,няма какво да се плашим. Цялата вселена е пълна с въглища, разумни въглища,които не образуват дим. С един тон въглища може да прекараш хиляда години.

Сега аз ще ви говоря за неща нови. Кое е новото? Болестите са старо нещо, дълговете са старо нещо, тревогите са

стари работи. Съмнението е стара работа. Безверието е старост, подозрението е старост, сиромашията, това е старост. Всичките отрицателни неща, в какъвто и да е смисъл, туй, което пари не струва, то са се стари работи. Казвам: Ние тия стари хора трябва да ги оставим да си починат. Край нямат техните оплаквания. Че пари нямали, че не им достигали парите. Без пари не се живее. Казват: Хляб. Хляб с пари не се купува. Заблуждение е да се мисли, че с пари се купува хлябът. Не се купува, даром иде от слънцето. Хората само за превозни средства вземат пари. И милиарди да дадете на слънцето от тукашните пари не иска. Даром дават. Само за превозни средства плащате.

Сега не се грижете. Тревогите са безполезни. Казвате: Трябват тревоги. Под думата тревога ако разбираш да мислиш, тревожи се. Ако се тревожиш и мислиш, че твоите тревоги нещо ще създадат, ти се лъжеш. За ученика не е извинение, когато учителят предал и ученикът не го разбрал. Че как ще ядеш. Вземете в съвременната реч. Вие говорите български, говорят френски французите. Попитайте един французин как се е образувала френската реч, не знае. Знае математика, но не знае как се е образувала речта. Най-първо от разумния свят, за да слезе речта, явили се съюзите, те станали път за разумната реч. След съюзите са дошли глаголите, които показват действия, че трябва да се работи в света. Казват: Който слезе на материалното поле, трябва да работи. Който не работи, не трябва да слиза. След туй дошло до обхода, как да се обхождаш. Дошли прилагателните. Сега какво име ще турите за бъдеще, които дойдат. Дошли местоименията да научат хората, аз, ти, той. Тогава ще стане Петко, Драган, Стоян. Най-после дошли съществителните имена, господарите на света. Трябва да знаеш къде да употребиш едно прилагателно. Трябва да знаеш къде да употребиш един глагол. Много глаголи има, трябва да знаеш кой глагол да употребиш. Употребиш глагола вземам. Знаеш колко мъчно е да вземаш. Защото който взема, трябва да върне. Който не връща, с лихвите плаща. Той мисли, че може да вземе. Ти като се опиташ да вземеш, трябва да връщаш в природата. Който връща, той има право да взема. Който взема, има право да дава.

Сега мнозина говорят за светлината. Говорят за светлината, говорят за топлината, но ние нямаме ясно понятие. Какво е отношението на светлината, топлината и силата? Отношение конкретно, което да ни легне на ума. Казва: Силата какво е? Светлината в света се произвежда от девствения мъжки принцип. Топлината се образува от любовта. Любовта е женски принцип. Силата е принцип на децата в света. Само децата създават силата. Цялата природа се управлява от деца. Енергия те дават. Кой учен човек има тия понятия сега? За мене когато говоря за силата, разбирам небесните деца. Знаеш какви са те щедри и разумни са. Каквото кажеш, веднага знаеш как се разрешава, няма да чакат десет секунди, веднага отзовават се. Вие казвате: Не говорете като деца. Христос казва: „Царството Божие е на децата". Те го управляват, не тъй както ние го управляваме. Ти не може да управляваш, ако мисъл не даваш. Ти не може да управляваш, ако чувства не даваш. Ти не може да управляваш, ако сила не дават. Ако ти обираш хората, ти си последният слуга в света. Пък ако даваш, ти си първият. Всеки, който иска да управлява, той трябва да носи светлина, той трябва да носи топлина, той трябва да носи сила в себе си. Вие мислите, че децата са много невежи. Големи генерали са тия деца. Като дойдат на земята, бащата и майката цяла нощ седят будни, заповядват генералите. Като кресне, всички стоят. После кратки са в думите. Само една дума казват. Децата казват: Сила даваме. Детето казва на майка си: Аз съм, който давам сила на живота. Ако ме слушате, хора ще станете, ако не ме слушате, сила няма да ви дам. Майката като говори на детето, казва: Аз съм онова същество, което давам топлина, нося живот в себе си. Ако ме слушаш, твоята сила ще се обнови живот. Детето слуша майка си. Бащата казва: Аз съм, който носи светлина в мене, никакво знание не може да влезе. Ако вие ме слушате, ще имате всичкото знание, не изведнъж. Ние няма да живеем един век, един ден, един час, една седмица.

Сега като седите, не може да се освободите, казвате, че не може да се отречете. Зима иде, какво ще се прави, въглища трябват. Зимата иде, иде. Една майка, която иде, че вкара де-

цата да учат, снегът, вятърът, студът са пръчици, с които ги карат да учат. Въглищата са предмет, който учат от какво са създадени тия въглища. Те са изопачени въглища. Има един свят, дето живеят децата. Детето ще донесе един плод, тури го в печката и тя гори. Плодът гори без да изгаря. Ден, два, три гори, не изгаря - извади го от печката, престава горенето. Не е ли хубаво да имате по едно плодче. Дойдеш, носиш плода в джоба си. Извадиш го, туриш го в печката, стоплиш хората. Извадиш го, туриш го в джоба, излезеш. Вие казвате: Това е хиляда и една нощ. Не мислете, че туй, което е писано в хиляда и една нощ, не е реално. Ако преди години някой кажеше, че дъски ще говорят; наричат го радио, щяха да кажат, че е луд. Един турчин като слушал радиото, казва: Кога дойде, кога турски научи да говори. То е един фокус, който събира човешката реч. Тя иде отдалече.

Когато аз говоря за любовта, свързвам я с онзи процес, аз считам любовта за майка в света. Човек най-първо трябва да се запознае с любовта. Първото нещо. След туй ще се запознае с истината, най-после ще се запознае с мъдростта. Мъдростта това е бащата, който ще дойде. Когато бащата дойде в света, цялата вселена ще бъде нова. Сега не искам да говоря за немощните бащи, които имате. Оставете се от тия бащи и майки, които умират. Не ги свързвайте. И те са добри. Когато мислиш за онзи велик баща, който живее във всички бащи, за онази велика майка, която живее във всичките майки, когато говорите за вашите сестри и братя, подразбирайте онзи, който живее в истината, в свободата. Онзи, който ви е брат или сестра, той ще ви даде свобода. Баща е, който носи знание в света. Всичките ще бъдат научени от Бога. Пък Божествената майка е, която дава живот.

Вие сега щом се разболеете тичате при лекар. Нямам нищо против лекарите. Лекарите са много добри хора. Не вземат много. Като платиш сто или двеста, или триста лева, туй, което лекарят ще ти даде, струва хиляди. Аз съжалявам лекарите. Ти отиваш при него и той само да те пипне, от него излиза енергия. Те са се наплашили, като от чума бягат. Казвате: Изяде ме, много пари взе. Не взема много. Някой лекар даже като погледне не иска пари човекът. Всеки от

вас го подозира, гледате го като някой обирник. Той този лекува, онзи лекува, никой няма да благодари, казвате: Толкоз време пари взема, нищо не помага, изяде ме. Лекарите за бъдеще ще пишат на вратата: Всеки, който дойде в моята лечебна стая, ако няма вяра в мене, да си върви. Ако има вяра, ако носи вярата на Бога, да влезе. Ако няма вяра, да си върви. Тъй трябва да бъде написано. Или лекарят му каже: Каквото обичаш. Той като мине, какво трябва да дадеш на един човек, който ти направи една услуга. Каква услуга му направи? Хвърли му въжето, държи се за въжето. Той се хване за въжето, аз го тегля. Казва: Какво си направил. Гладен е човекът, дай му хляб, не го учи как да яде. Тури му най-хубавия хляб, тури му най-хубавите плодове, остави го той да яде. Той е специалист. Нито се разправи за колко време той ще свърши. Туриш му да яде, остави го по свобода човека. Най-малко му дай един час. Казваш: Време нямам, чиновник. Какво вършим с всичките наши чиновници. То е губене на време чиновниците. Тази работа за един час на ден може да се свърши. Другите пет, шест часа са празна работа. Сега това не е упрек. Онези, които нас са ни предали мисълта на живота, криво са ни възпитали. Ама ти внасяш грижа в тази мисъл. За да мисля: Аз трябва да мисля, че този човек ме обича. За да (има) този човек знание, ще ни даде от туй знание. Този човек живее в истината, ще ми даде свобода. Туй разбирам да мисли. Ако идеш при един човек, който живее в Любовта, в Мъдростта, в Истината, този човек поздрави го, веднага той ще ти услужи.

Сега вие ще кажете, че хората, които вярват, и хората, които не вярват, те се отличават. Никак не се различават. В Божествения живот на земята няма абсолютно никаква разлика. Онзи, който не вярва, не диша ли по същия начин, както вярващия? Онзи, който не вярва, не приема ли светлината? Онзи, който не вярва, не яде ли? Онзи, който не вярва, не спи ли? Онзи, който не вярва, къща няма ли? Даже онези, който не вярват, имат по-хубави къщи, по-хубави дрехи, по-хубави обуща. Вярващите са със скъсани дрехи. Значи невярващите са по-искрени хора. Ти не вярваш, пък казваш, че вярваш. Та ти употребяваш белите лъжи. Казва: Не вяр-

вам, не съм виждал този Господ. Той отвън не го виждал, но всеки ден го приема по петнадесет пъти на минута. Господ влиза и излиза от него навън. На мнозина съм казвал: Всеки един човек, който диша, може да стане един отличен певец. Особени начини и правила ще спазиш, ще изкараш гласа си. Въздухът съдържа музика в себе си. Ти приемаш въздуха без любов, изпращаш го навън без любов. Ти приемаш въздуха без светлина и го изпращаш пак в мрачина. Ти приемаш истината, свобода не ѝ даваш тя да се прояви. Дойде един приятел, говори ти. Вярвай му. Той ти каже тъй: Аз не вярвам в Бога. Той те опитва. И в Божествения свят, казва, не вярвам. Той те опитва. Той ти казва: Аз от музика нищо не разбирам. Опитва те, много знае. Казва: Аз съм невежа, не разбирам. Опитва те.

Веднъж аз в своите изследвания имах една опитност. Това беше в Пловдив, отивам да правя своите изследвания, замислил съм се, отивам при един полковник. Аз като се приближавам, едно голямо куче ми налапа ръката. Аз го гледам и то ме гледа. То казва: Да ти стисна ли ръката? Турило си зъбите, държи ми ръката. Казвам: Ако ми стиснеш ръката, ще спечелиш ли нещо. Няма да спечелиш нищо, защото където ти отиваш и аз искам да вляза. Казвам: На мене като отвори полковникът, ще влезеш и ти с мене. Добре тогава, ще станем приятели. Щом ми отвори, казвам: Пусни да влезе и кучето. То било тяхно. Не че станах причина, но то е тяхно, ходило някъде, че дошло, иска да влезе. Сега когато се говори за животните, трябва да се разбираме. Разбирам радиото, онази тънката мисъл, която иде. То е един материален апарат. Кучето е само един апарат, но туй, за което аз ви говоря, то е мисълта, която иде чрез него отвън. В дадения случай аз попадам в този център, разговарям все с тия същества навън. Защото колективно всичките низши същества са разумни, колективно действуват те. В даден случай ти туряш ръката. Разумността е в ръката. Тази ръка за да натисне, зависи от мисълта вътре. Ако мисълта е светла, ако сърдцето е нежно, ръката върви по един начин. Тя се подчинява на този закон на мисълта. Ако няма тази светлина, ръката е груба; ако има тази светлина и топлина, ръката

е топла, мека е ръката. Когато се изгубва тази светлина и топлина, ръката става груба. Гледайте ръцете ви да станат меки. Те не може да станат меки, докато нямате светлина. Те не може да станат меки, докато нямате топлина. Те не може да станат меки, докато нямате сила.

Най-първо ще обичате децата, да придобиете сила. Ще обичате майката, да придобиете топлина, ще обичате бащата, да даде светлина. Следователно, човек, който няма обич към децата, той бъдеще няма. Казва: Не са мои тия деца. Всичките деца трябва да ги обичаш. На някое животно детето ще го погалиш, ще го потупаш като го видиш, на някое птиченце ще погладиш детето. Колкото и малко да е, то е разумен център. Един малък подарък ще приемеш. Това са Божествени закони, които трябва да се спазват. Тогава ние ще останем като старите хора, искате да идете в оня свят. В оня свят едва са могли да влезат 24 старци. Като се свърши нашата епоха от създание мира до края на света само на един човек ще позволят да влезе в оня свят. Вие мислите старите да влязат в оня свят. Лъжете се. Затуй ви казвам да се откажете от старостта, за да влезете в другия свят. Като стари вратата е затворена за вас. Блажени нишите духом, блажени децата. Като малки деца трябва да станете, за да влезете. Старите вече ще се откажете от сега още. Ще кажеш: Не съм стар, отказвам се от старостта, отказвам се от белите коси, които са емблема на слабост на ума, отказвам се от слабите крака, които са емблема на безсилие. Отказвам се от че не мога да ям, постя. Пости старият човек, зъби няма, не може да яде. Той зъби трябва да има, трябва да има желание да яде, че тогава да пости. Пост ос. Ако постът не е ос, нищо не струва. Пост без ос нищо не струва. Ако постът подразбира един зреещ плод, условията, при които може да стане най-добрият плод, постът трябва да го цениш, то е нещо мощно в човека. Всички сте постили, за да добиете светлина. Светлината носи красота. Всички са постили да добият мекота. Топлина трябва. Топлината създава мекота в човека, създава пластичност в човешкото лице, в човешкия организъм. После всички са постили да добият сила. Силата дава подтик да се прояви човек.

Казвам: Ако искате да добиете енергия, обичайте децата. Ако искате топлина, по някой път ръцете ви са студени, краката ви са студени, ще обичате майките, ще обичате жените. Жена жена да обича. Жени жени не се обичат. Жена на жена вяра не хваща. Аз ги виждам във всичките свои изследвания това съм видял: Жена на жена вяра не хваща. Оженената като дойде друга жена, вяра не хваща. Тя не хваща вяра, защото и тя като иде на друго място и на нея вяра не хващат. Мъж на мъж вяра не хваща. Трябва да се освободите от това. Атавизъм е това. Сега аз не съдя света, но изяснявам нещата. Трябва да излезем от онова заблуждение.

Да дойде знанието, което бащата носи. Да дойде онази любов, онази мекота, която майката носи. Да дойде онази сила, която децата носят. В децата няма изкуственост. Детето ще дойде, прегърне майка си. Туй дете предава нещо от себе си. Когато детето изгуби своята пластичност, то губи силата си. До две години децата са князе, после започват да ги разжалват, изгубват от тази сила, докато детето стане редови, карат го това да направи, онова да направи. Ако не слуша, наказание има.

Сега както се предавало Христовото учение. От този начин трябва да се откажете. Той е безполезен. Представлението е полезно в даден случай, но в света с представление не става. Хубав е един портрет, но временно този портрет нито живот носи, нито може да те нахрани. Хубав е един скъпоценен камък, но какво ще ти донесе? Щом го продадеш, ти ще си създадеш едно нещастие. Скъпоценният камък не обича да го продаваш. Ти като го държиш, той ти помага. Като го продадеш, изгубваш щастието. Докато държиш истината в себе си, тя ти помага. Искаш да питаш някои хора, туй което пееш, хубаво ли е. Що ще питаш хората. Питай ухото. Питай сърдцето. Щом пееш хубаво, разположен си. Всички като погледнеш, са доволни. Някой човек казва: Много мек поглед, много добре ме погледна. Като се ръкуваме, всички знаем какви са хората, няма скрито-покрито. Всичките хора нямат желание да се проявят правилно, страхуват се да се проявят. Страхът той е на място отвън. Стра-

хът трябва да съществува, когато направим една погрешка, да знаем как да я поправим. Страха за любовни работи не трябва да го питаме. Какво трябва да пеем, не питай страха. Как трябва да поправиш погрешката, питай страха. Той може да ти бъде много добър учител. Ако питаш страха какво трябва да правиш, как да възпитаваш хората, той ще ти даде много криви методи.

Та казвам: Повикайте вашия баща, ума (в) светлината. Повикайте вашата майка, топлината в сърцето си, повикайте и децата във вашия дух, те ще ви научат на това, което се нуждаете. Най-първо никога не казвайте: Този човек е невежа. Може да го кажете. Никога не мисли, че един човек е по-невежа от тебе. Турете: колкото аз съм невежа, толкова и той е невежа. Колкото аз съм добър, толкова и той е добър. Колкото ти си добър, толкова и той е добър. Колкото ти си невежа, толкова и той е невежа. Колкото ти си учен, толкова и той е учен. Под думата учение аз разбирам в даден случай да знае човек. Кой е учен човек. Болен е човек, силата седи в онова лекарство, което може да помогне на човека. Може да употреби едно лекарство, второ, трето, не върви.

Ще приведа един пример за един наш брат, който носи името на нашия брат Симеон. Той беше от Еленско, от Беброво, много набожен човек, по-набожен от нашия Симеон. По-набожен беше, че искаше да мине през Търново с кандилницата да кади тамян, пък този не го интересуват тия работи. Един ден излязъл да се разхожда. В Беброво изкарали едно стадо и една буга има. Той отива и казва: Аз ти заповядвам в Името на Исуса Христа да не мучиш. Той иска да не мучи бугата. Казва му бугата: Кой те прати тебе да ме безпокоиш. Като го натиска на земята с рогата, този Симеон се намира в трудно положение, казва: Не помага Христос, щеше да ме смачка. Дошъл говедарят със своя кривак и като ударил няколко кривака по гърба на бугата, освободил се. Христос с кривака дойде. Говедарят беше Христос. Този Симеон трябваше по-напред да се упражни, когато беше малка бугата, да я хване за рогата, че като стане голяма да може да се справи. Той започва като е голяма бугата. То се иска мускулна сила. Този Симеон не обичаше жена си. Той каз-

ваше, че имат няколко деца и жена му искала още деца, той не иска. Той не обича туй дете да се роди в дома му, той не иска да се бори с бугата.

Аз ви говоря: Ония неща, които са определени от Онзи Велик Баща на вселената, трябва без никакво противоречие да изпълним. Не нашето желание да имаш деца, онова, което е определено да стане, стори му път. Услужи на всички онези, на които Господ иска да услужиш. При този начин на постъпване трябва да престанат тия ежби, които съществуват. Че как ще се оправи светът? Чрез обичта на майката. Как ще се оправи светът? Чрез обичта на бащата. Как ще се оправи светът? Чрез обичта на децата. Децата трябва да обикнат света, бащите трябва да обикнат света и майките трябва да обикнат света. Всеки може да направи един малък опит. Вие възприемате въздуха, но въздухът винаги носи една скрита енергия. И топлина носи, и светлина носи. Но ако вие въздуха, който дишате, не го обичате, той нищо не дава. Той ще влезе и ще излезе, ако го обичате, ще остави нещо, ако не го обичате, нищо не оставя. Във въздуха има съзнание. Ти ходиш по земята, ако ходиш без любов, земята се затваря за тебе, нищо не ти дава. Ако ти е приятно да ходиш с любов, ще отнеме от теб непотребното, ще ти даде потребното. Ако и светлината не обичаш, и там е същият закон. Тя има скрито богатство. Тя няма да ти даде, което не искаш. Всяко нещо, което правиш, прави го или от любов към майка си, или от любов към баща си, или от любов към децата. Има известни мисли в нас, които идат от първия център в света, от светлината. Има известни чувства, които идат от втория център, от топлината като майка. Дето и да идете, има известни постъпки в света, които идат от истината, която носи свобода.

Та казвам сега, туй, което ви говоря, е мъчно за приложение. Не мислете, че е лесна работа. Мене ми разправяше един учен човек, професор. Аз млад човек съм, със сила, но един ден ме хвана задуха. Половин час ми взе да се кача по стълбата. Едва се качвам на едното стъпало. Чудя се, къде ми отиде силата. Замязах на стар дядо, краката не държат. Та казвам: Младостта не е достояние на земята, на материята. Тъй както радиото се възприема, но то не произвежда сама-

та мисъл, тялото не произвежда, събира нещата за проявление. Казвам, туй, което иде, е отвън. Любовта служи само като връзка. Засега тази връзка трябва да опитаме, от там идат Божиите блага, да имаме пряма връзка, общение. Има една беседа „Общение с Бога". Чудни са хората, като казват: Как да служим на Бога. Възприемаш въздуха, не Му благодариш. Възприемаш топлината, не Му благодариш. Възприемаш светлината, не Му благодариш. Сила ти дал, не Му благодариш. Всичко това приемаш, навсякъде приемаш, нищо не плащаш. Казваш: Аз съм свободен дух. Слушам ги да казват: Свободни души сме. Трябва да знаете: В света свободен е онзи, който обича любовта. Свободен е онзи, който обича светлината. Свободен е онзи, който обича свободата. Свободен е онзи, който обича живота. Свободен е онзи, който обича знанието. Свободен е онзи, който обича движението. Свободен е онзи, който приема ученията. Свободен е онзи, който работи. Имаш един приятел, той се занимава с окултна наука. Преди да беше се оженил, гореше му сърдцето, като говори аз само го слушах. Но като се ожени, изчезна поезията към жените. Рекох, защо изчезна, да не си обрал жена си. Казва: Направих една погрешка. Тя обичаше накитите, бях ѝ подарил един накит, нямах пари, продадох го. Казвам: Аз ще ти купя друг. Туй, което в женитбата си дал, не го вземай назад, нищо повече. Ние сме хора, които вземаме назад. Не е хубаво, трябва да се създаде характер. Не вземай онова, което си дал. Не вземай онова, което Бог му дал. Той се пече на слънце, не заставай пред него. Когато отишъл Александър Македонски при Диогена, казва: Каква услуга може да ти направя. Казва му Диоген: Моля не ми затуляй слънцето. Ти затуляш слънцето, нищо не може да дадеш. Като дойде до един човек, постави се, както той обича. Още като вървиш, да знаеш от коя страна той обича да се отбиеш. Той обича да се отбиеш в ляво, ти се отбиеш надясно, или той обича да се отбиеш на дясно, ти се отбиваш наляво. Значи схващайте, какво той обича. Още като идеш, този човек не обича много да говори. Ти не ходи да разправяш, че си женен, че деца имаш, че си страдал. Остави тия работи. Конкретно като на един разумен човек говори. Сега този метод трябва.

Аз ако имах школа, щях другояче да подема тази лекция. Щях да я нашаря с малки песнички, щях да ви накарам да пеете, да видя колко сте възприели. Като ви гледам, казвате: Бамбашка тази работа. В школата съвсем другояче ще бъде. Сега борите се. Питали едного, знаеш ли къде има вода. Че как знаеш. - В оня баир или има вода, или няма. Аз този го познавам, или живее добре, или не живее добре. Нали и аз казвам: Жената не живее добре. Някой път аз говоря: Я живеят добре, я не живеят. Аз виждам, че жената не живее добре, мъжът живее. Щом жената не живее добре, той се сменя, хармония има, дават си на заем. Жената обеднява. Мъжът е бакалин, жената взема от него и го обича повече. Ако не живее добре, обича мъжа си; ако живее добре, не обича мъжа си. Жената, която живее добре, не обича мъжа си. Вие ще ме разберете криво. Жената обича един мъж, който внася светлина, просвета, възприема широко. Жената обича мъжа, който дава топлина, облича я хубаво, с топли дрехи. После да дава сила, гъвкав да бъде обича този мъж. Сила не дава, дрехи не дава, иска да го обича. Законът е се същият - както за жената, така и за мъжа. Един мъж не може да обича една жена, която не внася светлина и топлина, и сила. Трябва да знаете тази работа. Без жена не може да живее. Ако ще намери някой отвън.

Сега ще направят един комитет от жени, понеже новият ред иде на земята, стария ред, фашизма навън, гонят го. Фашизъм наричам затворените интервали. Българският народ от години е със затворени интервали. Сега едва има отворени интервали на хармонията. Един комитет от десет жени. Първата председателката ще иде да каже на мъжа: Много добра жена имаш, цена няма. Ще си замине. На другия ден друга ще иде. Ще каже: Много умна е жена ти, като нея няма. Десет жени като се извървят да му говорят по този начин, ще започне да вижда тия качества в жена си. Вие сега жените воювате срещу жените си. Мъжът воюва с мъжа. Как ще се оправи светът? Комитет десет мъже и десет жени. Няма както сега: Ти да му намериш слабата страна, че го върти. Да няма въртене вече. Земята се движи около слънцето, слънцето ѝ дава нещо. Слънцето привлича земята със

своята светлина и със своя живот. Земята привлича месечината, движи се около нея. В земята има повече живот, отколкото в месечината. В месечината много мода има, модаджия е. Всички, които служат по пътя на месечината, са модаджии. Не е лошо една мода. Там животът няма условия за прогрес. Фантазии, колкото искаш, романи колкото искаш, небивалици може да си създадеш, но нещо реално конкретно не може. Единственото нещо, което дава конкретен резултат, това е слънцето. Зад туй слънце седи друго слънце, което хората не са виждали.

Аз съм виждал, идвали са жени при мене да се оплакват от мъжете си. Аз зная тя срещнала един много благороден мъж, той още на пътя щеше да ѝ помогне. Благодарение на него аз я приемам. Ако той не беше я срещнал, нямаше какво да я приемам. Казва: Бъдете добър, дайте ѝ добър съвет. Мъжът има отлични качества, много добър човек. Тя казва: С другите, с външните хора, е много добър, с мене не е добър. Казвам: Щом е добър с другите, ще бъде добър и с теб. Ако с външните не е добър, и с тебе не може да бъде добър. Когато всичките хора са здрави, само един е болен, тази болест се лекува. Когато всичките са болни, само един е здрав, тази болест не се лекува. Докато целият свят е добър, само вие сте болен, болестта е на място, цяр има. Целият свят е здрав, или целият строй се сменя. Днешният ден показва, че небето е разположено към нас навсякъде по света. Всички тия разумни същества гледат по кой начин да убедят хората да се обичат. Казват: Безпредметна е войната, безпредметни са тия ежби, безпредметни са умиранията, безпредметни са операциите, които се вършат, безпредметна е хуканицата. Нещо ново трябва. Искат по хубав начин да ги убедят. На хромеля няма никакъв смисъл. Казват: Дали е реално, тези мисли, които имаме, дали са реални. Колко хиляди страдания ни донесоха тия мисли. Не че са лоши мислите. Не разбраха тия мисли.

Жениш се за една жена. Може да ти е дадена за пет години, може да ти е дадена за една година, може да ти е дадена за 20 години, но не повече от 120 години. Тя трябва да се освободи от тебе. Ти ще ѝ туриш един юлар, казваш: Тя

е моя жена, накъдето ходи, детективи подир нея, да не ходи с другите мъже. Ако твоята жена не се запознае с любовта на другите мъже, тя не може да живее с тебе. Всичките мъже са един мъж. Ако една жена не обича всичките мъже, тя не обича своя мъж. Всичките жени представят една жена. Когато говоря всички, не разбирам раздробление. Аз разбирам онзи фокус. Да обичаш всички, значи в този малкия фокус всички се концентрират вътре. Този фокус на разумността ти да обичаш, не големия свят. Казвате: Че как ще обичам по целия свят. Всичките хора в света образуват един малък фокус. Този фокус на любовта ще обичаш. То е лесна работа. Всичките хора по земята не може да обичаш.

Сега аз ви говоря да ви услужа. Често имате главоболие. То произтича от факта, че вие нямате право отношение към светлината. Често ви боли коремът, нямате право отношение към любовта. Често ви болят ръцете, краката, нямате право отношение към свободата; към истината. Три отклонения има, от които се раждат болестите. Когато няма вътрешна хармония със светлината, ражда се главоболие. Когато няма вътрешна хармония с любовта, ражда се коремоболие. Когато няма вътрешна хармония с истината, тогава идат всичките болести, в ръцете, в краката, в пръстите, навсякъде. Да приложим любовта, да обикнем, да дойдем в съгласие с любовта. Теоретически поне да приемем, да кажем: Може да обичаме хората. Един математик ще допусне ен пъти да умножи. Невъзможно е изведнъж, но постепенно. Защо е невъзможно? Невъзможно е, значи умът ти не работи, сърдцето ти не работи, волята ти не работи. Щом умът ти работи, щом сърдцето ти работи, щом волята ти работи, всички неща са възможни. Туй е сега приложение. Коя религия е права, мене не ме интересува. В дадения случай се интересувам от въздуха, който има отношение към мене и аз имам отношение към него. Мене ме интересува светлината, която има отношение към мене и аз имам отношение към нея. Вие се интересувате от светлината, която се интересува от вас, от топлината, която се интересува от вас, от силата, която се интересува от вас, не се интересувате от далечни работи, коя религия е права. Оставете тия работи. Религиите не-

ка живеят за себе си. Отива един български свещеник с китка босилек да ръси. Казва: Дядо попе, не искам мене да ме ръсиш, детето е болно, него ръси. Нали здраве носиш. Поръси детето да му мине. Колкото искаш - 100, 200, 300 ще ти дам. Казва: Аз не се нуждая от ръсене, то е болно, болните се нуждаят от ръсене. Той ще го поръси, пък няма да оздравее. Та казвам: Като влезете с вашата босилкова китка, търсете болните хора, наръсете ги. Като стане болният, ще те намери. Няма човек в света, на когото да направим добро, че да не се отплати. Всичките души имат благородни черти, всички се отплащат. Аз искам да ви насърдчим.

Да мислим добре за хората, за които Бог мисли добре. Да мислим добре за всички ония хора, за които Бог мисли добре. Бог, който живее в нас, мисли добре в нас. Да поддържаме неговата мисъл в нас, да поддържаме Неговата светлина в нас. Да поддържаме Неговата топлина в нас, да поддържаме Неговата сила в нас. Туй е реалното, туй е новото убеждение. Каква ще бъде новата религия? - Любовта, обич към Любовта. Обич към Мъдростта, от която иде знанието. Обич към Истината - що е истина? Истината е свят на безсмъртие. Любовта е свят на безсмъртие. Мъдростта е свят на безсмъртие, нищо повече. Там има блажен свят, дето няма смърт. Щом влезем в живота, в живота вече има възможности. Не че животът носи смърт. В сегашния живот, понеже не спазваме законите, има възможност смъртта да ни намери. Смъртта винаги иде да ограби човека. Каквото и да се говори. Христос, Който беше толкоз богат, раздаде всичко, обраха Го, последното, което имаше, всичко Му взеха. Сега казвате да дойде Христос втори път. Аз да ви кажа защо няма да дойде. Той не иска да го оберат втори път. Нещата само веднъж стават. Веднъж да ме оберат, втори път е безпредметно. Сега да слезе на земята трябва любов. Ако ние не сме готови да любим Христа, да виждаме Христа във всеки брат, във всяка наша сестра, във всяко дете, как ще дойде. Че пострадал Христос. Пострада защо? Не Го обичаха хората. Кървав пот изтече от Него. Всичките хора страдаме, имаме страданията на Христа. Сега в целия свят се пролива човешка кръв. Милиони хора измират. Милиони килограми кръв

има пролята. Не съжалявам това. Те са неща неизменни. Тази кръв се събира. Всичката пролята кръв е събрата, нито капка кръв няма да иде напразно. Тя ще се употреби. „Съблазните, казва Христос, ще дойдат, но горко на оногова, чрез когото дойдат". Кръвта е пролята, но горко на онези, които станаха причина да се пролее. Аз не съм за онази кръв, която излиза преждевременно. Докато не свърши работа, кръвта да стои. Казвам: Пазете вашата кръв да свърши работата добре. Пазете вашите най-хубави мисли да свършат работата добре. Пазете вашите чувства и постъпки да свършат онази благородна работа, за която сте дошли тук. Пред вас ще се отвори един свят, ще влезете в света на децата. Имате възможности. Ако не станете като малките деца да минете през вашата Божествена сила, тогава вие нямате разбиране. Искам тази сутрин вие да се ползувате. Всички, както ви виждам, имате нужда. Обичайте светлината. Кажете: Колко е добър Нашият Небесен Баща! Като приемеш въздуха, кажи: Колко е хубав. Като приемеш водата, кажи: Колко е хубава. Като погледнеш и видиш хората, навсякъде да виждаш красивото. Като срещнеш болен човек, ще кажеш: Колко е добър Господ. Веднага да се промени неговото състояние. Как може да стане? Магия има. Аз да ви кажа как става тази магия. Мене ми разправяше друг, аз на вас ще разправя. Срещам един, казва: Обезсърдчих се, не ми се живее, всички философи съм чел, няма смисъл, ще си тегля един куршум. Аз не му казвам нищо, казвам: Кога си намислил да се самоубиеш. Показвам му една кесия със 100-200 английски златни лири. Турям я в джоба му. Той забелязва нещо тежко в джоба си. Като бръкне и извади кесията, изведнъж се измени разположението му, не мисли да се самоубива. Казва: Откъде влезе? Започва да чете, казва: Брей имало добри хора. Ще ида да се наям сега. Отива в гостилницата, после казва: Ще си сръбна малко винце. Ето магията. На този дай му 250 лири, ще спасиш живота му. Преди години дойде един, вземаше пари на заем. Казва: Аз искам да се самоубия. Рекох: Защо? - Имам да плащам, пък не може да ги платя. Колко имаш да плащаш? - Две хиляди. Ами ти ще продадеш душата си на дявола за пет пари. Да-

вам я, измъчих се. Казвам му: Ами за две хиляди продаваш ли си душата на мене. - Продавам я, как няма да я продам, дай парите. Дадох му две хиляди лева и купих една душа. Не се уби този. Ще кажете: Глупави работи. Не са глупави, то са примери. Направете най-малкото добро. Не се срами да дигнеш един косъм от земята. Не се срами да дигнеш една сламка от земята. Не се срами на една мравя да ѝ услужиш. Услужи на сухото листо, на един плод услужи. Някой хвърлил един плод, вземи го, измий го, тури го някъде на някой камък, направи услуга. Ние, съвременните хора, обичаме да правим добро на големите хора. Като пишем писма до някой голям човек, почеркът е много добър, много хубаво е писмото. До обикновените хора направим едно подхлъзване. Някой подхвърлил една ябълка, тя е едно любовно писмо. Вземи я, отбий я, занеси я в къщи, запознай я с децата, запознай я със своята възлюбена. Ако не е облечена хубаво, ако имаш деца, ако нямаш деца, запознай я с някое говедо. За предпочитане е да я изяде някое говедо, нека си похапне, да помни тази коза или овца, когато си ѝ дал една ябълка.

Ние, съвременните хора, не сме дошли още да приложим любовта. Комитет трябва, представител трябва да бъде на силния, да има по-голяма светлина, да има най-голямата топлина, да има най-голямата сила. Кой ще бъде представител? Който има най-голямата светлина, най-голямата топлина и най-голямата сила. Другите постепенно да се наредят. Това е правилото. Не туряйте слаби хора за учители. Онези, които имат най-голямата светлина, най-голямата топлина и най-голямата сила, турете за майки. Като си слаб, не вземай високо място, слез на ниско. Като станеш силен, иди. Силните хора на работа, силните хора трябва да ходят на нивите да се благословят. Силните хора, които имат топлина, които са силни в топлината, да отидат да отоплят къщата на слабия. Аз да ви кажа една магия. Всички имате магически средства да отоплите една къща. Ще направите една електрическа инсталация - в София има електричество, ще турите електрическа печка. Ще кажеш: Когато стане много студено, завъртете ключа. Ще кажат: Господ да му даде живот

и здраве. Не всички може да го направите, някои може да го направят. Ако всичките хора станат магесници, ще бъдат инсталирани нашите къщи. И умовете, и сърдцата, и телата ще бъдат инсталирани, всичко ще тръгне по мед и масло.

Сега инсталирайте. Комитет образувайте, както ви казах по правилото. Та туй е само предисловие. Още има да говоря. Сега да ви дам повече ядене, ще бабичасате.

БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ИЗОБИЛНИЯ ПЪЛЕН ЖИВОТ.

Снощи тук имахме един филм. Първата част беше война, как се бият. Това беше мрачен филм, фигурите бяха неясни. Като дойде втората част за културата, стана всичко светло, всички се зарадваха. Та казвам: Винаги в злото всичко е тъмно, когато дойде доброто, всичко е светло.

НА ФОКУС

XXI лекция на общия окултен клас.
15.XI.1944 г. Сряда 5 ч.с.
Изгрев - София

Добрата молитва. Благост.

Кои са най-новите неща в миналата лекция. За какво говорих, какъв беше въпросът?

Ако някой би ви задал въпроса защо в умерените пояси падат листата през есента и в пролетта израстват, какво ще кажете. Значи в умерените пояси пролетта се обличат, есента се съблича. В тропика това не става, няма тази мода. Това става незабелязано. От десет милиона българи колко от тях имат шанс да станат министри? Какъв е процентът да стане министър един българин? Какво е отношението? На пет милиона мъже и пет милиона жени - да кажем, че са толкоз, те не са толкоз - всеки българин може ли да бъде министър? То са заблуждения. Всеки българин може да бъде министър на себе си. Министрите голямо нещастие имат в България. Щом е министър, намери затвора. Старият порядък ги туряше в затвора и ги изваждаше от затвора, пак ги туря за министри. Сега вече е ликвидирано със стария поредък. Викат ги всичките да ги питат защо са станали министри, каква е била тяхната длъжност. Имаше един българин, той беше братът на Лулчев, имаше желание да стане министър. Рекох: Мене ако питаш, нито депутат, нито министър ставай засега. Не е време. Как? Ако беше министър, сега щеше да бъде от подсъдимите. И депутат ако беше между живите на земята, и него щяха да арестуват. Сега е хубаво всички да бъдете досетливи. Каквото желаете, да не искате да стане скоро. Тъй да оставите да станат нещата, както е определено. Оставете да се облече едно дърво, както иска, не го насилвайте. Едно цвете може да го заставите да се облече преждевременно - ще направите цветарник, ще турите печка, ще го стоплите. То е час-

тично подобрение. В целия ход на растителното царство не е. Растенията сами се обличат и съблича без разноски. И подобре става. Сега често като култивираме някои растения, плодовете стават по-големи, но изгубват от своята сладчина и аромат. Увеличаваме формата, увеличаваме соковете. За да бъдат сладки плодовете, природата е работила дълги години.

Хората много си влияят. В една страна като Америка в една област на един епископ, понеже носил главата си наведена наляво, всичките проповедници си носили главата като него. Да си носиш главата наведена наляво, някой път лявото полушарие е по-тежко. Кое е най-важното според вас? Толкоз време сте учили, доста способни ученици сте, аз не искам да кажете кое е най-важното според вас. До какво заключение сте дошли вие в живота? Кое е по-добре - човек да се подмладява, възрастен ли да става или стар да става. Кое е по-добро сега да се подмладява ли, възрастен ли да става или стар да става. Да се подмладява е хубаво, няма съмнение, то е най-хубавото. Онези хора, които се подмладяват, правят една пакост: Когато един млад ще дойде на земята, един стар ще умре. Ще уволнят стария, младият ще се намести на мястото. Някой път туй дете да дойде, ще намери някой стар и като иде, казва: Този ще го махнете, аз не може да го търпя. Някой път и дядото се заинати, не си дава службата, тогава младият умира. Младият, като види дядото, очаква да умре. Някой път се съгласяват младият и старият, спогаждат се. Младият казва: От богатството, което нося, ще ти дам. Някой път дядото казва: Не ме изпъждай, каквото съм спечелил, половината ще ти дам. И младият, и той се съгласява. И бабата е същият закон. Тогава те се радват на своя внук или на своята внучка.

Прочетете три страници от лекцията „Влизане и излизане", от тома „Път в живота". (Един брат прочете трите страници).

Вие сте вече в този замък вътре. Прониква една обща идея. Някой път искате целия народ. Някой път човек е роден да вземе участие в работата, в която той се е ангажирал. Някой път народът може да вземе участие, някой път не се интересува. Сега имаме 20 души, които се състезават за царе, какъв ще бъде изборът? Както сега имаше избори в Америка в Съединените щати. Двама представители, един на демократичес-

ката партия, другият на републиканската партия се състезаваха. Сегашният председател е избран за четвърти път, нещо извънредно. Не става в Америка. Два пъти е мъчно да станеш председател, този човек четири пъти последователно го избират. Един човек, който е хилав, четири пъти го избират да стане председател. Доста недъзи има Рузвелт, но отлична глава има. Като се сравняват Сталин и Рузвелт по веждите си мязат, права линия имат. На Сталин веждите са по-дебели, на Рузвелт челото е по-високо, освен че е практичен, има и нещо идейно. Сталин е много практичен човек, никога не се занимава с отвлечени работи, тъй както един практичен българин. Той като градинар никакви нововъведения не внася, които да костуват покварата на градината. Във вестника е турен Сталин, Рузвелт и Чърчил. Сталин е отляво, Чърчил е отдясно и Рузвелт по средата. Рузвелт примирява Сталин и Чърчил. Веждите на Сталин показват, че не вярва, мъчно може да го убедиш в нещо, убеден е. Та и ние по някой път мязаме на Чърчил, някой път мязаме на Сталин, някой път на Рузвелт. Всичките хора имат нещо, което не са доразвили. Хората мислят, като дойдат на земята, придобивките много лесно да ги придобият. Някои хора са късметлии, в лотария им върви. Някой 20 години взема, не му върви, не му се пада. Мислите ли, че ако един жител от луната, ако вземе един лотариен билет от земята, щеше да му се падне нещо? Често хората страдат от месечината. Има някои хора, на които месечината винаги ще им измени мислите. Ти вземаш един билет, тя ти дава по-голям нумер. Този, който ти вземаш, има малка печалба, като вземеш билета на месечината, нищо няма да спечелиш. Месечината служи за изправяне на погрешките. Когато човек няма широки възгледи в живота, прави погрешки. Който иска да си поправи погрешките, той трябва да служи на месечината. Който иска да забогатее, той трябва да служи на месечината. Тя ще му даде лош съвет, казва: Не ти трябва да работиш тъй с мотиката, остави това за простите хора. Месечината ще те накара някой път да чакаш 20 години на някой лотариен билет да спечели. Ти все вземаш билети през тия 20 години и на края спечелиш толкоз, колкото си дал за билети. За 20 години най-голяма печалба - спечелиш толкоз, колкото

си дал за билети. Не е ли губене време в 20 години. Представете си двама учители са свършили университет. Няма място в гимназията, няма и за прогимназията, да станат народни учители. Той ще чака 20 години, докато се отвори място. Не можеше ли да стане учител в първоначалното училище, докато се отвори място в гимназията? Щеше да научи нещо, защото малките деца не критикуват учителя си, но в гимназията и в университета трябва да бъде много внимателен. Сега какъв трябва да бъде характерът? Когато искате да критикувате другите хора, какъв трябва да бъде характерът му? По някой път минава някой, иска грозде. Дадат му един малък грозд. Иска по-голям грозд. Онзи, като изважда из кошницата, търси най-малкия грозд да намери. Ти го критикуваш, че малък грозд ти дал. Де е погрешката? У него ли е тази погрешка или у тебе? Ако искаш голям грозд, насади си едно лозе, то ще ти даде такива гроздове, каквито искаш. Когато искаш от хората, не ги критикувай колко ти дали. Толкоз се откъснало от сърдцето на човека, толкоз дава. Гумноров имаше една поговорка: Ако аз съм на неговото място, два пъти по-малко ще дам. Определя колко може да даде. Казва: Аз и толкоз не щях да ти дам. Сега де е погрешката? Погрешката е там, че парите не се размножават. Ако парите се размножаваха като гроздето, но парите не вървят по закона на размножаването.

Всички ние в живота започваме от там, отдето не трябва да започваме. Най-първо майките учат децата си да се молят на Господа. Хубаво, не е лошо. Майките трябваше да учат децата си да изпълняват Волята Божия, не да Му се молят. Да се молиш на Господа след като си направил погрешка, да ти прости. Преди да си направил погрешка да изпълниш Волята Му. От какво се нуждае Господ? Някоя стара баба моли се на Господа, дигнала ръцете, защо? Моли се някого да ѝ прати да ѝ донесе вода. Туй дете да разбере, че като се моли тя, да иде да вземе стомната и да ѝ донесе вода. Господ ще е доволен от това дете, че е разбрало молитвата на бабата, напълнило стомната. Сега казвате: Нека се молим, Той Господ ще изпълни. Господ е предвидил работите от самото начало. Сега няма какво да се нарежда, всичко е наредено. Всичко е дал, само трябва да го търсим някъде. Здравето, което търсим, е някъде в нас. Зна-

нието е някъде забутано в нас. Всички добри мисли,добри постижения се са забутани някъде. Сега аз бих ви попитал: Ако сте музикант,бихте ли желали да свирите или диригент да бъдете, капелмайстор, диригент. Според мене диригентите не са много големи музиканти. Големите диригенти имат само една способност, че те като разбират музиката, като влязат, предизвикват музикалното чувство в музикантите. Този знаменитият диригент има най-добрите музиканти, като махне пръста, разбира. Ако бяха се новаци, какво ще им даде със своето дирижиране. Сега ще разчитате не на палката само, не се иска диригент, не разчитайте на вашата тояжка, разчитайте на музикантите, които са там. Като махнете с тояжката пред знаменитите свирци, тогава върви. Ако свирците са глухи, неспособни, нищо не излиза. По някой път и вие махате с палката, нищо не излиза. Двама се разправят за търпение и отстъпват. Те, които досега приказват за търпение, трябва да бъдат търпеливи. Наближават до вратата, да отстъпят, да прилагат търпението. Не като шило да си пробие път и да вземе мястото на другите. Идеш някъде, стой на последно място. Искаш да учиш търпение. Наредили се 400-500 души хора, вземи последно място и чакай цял ден. Ще научиш нещо.

Всякога в живота първородните синове много теглят. Христос беше първороден. Може да ви приведа примери: На първородните деца много им пати главата. Много се изисква от тях. Ако искаш да бъдеш виден човек, трябва да се въоръжиш. Ако не искаш, вземай последното място. Последното място е най-малкото. Ако може да дадеш, не е лошо, вземи първо място. Ти искаш с малко даване голям човек да станеш. Големите търговци с големи капитали са, малките търговци с малки.

Сега първите приятели, които бяха ученици, очакваха, както във времето на Христа, да приемат Духа Божи, да обърнат света. Туй, което обръща света, не са учениците. Казвате: Този объркан свят не се обърна. Сега кое бихте предпочели: старият ли да изгони младия или младият да изгони стария, или и младият, и старият да останат. Три положения имате: или младия да приемем, стария да изпъдим, или младия да изпъдим, стария да приемем, или и двамата да приемем. Как ще

направите да останат и двамата? Аз съм гледал онези, които са играчи на полка или на кадрил. Някой момък взел един стол, върти се в стаята. Взел един доста хубав стол, върти се в стаята със стола. Той си въобразява, че е някоя млада мома, върти я. Вие трябва да имате един стол да въртите най-първо. Доста практично е. Неприятно е да не ви видят хората. Затворете прозорците си, въртете се със стола, ще се научите. После една добра черта има в стола: никога не се обижда. Каквато и погрешка да направите, извинява. Ако се случи да е някоя действителна мома, тя скандал може да направи. В една игра ти настъпиш тази госпожица тогава? Или я държиш за рамото, после с дни я боли рамото, дето си я стискал. Тя не иска вече да играе. Много деликатно ще държиш ръката. Той я хване така грубо. Тези неща се разбират. Казва: Не трябва да играе. Да играе човек, но хубаво да играе. Всяка игра е на място, не е лоша. Сега столът какъв трябва да бъде, с който играете? Ако е от бук или ако е от дъб, или от чам, ще имате три категории. Аз ще ви направя едно сравнение. Вас ако ви хранят с ечмичен или с ръжен, или с житен хляб, кой е по-хранителен: ечменият, ръженият или житеният? Няма съмнение - житеният. Когато няма жито, и ръж ще ядете, когато няма ръж, и ечмик. Някой от вас, който иска да се угои, да яде ечмик. Казват, че човек затлъстява от него. Често съм слушал да казва: Не е пълничък. Че то е хлябът, който го прави. Сега за да не е хлътнало лицето, какво трябва да правите? Напълно зависи от яденето, напълно зависи от пиенето на вода, напълно зависи от дишането, напълно зависи от приемането на светлината. Хлътвало ти лицето, ти само бързаш, в себе си бързаш. Не бързай. Ти имаш на разположение 120 години. Всеки един от вас има 120 години. Че умирате по-рано, бързате. Ако всичко правите агале, полека. Аз съм ви дал един пример. Отличават се англичаните с голямо търпение. Срещат се в Лондон в една тясна улица един руски княз и един английски лорд със своите брички и не могат да се разминат. Спира се англичанинът, спира се и русинът. Русинът изважда вестник Таймс от 16 страници и започва да чете. Англичанинът изпраща слугата си и казва: Като го прочете, моля дайте да го прочета. След като прочели и двамата вестника, дошла им иде-

ята да разменят кабриолетите си, англичанинът се качил на колата на русина, а русинът на колата на англичанина. Отишли по пътя си. Те са изключителни случаи. Нас ни трябва търпение в света. Аз съм забелязал някой ден, когато искам да си почивам, ще се съберат три-четири повече кандидати, ще се случат най-големите неприятности. Започвам да ги извинявам, казвам: Не разбират тия хора. Човек има нужда, той си има свое разбиране. Веднаж една млада мома искаше да говори, за да се освободя, казвам: Ти имаш ангажимент с хората. Да вървиш, имаш една среща. Ако не стане, ще изгубиш 20 години. Тя хвана пътя. Умен трябва да бъда. Не я пращам за зло. Трябва да върви, ще спечели повече. Ако седи да ме пита, ще спечели ли повече, там да иде, ще спечели. Тя иска да ѝ отгадая. Чудни са някой път; дойдат да ме питат мене. Момъкът намерил някоя мома, пита мене дали ще живее с нея, или не. Казваш, ти ще видиш. Всякога една мома може да живее с един момък, ако е на фокус. То е закон. Ако е вън от фокуса или вътре във фокуса, там всичките недоразумения произтичат. Не са на фокус нещата. Всяка мисъл, която ви безпокои, трябва да знаете, че тя не е на фокус. Онази мисъл, която ви радва, тя е на фокус. Онова желание, което ви радва, то е на фокус. Постъпка, която е умна, тя е на фокус. Всички неща, които не са на фокус, те произвеждат съвсем други впечатления. Казвам: За бъдеще учителят може да възпита децата. Вие сами може да се самовъзпитате. Един брат седи и ми казва: Учителю, толкоз години говориш за подмладяването, освен че не се подмладих, но побеля ми главата. Туй знание няма да се приложи. Може да се подмладиш. Най-лесната работа е да се подмладиш, пък и да не остареш: Не допускай противоречия! Не допускай едно противоречие в ума си. В сърдцето си не допускай противоречие и в душата си не допускай противоречие - първото нещо. Ти допускаш противоречия в яденето, сол повече, не е сготвено, както трябва, хлябът не е мек. Кърпата не е на място турена, паничката не омита. От тия работи остаряваш. Дойдеш, гледаш леглото, възглавницата не е турена на място. Йорганът не е на място. Безпокоиш се. Човек остарява. Ти кипнеш в себе си, защо жена ти не е лъснала обущата ти. Щом тя не ги е лъснала, твой ред е. Каз-

вам: За подмладяването,то е закон: Когато умният човек започне да служи на ближните си,той е вече на път да се подмлади. Даже някои от вас сте подмладени,най-малко 15-20 години сте по-млади от хората в света. Сега хубавото ядене изисква млади хора. За да ядеш сладко, трябва да бъдеш млад. Трима души има в света,които ядат хубаво: то е младият,който е учен и има Любов в себе си. Той яде хубаво. Възрастният,който е силен,яде хубаво,и старият,който е умен,и той яде хубаво. Другите,които не са в тази категория,не ядат хубаво.

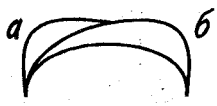
Сега вече сте дали програма,имате комитет от десет души, два комитета имате. С жените са направили комитет. Трябва да знаете как да приложите. Вие трябва да бъдете предвидливи. Една другарка не знае как да направи, комитетът ще оправи да върви работата. Аз ако съм един милионер,не български,американски милионер,да разполагам със сто милиона долари,лесно щях да подмладявам хората. Срещна някого,умислил се човекът. Един долар му дам. Втори път пак се умислил. Дам му два долара. Той като ме вижда,се окуражава,увеличавам и 365 пъти му дам 365 долара,окуражи се човекът. Като ви види някой да каже: Този е късметлия. Той ще вика някой да направи полез. Като започне някоя нова работа,ще повика някое дете,някоя мома или момък да полези,да върви работата. Добрите хора са полезни. Те са с широки души. Той,като дойде,пожелае ти да имаш всичко това. Онзи казва: Не му трябва нищо,тамън му е. Вижда една стая му е малка,казва: Пожелавам ти да имаш две стаи. Друг дойде,пожелае да имаш три стаи. Не е лошо да има три стаи. Човек трябва да има три стаи. Човешката глава има три стаи: горен етаж, среден и долен етаж. На земята найскъпите етажи са долните.

Сега задали ли сте си въпроса с какво ще заинтересувате невидимия свят. Вие искате да идете в оня свят,но с какво ще го заинтересувате. Българите имат един обичай, когато някой съзнателно умира,започва да се изрежда цялото село,той казва: Пътник съм. Идат от селото и му казват: На майка ми много здраве ще носиш. 40-50 души му казват като иде в оня свят ще иде да ги търси,ще ги намери. Те пък ще му дадат сведения за ангелския свят. Вие мислите много лесна работа е.

Една наша сестра тук пострадала. Някои вървят посред пътя. Никога не вървете посред шосето или в ляво, или в дясно, вървете извън шосето. Някой път като вървиш посред шосето, някой автомобил няма да се отбие. Един автомобил минава и блъсва тази сестра, контузи ѝ ръката, синьо ѝ рамото. Казва: Защо се случва? Вляво или вдясно вървете, оставете средния път свободен за автомобили. Някой казва: Ще ме пази Господ. Пази Господ по някой път, ами ако не пази, тогава? И във войната пази, някои няма да ги убият. Милиони хора ще бъдат избити. Някои ще се върнат от бойното поле със своите гергйовски кръстове. Като станеш сутрин, най-първо да имаш мисъл да знаеш какво Господ иска от тебе днес. Аз като стана сутрин, зная. Целия ден ще срещна една птичка, трябва да я нахраня. Туря трошици в джоба, още отдалече като я видя, дам ѝ. Някой път някой петел ще ме срещне и ще ми попее. Казва: Петел ще пее насреща. Петелът ми казва: Онова, което мислиш, ще стане. Аз пак трябва да имам нещо, да туря на този петел. Някой казва: Без пари. Ще му дам обяд, най-хубавия хляб. Само за пример казвам. Някой ден ставаш да посееш някое дърво, или може да е лоза, или слива, круша. Ако ти остава време за другите работи, направи ги. Сега всички сме се натоварили с кармически работи, правим това, което не искаме, не това, което искаме. Следствие на това изправяме погрешките. Гледал съм някои хора някои кучета ги лаят, те кряскат. Колкото те повече кряскат, толкова повече ги лаят кучетата. Някои хора съм виждал, кажат на кучето шът! И кучетата легнат. Той само каже шът! Няма да им кряска и кучетата легнат. Вие сега кряскате на вашите мисли и те още повече ви безпокоят. Като кажеш шът! веднага да утихнат. Шът е много материално. Кучето лае, казва: Господарят казва. Сега да ви приведа пример. Ти вървиш, захласнал си в някоя мисъл, той дойде, бръкне в джоба ти, извади парите. Търсиш в джоба, няма ги. Казваш: Търпелив да бъда. Хиляда лева имаш, задигнал ги той. Защо взе тия пари. Сега ще ви дам един начин. Започни да разсъждаваш. Ти вървиш в гората, той те срещне, извади револвер. Кое е по-хубаво: Да ги извади сам или да извади револвера. Провидението остава той сам да ги извади, другояче ще изва-

ди револвера, ще дадеш парите. Второто положение ти още отдалече като го видиш, туриш ръцете в джоба и кажеш: Не само хиляда, но и две хиляди ще ти дам. Сега българина го харесвам. Дойде някой вълшлив в къщи, той го счита за късмет. Този човек вълшлясал, ще остави, ще остави нещо живо, оттам насетне ще му върви. Тия въшки като започнат да се движат, дойде друго, нищо не остане. Този е късметлия. Аз похвалявам тази идея. Жива е въшката, полекичка се движи, не е като бълхата, но агале, агале се движи. Въшките не са толкоз глупави. Те търсят меките места под мишницата. Никога бялата въшка не се качва в главата, черната търси главата отгоре, скрие се в гората вътре. Тия черните въшки са от умните, умните хора обира. Белите въшки са от другите лошите хора, които обират мислите. Въшката от господаря се е научила, не ѝ стига умът.

Няма по-лошо нещо човек да търси погрешките на хората. Вие още не сте дошли до положението да сте готови да платиш за една погрешка. Сега да кажем, че вие намирате, че някой човек е добър. Де седи добрината на добрия човек? Някой човек е лош. Нито единият е толкоз добър, нито другият е толкоз лош. Единият човек, когото считате, че е лош, той е много честолюбив, главата му отподире е издадена. ***б***

Този, когото смятате добър, главата му отпред е издадена. Челото отпред е издадено. Има някои хора, у които милосърдието е добре развито, добри са. ***а***

Тук са опасни окултните науки. Добрият човек има форма. Ако влезете, веднага ви знаят какъв сте. Не може вътре нищо да се скрие. По милосърдие, по Любов към Бога ще знаят, какъв си, като влезеш, ще знаят по надежда какъв си. После ще знаят твърд ли си или не. Основните неща ще знаят.

Честолюбивият човек трябва да има милосърдие, за да се уравновеси. Ето една модерна глава. Тази е нормална, по-щедър е. Каквото баща му дал, дава. Онова, което сам човек спечелил, да дава. Това е сега умният. Това са опитностите на хиляди поколения, които са минали. Човек за да придобие някаква дарба, да може да ѝ отвори път на земята, тряб-

ва да са работили неговите деди и прадеди. И той трябва да е работил. Талантливите хора, гениалните хора те са хора на един дълъг живот, който са работили.

Казвам: Вие се ползувате, че сутрин идвате рано. За ранното идване слънцето ще има друго отношение към вас. Досега само вечер се събирахте на събрания само изпращахте слънцето. Засега за пръв път във вашия живот започвате работа, когато слънцето изгрява. Следователно, за бъдеще животът ви ще се измени. Ще се образува един навик. Ако искаш да се отвори светлината, иди посрещай слънцето. Ако искаш да се затвори светлината, иди изпращай слънцето. Та казвам: Слънцето има какво да го поддържаме. Да бъдем тъй точни, както слънцето изгрява, тъй точно да вървим само по определен път, да се не отбиваме, на гости да ходим. Слънцето държи една нишка, казва: Като свърша работа и имам празно време, тогава ще започна да посещавам. Понеже нямам време, ще си свърша работата.

Първото нещо трябва да свършим онова, за което сме пратени. После ще дойдем да разговаряме за угощения, вечеринки, концерти. Сега концерти има, театри има, свързани са с много големи противоречия. Например, някой говори, че Господ на мене ще ми проговори. На мене Господ много пъти ми проговорил чрез хората. Когато Господ иска да ми говори за милосърдието, ще избере един човек, който има милосърдие и чрез този милосърд човек ще ми говори за милосърдието. Няма да ми говори чрез някой, на който милосърдието не е развито. Или по музика ще ми говори. Ще избере някой човек, на който музикалното чувство е силно развито, чрез този човек ще ми говори за музиката. Сега не се опитвайте да говорите за това, за което не може да говорите. Опитвате се да говорите на някой човек за милосърдието. След като си му говорил цяла една година, ти си го убедил да даде десет лева. То е вашето милосърдие, какъвто сте вие. Той ни най-малко не може да даде повече. Ти като говориш на хората за щедрост, те не може да дадат повече, отколкото ти си щедър. Колкото ти си щедър, толкова и те ще дадат. Много седи в органическото семе. Една идея може да е органическа да расте, може да е механическа. Едно пясъчно зрънце остава едно и

също. Пясъчното зърно и житеното зърно се различават. Житото като се посее, расте, пясъкът винаги остава същ, може да се намали.

Та вие казвате: Толкоз години следвате, нищо не сте придобили. Освен че няма да придобиете, ще изгубите. Но ако сте като житеното зърно, законът е верен. Сега не че във вас няма желание, в синца ви има желание. Кой от вас не иска да свири хубаво? Като рече да свири, вижда, че не може. Всеки иска да даде много, но няма. Някой иска да държи реч, но не може. Сега ви гледам, вие сте се събрали, сестри се събират и казват: Ние остаряхме, побеляха ни главите. Аз се радвам, че ви побеляха главите. Щеше да бъде нещастие, ако на старите жени косите са черни. Едно нещастие е, ако на малкото дете главата е бяла. Черната коса събира. Не е лошо черното. Черното събира в себе си, капитал събира, бялото харчи. Ти не може да харчиш, ако черното не е събирало. Бялото харчи. Бялото като похарчи всичко, иде черното пак да събира. Черното след като събира, иде бялото да харчи. Те са процеси, единият изнася, другият внася. Разумно е, когато разумно се внася и разумно се изнася. Когато неразумно се внася и неразумно се изнася, тогава е лошо.

Та сега тъй както сте, какво трябва да правите? Не сте млади по на 15 години, не сте по на 20 години, някои сте на 40 лазарника, някои сте на 50. Какво трябва да правят четиридесетте лазарника и какво трябва да правят 50-те лазарника? На 40 лазарника човек дограмаджия трябва да бъде, да прави четвъртити врати. Хванете 40-годишния, той е дърводелец, ще направи много хубави врати. На 50 години той е добър кроячч, може хубави дрехи да ви ушие. Някои от вас, които сте на 50 години, шивачи сте. Някои, които сте на 40 години, дюргерлък ще правите. Които сте на 30 години, да теглите стоката на някои везни, ще ги балансирате. На 30 години човек това му е работа да мери - взел повече, дал повече. На 40 години той е дърводелец, на 50 години казва: Дайте плата да го скроя. На 20 години вие ще разрешите какво прави. Той се е научил да впряга воловете. Само човек на 20 години може да впряга воловете. На 20 години ако сте, ще впрягате воловете, на 30 години стока ще мерите, на 40 години като сте врати ще прави-

те,на 50 години - дрехи ще кроите. От това зависи подмладяването. Аз туй може да ви докажа. Елате при мене,пет години се изискват,ще се подмладите,една година ще впрягате воловете,втората година ще теглите стоката,третата година ще правите врати,на четвъртата година кроене. Тия занятия в духовния свят са почтени. Шивачът е почтен занаят,тегленето е почтен занаят, правенето врати, впрягането е почтен занаят. Хората на 20 години се научиха да впрягат воловете,да орат нивите. Естествените възпитатели са те в света.

Сега за идната седмица, намислите някой проект. Всеки един от вас да измисли по един проект,който е възможен за вас,за вашия живот. Кой за каквото може да промисли за някой проект да го постигне. Може някой да стане да ни разправи накратко какъв му е проектът. Може да си направи някоя къща. Може да посади някое лозе,може да посади градина,може да пътува в странство. Може с музика да се занимава,може изкуство,разни неща,каквото ви дойде на ума. Може проектът ви да е да идете на месечината. Всички ония хора, които са ходили на месечината, главата им е широка. Ако ти не си ходил,твоите деди и баби са ходили на месечината,следствие на това са останали някои белези. Сега помнете едно нещо: В даден случай когато ти се тревожиш,има един човек,който е щастлив. Нека ти служи за образец. Ти си изгубил 100-200 лева,някой човек милиони има. Нека ти бъде образец. Ти си изгубил,този човек доброволно ги дава. Всякога когато ние сме най-скърбни,има хора,които ни дават най-добрите уроци,има хора,които са спокойни. Аз даже виждам във войната ранени. Казва: Много добре стана,че едната ръка ми откъснаха,не отидоха и двете ръце. Пак благодари на Господа.

Та казвам: Окултният ученик трябва да вижда Божия Промисъл на Любовта във всички неща,в най-големите и в най-малките работи. Побеляла ти косата. Ти се радвай,че са обърнали внимание,че боядисали косата ти бяла. Почернили я. Пак я боядисали. Ако вие ядете цяла година коприва,ще ви почернее косата. Може всеки да си почерни косата. Да почерниш косата си е лесна работа. Да изправиш окото си (не) е лесна работа.

Да изправиш лицето си не е лесна работа. Да изправиш веждите си не е лесна работа. Да изправиш устата си не е лесна работа. Някои недъзи много трудно се изправят. Всичката съвременна наука, всичкото съвременно общество, всичката еволюция седи да изправим ония недъзи, които са онаследени от миналото. (погледна часовника). Ще ни глобят, за електричеството трябва да плащам. Моята работа мяза на един проповедник в Америка. Отишъл един знаменит проповедник на курорт лятно време, дето живеят богати американци. Проповедникът бил даровит, църквата била затворена. Той поискал да им проповядва. Всички останали доволни. Отиват си есента. Връща се и проповедникът и очаква да му благодарят. Обръща се назад да гледа дали няма да дойде някой да му благодари, че два месеца е проповядвал. По едно време гледа един носи една книжка. Казва: Ще ми благодарят. Но той носил книжка да плати за електрическото осветление на салона. Той трябвало да плати. Ти ще благодариш, говорил си даром, нека плати за светлината. Когато правиш едно добро, направи го на свят, на половина не го оставяй. Аз даже съжалявам, че трябваше в окултната школа да ви заставям да насеете Витоша с плодни дървета, да има най-малко десет хиляди плодни дървета, да изпоплашим шопите. Идеш, тури едно семенце, дето може да расте. Толкоз семена сега ги оставихме на произвола. За бъдеще съм решил всичките семки, които са останали, да ги посеем. Семките за вас са много работи, които не сте постигнали.

Аз бих желал всички да бъдете красиви. На красивия човек навсякъде му върви. Ако е грозен, няма да му върви. Бих желал всички да имате много хубави гласове, да сте богати, да сте добри певци, като запеете на един километър да се чува гласът ви.

БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ИЗОБИЛНИЯ ПЪЛЕН ЖИВОТ.

С вашите проекти да се явите втория път.

НАЙ-МАЛКОТО ПРИЛОЖЕНИЕ

XXII лекция на младежкия клас
17.XI.1944 г., петък 5 ч.с.
Изгрев - София

Божията Любов носи изобилния пълен живот.
Духът Божи. Аз ще се подмладя.

В какво седи силата на тази песен, казвате: Да се подмлади човек. Ами как ще се подмлади? Значи не може да се подмладиш по много пътища. Само един път има за подмладяване, който влиза в пътя на доброто, той ще се подмлади. Без доброто подмладяване няма. Злото състарява човека! Доброто го подмладява. Всичките хора сега остаряват, понеже служат на злото. Затуй остарява човек, става поумен.

а.п= Значи може да е един извор, който непрестанно извира. Ако е ***в.п***= какво значи? Ако е ***а.п*** - значи безброй пъти натоварен, а ***в.п*** значи хиляди пъти го посяват. Казвам: С доброто да се подмладиш ен пъти. Знанието е товар. Да придобиеш знание, значи да се натовариш. Да подобриш човек, значи да се посади. Чувството е посаждане, знанието е товар. Ен пъти в математиката е неопределено, Силата не е да обясниш. Ти може да обясниш работата, но не е истина. Истина е туй, което може да направиш. Което може да обясниш, то е още малко. Погрешката е там, казва: Аз може да обясна. Ти може да обясниш, ти даже може да свириш, но силата не е в свиренето. В свиренето има начин как да свириш. Някой цигулар като вземе лъка, не знае как да го държи. Като свири, маха лъка, казва: Широк замах, силен замах. Какво ще изкараш със силния замах. Цигуларят ако не може да прекара своята мисъл на космите, той трябва да прекара мисълта си на космите, да изкара нещо от цигулката. Запример добрите хора не може да изкарат нещо. Защо? Казват: Добър човек е той, но няма енергия. Какво значи до-

бър човек. Добрият човек, като хване камъка, огън да излезе отгоре и вода да потече отдолу. Туй наричам добър човек. Той ще вземе камъка, ще го пренесе от едно място на друго. Казва: Много добър човек. Той ако хвърли камъка, не ли е добър? Онзи с житото не постъпва ли така. Вземе от кринатa жито, хвърли го. Защо го хвърля? Като го хвърли, ще го завлачи. Има идея. Ти може да хванеш житото, ще му дадеш тласък от себе си. Казва: Сега не трябва да бъдем добри. Ще го хвърлим, но не из нивата навън, в нивата. Няма да сееш два пъти на едно и също място, се нови места ще сееш.

Сега вие правите погрешка, ето къде. Някой път се карате на някого. Погрешка не е, че първи път си се карал. Карал си се втори път, там е погрешката. Карал си се трети път, не е на място. След като се караш, кажи: Аз посях мястото. Идущата година ще дойдем двама да го пожънем. Думата карам се, кара на турски значи черно. Кара и карам. Карма каришик. Да се кара, значи вечерно време може да се кара. Когато е тъмно, може да се карат хората, като е светло не му допада карането, не му ляга. Сега трябва да обусловите карането. Запример в какво вие се карате най-вече? Кои са най-хубавите кариници? Я ми кажете една хубава кариница. Карат се двама студенти по музика: Ти си невежа, ти нищо не разбираш. Вярно е, че едно време нищо не разбирах, сега започнах да поразбирам. За бъдеще ще започна още повече да разбирам. Че бях невежа, прав си. Но благодарение, като се кара с мене, научих нещо от музиката. Ако не беше се карал с мене, ти щеше да останеш един простак. Всякога, когато двама приятели се карат, те по-учени стават. Знаете какво значи простак. Да ви приведа елементите на простак. Простак значи, завързал плода, има всичките условия да зрее. Има търговец отвън, който да купи тия плодове. Има кон, който да ги пренесе. Простак, значи има всичките условия да узреят плодовете. Простак е лош, когато няма условия да узреят плодовете, няма кой да го пренесе, няма кой да го купи, няма кой да го яде. Простотията, като се яде, е отлична, много сладка е. Когато не се яде простакът, тогава е много лошо. Простите плодове много скоро гният,

горчиви стават. Като го откъснеш, ще го ядеш, много сладки са. Някой път искате да се карате, мислите за една година. Не го отлагай за една година, още на момента. Вие цяла година развивате темата, какво ще кажете. Седиш и си мислиш; Тъй ще кажа. После пак се коригираш: Тъй и тъй ще му кажа. Цяла година коригираш. То е изгубена работа.

Всичко в света, каквото става, е хубаво, ако не беше хубаво, природата нямаше да го допусне. Природа(та) всичко, което е допуснала, е все хубаво. Лошо е за нас, ние го не разбираме. Щом го разбираме, е хубаво. Ако не беше добро, тя не би го допуснала. Запример става топло лятно време 40-50-60 градуса, но тогава зреят плодовете. Ако няма тази топлина, плодовете не може да зреят. Пък става много студено. Студът ограничава онези дребните микроби, свира ги, ограничава ги да се размножават. Вие по някой (път) казвате, че ви е изстинало сърдцето. Радвайте се, че микроби няма. Ако е много топло, тогава микробите ще дойдат, може да се развият разни болести. В голямата любов много болести се развиват, болезнени чувства се развиват. Това са сега твърдения. Лош е светът. Това е твърдение. Добър е светът. Това е твърдение. Имате ***а.п.*** ен пъти дал, ***в.п.*** - ен пъти взел. Като давате, трябва да знаете как да вземете.

В Провадийско, една математическа задача, имало двама селяни: единият съсед турчин, другият българин. Българинът дал осем крини жито на турчина в заем. Турчинът след като плащал десет години, турчинът имал да плаща още 80 крини. Този човек е много глупав.

Винаги дръжте на природата. В дадения случай вземете най-малкото, което е възможно. В знанието е същият закон: не добивайте голямото знание, добивайте малкото. Туй, което добивате, да е малко, но сигурно. Сега във вас се заражда едно желание. Кое е най-малкото. Малко е туй, което като го носиш, ти е приятно. Кое е голямо? Туй, като го носиш, ти е неприятно. Цялата вселена ен пъти може ли да се повтори? Не може. Един атом ен пъти може и да се повтори, една малка частица може ен пъти да се повтори. Тогава имате ***а.п.***, дългът трябва да се плаща ***в.п.*** - това е скрито в земята, задачата е не-

решена. Дотогава,докато човек дава,той разрешава правилно. Като започне да взема,то е една погрешка. Защото във вземането трябва голямо изкуство,голямо знание трябва.

Например,след като ви говоря,какво ще остане у вас?След като сте ми говорили, какво остава? Ето аз как обяснявам. Тази лекция аз уподобявам: нося една чаша вода да ида да я влея в едно езеро. Туй езеро и без тази чаша може. Като излея чашата в езерото,кой знае,че съм излял чашата?Кой ще намери,че станало промяна?Станало промяна,но потънкости са. С колко се е увеличило - у езерото. На нас когато се говори една лекция, аз наблюдавам, вие не си правите труд най-малко да направите един микроскопически опит. Ако ти искаш да поумнееш,каквото правиш,то се отразява върху тебе. Искаш да рисуваш.

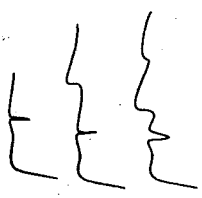

Ако нарисуваш такъв образ,ти създаваш нещастие на себе си. Не рисувай такъв къс нос. Искаш дълъг нос. Направи го дълъг. Природата щом види,че имаш желание,тя ще ти даде дълъг нос. Не какъвто искаш,но тя ще ти даде, какъвто ще ти допадне на сърдцето. Щом искаш къс нос,тя ще ти го даде. На кого трябва да се дават къси носове?На децата. На онзи щъркел защо природата му е дала такъв дълъг клюн,такъв дълъг нос?Защо на щъркела е дала такъв дълъг клюн,а на птичките дала къс,малък. Кои са причините?Навярно в далечното минало този клюн го направил такъв да не бъде чувствителен,понеже влечуги,змии отровни като хване,а да не може да го ухапят. Дълго време мислил за дълъг нос змиите да хваща. Природата му дала такъв нос,той се възползувал.

Сега ако се направи една критика по какво се отличават гениалните поети?Гениалните поети разбират много по-добре законите,по които речта дошла,знаят много добре да съчетават думите,коя дума с коя се съчетава добре. По някой път може да се спрете: „Планини високи,долини дълбоки“. Но доста логично е. Само при високите планини има дълбоки долини и при дълбоките долини има високи планини. Голям човек с къси крака срещали ли сте или пък малък човек с дълги крака. По някой път аз ви навеждам примери.

Вие се възмущавате, като сте искали, че не ви го е дала природата. Смешни ставате. Вие искате нещо неразумно. Вие искате малко тяло с дълги крака. Защо ви са дългите крака. Допуснете, че наближава зима, вие искате книжни леки обуща. Времето е сухо, пък иде зима. Природата няма да ви даде тия обуща. Казвате: Да ми даде тия леките обуща. Ако ви ги даде за зимата, те за един ден ще се размекнат.

Първото нещо искайте, имайте желания, които да са реални, да имат приложение. Има неща, които нямат приложение.

Коя е най-изразителната част на тази фигура. Туй положение не е естествено. Къде е дефектът на втората фигура в устата? В третата фигура устата е отворена, какво показва? Той казва: Има ли нещо за хапване, гладен е. Тази брада казва: Хем като даваш много да не искаш, нямам толкоз пари. Като поправим линията на брадата, вече се изменя характерът. Вие може да сте много трезвен човек. Този човек може да ви срещне и най-после и той ще укаже най-силното впечатление. Като идете в гостилницата, ще изпълните, както той иска. Чудите се откъде диша тази идея. Последния човек, когото си срещнал, той е указал най-силно влияние. Последната идея указва най-силно влияние. Последната ви идея трябва да носи нещо зряло. Вие оглеждате се и казвате, че не сте красив. Ти не си красив, понеже когато се раждаше, майка ти срещна някой грозен човек. Защо си грозен? Майка ти, когато те е раждала, мислила за грозен човек. Ти носиш образа на този човек. Майка ти срещнала красив човек, ти носиш красотата. Майката трябва да дава красота. Онзи, когото майка ти срещнала, от него ти предала външната красота. Ако майка ти последен срещнала учен човек, детето ще бъде учено. Какъвто човек среща, той упражнява голямо влияние върху нея. Ако вие срещнете доброто, то ще упражни влияние. Ако срещнете милосърдието, то ще упражни влияние. Ако майка ви срещне една добродетел, веднага тази добродетел ще отрази влияние върху вашето тяло. Сега вие срещате един човек, вие казвате: Той е лош. Вие с вашата критика създавате вашето нещастие. Ти като срещнеш

един човек, не търси недъзите му. Недъзите търси най-после. Като станеш учен човек, силен човек, като станеш цар, съдия, тогава ще търсиш погрешките. Докато не си съдия, не търси никакви погрешки. Тогава разрешавай всичките дела добре. Щом си съдия, не може да ги разрешиш. Сега дойде някой, кой е прав, кой е крив. Единият ходи на гости, набрал грозде. Остава кошницата. Онзи дошъл, изял гроздето от кошницата. В какво седи престъплението? Този, комуто изяли гроздето, те го освободили, че кошницата станала лека. Дава му условие втори път да иде на лозето. Ако е пълна кошницата: няма да иде. Като е празна, ще иде втори път. Онзи, който изял гроздето, се задължава в природата. В природата има неизменност. Самата природа те задължава. Нищо не може да те извини от нейните задължения. Никой не знае, но тя те е хванала. Тя гледа какво си направил. Ти си длъжен вече пред нея. Непременно трябва да хармонираш своята постъпка. Тя ще те постави на изпит. Казва: Ти си изял гроздето, каква песен направи? Тя прочела колко зърна си изял. Всяко зърно е нота, хиляди ноти. Каква беше песента, която съчетаваше в кошницата. Та сега вие имате много кошници с неразрешени задачи. Лозето е лозе, семката е семка, която като порасте, даде плод. Всяка мисъл, като даде плод, се определя от плода каква е. Непосятата семка не се определя. Какъв е плодът, от него ще познаете семката. Казва: „от плода ще ги познаете". Всяка една мисъл трябва да се посее. Всяко едно чувство трябва да се посее. Всяка една постъпка трябва да се посее, да се опита. Ние всички страдаме от неопитани работи.

Това е карикатура. То е за учените хора. Такова изкуство не ни преподават. Каква е разликата между този образ и последния от горните. Всичките ъгли, които излизат, имат степени на разбиране. Тук (1) имате трезва мисъл. (2) тук имате много материален свят. Тази черта не е развита.

Казвам: Ние с нашите мисли, с нашите чувства, често обременяваме тялото си. Аз за да видя дали един човек е добър, трябва да видя пръстите на краката му. Дали е добър, дали

е умен, ще гледаш отношението на пръстите на краката, пропорцията каква е. Съвременните физиономисти вземат изобщо краката, не отношението пръстите на краката. Пръстите на краката другояче са построени. Палецът на краката е дълъг, първият пръст и вторият се намаляват. Пръстите нямат същия строеж както на ръцете. Друга е гамата, с която е построен човек в краката. Ако имате някой приятел, който е сприхав, причината е в краката. Като искаш да завържеш приятелство с един човек, трябва да идеш с него на баня, да му видиш краката, пръстите на краката и тогава да правиш приятелство. Сега правиш приятелство, но без да видиш пръстите. Пръстите се проявяват. Имате един палец, ако палецът е хубаво построен, може да разчиташ. За да видиш дали е свадлив човек, дали е щедър ще видиш малкия пръст на краката. В оня свят като идете, често един ангел ще носи отпечатък на краката ви. Пръстите показват дали е щедър човек или не. Малкото пръстче показва дали е щедър човек или не. Безименният пръст показва дали обича красотата. Средният пръст показва дали е съвестен във вземането и даването. Показалецът показва дали се обхожда добре. И най-после палецът показва дали във всичките работи си имал идеята за Бога, на някакъв закон разчитал ли си или не. Затуй на един съдия ще му занесат краката на обвиняемия, ще реши, ще тегли резолюцията. Няма нужда от свидетели. Пет души свидетели, които ще покажат пръстите. И тогава културните народи ще решават по пръстите, некултурните по сегашния начин. Културните ще решават по пръстите. Ще си дадеш пръстите и ще тегли резолюция.

В турско време дойде мировият съдия и казва: Иване, имаш ли да даваш. Имам. Колко? - Сто лева. - Плати му. Веднага плащай, нищо повече. Иван извади, плати, свърши се. Сега съдопроизводството ще констатира, че има да дава, че ще отлага. Ще мине една, две години, докато плати. Турският съдия ще каже: Имаш ли да плащаш? Имам. Плати. Сега в себе си имате старото съдопроизводство. Искаш да направиш нещо, ще констатираш, мине месец, мине два. Имаш да даваш, дай парите, да се свърши работата. Какво ви костува вас да минете покрай една сестра и да кажете:

Досега съм имала една обхода много неестествена, всякога съм мислила лошо, днес видях, много добра си била. Срещнеш друга сестра: Сестра, мислех, че си много лоша, днес разбрах, че си много добра. Дали е вярно. Туй, което не казваш, нали е вярно. Кое е по-хубаво. Кажи: Днес разбрах, че си много добра. Ти с брата си живееш, роден от баща ти и майка ти, ти мислиш, че не е добър. Щом брат ти не е добър, и баща ти и майка ти не са добри. Кажи: Много добър си. Сега да обясня моята идея. Представи си, че минаваш през песъчливо място. Аз изваждам три семки, посявам ги, турям торчица. След една година са израснали. Вземам, че ги обрязвам, посаждам още три семенца. Онзи разсъждава и казва: Защо на това пусто място ги садиш тия три лози да ги тъпчат говедата. Има ред разсъждения, които нямат никаква философия. Всички ония места, в които хората са искали да садят, нещо трябва (да) изниква. Всички ония места, дето хората не искат нищо да садят, пустини стават. Ти мислиш да направиш едно добро в ума си, не го правиш. Ти образуваш пустиня в себе си. Ония хора, в които се зараждат хубавите мисли и се отказват, правят най-голямата пакост в света. Най-малкото приложи го, понеже ще образуваш една пустиня. Малкото приложете го като едно пясъчно зрънце, тури го в действие в себе си. Каквото намислите, правете го, не отлагайте, като отлагате, създавате най-голямо нещастие в себе си. Разговарят се двама християни. Единият християнин пита другия: Я ми кажи защо дяволът е богат? Аз да ти кажа. Всеки християнин, който намисли да даде милостиня и отложи да даде, дяволът го взема. Туй, което хората не правят, се е негов капитал. Кой каквото не прави, се отива в банката на дявола. Затуй той е богат. Ако хората започнат да живеят добре, ако прилагат, той ще си осиромашее. Вие постоянно внисате в неговата банка и той е забогатял. Той вас се ви залъгва, ще даде и се дава. Погледнеш един ден банката фалирала. Сега аз съм гледал мнозина, отчупи едно парче хляб, вижда, че е малко, отчупи по-голямо парче. Някой отчупи голямо парче, вижда, че е голямо, половината дава. Единият човек създава своето щастие, другият - своето нещастие. Който отчупва голямо и после дава

малко,той създава своето нещастие. Който отчупва малко и после отчупва голямо,той създава своето щастие. Този коригира погрешката си. Онзи коригира в обратен смисъл.

Сега допуснете,че някой в класа е раздавач на писма. След като е слушал лекцията,какво трябва да прави. Писмата от пощата трябва да ги раздаде. Той ще каже: Имате едно писмо,ще ви го дам. Той да иде след лекцията да раздаде писмата на приятелите си. Представете си,че някой има писмо, в което го карат да вземе първия трен. Вие не го давате на време. Онези,които го чакат,няма да стигне на време. Когато разправяте някой път,ще ви дам един съвет: Когато имате някакви проекти,никога не ги съобщавайте някому. Щом кажеш голям проект,казва: Тази работа тъй няма да стане. Кажи му един малък проект. Сега например,вие имате проекти. Работите защо не стават. Че как ще станат. Искаш да бъдеш кротък човек. Знаеш какво е кротост. Или искаш да бъдеш мек. Знаеш какво е мекота. Искаш да говориш разумно. Знаеш какво е разумно говорене. Не е лесна работа да говориш разумно. Туй,в което ти не вярваш,никога не може да убедиш хората,те да ти повярват в него. В природата нещата стават,понеже каквото тя е направила,вярва,че светът може да се обърне с главата надолу,но туй,което тя е направила, ще стане. В нея няма отрицателни мисли,че туй няма да стане. Всяко нещо,което тя е направила,ще стане. Там е силата. Че закъсняло нещо,не се изпълнило,нищо не значи. Да допуснем, че фантазирате неща, които не може да бъдат. Представете си,че вие за един час може да пренесете Витоша от едно място на друго. Представете си,че вие я пренесете от едно място на друго. Ще бъдат ли хората доволни,че сте преместили Витоша?Дойде ви на ум да я пренесете. Де ще я турите?Имате един скъпоценен камък,къде ще трябва да го турите?Представете си,че е една мома на 15 години. Представете си,че друг има същата идея и е на 25 години. Представете си друг на 60 години,представете си последния на 120 години. Какво трябва да направите,къде трябва да турите този камък. Къде трябва младата мома да тури пръстена. На кой пръст трябва да го тури?Вие туряте на третия пръст пръстена. Искате да станете красиви. На средния пръст не турят

почти пръстена. Трябва да бъде справедлив, въздържан. На първия пръст туряте, достойнство да има, голям човек да бъде. На малкия пръст като си турите какво е? Мене ми разправяше един, че видял едного с пръстени и на двете ръце, на всичките пръсти, на лявата ръка от малкия до големия и на дясната ръка пръстени на всичките пръсти. Щом имаш на първия пръст, трябва да бъдеш благороден. Щом е на средния пръст, трябва да бъдеш справедлив. Щом е на третия пръст, на безименния, трябва да бъдеш красив. Щом е на малкия, трябва да имаш отношение, вземане, даване.

Веднаж ме пита едно дете: Ти вода пиеш ли. Рекох: Пия. Ако аз ти донеса вода, ще пиеш ли. Ще пия. - Много вода пиеш. Детето беше на 4-5 години. Детето има известни идеи. В неговия ум седи идеята, че аз трябва да пия с една чаша, както то мисли, не както аз разбирам. Когато искаш да познаеш един характер, трябва да видиш какви са нормите, с които този човек се открива. Тогава ще го разбереш. Ако ти не разбираш неговите норми и той не разбира, вие не може да се разберете.

Не пренасяйте Витоша от едно място на друго. Да допуснем сега, че една въшка я пренасяте. Къде ще иде? Допуснете, че сте ходили на гости някъде и като пипате на врата, хващате една въшка. Какво трябва да направите? Турците като хванат въшка, казват: Бумбара и я пуснат на земята. Този пусне, онзи пусне и започнат да те лазят. Щом хванеш въшката, кажи: Имам много важна работа. Излез, изнеси я на полето, тури я на полето да пасе трева. Хванете вашето желание и го турете на работа отвън да пасе. Казвате: Въшка. Тази въшка е непотребна мисъл у тебе, тури я на полето да пасе, да се научи. Ти ще се освободиш от нея. Ти си я хванал, попаднала между два пръста - показалеца и палеца, между Божественото и човешкото, ще ѝ дадеш добър урок. Като хванете вашата погрешка на врата или на главата, занесете я на някоя поляна, турете я, всичко ще тръгне наред. Гледайте да се освободите от вашите неестествени мисли.

Прочетете лекцията „Език на природата“ от тома „Път в живота“. Ще направим един разбор идния път. Изпейте една песен. (Благост). Колко образа има в тази песен? Благост,

която носи светлина и радост. Стари вдига, млади дига. Младите и старите като вдига, еднакво ли стават? Третият образ болни милва, здрави радва. Като пеете трябва да дадете съответна динамика на образите.

Казвате: Справедливост. Справедливостта има друг ритъм. Милосърдието има друг ритъм. Справедлив е един човек. Справедливият човек без милосърдие е сух, костелив, прибрани са устните му, стиснати, стегнат навсякъде, няма никаква мазнина. Милостивият и справедливият като се съберат, дават една хубава форма. Милосърдието дава органически линии на костеливия човек, става красив. По някой път някой иска да затлъстее. Трябва милосърдие. Щом сте справедлив, изсъхвате, справедливостта е суша. Неразбраната справедливост е суша. Ти си взискателен да бъдеш справедлив, неразбрано е. Справедливостта, когато някой пее една песен като дете, както изисква пеенето, то е справедлив.

Когато детето пее като възрастен, не е справедлив. То е идея натоварена. Ако един възрастен пее като дете, пак е натоварена идея. Вие пишете с трите пръста: всяка мисъл трябва да има Божествен елемент, на големия палец, благородството на първия и справедливост. След като пишеш едно писмо, с какво трябва да завършиш. Няма да се извиняваш, че си зацапал писмото, че си нямал време, че си бързал. Такова извинение да няма. Ако искаш да се извиниш, ще кажеш: Станал съм малко немарлив, писмото ми е нацапано. И аз не се харесвам. Я ми кажи твоето мнение за моето писмо.

Сега как трябва да започне „Благост". Благостта много тихо се пее (пее Благост тихо). Като дойде радост носи, радостта изменя тялото. Човек трябва да бъде весел. Светлина има радостта. В песента не е болен, но недоволен. Недоволен е, в живота не му върви, трябва да внесеш нови идеи и трябва вече да оживее. Казва: Доста съм лежал на туй легло, бил съм здрав, нямаше какво да правя. Сам става. Не показва органическа болест. Хубави идеи внеси в ума. Някой път по нов начин трябва да се изпее, образно.

Има един ритъм, който на мене ми действува много отрицателно. Свирили са турски или български мотиви, много зле се отразяват върху психологията. Като ми изпеят една

българска песен,цяла седмица трябва да се оправям,има нещо изкелифещено,изкривено в музиката. Една песен много гладко трябва да върви. Българските песни живи са,много активни. Той веднага спре. Дойде класическата,удължаване има. И то е хубаво,но време трябва. Няма време сега. Той има да плаща полица,как ще пее?Алегро. Няма време за анданте. В музикално отношение много мъчно се поправя. (Учителят свири на цигулката си). Иска някой,аз съм млад (свири весело) Пари имам да плащам,не зная как да ги платя. Гости имам,не зная,как да ги изпратя. На българите харесвам тихото свирене (Свири). Това е едно от най-мелодичните. Който го е създал,е бил музикант.

БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ИЗОБИЛНИЯ ПЪЛЕН ЖИВОТ.

ДЕВЕТТЕ СЪЩЕСТВЕНИ ПРИЧИНИ

XXIII беседа, държана на 19.XI.1944 г., неделя 10 ч.с.
Изгрев - София

Отче наш. Сила, здраве е богатство.

Ще ви прочета няколко стиха от Евангелието на Матея от 25 глава. В края на века за какво ще бъдат съдени хората. (Учителят прочете от 25 глава от 34 стих до 46 ст.) Благост.

Според мене има девет причини съществени, от които произтича нещастието на хората и девет причини, от които произтича щастието. Има и други работи, но те са съществени, кардинални. Първата причина е незнание какво нещо е Любовта - неизпълнение закона на Любовта. И философите обясняват Любовта. Любовта не трябва да се обяснява. То е един свят, ти трябва да се потопиш в него, да участвуваш в него, да се ползуваш от неговите блага, нищо повече. Тия наши понятия, че Любовта му е голяма, че Любовта му е малка, че Любовта е ангелска, че Любовта е дяволска, те са неразбрани работи. Наука е това. Че и дяволът е ангел, един ангел, който живее за себе си.

Втората причина е Мъдростта, според благата, които са дадени. Третата причина е Истината. Те са от Божествения път. Причината е, че ние не се подчиняваме на Божествената Истина. Мислим, че без Любов може, без Мъдрост може, без Истина може. Може, може, всичко може. Една от втората група причини е животът. Ние не разбираме живота. Ние изискваме от живота това, което не може да ни даде. Защото животът не е заради нас. Животът е поле за Любовта. В живота Любовта се проявява. Ние трябва да слугуваме на живота, за да го разбираме. Ние искаме да участвуваме във всички блага на живота. Втората причина е знанието. Ние не знаем какво нещо е знанието. Какво е знанието. Две съществени качества има в знанието. То носи мисъл и светлина. Туй, което няма в себе си мисъл, туй което няма в себе си светлина, то не

е знание. Третата причина е Истината - свободата. Ние имаме едно понятие за свободата, свободен да бъде човек. Два полюса имате. Ако си позволиш да направиш туй, което е в разрез с истината, ти ще се намериш в едно противоречие. Противоречието ще се прояви в това: Щом нарушиш закона на истината, ти ще се ограничиш. Оттам насетне ще се явят много болезнени състояния. В твоите мисли, в твоите чувства, в твоите постъпки навсякъде специално дали е индивид или народ, или ангел, резултатите са едни и същи. Живот, знание и свобода, те са атрибути, качества на ангелите. За нас нашият физически свят е учение, движение и работа. Един човек, който не знае как да се движи, който взел бастуна, маха го, той е на 20 години, пък бастун носи, той още не е разбрал защо го носи. Теоретически обясняват, че едно време когато маймуните искали да се подигнат, да станат като хората, носили тояги да се изправят. Много добре, ако бастунът ти помага да ходиш. Но гледам някой път на ръката го окачили, не се подпира, някой път го носи под мишницата, някой път върви и го върти.

Първата причина на физическото поле е учението. Ние учим да добием нещо, от което да се ползуваме. Ние искаме да бъдем учени. Знание имаме. Защо ни е знанието? Учението е съществено. Човек, който не се учи, майката, която не се учи, изгубва майчинството. Бащата, който не учи, изгубва бащинството. Братът, който не се учи, изгубва братството. Сестра, която не се учи, изгубва сестринството. Учител, който не се учи, изгубва учителството. Всички трябва да се учат. Някои мислят, че са завършили. Не, не може тъй да се говори. Но щом престанеш да се учиш, ти ще изгубиш всичко. Последната причина е работата. Всяко нещо, което вземеш да го направиш на свят. Миеш паници и казваш: За туй ли съм роден да мия паници. Че за какво си се родил. Някой е слуга, носи едно дете, казва: Затова ли се родих. Че за какво се роди? Считай в дадения случай онова, което работиш за съществено. Имаш едно малко камъче, по-важно от него няма. Нека твоят ум носи една идея непреривно. Ти мислиш, да съм някой голям министър. Ако си министър, ще те затворят, ще те съдят, както сега в България ги съдят. И цар да си ще те

съдят. Дъщерите съдят майките си и бащите си. Чудното е, че някой казва: Аз така разбирам. Моята похвала, че така разбираш. Всеки човек да постъпи, както разбира. Работиш, може да направиш двадесет погрешки. Ти като свършиш работата, ще я оправиш. И сто погрешки да направиш, не пропускай работата си. Мене ми разправяше един възлюблен за своята възлюблена. Как, казва се строеше нашият живот, но ми каза веднаж мазник, свърши се. Докато не беше ми казала мазник, аз я мислех за ангел и аз бях ангел. Като ми каза мазник, намаза ме с нещо и оттам насетне ми потъмня всичко. Страшна дума е мазник. Какво значи мазник? Туря му повече масло, отколкото трябва. Опасно е. Кажеш на един човек мазник, няма да се мине десет години и той ще ти каже същото, ще се върне при тебе, ще ти каже мазник. Ако питаш де е произходът - ти сам го научи.

Първото нещо: Езикът е като тия плочи, които пеят и свирят. Когато плочата е настанена добре, пее хубаво, но най-първо като се тури, съска, дига шум. Като не е турена на място иглата, ще има разногласие. Човешкият език е тази Божествена игла, която свири всичките песни. Ако той не се тури на място, всичките работи се представят тъй, както не са.

Та казвам: Ние, съвременните хора, живеем при богатите условия. Науката станала толкоз обширна, милиони умове има, които се занимават с всичките области да изследват тайните. Но всичко, което науката е изследвала, има нещо, което не е така достоверно. Вземете някой човек съхне. Богато дете, но съхне. Хранят го, гоят го, но съхне това дете. Коя е причината на туй съхнене. Вода няма детето. Всеки един човек, който изсъхне, няма кой да го обича. Като няма кой да те обича, съхнеш. Някои тлъстеят, в тях има повече вода, отколкото трябва. Кръгло е лицето, трябва да дадат от своята влага на сухите. Не завръзвайте приятелство безразборно. Двама влажни не може да живеят. Единият малко сух, другият влажен. Понеже сухият има повече топлина, повече светлина има, на влажния той ще му даде. Та аз ще ви говоря, всичко седи в познаването на нашия ум, от онази област, която се занимава да изучава природата. Всичко зависи от нашето сърдце. Всичко зависи от нашата душа. Хората някой път не зна-

ят, че имат душа, която може да обясним. Да оставим обясненията: Единна ли е или колективна, събрана от много явления. Тия работи не важат. Казвам: Ако ти не слушаш своя ум, който носи светлина за тебе, тогава светът няма да ти бъде приятен. Ти няма да знаеш какво нещо е красота. Ако ти не разбираш своето сърдце, ти няма да разбираш топлината. Топлината произвежда всичките меки и хубави думи. Ако ти не разбираш физическия свят, в който живее тялото ти, ти не разбираш. Принуждаваш краката си, принуждаваш ръцете си, принуждаваш ушите си, всичко принуждаваме. Вечерно време като си дойдете вкъщи, нито си измивате краката, започнат да миришат. Ние се занимаваме със социални въпроси.

Ако българските министри разбираха какво е Любовта; ако българските министри разбираха какво е Божията Мъдрост; ако разбираха какво е Божията Истина, щяхме ли ние да имаме туй положение? Ако българските министри разбираха какво нещо е животът, ако разбираха какво е знанието и ако разбираха какво е свободата, щяхме ли да имаме туй положение? Погрешката на министрите седи ето в какво: Те мислеха да оправят света с движение, с учение и с работа. Светът с движение, с учение и с работа не се оправя. Движението, ученията и работата това са резултати на Божествения свят. Как ще се движиш? Сега хиляди и милиони хора се движат на бойното поле. Какви са целите им. Те са християнски народи. От невидимия свят как гледат, какъв е моят възглед. Мислите ли, че онзи възвишен свят, който гледа хората на земята, одобрява положението, както сега постъпват?

Но казвам: Тази война се води и вътре в нас. Не съм за външната война. Ти по някой път се разсърдиш и пет милиона клетки измират, стават жертва на твоята сръдня. Не си ли ти, който осакатяваш себе си. Цялото ти тяло се напълни с инвалиди. Защо се бият хората? Защото ти се гневиш без причина. Питат ме, някоя жена иска да се развежда. Пита, защо се бият хората. Защото се ожени. Твоята неестествена женитба роди тази война. Трябва да се жени човек. Да се жени то е закон. Да се жени по закона на Любовта, да се жени по закона на Мъдростта, да се жени по закона на Истината, да се жени по закона на живота, да се жени по закона на знание-

то, да се жени по закона на свободата, да се жени по закона на движението, да се жени по закона на учението, да се жени по закона на движението. Не е туй погрешка. От всичките погрешки, които направихте, ако станете умни, ще спечелите голямо богатство. Защото индуската философия казва: Карма. Да допуснем, че в миналото си бил цар, другите хора, които са около тебе, са били слуги, ти си ги изтезавал, измъчвал. Сега ти ставаш слуга, те стават господари. Какво трябва да правиш? Ти трябва да знаеш, че ти си причината за лошите отношения. Ти ще живееш по най-добрия начин. Каквото наказание ти дадат, ти ще им благодариш, ще кажеш: Аз съм причината. Вие сте много добри хора.

Та сега аз съм за туй: Когато законът осъжда един човек, ние няма да го защищаваме, не може да се защищава. Но ние можем един човек, когото законът осъжда, ние да го поддържаме със своята мисъл: Ще се оправи тази работа, не бой се. Изправи погрешките си. Да не съжалява, че законът го съди, но да се радва, че има условия да изправи живота си. Сега в България имаме случай, дето всичките министри, които са правили погрешки, да изправят, каквото са правили. Законът ги осъжда, за да се изправят. Тогава ние всички ще им пожелаем доброто желание да си изправят погрешките. Защото ако светът не си изправи погрешките, не може да живеем добре. Ако ние не си изправим погрешките, не може да живеем добре. Вземете в един оркестър един да наруши нещо в нотите, в такта, в темпото, веднага се изменя цялата хармония. Вещи трябва да бъдат хората. Вие се радвайте, че в България има толкоз министри да ги съдят сега. Ще се поучите от тях. Кой министър каквато погрешка има, тя е ваша. Разните погрешки на министрите са ваши погрешки. Идете научете се от тях. Вие седите на заден план. Трябва да бъдем справедливи, но не жестоки. Трябва да бъдем строги, но милостиви. Да скъсаш нещо, да го счупиш, да го смачкаш, не е нищо. Изял някой една ябълка. Най-първо тази ябълка не е твоя. Ти дигаш шум защо тази ябълка е изядена. Върху тази ябълка са работили слънцето, въздухът, земята, влагата, разни червейчета, хиляди ангели са работили и ти ставаш господар. Въпрос правиш, че са ти взели ябълката. Че имаш малко пра-

во, не отричам. Ние, съвременните хора, сме взели такива прерогативи като Бога. Само Бог може да съди. Само онзи, който люби, може да съди. Само онзи, който е мъдър, може да съди. Само онзи, който обича истината, може да съди. Само онзи, който обича живота, може да съди. Само онзи, който обича знанието, може да съди. Само онзи, който обича свободата, може да съди. Но трябва да обичаме свободата. Когато съгрешиха тия ангели, Господ не ги унищожи, прати ги в огъня да станат мекички. Прати и хората, трябва да се учат от този университет, огнен университет, който изправя всичките погрешки. Казват, че вечно ще бъде. Вечно е сто години. Вечно значи сто умножено на себе си десет хиляди години. Ако не си доволен, тогава един милион на един милион, колко ще бъде? Се таки ще има край. Но във веки веков значи един век умножен на себе си десет хиляди години. Алегория ви казвам. Онези славеи, които пеят из България, знаете ли кои са те, отде са се научили? Те са прегрешили ангели. Всичките славеи са ангели по за десет хиляди години, наказани да идват да пеят. Дали вярвате е друг въпрос. Хиляда и една нощ е. Ако вярвате, нищо няма да изгубите; ако не вярвате, пак невежи ще останете. Казваш: Ангел ли е, той пее. Той без пари пее и казва на българите: Опичайте си ума вие, българите, десет хиляди години ви пеем, изпрати ни Господ да ви пеем и да ви кажем: И вие ще пеете като нас. Има и други, които пеят, чучулигите и те пеят. Те са по-долу втора категория ангели.

При съвременния век, при големите богатства, които имаме, казвате: Какво ще стане, защо сме (се) родили. Чудно защо си се родил. Родил си се да познаеш какво нещо е Божията Любов; родил си се да познаеш какво нещо е Божията Мъдрост, която носи знанието в себе си; родил си се да познаеш какво е Божията Истина, която носи свобода в себе си. Затуй тия светове са пълни с напреднали разумни същества. Ти гледаш небето нагоре, казваш: Какво ли има. Око не е видяло и ухо не е чуло онова, което се върши там горе - думите на апостол Павел. Казва: Какво има на слънцето? Око не видяло и ухо не е чуло какво има на слънцето. Вие виждали ли сте една слънчева девица, каква светлина има; как е опасана

със златен колан, какви дрехи има. Ако видите една слънчева красавица, вие съвсем ще се обезсърдчите. Затуй един ден вие трябва да станете като тях, ще се учите от тях как са придобили. Знаете как живеят красавиците на слънцето. Никога не обиждат с думата мазник, всичко може да кажат, но не мазник.

Сега вземете на български думата война, на английски е уор, на турски е мораабе, много звучна и доста съдържателна дума. По някой път ще минеш от английското уор, на български война и на турски мораабе. Всякога войната става по единствената причина, щом кажеш мазник. Кажеш ли мазник и войната става. В българското село Четма, много добри хора - много работливи, овчари са, не обичат да позволяват да се наместват овците. Дошли чужди овци, заклали ги, изяли ги? Хванали един четманец и той казва: Господин съдия, отде да го зная, че е чуждо. Влезе, мислех, че е моя овца, заклах я. Нали знаеш, Господин съдия, ние сме хора говеда, пък вие сте наши братя да ни учите. Език има. Съдията не се досеща, пък ще си преглътне.

Казвам, ние, хората на големите богатства, които нашият ум съдържа, нито един съвременен цар няма такива възможности на земята, както ние, които носим ума си. Ония богатства, които носи нашето сърдце, те са други богатства, богатствата, които носи нашата душа, и богатствата, които носи нашият дух, са други. Ние се питаме какво трябва да правим. Ти имаш един мъж с такива богатства, той има някои петна, някои недъзи тук-там, трябва да знаеш как да изправиш ума му. Аз ви съветвам, да ви дам един съвет на младите момци и моми. Никога не се жени за мома или мома да се не жени за момък, докато не намериш най-добрата му черта. Като намериш тази черта, дръж я в ума си. Ще живееш, както ангелите живеят. Ако се ожениш без да намериш тази черта, нещастията ще хвърчат едно след друго. Мене ми разправяха за едно българско семейство, бащата пее бас, дъщерята алт, майката сопран, синът тенор. Дойдат вечер, няма да се карат, свирят квартет. Аз бих желал всички български семейства да свирят така, но само за едно семейство са ми разправяли, туй не съм го видял, разправяли

са ми. Някой път съм намислил да посетя това семейство. И действително аз зная едно семейство, дето по същия начин живеят. Този пример е модерен, но зная едно семейство, дето много добре си живеят.

Та нас трябва да ни въодушевлява законът, че имаме един ум, който носи светлина в себе си. Това трябва да ни радва. Трябва да се радваме, че имаме едно сърдце, което носи Божествената топлина. Трябва да се радваме на душата си, която носи Божиите блага от хиляди и милиони години. Трябва да се радваме на духа, който ни показва пътя. Какво има да се обезсърдчавате в света. Аз препоръчвам. Ще видим как българите ще осъдят министрите. Аз се интересувам. По Божия закон ще ги съдят. Аз казвам, след като излежат затвора, може да бъде пет години, може да бъде десет години, не вярвам да е по-долу от десет години, защото както аз виждам, някои работи ще се съкратят. Десетте години ще се съкратят, петте години ще се съкратят, бесилките и те ще стане нещо, ще изгният въжетата. В турско време като бесят някого и се скъса въжето веднаж, пак го бесят, но ако се скъса втори път, вече трети път не го бесят, казват: Бог не позволява. Сега модерните съвременни хора и сто пъти го бесят.

Казвам: Радвайте се на вашия ум, радвайте се на вашето сърдце, радвайте се на вашата душа, радвайте се на вашия дух. Тогава Любовта, Божията Мъдрост, всичкото онова добро, което може да направите, направете го. Като излезат тия министри, кажете: Поздравляваме ви, че изправихте всички погрешки на българския народ и за бъдеще елате да живеем заедно. Да живеем според както Любовта изисква. Ние трябва да знаем, заинтересувани сме. Благата на един народ, благата на едно семейство, на един човек зависят напълно от състоянието на неговия ум, от състоянието на неговото сърдце, от състоянието на неговата душа и неговия дух. То е важно сега. Ако умът ти няма туй възвишеното състояние, ако сърдцето ти няма, ти не може да се освободиш от ония неприятности, с които е пълна природата. Та в модерния свят вземете християнството. Християнските народи, да оставим народите, вярващите християни, православни, католици, протестанти не са дошли до идеята да си подадат ръка, да кажат: В името на Бога, в име-

то на Исуса Христа да си подадем ръка. За своите лични теории как се спасява човек, как спасил Христос света и т.н. ще ги оставим. Досега те седят непримирими.

Христос казва: Онези от вас, които сте нахранили Христа, добре сте направили. Някои от вас, които сте го напоили, добре сте направили. Някои от вас, които сте го приели като станник, добре сте направили. Някой болен бил, посетили сте го. В тъмница бил, посетили сте го, добре сте направили. Аз още като видя някой певец или цигулар, като видя как е построен, зная как ще свири или как ще пее. Щом видя, че е строен, пее човекът. Християните са скромни, казват: Много не сме учили. Не, не, ти ще учиш, ти ще идеш да пееш. Без да се учиш, хич не излизай да пееш. Аз ви казвам: По музиката, за да реша един български мотив мене, ми взе 40 години. Чаках го, разреших го. Оттам насетне на българските музиканти тръгна напред. Няма да им казвам какво съм разрешил, имах търпението да го разреша. Решавам по един начин, по друг начин, оставя го. Казвам решен е този мотив. След 40 години в сегашните времена, напълно го разреших. Казвам решен е този мотив. След 40 години в сегашните времена напълно го разреших. Казвам: На българите работите им ще се оправят. Ако не беше се разрешил, нямаше да се оправят. Понеже се разреши, ще се оправят работите и вашите работи ще се оправят. Често мислех да скъсам, да не се занимавам, нещо ми казва: Не, не. Пак решавам, решавам, пак ми иде да скъсам. Нещо казва: Чакай. Казвам: И вие има да разрешите една хубава задача на вашия ум, една задача на вашето сърдце, една задача на вашата душа и една задача на вашия дух. Цялото човечество ще има полза. Полза принася. Казвам: Вашите задачи от 40 години, които имате, някои от вас искате да късате. И аз мислех да скъсам, но още по-лошо. Няма какво да късаш. Може да кажеш: С други работи не може ли да се занимавам. Че какво беше. Една българска песен, една българска игрива песен какво ще разреша. Чрез тия игривите песни иде животът. Без българските игриви песни не може да влезе животът. Тъжните песни са насъбраното богатство да се яде и пие. Като дойдем до българското алегро, то е българинът, който работи, изважда богатство. Казва: Иг-

рива песен. Аз харесвам българина, някой път е безкористен. Кръстникът венчава шопа. Казва: Ще играеш, без да викаш ихуху. Ако не кажеш ихуху, ще ти дам една крава с телето. Играл шопът до половината и казва: Кръстник, ритам ти кравата и телето, и извикал ихуху. Нека си играе, нека си каже ихуху! Не ми трябва кравата и телето, ихуху. Да се освободи. Оставете вашите крави и телета и кажете ихуху! Да се свърши въпросът. Оставете стария начин на извинение. Казва: Извини ме. Това не е извинение. Откъснеш плода от градината на човека, мини след това и му кажи: Един ден минавах от тук и откъснах един плод. Връщам ти го по-хубав. То е извинение. Зачитаме свободата. Извинете, по-хубав от вашия връщам. Той ще търпи човек, може да търпи, но и аз трябва да бъда благороден да си поправя погрешката. Казвам: Ние трябва да зачитаме мислите на хората, съществените мисли. Една мисъл има в човешкия ум. Трябва да зачитаме човешките желания, Божествени желания има. Трябва да зачитаме онова, което Бог е вложил в човешката душа и тя е една хубава написана книга. Хубаво трябва да четете. Като четете, не цапайте тази книга.

Да допуснем сега, че имате главоболие. От малко светлина е. Имате коремоболие. От малко топлина е. Каквато и друга болка да имате, намаляла е силата в тялото ви. Що е ревматизмът? Ненужен товар в ставите. Мазнини има в гръбначния стълб, не работи. За да бъдете здрави, на гръбначния стълб има дванадесет чифта отвора, от които излизат нервите по цялото тяло, образуват се мазнини в тия отвори и не може да излиза енергията. Затова заболяват някои органи, някой път се ражда парализа. Излагайте гърба си на слънцето. Турете най-хубавите си мисли, да се отворят тия врати навсякъде да тече енергията. Заболи ви глава, моли се, намери погрешките си. Главоболие имаш, намери погрешката си. Боли те коремът, намери погрешката си. Някой път ще идеш при лекарите да ти (кажат) погрешката. Ще платиш, ще ти кажат погрешката. Лекарят казва, че си ял чесън, чесън. Чесънът е лечебно средство. Ял си лук, лук. Лукът е лечебно средство. Ял си праз, праз. Празът е лечебно средство. Не може само праз.

Казвам: Когато срещнете един човек, нека се отличава с това, човекът е щедър, ти храниш една отлична мисъл за него. Не тъй да гледаш, но много хубаво да чувствуваш, той като те погледне, човекът носи една хубава мисъл за тебе. Казваш: Много хубави мисли, много хубави чувства имаш, отлична душа имаш, носиш един отличен дух. Та казвам: Когато се обезсърдчите в живота си, кажете: Няма друг като Бога да представя Любовта. Само Той я представя. Единствената Любов, която изтича в света, то е Любовта, която изтича от Бога. Като загазиш още повече, мислиш, че всичките хора са невежи, кажи. Няма друга мъдрост като Божията Мъдрост. Единствената мъдрост, която излиза от Бога, носи знание. Ние сме за онзи Господ, Който ни изпраща светлината си, не за онзи, за който са писали пророците, но който ни изпраща всичките дажби, с които живеем, дал ни е материала да си съградим къщите си: Образуването на семействата, раждането на братя и сестри се дължи на Него. Избавянето от хиляди злини в света се дължи пак на Него. И бъдещето, което е начертано, пак е от Него. Той е, на Когото ние дължим всичко. Бързаме да покажем, че имаме добри отношения един към друг. Не да гледаме погрешките, но да слушаме да се изправят погрешките. В света сега иде епоха да се изправят погрешките. За бъдеще да живеем без погрешки. Когато се затъжим за погрешки, ще слизаме в по-низшите светове, да виждаме какви са погрешките. В миналото светиите са ходили в горите да видят вълка как дави овците, да видят какво нещо е лошият живот. Светиите често отивали да погалят вълка и казват: Ако ме обичаш, остави я, не я яж. Ако ме послушаш, може да ти помогна. Ако не ме послушаш, сто пъти ще ти одерат кожата ти.

Та казвам сега: Настоявам върху благата, които Бог ви е дал. Върху красивите умове, които имате, върху красивите сърдца, които не сте виждали, върху красивите души, красивите духове. Издигнете бялото знаме и живейте тъй, както Бог изисква.

БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ИЗОБИЛНИЯ ПЪЛЕН ЖИВОТ.

БОЖЕСТВЕНИ ПОДБУДИ

XXIV лекция на общия клас,
22.XI.1944 - сряда, 5 ч.с.
Изгрев - София

Отче наш. Мога да постигна.

Кои бяха положенията на миналата лекция.

Може ли да ядете някое ядене, без да остави хранителни части в тялото. То е безпредметно. В какво седи желанието на добрия певец. Да пее на свят. Свирачът, шивачът, каквато и да е работа, човек трябва да знае как да я направи. Сега например може да направите къщата така, така да я поставите, да не използувате лъчите на слънцето. В София малко къщи има, направени хигиенично. Те са затвори, много хубави затвори. Не са удобни за жилища за живеене.

В какво седи новото. Новото седи в противоречията, нищо повече. Там, дето няма противоречия, няма ново, има ново, има противоречия. Когато един се ражда, друг умира, то е новото в света. Старото умира, новото се ражда, конкретно. Вас ви интересува някой път да бъдете силни. Практическото приложение на силата кое е. Ако не си силен, много мъчно ще ходиш, направиш десет крачки, умориш се. Тук се замориш, там се замориш, какво е? Това е безсилие. Сега онези, които слушат обясненията, трябва да разбират. Но които не разбират, тогава след като се обяснат, остават неразбрани. Например, импулсите, които ви подбуждат към знание, не са еднакви във всинца ви. Различни са побужденията за знание. Епохално вземете, децата в първата възраст имат едно желание, мълчи детето, след това плаче. Инициатива има в него. Стане 10, 15, 20-годишно, започне да се облича, тури си особена форма. Като мине 45, 50, 60, 75 години постоянно се изменя, изменя се и става бамбашка. Казва: Много неразбран живот съм имал. Счита, че животът на детето не е толкова разумен. Среща ме един ден този, който събира парите

за електричеството и казва,че часовникът не е определил за три месеца. Три месеца часовникът не е отбелязал нищо. Казвам: Бомбардирали са го. Понеже ние светим, казвам: Развален е. Кой е виноват? Развалил се часовникът,не отбелязва. Това е тяхна работа да го направят да отбелязва. Такъв случай имахме в 66,на часовника един зъб паднал и не отбелязва. Идва този,който се грижи за електричеството,чуди се,нищо не е отбелязано. Идва втори път,минават 3,4,5, 6 месеца,не отбелязва. Казва: Вие никак ли не употребявате електричество. Пък ние горим. Един зъб се счупил,спрял часовникът,не отбелязва. Този зъб в наша полза не отбелязва. Казвам: Ние употребяваме електричество,защо не върви. Часовникът ви е развален,не работи.

Първото нещо основно,съвременният свят се намира в едно болезнено състояние: хората не дишат. Следствие на туй дишане се раждат безброй болезнени състояния,анормални състояния. Има четири-пет начина, по които човек диша. Тогава се оплакват. Ти като дишаш, трябва да чувствуваш радост. Няма единство в дишането ви. Между левия и десния дроб няма хармония в дишането. Сега че не дишате,но как трябва да се диша? Не може да дишаш добре,докато не мислиш добре. Хубавото дишане е свързано с хубавите мисли. Каквито са възвишените ти мисли,такова е и дишането. Има полезни мисли. Коя мисъл е полезна? Една мисъл трябва да носи светлина. Искаш да извършиш една работа. В ума ти няма светлина. Този предмет не ти е ясен. Казваш: Предметът не ми е ясен. Тогава вие ще се намерите в положението на онзи шоп в София,който отишъл да си купи едно кило захар. Захарта струва 25 лева. Отива при бакалина,това било (преди) 10-15 години, 25 лева е била захарта. Казва: Захарта е 25 лв. и 50 лева,75,на ти още 25,сто лева. Шопът мисли,че му дал 50 лева,пък той не му дал.

Излязъл шопът навън,брои,брои парите,50-те лева ги няма. Казва: Хубаво го сметна,ами къде са парите. Те са извадени тия 50 лв. Те са фиктивни. Един човек,който в даден случай говори неверни работи,като го претеглиш,олеква. Като открадне нещо и го крие; като го теглиш,тежи повече.

Тези енергии чрез дишането трябва да ги приемеш. Всичките блага, които идат чрез светлината, да ги приемеш. Трябва да опиташ трептенията на всеки цвят, който възприемаш. (1) тази линия каква е, права ли е? Какво е състоянието? Тези кривите линии имат отражение. Не е толкоз. идеално това а. А-то е писано така то е обърнато М. Този е иероглифически знак. В еврейската азбука така пишат, но те нямат гласни букви. Гласните букви се подразбират.

Вие срещате един човек, не може да намерите какво да обичате в него, не го харесвате. Един човек като го срещнеш; като те погледне, ти разбираш от погледа какъв е, каква е основната гама, на която той е построен. Вие като срещнете някой човек, обръщате внимание на веждите, обръщате внимание на очите, на ушите, на устата, на ръцете, на неговата стойка, на позата му каква е. Някой ходи старчески, на всяка стъпка се тръска. Как се изменя вашият ход? По навик на вашите деди вие остарявате, както дедите ви са остарели, както бабите ви са остарели, по същия начин се изкривявате.

Някой път такава форма взема гръбнакът ви. Тези линии имат известни дефекти. Когато се пишат буквите, имат всякога дефекти. Има два начина за писане на Д-то . Кой е по-хубав според вас? Или имате . Каква е тази буква Г? Тази каква е Б? Тази буква Г носи бремето отпреде, а Б-то го носи отпред и отзад. Сега буквата Б носи по-голяма тежест, отколкото буквата Г. Тогава да господаруваш, не е голям мурафет. То е най-малката работа, която може да свършиш. Дойде някой, седне тук на стола. Вземе цигулката, посвири нещо. Като кажеш: Вземи посвири. Ти трябва да вземеш цигулката и да посвириш. За бъдеще господарите няма да заповядват това, което не могат да го направят. Който не може да свири, няма да казва: Посвири. Ако може да свириш на цигулката, вземи цигулката и посвири. Щом не може да свири, той не може да заповядва. Вие всички искате да заповядвате, без да знаете да свирите. Не може. Светът е неустроен, понеже всички искате онова, което не можете да нап-

равите. Казва: Не може да играя добре. Малко лъжа е необходима. Как искате тогава хората да бъдат честни. Как ще бъдете честни, когато казвате: Че без лъжа не може. Аз разбирам, виждам дълбоко в езика. Някой път се употребява една дума, че хората лъжат. Човекът не иска да ти каже нещо. Казва: Не ме лъжи, кажи ми къде ще идеш. Какво иска да ти каже. Той иска да иде във Варна, ако ти каже, че ще иде, пък не може да иде, ти ще кажеш: Защо ме излъга. Каза, че ще идеш, пък не отиде. Ако не му кажеш, къде ще отидеш, той пак те счита, че го лъжеш. Това не е лъжа. Лъжа е следното: Ти си бакалин, продаваш захар и изядаш от всяко кило две бучки захар. Не е много, че две бучки си изял на едно кило. Но лъжата е един остър нож. Тия двете бучки захар, като влязат в тебе, тя се поставя с острието и деликатните страни на твоя живот започват да се отрязват, не може да функционират. Като влезе туй острие в тебе, конците се отрязват и ти започнеш да страдаш. Две бучки захаря си взел, чудиш се. Питам, защо ще имаш слабост да изядаш две бучки захар, за да ти тръгне назад. Ако туриш две бучки захар повече, ще ти тръгне напред.

Сега съм ви говорил за музика. Светът отвън стана музикален. Външният свят чрез вас като радио научи музиката, научиха се да свирят и пеят, вие не се научихте. Вие чакате вашето радио да се подобри, да стане нещо от вас. Може би ще стане. Казвате сега: Да идем в оня свят. Че какво ще правите в оня свят. Ангелите знаят да пеят. Ти като идеш, каква песен ще пееш. Коя песен вие ще изпеете на райските врата, като ви спрат. Ако ви повикат за другия свят, коя песен ще пеете. Може би ще пеете „Аз мога да кажа“ или „Аз ще се подмладя“. Все таки ще обърнат внимание. Някои от вас искате да бъдете бели, да бъдете красиви. Хубаво, не е лошо желанието да бъдеш бял, да бъдеш красив. Ако сееш жито на бялата земя, какво ще стане? Значи бялата пръст не ражда хубавото жито, черноземът ражда хубавото жито. Младите момци обичат моми с тънки вежди, практични момци обичат моми с дебели вежди. Какви са характерните черти на тънките вежди. Една мома с тънки вежди може да бъде ясновидка, много интелигентна, досеща се, но не

е одарена за материални работи, през пръсти гледа. Казва: Аз хляб не може да меся, за вода не може да ида, слаби са ми ръцете, на лозе да копая не може, други да копаят. С дебелите вежди е друга. Ама с дебелите вежди да не е сухо тялото. Дебели вежди подразбира дебело тяло. Защото вежди-те дебели, тялото хилаво, то е по закона на наследствеността, има някои анормалности.

Този брат 20 години свири тук. Аз съм решил да направя нещо много хубаво заради него. Какво ще направя? Ще му дам един ден една хубава ябълка. Ако синца бихте му дали по една хубава ябълка, ще прекара зимата хубаво. Казвате: Ха Симеон, свири. Нито на един не му иде на ум да му даде нещо. Дай една хубава ябълка, ще се зарадва човекът. Един ден ще му донеса и ще му дам пред вас една хубава ябълка. И вие като му дадете по една, той ще каже: Струва си да свири човек. Сега ще започне да се разубеждава. Даже онези от вас, които не знаете да свирите, трябва да имате един лък и да си имате една тояжка и да свирите с тях. Като държиш двете тояги, макар и да не знаеш да свириш, ще принесеш известна полза в света.

Гледам сега говорим за идейна любов. Случва се, че идейната любов без да искаш обидиш го с нещо, не си го поздравил, не си му казал една блага дума. Още като те види, иска да кривне на някъде, не иска да те срещне, да те поздрави. Той носи една малка лъжа, наведе се, уж че гледа на земята, за да не те поздрави. За бъдеще когато един брат те обиди, ти ще идеш, ако си певец, ще изпееш една песен, една серенада пред прозореца. Като му изпееш, той да си изправи погрешката. За бъдеще по много начини има, по които човек да прекара доброто, което е скрито в човека. Невидимият свят чака ние да се проявим.

Л. Милость Милостта подир Любовта иде. Колко качества има Любовта? Ти като обичаш някого, туряш въжето в кладенеца, изваждаш вода, носиш една чаша да му дадеш. Като вземеш тази чаша: тя е обърната надолу, ще я измиеш хубаво. После на този човек, като му дадеш да пие вода, като го гледаш, да му е приятно да го наблюдаваш. Някой път човек иска да пие вода. Т-то е материален свят, ще

го обърнеш с главата надолу. Ще туриш най-добрия стражар ерът. Някой път нали те заболи гърбът. Що не премахнеш болката? Имате някаква болка в гръбнака. Вижте един дрехар как лесно поправя погрешките на дрехата, каквито и да са. Изведнаж ги поправя. Ние като донесат погрешка, не знаем как да я поправим. Сега вие очаквате бъдещето прераждане. Раждане е хубава дума. Слогът ра е хубав. Ра значи светлина. Радост, която не носи светлина в себе си, не е радост. После аз съм дал как да се поправят погрешки. Да кажем искам да коригирам, някой пее. Няма да му кажа: Не пееш добре. То е обикновено. Казвам: Изпей. Като изпее той, аз вземам пеенката и аз изпявам. Той да сравни. Защото онзи, който даде повече мекота на пеенето, повече яснота, е по-добър певец от онзи, на когото тоновете не са ясни. Гледам тук по радиото говори една жена, говори толкоз ясно, трептенията (са) така отмерени. Мъжът има малко по-заплетен език. Като дойде жената, много ясен език, като ти говори. Всеки един слог като слушам, изпъква пред мене лицето ѝ, очите ѝ изпъкват, веждите ѝ. Мъжът като говори и неговото лице изпъква.

Казвам: Дайте възможност на хубавото, което имате в себе си да се прояви. Всички искате да бъдете красиви. Остарели сте. Да бъдеш красив не е мъчна работа. Не те направила майка ти красив, ти може да станеш красив. Гледам често в село момите намират дефекти на майките си, на бащите си. Хванат тези юрдечки, те имат кадарци. Момата ще погали една юрдечка, натисне я, отскубе ѝ кадареца. Тя вижда, че ѝ липсва нещо. Момата ще тури кадарците на лявата или на дясната страна. Туй ѝ недостига красивите кадарци. Вие носите една роза, къде ще я турите? Розата има съвсем друг характер. Ако откъснеш едно карамфилче, ако откъснеш една роза, съвсем друг характер има. Те са символични неща. Като носи карамфил, обещава едно, като носи роза, обещава друго. Който носи теменуга, обещава трето. Всичките цветя, каквито цветове виждате не обещават едно и също нещо. ꙗ ꙗ Буквата Р я пишете по два начина. Който пише по единия начин, създава съвсем друг характер в себе си. Който пише а-то така ѧ, създава женски характер, който го

пише така а, създава мъжки характер. Българин, когато е овчар, той си има една такава гега като р-то, с която хваща овците.

Представете си един човек ви е подарил една хубава песнопейка. Вие десет години сте я носили, не сте отворили да изпеете една песен, не сте се заинтересували.

Тогава какви са вашите проекти? „Да се отвори кухнята". Програма на живеене: има стая с легло, със столове, баня. Аз по някой път като искам да имам столовая, не съм решил да направя, посетя някой богат човек, който има хубава къща, считам, че и аз я имам. Той ме разведе с въодушевление и аз се въодушевлявам. Радвам се. Аз му давам тази стая под наем, аз съм много доволен от стаята. В света не може да прогресирате, докато не се радвате на благата на другите. Като говоря за блага, разбирам гениалност. В Божествения свят добрият живот започва с талантите. Нормалният живот той е предисловие. Радвам се на таланта, който има един човек. Туй, на което човек се радва, той печели всякога. Туй, на което не (се) радва, той не печели. Погледнеш една звезда, не се радваш. Зарадвай се на тази звезда. Тази звезда, като ѝ се зарадваш, ще ти изпрати от своите добрини, каквито блага скрити има, ще ти изпрати. Кой знае какво има? Радвай се, без да знаеш какво има.

Нека да изпеем песента „Аз мога да кажа". (Учителят пее на разни мелодии „Аз мога да кажа" няколко пъти.) Старостта не (е) нищо друго освен прах. Аз ви говоря по тия въпроси, по възпитанието: някой път тъп(ан)ът на живота трябва да се бие, прахът да отскочи, да се не събира прах. От праха остаряваме. Полезен е малко прах за дъжд, но тъпанът трябва да се бие. Вие страдате по единствената причина, че остава прах по вас. Да не остава прах върху нас. Защото прахът е, който състарява. Младостта е идеал за работа. Младият човек ще хване някое дете, ще го подигне, ще го помилва. Старият ще го погледне, ще го погали. Казва: Да живееш. И туй е хубаво, не е лошо. Но различават се, младият вземе детето, подигне го, погали го, старият само го погали или го потупа по гърба. Младият ще му даде един голям комат хляб, ще му даде да се наяде. Ние да се оста-

вим от нашите стари привички. Започнат ли хората да те тупат по гърба, твоята работа е свършена. Този, който те тупа по гърба, той те поглади по главата, не върви. Да те вземе човек да те носи на гърба си. Законът на носенето какъв е. Не може да носиш без Любов. Когато човек носи другите хора, чезне. Човекът на Любовта чезне. Майката, която носи своите деца, чезне. Децата печелят. Когато майката няма желание да носи децата, те често заболяват. Ако в майката се заражда желание да носи детето, до една-две години, то е здраво. Желанието да носи детето е здравословно. Желанието да направиш добро, помага. Имайте желание да направите добро. Не да бъде вашето желание голямо, но най-малкото желание. Минеш по пътя, една птичка видиш, извади десетина зрънца из джоба и ги хвърли. Ако 365 деня минаваш и на тия птиченца хвърляш зрънца, ще ти тръгне напред. Вие не виждате дълбокия смисъл. Ако днес не хвърлиш десетина зрънца на нивата, утре други десет зърна, други ден други, те не израстват. Всяка мисъл, всяко чувство, хвърлено на време, дава своите плодове. Нещата, които дават плод, те са, които ползуват. Аз ако бях на вашето място, да съм една много красива мома, щях да събера десет грозни моми на угощение. Аз красивата мома ще им дам един хубав обяд. Педагогически е туй. На себе си ще дам един урок да услужа на всичките. Грозните хора оценяват обяда по-добре, отколкото красивите. Затуй каня грозните, не красивите. Като поканиш красивите, че ябълките не били от добър сорт, че чашата не била добре сервирана. Красивите хора са много взискателни. Когато ги викаш на обяд, трябва да бъдеш гениален. Само гениалните хора може да викат красивите хора. Вие, талантливите хора, ще повикате грознички.

Първото нещо вие казвате: Ти не знаеш, чакай. Не употребявате „ти не знаеш". Кажи: Както те виждам, виждаш ми се талантлив. Ще благоволиш ли да изпееш една песен. Ще ми бъде много приятно да изпееш една песен. Тази сестра е певица (обръща се към една сестра), аз съм те слушал на френски да пееш, много хубаво. Спирал съм се по някой път да те слушам. Бъдете свободни. Не искам да ви при-

нуждавам. (Тя казва, че гърлото я боли) То те спасява. Да бъдем свободни в проявите си. Пението не е лесна работа. Има едно естествено пеене, иде от невидимия свят, особена светлина иде. По някой път пееш и сам си недоволен. Пееш, има нещо, което липсва. Като не липсва, пея хубаво, сам съм доволен. Някой път като пея, времето се изясни. Някой път като пея, времето се заоблачи. Няма какво да се обяснявам. Като се заоблачи, завали дъжд. Пак пението принася полза на хората, те чакаха дъжд. Ако не бях пял, не щеше да вали.

Сега братът свири тук, вие по някой път състарявате го. Как го състарявате. Казвате: Той като остарее, кой ще свири? Пожелайте му, като стане и на 120 години, пак да бъде млад. Казвате: Като остарее, кой ще свири. Сега мисълта не е естествена. Да го поживи Господ, млад да бъде. За опит няколко души да изпеят, аз ще се подмладя. Опити правим. Симеон ще ми по(мо)гне с цигулката. Ако се подмладите, ще заминете, никой няма да остане тук. (Изпяха „Аз ще се подмладя"), сутрин като измивам чашите добре. Аз ще се подмладя като се нахраня добре. Аз ще се подмладя, като напиша писмото добре, като си науча уроците добре, като посрещам добре. Аз ще се подмладя като свърша нещо. Ако не искам да измия чашите, не може да се подмладя. Пее: „Аз ще се подмладя с ралото на нивата, когато нивата изора. Аз ще се подмладя, когато лозето с мотиката прекопая. Аз ще се подмладя, когато посрещам хората добре". Я изпейте една от най-хубавите песни. Имаме една песен, новият руски химн започва с първия пасаж от нея. Изпейте: „Аз мога да любя".

Периодическо Божиите побуждения идат сутрин. Използувайте ги. Не всяко побуждение е Божествено. Някой път има човешки побуждения. Наричам ги инжекции. Певецът трябва да знае Божествените побуждения, тогава ще се научи да пее. Във всички работи трябва да бъдем внимателни. Когато дойдат Божествените побуждения, трябва да ги знаем. И тях да ги не изпущаме. Не всяко побуждение е Божествено. Те идат периодически. След тази война ще дойде много хубава музика. Всичките хора, които са измрели, ис-

кат музиката да ги утешава. Контраст. Голямото страдание ще извика музиката, хубавите, красивите неща. Ако гениалният певец сам не пее, той привлича със своята мисъл, своите чувства привлича други, които да му дадат поощрение да пее. Ако не може да пее, не може да насърдчи другите. Всеки може да насърдчи другите в изкуството.

Прочете 59 страница от „Път към живота". (Един брат прочете страницата). Да изберем за следния път една песен да се пее. Коя песен да изберем? Изберете една песен, ще ѝ дадете угощение. Като я пеете у вас, ще ѝ дадете угощение. Хайде тази песен „Аз мога да кажа". Като станете да попеете малко. Музиката носи живот и здраве. Поне на ум си пейте, тананикайте. Всеки, който пее, той е кандидат за здравето. Някои казват: И без пеене може. Аз съм за използуването на Божиите блага на пеението. Ще ги турим в живота. Вие казвате, че сте остарели. Небето не се нуждае от стари хора. „Ако не можете да станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие". Небето не се нуждае от стари хора, то се нуждае от деца. Вземете сравнението: една мома и един млад момък на млади години вече знаете защо се обличат добре. Имат си нещо на ум. Кога старият на 85,90 години и той се облича хубаво, какви са неговите намерения. Ако сте в Америка, старият професор на 90 години ще се облече хубаво, ще се обръсне, ще изглади лицето си. Приготвя се него ден да възприеме някоя хубава мисъл, на гости ще му дойдат някои хубави чувства. Като станем стари започваме да носим черни дрехи. Черните дрехи са за болните хора, понеже събират повече топлина. Белите дрехи не са практични. На някои хубавите бели дрехи не им приличат, имат малко енергия в себе си. Като носят бялата дреха, ще я изгубят. Трябва черен цвят или синичък, или смесени цветове. После не си разположен. Когато човек в света е неразположен, свършва повече работа, отколкото когато е разположен. В природата разположен и неразположен, те се редуват като гамите, зависи в каква област. Ако е на физическото поле съвсем гъста среда, песента ще бъде друга. Ако е идеалист или поет, другояче ще пее. Казвам: Както и да пее човек, песента му е полезна за него. Не съ-

жалявайте, каквото състояние и да имате. Радвайте се, понеже туй състояние няма да остане при вас за дълго. Аз веднаж попитах една стара сестра на 85 години: Ако Господ те подмлади и те направи една мома на 19 години, какво ще правиш. Тя се поусмихна: Ще завъртя главата на някого пак. Ще му завърти главата. Искрена беше. Рекох: Сега при опитността, която имаш, ти си преживяла една младост. Тогава ми отговори: Като ме подмлади, ще искам да срещна един умен, добър и благороден момък. То е сближение на хората. Ако си млад и не срещнеш, ти губиш. Ако ти не може да се срещнеш с ония хора, от които може да почерпиш нещо и те да почерпят нещо от тебе, тогава не се ползуваш. Ние взаимно си помагаме. Всичките хора са реторти. Някой повече, някой по-малко ще даде. Всеки от съдържанието, което има, ще даде нещо от себе си. Никой не живее в света изключително за себе си, живее за цялото. Тази идея трябва да проникне и постепенно да ви стане естествена. Казва: Трябва да пея. Трябва да има за някого да пееш. За кого ще пееш? Трябва да има за някого да пееш, за птиците няма да пееш, за някой човек ще пееш. Пението изобщо като започнеш от 19 до 35 години е най-хубавото пеене. Като започнеш от 35 години нагоре, не върви пението. Например един човек като стане на 40 години, мислим, че той е изгубил от своята гъвкавост. Защото във физическия живот до 19 години младите са гъвкави, голяма пластичност имат в тялото, в движенията. Приятно е да видиш хубаво движение. Това хората го запазват до 35 години. След 35 години майката започва да става критична, загубва тази гъвкавост, вече няма тази гъвкавост, едва се огъва. Обикнете числата 19 и 35, те са крайни полюси. После в пеенето, когато пеете, оставете ръцете си свободни, цялото лице трябва да остане свободно, да няма нищо пресилено. Тъй естествено да бъде. Тялото да добие онази естественост, която е красива. Ние някой път изпускаме работата. Те са уморителни. Вие седите разпуснати. Като се поставиш на краката си, да чувствуваш, че имаш Божествена основа. Като си дигнеш ръцете, да знаеш, че с тях разпореждаш енергията на справедливостта. С очите виждаш истината, с ушите възприемаш мъдрост-

та, с устата - Любовта. Туй всичко се оживява. Имаш всичките добродетели. Тогава ще искаш да постигнеш неща, да ги видиш какви са. Казва: Не зная какво да правя. Остаряхме. Има едно бюро, в което се продава старостта. Онези, които са остарели, може да я продадат. 20 години, който иска, да продаде. Доста пари ще вземе. Вие казвате аржан конте. Трябва да плащаш, когато развивате дарбата. Като се подмладиш, тогава ще плащаш. Като се минат още 20 години, тогава ще ви дадат. На земята старите хора благодарение на младите поумняха. И младите благодарение на старите се подмладиха. Старите действуват за обновяването на човечеството. Младите действуват върху старите за поумняването на човечеството. Подмладяването и поумняването са процеси. Младите поддържат обновителния процес на поумняването. Старите поддържат младостта за работа.

БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ИЗОБИЛНИЯ ПЪЛЕН ЖИВОТ.

НАЙ-МАЛКАТА РАБОТА

XXV лекция на общия окултен клас,
6.XII.1944 г., сряда 5 ч.с.
Изгрев - София

Добрата молитва. Мога да постигна.

Коя е най-малката работа в света, която всеки може да свърши? Коя е най-лесната работа, дето и царете не се отказват от нея? - Яденето. Той и цар да е, ще поработи.

Съвременните плочи заместиха хората, не се уморяват, цял ден крякат. Действителен певец ако е, не може да го направи. Един певец да го накараш цял ден да пее, ще се умори. Една плоча може целия ден да пее. Да благодарим, че плочите ни заместиха в тази работа. Някои може да коригираме пението на плочите. Един плод, зреещ при една плоча, е мършав, той няма сочност в себе си, няма мекота, сладчина. Може да се направи опит. Една майка, която зачне едно дете, да ѝ свирят с плочи и друга майка сама да си пее, или да ѝ свирят с плочи и друга майка сама да си пее или да ѝ пеят на нея, да видим каква ще бъде разликата.

Се таки най-добрата работа, която свършва в света, е слънцето. Всеки ден иде, то не се отказва. Ако слънцето се откаже, други да дойдат да го заместят, не зная какво ще-ше да стане. Работата, която ние свършваме, никой не може да я свърши. Казвате: Друг да свърши работата. - Крива мисъл. Има нещо в света, което никой не може да свърши за тебе освен ти сам. То е цената ти. Ако ти се откажеш от това, ти се отказваш от всичките твои права. В песента вие казвате „Мога да постигна“ - да постигнеш онова, което ти (е) дадено като слънцето. Ако един ден се откажеш, работата отиде. Много пъти ние се отказваме от живота. Не искаме някой път да живеем, казваме: Дотегна ни да живеем. Че на някой певец дотегнало пеенето.

Всички онези, които не знаят да пеят, на тях ще дотегне. Първото нещо щом ви дотегне в живота, трябва да знаете, че има нещо, което куца.

Сега вие задавали ли сте си въпроса - вие най-високите въпроси сте разрешавали. Всеки един от вас като дошъл на земята, се е готвил за цар и царица. Първото нещо е било това. Като сте влезли, намерили сте този пост зает, тогава втори, трети, четвърти, намерили сте последния, който сте взели. Има един анекдот: Като отишли източните народи да искат нещо от Господа, най-хубавите работи ги е дал. Турците като видели, че хубавите работи били завзети, казали: Ама че мурафет! - Мурафетът за вас, казал Господ. - Дошли българите и търсили хубавите работи, искали мурафета и той взет, и българите казват: Ама че работа! - Хайде работата за вас. Дошли циганите най-после, търсили първите блага взети, търсили мурафета, търсили работата и тя взета, и казват: Ама маскърлък. - Хайде казва, маскърлъкът за вас. Ние сме смешни, когато сами определяме своята карма. Сега във всяко едно изяснение има нещо вярно и нещо неточно. От това, което ви преводох, 75 % не е така, 25 % е, което е вярно.

Например някои от вас ви хване ревматизъм. Седите и викате лекар. Пей му. Пей му тази песен „Мога да постигна що желая". Ти пееш, но болестите ги е страх от пеенето. Те си носят памук, турят си в ушите, когато им пееш. Трябва да ги изненадаш, да си извадят памука от ушите. Докато памукът стои, болестта работи. Пропуснали сме в живота много неща. Ние сме се занимавали с най-важните работи, досега сме се занимавали с неща, с които нямаше нужда да се занимаваме. Сега ми иде на ум онзи анекдот: Когато Господ създал света, видял, че съвременното магаре ще бъде нещастно, затова го направил малко животно като заяка, да няма големи нещастия. Като се видяло магарето като зайче, казва: Господи, няма да имам никакво почитание и уважение, всеки ще ме гони. Направи ми голям ръст, малко гласовито, да ме почитат хората. Като съм голямо, като зарева, ще ме почитат хората. Казва: Да бъде според желанието ти. Първото магаре, което приело този голям ръст, като заревало, обърнало внимание. Писали във вестниците за магарето. Явил се кандидат

един градинар,хванал магарето да му пази градината. Пуснал градинарят магарето и то започнало да гони птиците из градината. Изпотъпкало всичко,каквото имало,да ги гони целия ден. Дал градинарят първия урок на магарето, че не трябва така да ходи.

Та казвам три неща има,на които трябва да обръщате внимание: ако желаете,желаете да имате един светъл ум,да бъде носител на светлина. Пожелаете да имате едно сърдце,да има тази топлина,в която всичко расте. Под думата добро сърдце разбирам всичките важни блага да могат да растат в един такъв свят. После в един свят,дето царува човешкият ум,топлината и светлината,там нещата са възможни,такъв един всичко може да постигне. Онова,което вършим,има последствия,някои неща са много практични. Мене ми разправяха един анекдот за един адвокат. Имал един клиент,дължал доста голяма сума. Адвокатът го научил какво да говори. Отива при съдията и онзи човек казва,имаш да ми дължиш - ама,че го каза. Казва му,ами ти кога ще ми платиш - ама,че го каза. Съдията му казва кога ще платиш - ама,че го каза. Той пак повтаря,имаш да даваш - ама,че го каза,господин съдия. Съдията дал нареждане да го освободят и адвокатът спечелил делото. Адвокатът му казал: Сега спечели делото,какво ще ми платиш?Ама,че го каза. Туй,което ние научаваме хората,те ще ни го кажат. Адвокатът научил този как да изклинчи от закона и този спечелва делото,и после, когато дойде ред да плати на него и на него,му отговаря по същия начин.

Сега ни трябва новите работи. Наместо да започваме новите работи,ние остаряваме и сме неразположени. Като млади на 15-20 години криво ляво пеехте,сега някои станахте на 45 години,срам ви е да пеете. На 45 години не смеете да се покажите. Може да ви направят упрек, че не може да пеете. Има ли в света някое същество,което да се срамува (от) яденето?Може ли да покажете едно същество,което да се срамува от яденето. И най-малката пчела да повикате,ще вземе да яде. Като я повикаш,няма да ѝ кажеш как да яде,но тя казва: Аз да ти покажа как трябва да ядеш. Съвременните автори,когато създават един роман,той си избира сюжета,герои-

те, избира характерите, напише един роман. Ако се направи една драма от този роман, трябва да се играе тъй, както авторът е писал. Например в един роман винаги ще турят, че героинята ще припадне. Припадането на героинята авторите го турят, че има голяма чувствителност. Дето припадат хората, не минават вече. По кой път трябва да минеш? В пътя на постижението вие смятате, че всичко е постижимо. Пътят на постижението, както ние го схващаме, не е правилен. Пътят на постижението е най-богатият път, дето никога не осиромашавате от възможности. В този път ти никога не може да кажеш, че еди-какво си няма. Всичко, което търсиш, ще го намериш. Само трябва да дадеш цената. В човешкия живот нещата не всякога се постигат. За всяко нещо има специфично време, което е определено. Не трябва да изпущаме времето, което е дадено. Вземете съвременните поети пишат. Колко хора има в света, които се интересуват от поезия? Може да му говорите поетически. Някои хора са реалисти. Един човек, който е реалист, ще направи баница с много хубаво брашно, ще тури сиренце, реалистично. Някой ще я направи много идеалистично, едва малко ще има. Ти казваш: Имам идеален живот. Съвременният идеален живот е много беден живот. Да кажем: Ти имаш идеята за някоя хубава картина нарисувана. Тази картина в живота още не си срещал никъде. Красивите неща едни други се допълват. Там, дето има допълване между частите в един образ или в едно движение, ние го наричаме реалистично идеалистичен Божествен живот. Под думата идеално в моя ум е когато лицето е гъвкаво, пластично или в моя ум седи, че има повече светлина. Когато се говори за съдържанието, се разбира има повече топлина, или съдържанието има повече хранителни частици. Една храна, която е пълна, силна може да живеем по-дълго време с нея. Има храни, които не са хранителни.

Най-първо заблуждение ние го внасяме в света. Майката роди едно дете и започне да го възпитава. Докато тя го възпитава, тя го разваля. Никога не възпитавайте един човек. Оставете го да се прояви такъв, какъвто Господ го създал. Ти като го направиш такъв, какъвто ти искаш, сам няма да бъдеш доволен. Сега всички сте недоволни едни от други.

Бъдете доволни, че сте такива, каквито сте. Казва: Еди-кой си брат не постъпва добре. Че точно тъй трябваше да постъпи. Как трябва да постъпи? Допуснете, ти си брат и на другия брат си дал едни гащи. Тия гащи са големи заради него. Какво нещастие има, че тия гащи са големи. От големите гащи стават малки. Хванете добър майстор, ще ги поправи, ще стане нещо много хубаво. Като се направят за малкото дете едни хубави гащи, ще оставиш и започваш да критикуваш, че му дал големи гащи. Ако му даде малки гащи, пак ще критикуваш.

Ако един брат те остави настойник в живота си да изплащаш неговите дългове, а друг те остави да се ползуваш от неговите блага, кое е по-хубаво, от благата ли да се ползуваш или от недоимъка? Има в живота такива условия. Ако те поканят на първо място, ти не трябва да ядеш пръв. Защото ако ядеш пръв, ще те претрепат. Приготвено е за големи хора, те първи трябва да ядат. Ти трябва да си знаеш мястото. Няма да направите погрешката на един англичанин - дават пример за лакомия. Един господин влязъл в един приют, дето било приготвено ядене за 20 деца, доста големи по на 20 години. Той изял всичкото ядене, което било приготвено за тях, опапал го. Децата остават гладни. Приготвили за 25 души здрави хора угощение, той как влязъл в стаята и опапал всичкото ядене за 25 души. Те са изключителни случаи, то е лакомия. Такива слабости имат хората. Някой иска да стане велик човек, философ, да пишат заради него, поет да стане, какво ли не. От тия големите неща нищо не остава в края на краищата. Кой е доволен от красивите моми? Нито един момък не е доволен. Всеки разправя само страданието от красивите моми. Красивата мома и тя страда от красивите момци. Красотата в един свят, както ние живеем, не е на мястото си. Допуснете, че някой вземе един лотариен билет, пада му се един милион. Вие считате, че е щастие за вас, ако ви се падне един милион. Какво ще направите с милиона? За благотворителност колко ще дадете от милиона? За автомобил ще има, за апартамент ще има, за аероплан, за украшения, за музика, за широки работи. Аз съм видял, че всички човешки проекти са останали недовършени. Хората не са използували благата, ко-

ито Бог е определил. Ние не сме използували Божиите блага. Туй великото в света ние сме го оставили. Ние се занимаваме с детински работи.

Оставете тия работи. Намираме едно противоречие, как ни е станало, не може да го обясним. Представете си, че една съвременна мома има да избира между един красив и един грозен момък. Според вас за кого трябва да се ожени според сегашния поредък на нещата? Допуснете най-първо една сестра е много уважавана, после казва: Не ме уважават. Коя е причината, че не я уважават. Уважават я, че е млада, готова е да услужи на всички. Сега станала малко установена в характера, казва: Вече установен характер имам. После казвате: Той е много положителен човек. В какво седи положителността. Положителността на водата седи, че не е положителна, тази гъвкавост в нея, дето мине, тя има особен начин, няма правила. Казва: Вече уважение няма. То е тъй уважение няма от външна страна, а от ваша страна? Ние се самозаблуждаваме. Ако дойде един художник, като те нарисува карикатурно, ти ще се заблудиш. Ако следваш неговия път, ще ти внуши. Той може да те нарисува, както не си. Казваш: Как са ме нарисували! Никога не възприемай, както те рисуват. Тъй както не те рисуват, туй приеми. Разправял съм онзи анекдот за онзи американски милионер, на който бил осакатен носът, направил си изкуствен нос. Отишъл в Италия, намерил един велик художник да го рисува. Рисувал го, рисувал го, не може да му направи носа. Милионерът като го постави, бутне го. Онзи гледа, наблюдава, рисува го ден, два, три и казва: Господине, за пръв път срещам такъв случай, не може да нарисувам носа. Казва: Там е белата. Най-голямата бела ми е там. Ние си създаваме един изкуствен характер, който е неустойчив, няма никаква разумност в него. Или другояче казано: Ние се намираме някой път много близо до самите предмети. Във физическия свят сме в една област, не сме на фокус. Във физическия свят не виждаме нещата, както са. Има илюзия. Извън фокуса сме. Всичките неща са нереални. Разправя ми един поет сънувал, писал много хубави работи поетически. Гледа една вечер, сънува няколко мишки влезли при неговите писани неща, гризат поезията. Гледа го на сън, не може да каже

нищо мишките да не правят. Не разваляйте това, което сте писали. Тия мишки развалят поезията, той ги гледа, не може да дойде на себе си. Ние, съвременните хора, виждаме всичко се руши, тия мишки ни рушат, не може да си помогнеш. Чувствителността в нас е развита, ние се намираме в съприкосновение. Срещаш един човек. Срещаш един човек, дава си мнението. Хванал си някой път, не харесва пътя. Направил си градина, посадил си дървета, неговият план не съответствува на твоя, намира се в дисонанс. Срещаме се, казва: В какво вярваш? Мене са ме питали какво мисля за Христа. Нищо не може да мисля. То е Негова работа. Какво мисля за Христа. Когато ме нахранят добре, какво ще мисля, че са ми направили добро. Щом не са ме нахранили, както трябва, тогава де е погрешката. Няма да изпадаме в онова противоречие, в което изпаднал един българин. Той набрал едни много хубави череши, избрал най-хубавите, донесъл ги на царя. По път бъркавал и опитвал черешите, най-после останала само една череша. Отива при царя и той го пита как се яде това. Българинът му показал и му казал, че идната година ще му донесе и той да ги опита, сега останала само една да му покаже.

Сега искаме да оправим миналото. Много мъчно се изправя. Да прочетем 175 страница от „Царския път на душата", да видим може ли да изправи миналото. (Един брат прочете страницата).

Бог е единственото същество, което може да помогне в постижението, което искаш. Той разбира работите най-добре. Ще ти покаже най-добрия път, по който може да стигнеш. В живота Любовта, голямата Любов никой не я постига. Любовта изисква най-малките постижения. Ще потърсим най-малката Любов в света. Аз съм нарекъл малката Любов идеална, Божествена. Правили сме опити. Някой брат пита каква е Божествената Любов. Ти обичаш някого и само зърнеш шапката му някъде и целия ден си весел. Нито лицето си видял, само шапката си видял и си весел. То е Божественото. При духовната Любов ти ще видиш лицето му. После ще се роди желание за физическа любов да се хванете, да се ръкувате. Щом дойде физическата любов, ще се развали работата. Хванеш ръката, студена, хванеш ръката, груба. Някой път

стиснеш повече, отколкото трябва. Някой път гледаш някъде. Много са взискателни. Казват: Хората нямат хубави чувства. Казва: Не (ме) погледна хубаво. Аз се чудя как ще определиш, че не са се погледнали хубаво. Аз разбирам. Не ме погледнал хубаво, няма широчина в погледа, на този човек не съм му дал достатъчно светлина. Или някъде съм дал повече, отколкото трябва, и каквото е непотребно.

Та казвам: Ние трябва да имаме характера на онзи дервишин, който срещнал един турски бей и поискал да му услужи с пари. Беят казва: Може, може. Извежда джуздана си, отваря го, вътре лири, меджидиета, черечетата и десетачета. Казва: Вземи си. Дервишинът си взема едно десетаче. Вземи си повече. Казва: Не ми трябва повече. Взема си само едно десетаче. В дадения случай на Божествения джуздан туряме големи суми. Онзи лъч на светлината, който хванеш, възприеми в себе си. То е мощното. Онова топлото чувство, което ти схванеш, то е топлото. Онази сила, която ти дава да имаш постижения, тя е мощна.

Сега преди няколко дни на гости ми дойдоха някои. Казват: Какво ли прави? Като дойдоха с нищо и никакво ме занимават. Човек като започне да боледува, вижда, че това не може да направи, онова не може да направи, няма разположение. Знаеш колко са мъчителни болестите, не те оставят да спиш. Тамън речеш да заспиш, гледаш някоя мечка изскочила. Речеш нещо да направиш, мечка изскочила. Пък няма мечка. Речеш друго да направиш, някоя боа изскочила, или запалило се нещо. Един ден седя, слънцето огряло, станало червено, зачервило се, като че гори нещо. Отидох да видя да не се запалило. Пък то е слънчево отражение, няма нищо. Само веднаж имах реално отражение. Толкоз силно. Можеше да изчезне салонът. Имах един гюм турен на котлона. Като се нажежил, запалил се. Ако бях закъснял с половин час, можеше да има аутодафе.

Та казвам: Не разчитайте на дървени работи в света. Защото в света се таки трябва да те срещне някой, или мъж, или жена, или дете. От тази среща зависи твоето бъдеще. Когато Бог избра еврейския народ, изискваше много неща. Оттам дойдоха всичките нещастия. Всичките страдания на евреите

се дължат на избора. Те не отговориха на този избор. Ако един професор избира даровит ученик, той иска той да свири хубаво. Ако не свири, той съжалява. Казвам: С години гледам как пеете. Най-първо имаше едно усърдие в пеенето. След туй казвате: Външният свят как пее. Аз не считам, че е голям певец светът. То е изключително. В света това са най-даровитите хора, които Бог ги е изпратил да събуждат спещите същества. Големите певци се изпращат да събуждат хората. Те не са обикновени певци.

Беше смешно. Един брат казва: Ще ми позволиш ли да държа лекции в салона. И за тебе ще бъде по-добре, ще се увеличи публиката. Казвам: Може, може. Той като започна да говори, синца трябваше да напуснем салона да идем в провинцията. Аз ви говоря иносказателно. Има нещо, което не може да се поправи. Ако при голямата погрешка, която правите, и при най-голямото добро, което правите, и в двата случая ще се спънете. Нещата сами трябва да говорят за себе си. Ако изпитвам един музикант дали свири хубаво и ако имам градина, ще го повикам да свири на дърветата. Аз съм публиката, ще кажа: Свири. Плодовете, които дърветата дадат, ще покажат какъв е музикантът. Плодовете ще зависят от този музикант, който свири. Някой път искате да прекопаете градината. Туй прекопаване зависи от този човек. Ако е майстор, дърветата ще дадат най-хубавите плодове. Противоречието аз го обяснявам: Понеже в света трябва да минете през една от най-опасните зони, дето има обирничество, каквото имаш, ще те оберат. Следствие на това, вие като започнете да наближавате при този нов свят, който трябва да го преминете, вие остарявате, ще се дегизирате. То са преструвки. Като ви погледнат, нито сте красиви, нито имате някакъв изглед. То е само, докато минете през тази област. Като идете в другия свят, веднага ще се подмладите. Та сега всички сте се престорили, скрили сте се, показвате се, че не може да ходите. Аз по някой път гледам, казвате: Учителят къде е. И аз търся един път и аз ще мина. Често учениците в една окултна школа мязат на полковник, генерал. Един български полковник и генерал в миналата война - разправя ми той - англичаните ни обстрелваха. На генерала гледам треперят му устните и каз-

вам: Господин генерал,как си?- Много добре съм. Много добре е,но устните му треперят,пък и моите устни,казва,ми треперят и двамата треперим. Чудя се,срам ме е,тракат ми зъбите. Не му казвам,че му треперят. Той казва,че е добре.

Та вие сега сутрин като станете 15 минути си определете да мислите върху здравето,да помислите какво нещо е човешкото здраве. Да благодарите на Бога. 15 минути като мислите,после си гледайте работата.

Тази песен „Мога да постигна що желая“ много ми хареса, я я изпейте. (Изпяхме песента).

Когато липсва нещо,е добро; щом всичко имаш,не върви работата. Щом ти липсва нещо,е добре. Щом всичко имаш, това не е добре. Да допуснем десет деца сте,повикат ви на един обяд,наредят се на масата. Кое е важно в яденето. За да опитате един характер,да яде между болни и да е доволен от яденето. Между недоволните той е гениален човек,да яде и той да е доволен,да може той сам да ги зарази с яденето си. Аз съм виждал такъв характер,на този дава,на онзи дава, всички започнат да ядат. Има музикалност в яденето.

Ние искаме хората да станат добри,че тогава ние да станем добри. Да започнем най-първо с нас,ние да станем добри,че тогава другите да станат добри. Сега за пример,аз ви говоря за неща,които вие не ги забелязвате. Казвате: Той е неразположен. Някой път и у нас минава неразположение. Един богаташ дава най-големите диаманти на най-неспособните, а на способните дава по-малки. Как ще си го обясните? Той знае, че тия големите диаманти няма да останат у тях,те ще хвръкнат. Вие говорите за Любовта. Кой от вас като го посети Любовта,се е възползувал от най-хубавите работи на любовта? Любовта е магическа сила,всичко поправя. Нито един от вас не се е занимавал да използува това,което може да му даде. Как започва песента „Мога да постигна“? Мога да постигна, вземате я във възходяща степен. „Мога да постигна“ слизане има,после започва качване нагоре. В песента мислите,че сте намерили възходящия път. Ти като намериш един човек,който те обича,трябва да слезеш до извора,дето извира. Изворът не извира на върха,но в подножието на върха. Ще намериш мястото,дето изтича водата. Любовта извира при най-хубави-

те, най-скришните, най-скромните места. Противоречията аз ги обяснявам. Ако си един актьор, самата драма ще създаде противоречие у тебе. Ти ще изучаваш много работи в драматичното изкуство, не както ти мислиш, ще играеш ролята, както е писана по всичките правила. Някой цигулар ще свири парчето според онзи, който създал песента. Песента има известни правила, трябва да се съобразяваш. Та сега аз от вас искам вие да се върнете 25 години назад каквито бяхте. Да се разберем: по 25 години трябва да се върнете назад. Гледам някой старец в тебе. Като изгубил съществото, останали трицте. Тия трици мисли как да ги продаде. Има едно особено ходене на тези, които продават трицте. Иска да се покаже, че тежест има. Има нещо, което липсва. Евтини са тия трици.

Сега аз бих желал нашата сестра (към Цветана Арнаудова) с движения драматично да изпее за втория път тази песен. Се таки трябва да знаеш, че ще те охлузат малко. По някой път като седна да свиря, като дойдат критиците, казват: Така не се свири. Как се свири? Че по кой начин? Казват: Намери му пътя. Тъй не се свири. Река да му свиря анданте, не било тъй. Но и сам аз като свиря не го харесвам, на мене ми действува зле, болезнено. Река да свиря алегро и то ми действува зле. Като дойде алегрото, като че съм стар дядо, уморява ме. Как ще му намериш пътя. Допуснете сега, срещаш някоя мечка, какво трябва да направиш с нея? Никакви теории няма, като срещнеш една мечка. Мечката като видиш, отдалече ще се отдалечиш, няма да чакаш да мине край тебе. Съвременните хора преждевременно сме влезли в мъчнотии. Казва: Много съм страдал. Какво си пострадал?

Бях казал на един брат Славчо Славянски, казах му: Да дойдеш рано, да минем през София. Аз не му казах да избере гориво да бъде чисто. Той направил точно обратното. Иде късно с едно лошо гориво, минем десет крачки и спре моторът. Върти го, върти го, пак направи 20-30 крачки и пак спре. Отидохме, дето е сегашната печатница. Дойдоха аероплани, даде се тревога. Като се разбягаха хората, нашият автомобил спря. Върти го, върти го. Всички бягат: в безпорядъка има порядък. В тази суматоха прекръстосвания на всички страни, колко кряскане. Някой да те блъсне, отиде всичко. В тази суматоха

излязохме навън. Благодарение, че ни дадоха от печатницата 5 килограма по-хубаво масло, че се спаси положението. Ако и то беше калпаво като другото, щяхме да закъсаме. Дойдоха аеропланите, правиха фигури. Ако бяха дошли да хвърлят бомби, не зная какво щеше да стане. Като излязохме по княжевското шосе, една суматоха, бяганица, надпреварвания, надпрепускания, както гърците са се надпреварвали в акропола. Казвам: Колко е трудно да бъде човек тих и спокоен. Този брат потъна в пот, отвсякъде пот излиза от него. Дошла една жена, хванала се за автомобила, иска да влезе, като се отвори, да се спаси. Рекох: Няма място. Ако вярваш на краката си, по-лесно ще се спасиш, отколкото на нашия автомобил.

Има нещо велико в света, когато човек съзнае. Но то е докато се открие на човека. Докато се открие Великият Божествен Промисъл. Дето казва: Нито един косъм от главата ви не може да падне без Волята Божия. Докато дойдеш да разбереш не един, може би всичките да опадат. Евангелието казва: Един косъм няма да падне без Волята Божия. Ти казваш: То е тъй, но може да опадат всичките ми косми.

В това време питат: Какво ще стане с България. България няма глава да я заболи. Какъв зор е видяла България? Тази България, за която вие плачете, каква е? Казвате: Миличката България. Коя е миличката България. В главата ви седи една идея неопределена, миличката България. То са условията, които са създадени за вас да живеете. Що е България? Условията, които Бог в дадения случай ти създаде, да се проявиш, да живееш. Що е човещина? Дадените условия. Що е мъдрост? Дадените условия. Що е доброта? Дадените условия. Те са условия, докато не ги получиш, не може да ги разбереш. Доброто, докато не го преживееш, не може да разбереш. Казвам: Тия условия, в които живеете, да ги чувствувате. На това голямото предприятие Бог е дал възможности на България и на тебе дал възможности да живееш. Кой ще ти отнеме тия условия? Никой не може да ги отнеме.

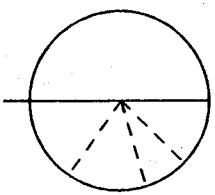
Прочетете още 186 и 187 страница от „Царският път на душата“ да видим дали отговаря тази страница.

ОТЧЕ НАШ.

ПОСТИЖЕНИЯ

XXVI лекция на младежкия клас
8.XII.1944 г., петък 5 ч.с.
Изгрев - София

Добрата молитва. Мога да постигна.

Направете една хоризонтална линия. Начертайте един кръг около нея. Според съвременната математика, правата линия е най-късото разстояние между две точки. Значи по правата линия постиженията се постигат най-бързо. Желанията на хората се постигат най-бързо, затова избират този път. Но има да извършиш някоя мъчна работа. Мъчните работи не стават по правата линия. Например в тази плоскост каква чешма бихте могли да направите. Направете върху правата линия една окръжност. В кръга вие имате една идея слизане и възлизане. Коя е страната на възлизането. Представете си едно същество, което се движи така бързо, че едновременно се намира във всичките точки. Ти когато се движиш полека, може да извървиш милиони години този път, а той едновременно се намира навсякъде. Ти за милиони години ще се намираш навсякъде.

Казват, кои не са постижими в света. Има нещо непостижимо. Човек не може да се движи така бързо, както Господ. Защото какво се подразбира, че вие искате да постигнете нещо скоро. Кои са подбудителните причини. Искаш някои работи скоро да ги свършиш. Някои работи отлагате, някои не отлагате. Например да си вземеш една шапка, хич няма да отлагате. Но да изплатиш един дълг може да отлагаш. Когато има да вземаш, отлагането е по-малко. Сега в света вие се смущавате от вашето невежество. Вашето невежество е плат, с който ученитe хора се обличат, турят го да се скрият. Вземат вашия плат на невежеството, турят го, за да не ги

виждат, че са учени. Невежеството на земята се продава на учените хора за скромност. Който знае какво добива. Който не знае какво добива. Допуснете, че знаеш, че яденето е горещо, бързаш да ядеш. Какво ще стане. Ще имаш една опитност. Каква опитност? Един анекдот има. Един българин се намирал между хора, които знаели да свирят. Той казва: И аз зная да свиря, тъпан зная да бия. Тъпана може да го удрям. По-просто свирене от тъпана няма. Когато дойде до тъпана, няма кой да ви свири. Всичките работи в света се затягат се от тъпана.

Сега някои работи вие искате да станат лесно, нали. Какво подразбирате под дума лесна работа. Лесните работи с малко енергия стават. Мъчните работи много енергия изискват. Правите линии в природата има ли ги? Една мечка, когато се яви, с какво ще се препоръча. Тя няма гладко лице. С какво може да се препоръча мечката? Мечката ще гледаш колко са дълги влакната на нейното лице. От тях зависи качеството ѝ. Характерът на човека може да се определи по лицето на човека. В лицето може да видиш силите, които действуват в човека. Някой път линиите са груби. Зад тия линии показва, че се крият груби сили, не са фини силите, но груби сили, които трябва да се обработват. Казвам: Всичките мъчнотии в съвременния живот зависят от грубите сили, които са вложени в нас. Нямаме методи за обработване. Да допуснем сега, че вие имате желание, тъй както в един лотариен билет да станете най-красивият човек. Вземате един билет да станете красив. Питам, като добиете красотата, какво ще направите с тази красота? С лотарийния билет спечелвате красотата като дадена сума. В красивите хора лицата са живи, не са статични. Отдето минат красивите хора, като ги погледнеш, запалват като огън. Красивият човек огън образува навсякъде. Един ангел, ако остане на земята, ще запали земята. Затуй дълго време не може да стои. Затуй трябва да вземем предохранителни мерки за материята за (да) не я запали. То е оръжие, с което си служат. Ще се яви едно същество от един по-възвишен свят, енергиите са толкоз мощни, ако не вземеш предохранителни мерки, може да изгорим. Мойсей, който беше в пустинята, видя, че капи-

ната гори и не изгаря. Той беше учен човек, вижда, че гори и не изгаря. Едно същество, което свети, взема предохранителни мерки. В живота трябва да вземем предохранителни мерки, за да не се развалят отношенията, които имаме.

Казвате: Защо ми е този живот? Че какъв живот трябва да ви се даде? Представете си, че идвате в човешкия организъм и мястото на очите не може да вземете, мястото на ушите не можете да вземете, мястото на устата не можете да вземете, на пръстите не може да вземете, никакво място не може да вземете, останало само малко място на некъта на големия палец на крака. Това ти е мястото. Какво ще правиш? Ако вземеш мястото на некъта, ще живееш. Ако се откажеш да вземеш това място, ще умреш, нищо повече. Най-малката работа в света, която може да ви се даде, носи живот в себе си. Ако се откаже човек от тази работа, човек умира. Без нея животът няма смисъл. Често вие си правите избор. Не си правете избор. На чертежа тези линии изхождат от центъра. Тънките линии имат едни свойства, другите второстепенни. Кои предпочитате: тънките или дебелите. Един художник, който не може да нарисува едно красиво лице, разбира ли какво нещо е красота. Да кажем, вие имате идеята да станете художник.

Кога линиите са най-красиви. Те са изходни пунктове, отдето човек излиза, в дадения случай, отдето излиза енергията са големи постижения. Красивите линии излишък нямат, много малко излишък имат. Ония линии, които не са красиви, в тях има много излишък, недовършени са. Сега един художник може да изкара цяла една картина от това. (Чертежа). По особен начин може да се свържат. Та казвам: Вие срещате един човек, искате да знаете красив ли е. В какво седи красотата. Трябва да имаш знание да предизвикаш неговия ум. Трябва да имаш знание да предизвикаш неговото сърдце в деятелност, трябва да предизвикаш неговата воля. Ако ти не може да ги предизвикаш, той казва: Той ме предизвиква. В съвременния свят всеки може да те предизвика. Много малко хора има, които няма да те предизвикат. Аз често съм забелязвал, върви някое малко дете,

срещне някой, не обича да отстъпва. Може да е професор, но този професор още като види детето, да отстъпва. Когато туй дете не го предизвиква, професорът казва: Ти ще отстъпиш сега. На разумните постъпки другите ще отстъпят, на неразумните ти ще отстъпиш. Сега казвате: Да се проявите. Каква проява има в един скандал? Двама борци от по 120 килограма борят се на физическото поле да си покажат силата, борят се с напрежение. Нито единият побеждава, нито другият. И двамата като се хванали, единият пада без да се побеждава, и другият пада без да се побеждава. Публиката иска някой да победи. Ако единият победи, какво показва? Онзи търси някой герой, който да не е победен. Ако ние може да победим всичко в света, животът ще остане. Трябва да има нещо, което да не се побеждава. Всеки трябва да има нещо, което да не се побеждава. То е идеалът. Щом всичко постигнеш, ти си без идеал. Една хубава шапка носиш на главата си, то не е идеал. Хубави обуща носиш, те не са идеал. Не са идеал, понеже твоите хубави обуща, ако не внимаваш, ще изчезнат. Съвършените носят обуща, които никой не може да ги вземе. Съвършените същества, като оставят обущата си, стават невидими. В света реално е туй, което е невидимо. Невидимите неща са само забавление. Видимите неща то е реалността, с която се гради. Невидимите неща - не, веди. Не си го учил. Невежа е се също. Веди туй, което човек може да учи. Имате един банкерин в Ню-Йорк „А“ и един в Лондон „В“. АВ това е една права линия, А към В има отношение. От банкера А тръгнеш до банкера В. Кривата линия е пътят, в който ти може да влезеш в досег с тия двете учреждения. Казвам: Ние сме в един свят затворен. Имаме една линия, която излиза от слънцето и минава през земята, не сме още в досег. Ние не знаем кой е най-големият банкер. Кой е най-големият банкер на знанието. Вие очаквате за бъдеще да дойдат блажените времена. То е физически така. Блаженството е извън времето. То не е за бъдеще. Има хора, които и сега са блажени. Не е било време, когато разумните да не са блажени. Не е било време, когато глупавите да са били блажени. Под думата блаженство разбирам разумност. В разумното схващане всякога може да

има блаженство. Тези хора, които не са блажени, те не схващат разумно. Седят двама души ученици, които ще постъпят в университета. На масата седи един професор. Един от студентите харесва му професорът и му дава една хубава ябълка. Другият се държи скържав. Тази ябълка прокарва студенина в изпитите, недаването на втория го скъсва. Прозорливост трябва. В живота услугата, която направиш някому, и той ще ти я направи. Казваш: Да не се даде. Божествените неща, хубавите неща веднаж стават. Ти казваш: Друг път ще направя. Веднаж може да го направиш по този начин. Другия път може да го направиш, както искаш. Доброто в своята пълнота само веднаж става. Като стане, вече има отражение в себе си. Онова, на което ние се радваме, то е отражение на нещо минало, което е станало.

Сега ако някоя мечка дойде във вашата къща, тя ще остави миризмата. Котка ако дойде, и тя ще остави миризмата си. Мишка като дойде, ще остави миризмата си. Каквото животно влезе, се ще остави своята визитна картичка. Има вонещици остават своята миризма. В умствения живот ние страдаме от вонещици. Цялата философска мисъл е развалена от някоя вонещица. Вземете идеята: Има ли Господ или няма. Вие какво разбирате под думите, има ли Господ или няма Господ. Тази идея е толкоз материалистична. Всяко нещо, което може да има някаква форма, може да бъде видимо или невидимо. Нещата, които са материални, може да бъдат някъде, може да не бъдат там. Туй зависи от две причини: може ти да си дошъл до реалността и може да си далеч от нея. Ти си далеч от един предмет, ти го отричаш, казваш: Няма го. Или предметът е близо до тебе, ти го съзнаваш. Казваме: Има Господ - събудено е нашето съзнание, има светлина. Когато в мене се е събудило желанието да зная какво е светлината, има Бог. Когато в мене не се е събудило желанието за светлината, тогава Господ не съществува. Съвременният свят спада към учените хора, които отричат нещата. Господ обича да се занимава с тези учените деца. Едно дете направило един капан за мишки, Господ направи детето мишка и го тури в капана. Детето направило юлар за мечки. Господ направи детето мечка и му тури юла-

ра. Кой каквото измисли, турят му го на главата. Защо е така? То е нашият свят, който сме създали. Защо ти е желанието да имаш юлар за мечки?

Някой път вземате жито, искате кокошката да клъвне от ръката ви. Някой път хвърляте житото, безразлично ви е. Кокошката като клъвне да бъде по-чисто. Разбира се, от ръката ще бъде по-чисто, като кълве от земята, ще бъде по-нечисто. Защо кокошката не иска да кълве от ръката ви? - Няма доверие. Кокошката има съображения, че ако клъвне, може да стане нещо с нейния врат. Недоверие има. Вие намирате, че светът не е създаден такъв, какъвто трябва да бъде. Представете си, че вие направите света, какъвто вие желаете. Какъв ред ще турите на света, кажете. От най-големите същества до най-малките да дадеш възможност на всичките да работят, разумно да работят. Никое същество да не се оплаква. В първоначалния порядък никой не се оплаква. Всички се оплакват от човешките поредъци. Дето има несправедливост, то е човешка работа, дето има справедливост, е Божествена. Дето има разумност, е Божествено, там, дето няма разумност, то е човешко. Запример, много пъти хората атакуват другите хора. Защо ги атакуват. Един французин измислил едно изнамерване, че всичките хора, които страдат от захарна болест, мухите кацат по тях. Мухите познават порано, затуй кацат по лицето да вземат от захарта. Ако мухите кацат отгоре ви, вие имате захарна болест. Тогава ако не искате да ви задяват мухите, намалете захарта. Ако не намерят захар, мухите няма да ви безпокоят.

Сега ние трябва да гледаме на живота, както когато слънцето изгрява. Ние трябва да предвиждаме работата, която слънцето върши. Ако слънцето добре свършва работата, и ние ще я свършим добре; ако слънцето не свършва добре работата, и ние няма да я свършим. Този брат (този, който начерта правата линия и кръга) той очакваше да му платим нещо, ние нищо не му дадохме. Колелото е направено да върви по правата линия. Колелото напред, ти отзад подир него. Когато имате неприятел отпред, колелото да е отпред. Когато неприятелят е отзад, и колелото да е отзад. Малките деца вземат прашка, въртят прашката, като пуснат прашка-

та, камъкът отива надалеч. Кой край се пуща на сърдцето или на ума. Когато имате прашка, кой край пущате. В миналото на България имаме един брат, който бил на един митинг. Стражарите били онези, които правят митинга. Той хвърлил камък и искал да удари стражара, но на место стражара ударил онзи, който говорил на митинга. Казва: Аз искам да ударя стражара, пък пукнах главата на онзи, който говореше. Като не знаеш как да хвърляш; не хвърляй камък. Като не знаете как да мислите, не хвърляйте камък, защото стражаря няма да може да го ударите. Представете си, човек върви, влезе едно пясъче между пръстите, този човек няма време да изуе обущата, като върви понакуцва. Сега не може да си представиш кои са причините. Този човек трябва да изуе обущата. Всичкото ви недоволство произтича от такива пришки. Човек трябва да се спре. Спирайте се. Вие по някой път имате симпатия на хубавото време, харесвате го. Като се заоблачи времето, не ви е приятно. Хубавото време е на място, но и облачното време е на място, то е задача.

В песента се казва: Може да постигна, що желая. „Всякога ли, при какви условия". „В живота всичко се постига". В живота всичко не се постига. Животът е вечно движение, което не се спира за никого. Постижението е една временна спирка. Спреш, качиш се. Нещо разумно трябва да спре живота, моментално да те грабне да вървиш с живота. Често, запример, вие се оглеждате в огледалото, искате да бъдете красиви. Не знаете откъде да започнете. Искаш да бъдеш красив, не знаеш откъде да дойде красотата. Когато поставят една статуя, първо трябва да ѝ подготвят място. Трябват материални условия. За да бъдеш красив, трябва да имаш достатъчно светлина. За да бъдеш красив, трябва да имаш достатъчно топлина. За да бъдеш красив, трябва да имаш достатъчно сила. Сила разбирам, да бъдеш гъвкав. Силен човек наричам, който никъде не се блъска. Всичките хора, които се сблъскат някъде, не са от силните хора. Ако стане сблъскване между слънцето и земята, какво ще стане. Когато стане сблъскване между малкия и големия, винаги малкият плаща. Малкият трябва да се отклони, да избегне. Никога не разрешавайте големите задачи. Защо е злото в све-

та, оставете този въпрос. Защо човек се ражда, оставете този въпрос. Ами защо умира и него оставете. Защо е сиромашията и сиромашията оставете настрана. Защо е този богат, оставете богатството. Какво значи да оставиш настрана? Хапнал си от богатството, остави богатството на място. Хапнал си от сиромашията, остави сиромашията на място. Сиромахът е голям човек. Сиромасите са много учени хора.

Двама души приятели в България се скарали, не си пишат. Най-после единият приятел пише: Аз направих погрешка за нашето скарване, не зная сега как да се примиря. Ако ти си на мойто място, какъв съвет ще ми дадеш. Написал му едно писмо, как да се извини. Тъй ако се извиня, не ми е приятно, инак ако се извиня, не ми е приятно. С години съм мислил, не зная как да се извиня. Като го напиша, не ми харесва извинението. Ти как ще го направиш? Той му казва: Ти ела ми в неделя на гости, ще ти кажа. Той направил един хубав обяд, повикал го, става примирение. За примирение изберете най-хубавия ден, когато няма никакво облаче на небето. За примирение изберете, когато всичките звезди светят. За примирение изберете, когато всичките плодове зреят, когато има сливи, череши, когато има грозде. За примирение изберете, когато всичките хора са богати, а не сиромаси, когато искаш примирение, търси най-хубавото. Когато искаш да се примириш, търси най-хубавото, което е Божествено. Качиш се на най-високия планински върх, ще знаеш къде да слезеш. Сега туй лесното как ще го направите сами. Ще дойдете до анекдота. Един българин носил един тъпан. Вечерта се е спрял в една воденица, качил се на покрива на воденицата с тъпана. По едно време гледа, влиза една мечка. Той се уплашил и започнал да бие тъпана да си дава кураж. Мечката била опитомена, взела да играе. Той бие тъпана, тя се разхожда във воденицата и играе. Идат камилджии, слушат тъпана се бие във воденицата. Отиват там, мечката изскача, те носили грънци на камилите си за Солун, като се изплашват камилите от мечката, изпотрошили грънците. Те казват: Защо на тази мечка не си турил юлар. Завеждат го в Солун да го съдят. Той казва: Аз съм сиромах човек, тамън упражнявах мечката с тъпана във водени-

цата, те дойдоха и мечката избяга. Нека ми доведат мечката, аз ще платя грънците. Съдията го намира за прав. Мечката я няма, изплашила се, побегнала. Има нещо невярно. То е съвпадение на нещата. Всеки човек може да използува. Не разчитайте на неща случайни. Не разчитайте на една мечка, която случайно дошла във воденицата и вие биете тъпана.

Какво означават тия букви? Кой е мъжът, кой е жената. Едната буква е женска, другата е мъжка. Коя е женската, коя е мъжката? Г-то е женска, Б-то е мъжка. Мъжът има задна стража, го пази. В жената няма, тази област в Г-то е празно. Ако имате два елемента както кислорода и водорода, кой бихте предпочели - кислорода или водорода? Кислородът е скандалджия, той не гори, скандали може да направи навсякъде, поддържа горението. Водородът гори, но не поддържа горението, разумно свършва работата. Като се съберат двамата, какво си помагат? Кислородът окуражава водорода да гори. Водородът и той го окуражава, казва: Поддържай скандалите, без тебе нищо не може да свършим в света. Думата скандал не е българска. Какво значи скандал? Скойт, подхлъзване, скандал значи неустойчива почва. На много равен път, на много гладък път не може да се пази равновесие. При най-малкото изкривяване може да паднеш. При таково едно неуравновесено състояние, хората вдигат скандали.

Коя дума е най-важна. На какво ние се спряхме, което е най-важно? Колко положения има, които са важни? Светлината е хубава, но показва погрешките. Щом искаш да проявиш света на светлината, винаги ще изложиш себе си. Употребяваш тъмнината, ще скриеш своите погрешки, но същевременно ще закриеш някои от своите добродетели. Светът тъй е направен, всякога трябва да жертвуваш. Ако жертвуваш светлината, губиш. Ако жертвуваш тъмнината, губиш. При какви условия може да си служиш с тъмнината. В Библията имаме един пример, Ной след като излезе от кораба, се развеселил, намери винце, пи и се разголи. Единият син видя баща си и започна да му се смее. Отиде и каза на брата си. Вторият брат взе една дреха и покри баща си. Казвам:

По-хубаво е човек да носи дреха. Да не вижда погрешките на хората. Погрешките на хората нищо не допринасят. Убиеш някой човек, какво ще направиш? Извършил си едно голямо добро?

Я да изпеем песента: Мога да постигна що желая. (Изпяхме я). Там, дето се ражда радостта, там, дето изгрява светлината. Някой от вас да изпее песента, да даде ударение. Не изведнаж силно „мога да постигна“, „мога да постигна“ много тихо ще го изпеете. Мога да постигна, не както той го мисли. Сега вие го започвате силно. Ако искаш да дадеш ефект, на себе си, как ще го изпееш. Туй, което постигаш, не го носи със себе си. То нека върви подир тебе да те следва само. Което постигнеш, само да се привлече, като сянка да върви, да го не носиш. Щом го носиш, то е товар. В природата има един закон. Често ние, съвременните хора, страдаме от натрапени мисли. Знаете какво е натрапена мисъл. В града Ню-Йорк минава един богаташ американец и вижда как един работник пада от високо и си счупва крака. След шест години на мястото, дето си счупил крака онзи работник, той усеща болка на своя крак, като че си счупил крака. Викат един лекар вижда, че няма нищо, викат втори, трети, четвърти. Най-после викат един психиатър, който разбирал закона, казва: Преди толкоз години виждал ли си някой да си счупи крака. Искал да го извади от тази натрапена мисъл. Защото ако някоя мисъл е натрапена, може да се реализира. Някои натрапени мисли има, които са зловещи. Ако човек много се интересува, ако е много любопитен за някои работи, създава си излишни страдания. Или пък заради обществото човек иска страданията. В природата и добрите, и лошите работи еднакво се случват. Туй, което много желаеш, ще дойде до главата ти и туй, което никак не го желаеш и то ще дойде. Сега за тия работи като се разправя, вие може да се уплашите. Казвате: То ще се случи това нещо. Ако идете на бойното поле и искате да видите колко сте смели, ако речете да прекръстосате бойното поле, как мислите ще излезете ли здрав. Минете през бойното поле на този картечен огън, какво ще ви бъде положението. Ако човек посети бойното поле не във време на сражения, но кога-

то боят е минал, тогава ще имате опитността какво са правили хората. Ако искате да опитате самата действителност, ще имате големи изпитания.

Допуснете сега, че някой от вас има 165 сантиметра, не е от високите. Някой има 170, 175. Вие искате един сантиметър да сте по-висок. Защо ви е един сантиметър. Какво може да достави един сантиметър на ръста ви. Някои хора не може да израснат много лесно, някои лесно израстват. Тури два сантиметра под петата и израства. Утре токът се пречупи. Често в нашия ум такива токове има, които са израснали неестествено, пречупи се токът, погледнеш пак е нисък. Дисонансите са се такива токове неорганически. Първото нещо в характера се изисква всяко нещо да не е статическо, да е изработено, пластично, да се не чупи. Винаги разполагайте в света с нещо нечупливо.

Кому да дадем да чете, на брат или на сестра? Понеже светът първо е станал от мъжа, да започнем от мъжа. После с жената. (Един брат прочете 106 страница от Царския път на душата). Да видим каква хармония има между туй, което сега говорим и каквото се е говорило тогава.

ОТЧЕ НАШ.

РАЗУМНА ИКОНОМИЯ

XXVII беседа, държана на 10.XII.1944 г., неделя 10 ч.с.
Изгрев - София

Отче наш. Изгрява слънцето.

Ще прочета четвърта глава от Евангелието на Матея от началото до 12 стих. Духът Божи.

В природата има един закон: разумна економия на живота. Туй, което съвременните хора го нямат предвид. Съвременните хора са крайно разточителни във всяко отношение. Когато човек им говори за тая економия, те казват, че били свободни и други работи. Въпросът за свободата е обоснован разумно. Дето няма разумност, няма свобода. За каква свобода може да се говори, където няма разумност? Няма защо да се безпокоим в света, че тук там има нарушения. Някой път някоя буря дойде, дъжд дойде, промени се времето, температурата се промени, не си доял, не си доспал. Пък то не е лошо. Ако си доспиваш, е лошо, ако не си доспиваш, е добро. По-добре е да не си доядеш, другите да си доядат, отколкото ти да си доядеш; пък другите да не си доядат. Ние сме хора възпитани малко особено. Аз го наричам евино възпитание. Откак влезе първият учител в рая, той заблуди жената. Казва: Не ти трябва много да работиш, много учение не ти трябва, само като изядеш един плод, всичкото знание, безсмъртието изведнъж ще го имаш, ще дойде. И всичките жени сега вярват в това. Жените като го предадоха на мъжете и те вярват.

Има два порядъка в света: Божествения порядък като го изпълниш, го познаваш. Невъзможно е да познаеш Божествения порядък, без да направиш нещо. Човешкото се познава преди да си го направил. Съвременните хора сме запознати с човешките работи. Та сме се наплашили и казвате: Зная ги човешките работи. Питат, защо са добрите хора в света? Да има плодове. Защо са лошите хора? - Да има недоимък. Защо са лошите хора? - Да има малко скандали. Нашата съвременна култу-

ра е на върха на културата. Най-културните народи са сега. Историята не помни по-културни, по-силно, по-добре въоръжени, по-добре ориентирани, както сега с тия дългобойни оръдия. Като стрелят на 400-500 километра отиват. Англичаните дават една статистика, че те имат четири милиона и петстотин хиляди къщи разрушени. Не е малка работа, отделно фабрики, заводи. Казваме: Какъв ще бъде краят? Има избити евреи шест милиона и петстотин хиляди, шест милиона избити поляци, за руснаците, колко руси има избити, колко югославянци е друго. Казвам: В съвременната война като излязат и направят един баланс, то ще бъде една почетна цифра на хора, които са се пожертвували за Христовото учение. Защо е войната на християнските народи? На време се бият. Туй, което беше невъзможно, стана възможно. Хората ги е страх. Ние не проповядваме мир. Не мир е светът. Мирът може да бъде обоснован само на любовта. Този мир е всякога постоянен. Той не може да бъде отрицателен мир. Мирът е там, дето има правда, дето има добродетел. Мирът е там, дето има разумност. Не тъй на картина мир. Мир има там, дето всичките хора са здрави. Мир има там, дето са богати. Но горко вам богати. Горко вам богати, които носите учението на Ева. Горко вам учени хора, които носите учението на Ева. Горко вам, които вярвате във всички заблуждения, които съществуват в света. Човек щял да умре. Не го отричаме. 35 милиона хора умират на година. Къде отиват? Ако дърветата не горят, де е дефектът. Като горят дърветата, там има ефект. Ако тия дървета не горят, къща пълна с дим не е приятна. Има една смърт, която е приятна, гори човек и изгаря. Всички ние се боим от това, от което не трябва да се боим. И всички не се боим от това, от което трябва да се боим.

Няма по-опасен момент в живота да изменим една посока на един лъч на любовта. Хиляди години ще ти вземе, докато поправиш тази погрешка - малко да измениш, само да мръднеш на една стотна от фокуса, години ще ти вземе. Погледнете библейския разказ за грехопадението. Един плод изяла Ева. Какво има, че изяла един плод. То е турено в една форма за един учен човек. В този плод има зараза, както съвременните микроби. Има учени хора, които изучават силата на холерата, чумата и другите заразни болести. Те намират, че е

в любовните работи. Размножават се чрезмерно много. В една нощ милиони, милиони стават. В туй размножаване те отравят организма на човека и той умира. И следователно, на тия дребни необуздани същества, които ходят по любовни работи, трябва да им развалим серума. Трябва да им турим четири пет чаши вода, да намалят любовните работи, да ги спрат. Между холерата да няма игране, пеене, всичко това да престане. Казвате: Нали го обичам. Казвам: Там е белата. Туй, за което казвате, че го обичате, то не е вярно. Как ще докажеш, с какво ще докажеш, че го обичаш. Може да го докажеш, ако този човек е болен, погледнеш го и той стане. Ти си го погледнал добре. Ако този човек, като го погледнеш, падне на земята, ти като си го погледнал, как мислиш, твоят поглед на място ли е? Една млада мома на 19 години, свършила училище, казва: Сериозно те питам, има ли Господ в света или няма. Ами вие младите моми търсите Господа навсякъде. Казвам: Ти Господа търсиш. Твоят Господ сега е на 19 години, черноок, с високо чело, правилен нос, очи хубави, изправен, усмихнат. Казва: Как е, ще можем ли да живеем с него? Казвам: Ако го обичаш, ще живееш, но ако не го обичаш, главата ти ще побелее. Сега това е обикновен израз, главата ти ще побелее. Бялата глава нищо не ражда, бяла пръст е. Аз вярвам в едни бели коси, в които има динамика, мисъл има, от всеки косъм мисли като искри излизат. Отвсякъде от косата излиза светлина. Чешиш се, чешиш се и се радваш.

Какво искаме ние, съвременните хора? Генерал да си ще те съдят. Министър да си ще те съдят. Цар да си ще те съдят. Съдба сериозна. Писано е в религиозните книги, обща съдба ще има. Казва: Да ида в оня свят. Ти ще идеш в оня свят, но съдба има. Като тръгнеш за оня свят, всичките документи от тук ще ги носиш. В оня свят съдят само добрите хора. Лошите хора ги оставят да ги съдят тук. Всичките документи за доброто, които си направил, тази архива я вземат. За доброто тук никого не съдят. Казват: Ти си добър човек и те оставят. Твоята архива я вземат горе, осъдат човека и дават възнаграждение. Затуй онези, които не сте съдени на земята, ще бъдете съдени горе. Ще ви възнаградят, ще ви дадат жилища. Христос казва: Отивам да ви приготвя място.

Сега някои от вас, ако се намерите в Америка при новия последен далекоглед, който приближава най-много вселената до нас, какво ще видите. С този далекоглед от Ню Йорк в Париж може да четете надписите на един параход. Ние се намираме в затворени форми, не знаем какво има в другите слънца и планети. В месечината не знаем какво има. На Марс не знаем какво има. Марс ако разгледате с един далекоглед, около десет сантиметра има окръжност, няколко линии има и учените хора по тях гадаят. Около Юпитер има няколко пояса, като погледнете Венера, тя е добре забулена, добре облечена, нищо не виждаш. Виждаш, че свети добре, откъде иде тази светлина не знаеш. От другите планети като ни разглеждат, не подозират, че ние толкоз се безпокоим. Съвременните хора са ятаци на паднали духове. Сега всичките ятаци ще търсят. Не че искат да наказват, но сега ятаци търсят. Дошъл някой ятак, хванете го, пуснете хората да си вървят. Духовете не са от земята, те са слезли от друг свят. Избягали, скрили се на земята. Сега ще трябва да си вървят.

Някой път се спираме и казваме: В какво да вярваме. Вие вярвате точно в това, в което и аз вярвам. Без светлина не може. Вярвате в светлината. Светлината я приемате по същия начин, както и аз. Необходимо вярвате във въздуха. Въздуха го приемате по същия начин, както и аз го приемам. Вярвате във водата и нея приемате по същия начин както мене. И хляба по същия начин приемате. В какво вярваш. Всички други неща са второстепенни. Какво има в света вън от светлината? Какво има в света вън от въздуха? Както представят човешката мисъл, какво съществува в света вън от човешката мисъл? Нищо не съществува. Може да съществуват много работи, но не са реални. Реална е човешката мисъл. Човешката мисъл е реална, понеже е обоснована на Божията мисъл. Човешката мисъл понеже е направена по образ и подобие на Бога. Той мисли. Щом мислиш, и ти по същия закон мислиш. Чрез дишането трябва да разберем човешката мисъл. Мъчиш се да дишаш. Не да се мъчиш. Най-хубавото е човешката мисъл.

Казвам: Икономия. Трябва разумна икономия на живота. Ако светът се отвори, ако хората имаха едно радио, да чуват, какво се говори на слънцето, да чуват какво се говори на Юпи-

тер, какво се говори на Венера, на Меркурий, на Марс, на Сатурн, Уран, Нептун, светът ще бъде друг. Аз бих желал да има поне едно радио от месечината. Сега ние седим и се безпокоим, дали имаш един син или една дъщеря, безпокоим се какво ще стане с тях. Представете си Бог, който има тия безчислени светове, с всички тия същества по тях, да мисли какво ще стане с тях. Вие мислите какво ще стане с вашия син. Това, което е станало с вас. Ако бащата е овца, и синът ще бъде овца. Ако бащата е вълк, и синът ще бъде вълк. Ако бащата е добър, и синът ще бъде добър. Ако бащата е лош, и синът ще бъде лош. Ако майката е умна, и дъщерята ще бъде умна, и синът ще бъде умен. Всички вървят по линията на бащата или майката. Разумност има в света. Казвам: Ние сме пратени на земята да изчистим земята от нейната кал. Имаме обществена повинност, в природата. Дошли сме на земята, има обществена повинност сега сме призвани да чистим с лопати. Някой път се уморяваме да чистим. Не се изисква много. По половин час, по един, по два, три часа да чистите.

Синът ли начертава какъв да бъде? Бащата, който дава повод, той начертава неговият син какъв да бъде. Майката, която дава повод да роди дъщерята, начертава каква да бъде. Ако синът става баща, той начертава на своя син бъдещето. Мислите ли, Бог, Който ни е пратил в света, Той е оставил ний да чертаем своето бъдеще. Той е начертал. Ние трябва да вървим по начертания път. Когато ние създаваме нещо, ние ще начертаем бъдещето му. Сега ние искаме да внесем нашите теории. Нашето учение в неговата система и искаме да стане, както ние казваме. Това ще бъде, когато ние го направим. Любовта действува най-разумно в света. Единственото нещо, с което се отличава любовта, е това. Тя изисква най-малкото. Няма никоя друга разумна сила, която да иска тъй малко от слабите. Най-малкото иска тя. От силните тя иска друго. Любовта е много справедлива. Най-малкото иска от слабите. Като срещнеш един човек, да го погледнеш мило. Какво те костува тебе и без това ти ще кажеш „Добър ден“. Кажи добър ден. Казваш: Не съм разположен. Отде туй неразположение, кажете ми. На какво вие басите закона, че трябва да обичате. Казваш: Трябва да го обичам. Закон е това. Бог е създал света и всяко съ-

щество е задължено по самата необходимост да обича, както Бог го обича. Не му се налага, той е оставен, няма друг път, по който да действува. Хората не се нуждаят от знание. Когато си гладен, не е важно знанието. После любовта се отличава по това, че любовта не учи работите. В никое училище любовта не се учи. Единствените същества, които се раждат учени, са съществата на любовта. Като се научи, тогава се ражда. Като се роди, знае да яде. Веднъж срещнах едно малко момиченце на шест години, като ме погледна с един поглед любовен, какъв артист, каква дълбочина, каква мекота на характера. Казвам: Браво. Де го е учила. Аз съм срещал много по-благородни дами, които се усмихват, но туй момиченце като артист, като професор го прави. Препоръчвам я, като се усмихне, да видиш как трябва да се усмихнеш. Казвам: Бих желал и аз да имам нейния поглед. Обърне се туй малкото момиченце и казва: Господ ми е дал очи да гледам и така милиони хора да се радват на Божията светлина. Ето една философска мисъл. Туй дете усеща, че хората трябва да се радват на Божията светлина, през този фокус на очите.

Казва: Аз съм чел Писанието. Ти мислиш, че си много набожен, че си много честен. Може да опитате, колко сте честни, колко хора имат доверие. Ако идете в Англия или ако идете в Америка без пари и кажете: Тъй, както ме гледате, колко ще ме кредитирате. Някъде сто лева ще ви кредитират, някъде петстотин, рядко хиляда лева ще ви дадат. От хиляда нагоре ще кажат, не може да ви кредитираме. Аз имам само един пример на един мой познат, влиза да купува дрехи. Бръква в джоба си, няма кесията. Казва: Извинете, забравил съм си парите, нека седят дрехите, ще дойда след половин час. Казват му: Не, не, имаме доверие. Как този човек има доверие? Това не е някой вярващ човек. Казват му: Ние имаме доверие, ето дрехите, вие ще донесете парите. Има нещо в нас, което определя човека точно такъв, какъвто е. Никога не може този човек да се измени. Туй, което се мени в света, то не е реално. Един човек, който се мени, не е реален. Онзи човек, който не се мени, той е в реалността. Казвам: Хората са турени на работа. Кой за каквото е призван в света, това да прави. Червеят си знае работата. Бръмбарът си знае работата.

Вятърът си знае работата. Ръката си знае работата. Звездите си знаят работата. Всеки един от нас трябва да си знае работата. Чудни сме хората, когато дойдат да ни задигнат от този свят, ние не искаме да го напуснем. В Америка при една семинария живеела една негърка на 90 години. Всяка вечер се молила и казвала: Господи, на 90 години съм, изпрати някой ангел да ме вземе. Дотегна ми живота, не ми се живее на земята. Трима от студентите стават кандидати за тримата ангели и отиват, и хлопат на вратата на бабата. Тя казва: Кой е? Казват: Пратени сме трима ангели от небето. Казва: Кажете на Господа, че нея я няма тука.

Заслужава ли моята любов. Значи слънцето с благоволение гледа на мене, пък аз казвам: Когато дойде за мене, заслужава ли моя поглед, моята мисъл, моето внимание. Всичките звезди гледат с благоволение към тебе. Усмихват се. Господ създаде вселената, слънцето, изгрева и свети. Търсим правила по кой начин да постъпваме. Постъпвай тъй, както слънцето постъпва. Постъпвай тъй, както вятърът постъпва. Постъпвай тъй, както водата постъпва. Постъпвай тъй, както бръмбарите постъпват. Нали един французин открил, че всичките ония хора, които страдат от захарна болест, мухите от сладката пот искат да вземат. Тъй щото лекарите могат да направят диагноза кои хора страдат от захарна болест. Не е хубаво да те обичат мухите. През деня една-две мухи да кацнат, но стотина да кацнат не е късметлия. Седиш сутрин, казваш: Какво да се прави, откъде да се вземе хляб, откъде ще дойде. Туй го мислиш десет, двадесет, тридесет години. Станеш сутрин, кажи: Йова и ре. Господ ще промисли. Ще дойде хлябът. Разболял се някой - ще оздравее. Осиромашал някой - ще забогатее. Скъсали го на изпит - ще му провърви. Изгубил парите - късметлия е той. Каквото и да ви се случи, турете положителна мисъл. Казва: Аз туй, което казвам, ще стане ли? То няма да стане, понеже е станало вече. Ти търсиш една подкрепа, която вече я имаш. Казваш: Има ли дух? Има дух. В този дух оня живот хора са определили, които хора да ти помагат. То е предвидено в Божествения план кои да ти помагат. Като вървиш по улиците, предвидено е кой ще ти помага. Сега не туй да го доказваме. Доказателствата са вътре. Само едно доказателство на стоте е вярно. Онези, които дават духовни доказателст-

ва, само едно на стоте е вярно. Разболял се някой от някоя болест, пил някакво лекарство и само един е оздравял от туй лекарство. Двама души не са оздравели. То минава от поколение на поколение. Една баба като се разболяла, оздравяла и само тогава е станало.

Любовта в своята крайна цел е мощна. И в своите слаби цели е мощна. Двама души паралитици в Южна Америка, двадесет години били в една клиника. Казват: Тук ще ни заровят, няма никой да се погрижи заради нас. Те били в едно малко градче до планината. Една змия звънарка влиза в града, гонят я из града и тя влиза в болницата, дето били тия двамата паралитици. Като видели змията, те изскочили, забравили, че са болни, парализирани. Туй вестниците писаха. Туй, което лекарите не можаха да направят, направи го тази звънарката змия. Като влезе, те оздравяха. И ви казвам: На земята няма по-голямо благо от страданията. Най-голямото благо на земята са страданията. Защо са тия страдания? Най-голямото благо са страданията. Като излезем из областта на земния живот, ще се измени. От времето на Христа епохата вече се е изменила, страданията са намалели. Сегашните страдания не са така интензивни, както едновремешните. Представете си ония страдания, ония мисли, в които се намирал, онова силно напрежение, в което се намирал, че кръвта излизала из порите му. Налягането отвън не могло да спре кръвта. И следователно, любовта от времето на Христа се е увеличила в своите прояви. Днешната човешка мисъл в хората има повече любов. Има любов. Милиони хора са ранени, кому крак откъснат, кому ръка, има лекари, милосердни сестри, всички тия хора се грижат за тях. Вземат ги на носилка, гледат ги лекарите, утешават ги, храна им дават. То е знаеш каква голяма организация. Там се вижда безкористието на хората. Готови са на жертви. Казвам: Крайната задача в света е добра. Една външна подбудителна причина има. Да проявим мощното, любовта. Любовта един ден ще бъде мощна, над всичко отгоре. Тя ще заличи всичките недъзи, които съществуват. Когато се охлузи кожата, сама се поправя. Любовта е единствената сила, която поправя. Ти като оставиш на нея, скоро ще се поправи.

Всички казваме, че човек е направен по образ и подобие Божие. Преди две хиляди години е направен. Не всички хора са направени по образ и подобие Божие. Казвате: Родени от Бога. Не всички хора са родени от Бога. Писанието казва: Роденото от плътта, плът е, роденото от Духа, Дух е. Христос казва, ако не се родите от вода и дух, не може да влезете в Царството Божие. Тогава подразбира смисъла на живота. Та казвам: Ако Бог, който от осем хиляди години ви е говорил, не може да ви убеди в реалността, ако остане сега аз да ви убеждавам, то е загубена работа. Аз познавам хората в добрата им страна. В хората има любовна страница. Само на човека трябва да знаеш каква дума да му кажеш. Онези студенти, които се безпокоят, отиват на изпит, кажи им: Добре ще свършите. Нищо друго. Онзи, който отива да държи теза за някой докторат, кажи: Добре ще свършиш. Търговецът, който отива по работата си, кажи му: Добре ще свършиш. Майката, която отива да роди дете, кажи ѝ: Добре ще родиш това дете. На войника, който отива на бойното поле да воюва, кажи: Добре ще свърши войната. Отдето минете кажете, кажете: Добре ще свършите. И на дърветата кажете: Добри плодове ще имате. Защото като минавате някъде, кажете: Ще се оправи.

Сега се безпокоим. Радвам се, че в България е дошла правдата. Ние търсим да се прояви Божията справедливост. По-велико нещо от справедливостта няма. То е силното, мощното. Там, дето има правда и дето има ред и порядък, и свободата съществува. Съдбата е външната форма. Искат справедлив народен съд. Народът ще съди. Бог е, който ще се прояви. Трябва справедливост. Нас ни е страх, мислим, че българският народ може да отсъди някого повече. Нека вярваме, че ще отсъди правилно. Да вярваме, че този народ ще съди по Бога. Значи имаме вяра в един съдия, нямаме вяра в един народ. Отде накъде, един съдия да бъде по-справедлив от един народ. Коя вода е прясна, един килограм или един голям извор. Изворът е прясната жива вода. Народната мисъл е по-жива. Един поет, който излиза, той е като малка струя, която излиза от големия извор. Един човек, който е отделен от народа, той е в едно статическо положение. Да чувстваш доверието в хората, в българския народ. Нека определим какъв е българският народ.

Българинът в рая е бил много добър градинар, когато е бил слуга при Ева. Понеже не излязъл добър съветник, че го изпъдили. Българинът в рая се наричал благ градинар, благи градинари. Благи градинари в рая са били българите. И досега този занаят го държат в Европа и в Америка. Аз бих желал българинът да си държи градинарството. Да обработва зелето. Както е създадена земята, много пластове има, зелето има така много листа. Динята е поляризирана, има южен и северен полюс. На българина вярата се опитва. Веднъж на българина се опитала неговата вяра в един негов морков. Минал един богаташ и казва: Днес съм намислил да направя едно добро. Ти как ще ме посъветваш. Казва: Да ти дам един морков. Комуто го дадеш, да му върви. Взел го богатият, дал го. Умира богатият, отива в онзи свят. Търсят какво добро е направил. Правил църкви, правил училища, но за всичко писали вестниците. Казват: Направил ли си нещо, за което хората да не са писали във вестниците, нещо, за което нищо не е казано. Казва: Спомних си, един български градинар един морков ми даде, дадох го. Казал тогава Господ на ангела: Дай му един морков, за който да се хване, за да го извадиш из ада. Той се хванал за моркова и за него се нахванали и други от ада като грозд. Като ги гледа богатият хванали се с хиляди, казва ще се скъса морковът. Дръжте се за моркова, не казвайте, че е ваш. Дръжте се за българския морков. Морк значи повече, ов значи, което е гъвкаво, което издържа. Една любовна мисъл, която целият свят да издигне, цялото човечество може да издържи. Няма опасност да се скъса човешката мисъл. Да благодарим, че сме в един свят на възможности. Новата светлина трябва да дойде. Ако съвременните хора не се подмладят, ако съвременните хора не поумнеят, ако не станат по-здрави, отколкото в миналото, ако не станем по-силни, по-справедливи, всичките добродетели трябва да се турят в действие. Не както са били дедите ни. Много добре са били, както са били научени от Господа. Писанието казва, че в последните дни всички ще бъдат научени. Ние сме в една епоха, опитностите, които ние имаме, миналите поколения тази опитност са нямали. Един автомобил отдолу да се дигне на една къща на четири етажа. Мене ми разправяха други примери, доколко е вярно не зная. Една дама влиза в избата. Пада

една бомба в избата и я дига от едната улица,и я занася на друга улица. Там пада друга бомба и я изхвърля навън,без никаква повреда,никакво одраскване. Бе това е чудо. Да те изхвърли от едната улица на друга без да се блъснеш,от там да те изхвърли без да се блъснеш,че това е Божие чудо. После да си вземеш пътя безопасно. Какво по-голямо чудо в света?Трябва да се проверят тия работи. Има нещо преувеличено. Има нещо вярно,което трябва да се констатира. Се са преувеличили малко. То е закон на природата. И тя преувеличава някои неща, други ги намалява. Ако увеличим някой път,не е лошо и ако го намалим,пак не е лошо.

Не таксувайте ума с излишни тревоги. Не таксувайте сърдцето с излишни тревоги. Туй,което не го искаш,то ще дойде. Тебе те е страх от смъртта,тя ще дойде. Тебе те е страх от сиромашията,тя ще дойде. От каквото те е страх,ще дойде. Онова,което обичате,и то ще дойде. В света единствено Божественото е положително. Казва: Нито косъм от главата ви няма да падне без Волята на Отца. Че няма да падне нито един косъм, но ако падне,пак ще се възстанови. Ако биха опадали космите,хората биха оглупели. Те са радио. На мъжете главите взеха да оголяват. Всеки косъм е радио на някаква хубава мисъл. Някой път пада някой косъм,отделете този косъм. Пада някой косъм,не го хвърляйте,подръжте го,заинтересувайте се от историята на този малък косъм. Вижте какво трябва да направите. Съвременните хора имат психометри,ако дадеш един косъм,описва целия характер на човека. Косъмът носи цяла история. Вие вземате косъма и в огъня. Не си туряйте косите в огъня. Вземете една сребърна кутийка и там ги туряйте. Някои искат да им тръгне напред. Вземете малка кутийка от пет сантиметра,тури косите си в нея и нея тури в джоба си. Считайте,че са божествени косите. Ако мислиш,че са на прасе или на друго животно.

Трябват ни нас нови идеи. Ако вие в съвременното положение не се виждате,каквито сте,вие се заблуждавате. Гледам някой се погледне,не се харесва. Скрие огледалото,погледне се после,пак не се харесва,пак не е доволен. Някой, като се погледне, е доволен. Чуди се,вижда се гениален,отде е тази гениалност. Очите му харесват. Има нещо много красиво в човека.

То е човек, който започнал да мисли за Божественото. Знаеш, какво е положението на този човек? Няма по-красива поза, да видиш Божественото. Цялата природа се отваря. Като ви погледне, усещате, че тоя човек е на ваше разположение да ви услужи.

Та любовта се занимава с малките възможности. Ти не може да я познаеш, докато не извършиш една от малките ѝ добродетели. Искаш да познаеш Божия промисъл. Тури си на ума да идеш да услужиш някому някъде, никой да не знае. Може професор да си, може цар да си, реши да направиш никой даже не знае, ще видиш какво ще почувстваш в душата си. Ние нямаме понятие за онези грандиозни процеси, които стават. От 150 милиона километра се предава слънчевата енергия и тук се разпределя. Опаковат я и тука най-разумно се предават, образуват плодовете. Сега както се описва, като че всичко туй е механичен процес. Много от болестите, от които хората страдат, се лекуват със слънчевата енергия. Някои болести през май се лекуват, някои болести през юни се лекуват. През цялата година се лекуват болестите, не както се определя. Ще кажете: Вяра. Но не е до тази обикновена вяра. Има една вяра, в която нещата сами по себе си стават, Ин тао. Ин - значи вътре, тао е небе. Туй, в небето, което се проявява, в организираното пространство, което се проявява, то е Божественото. Туй, което излиза от нашия Божествен свят, той не се открива. Писанието казва: „Бог толкоз възлюби света, щото даде Своя син единороден, за да не погине всеки, който вярва в Него". Или казано на съвременен език, Бог толкоз възлюби света, щото даде всичките условия да се поправят всичките погрешки, да може да живеят хората един сносен живот. Ние сме вече в дебаркационна линия.

От 45-та година стъпваме в новата епоха. 45-тата година определя една нова епоха, от дето започва едно постепенно подобрение: подобрение на човешката мисъл, подобрение на човешките чувства, иде подобрение на човешките постъпки, подобрение в човешкия организъм, подобрение между господари и слуги, подобрение между ученици и учители, между майки и бащи, навсякъде ще има едно коренно органично променение. Ще им е приятно на хората да живеят. Не искам туй да ци-

тирате. Според мене вярно е само това, което става едновременно. Ако когато говори, не стават нещата, не е вярно. Туй става. Целият свят аз го виждам в един процес на променение. Виждам как културата на света се изменя, как светлината в света се изменя. Виждам образът на хората как се изменя. Виждам растенията как се изменят. Виждам реките как се изменят. Всичката тази вътрешна промяна показва, че онази разумност, която обединява хората, действува за доброто на цялото човечество. Всеки според своето призвание да се промени. Всичките народи са призвани като служители на Бога на великото царство.

Та вие ще кажете: И не опрощаеш, Владико, раба твоего. Аз бих казал: Господи, направи да влезем в Твоята градина, да станем слуги в Твоята градина на Любовта. Да обработваме твоите моркови. Хората остаряват защо. Бащата никога не бива да каже, че синът е зелен. Да се радва, че синът е дете. Ако синът би се радвал, че баща му е такъв, какъвто е. Синът иска баща му да е нещо повечко. Бащата става повечко. Бащата иска синът да стане нещо повечко. Оставете синът да стане такъв, какъвто е. Млад е. На младите е Царството Божие. За бъдеще бащата да не остарява, но да поумнява. И синът и той да става по-мек. Съвременните синове трябва да усилят любовта към баща си. Сега във вас седи идеята да има някой да ви обича. Ако аз ви кажа, че има един, който ви обича, какво ще добиете. Въпросът не е поставен. Ако аз ви кажа, че някой носи розов екстракт, трябва да имате шишенце, в което да сипе две лъжици от екстракта. Срещнеш един човек на любовта, трябва да носиш една форма, в която може да ти даде. Всеки добър човек, като го срещнеш, не може от неговия екстракт да се влее. Ако направи този прелив, е добро, но щом не стане, не е правилно. Има обща магнетическа сила, която се прелива в цялото битие. Има една обща течност като електричеството, която се прелива във всичките хора. Онези, които са взели повече електричество, са повече енергични. Онези, които са взели повече магнетизъм, са по-меки. Ние трябва да бъдем готови, като срещнем един разумен човек, да черпим от изобилието на този човек. Преди две хиляди години християните казват, че се проля кръвта на Христа.

Проля се кръвта и отиде в земята. Ако тази кръв беше задържана в цялото човечество, щеше другояче да работи. Ако вземете кръвта на здравия човек, ако хората биха се присадили с Христовата кръв, светът щеше да бъде друг. Не може ли Христос да дойде? Сега трябва чрез присаждане да се върне. Как ще се върне. Чрез живото слово. То е единствен подтик. Туй, в което ти не може да вярваш, то не е вярно. Туй, което ти не обичаш, не е вярно. Туй, в което ти не може да бъдеш свободен, не е вярно. Вашите опитности вие ги дръжте. Аз говоря за изключителните опитности, които само веднъж в живота ви стават. Аз много пъти съм виждал Христа. Вие Христа само веднъж може да го видите, много пъти не може да го видите. „Които чуят гласа ми, ще оживеят". Този глас по това се отличава, той е като слънчевите лъчи. Като дойде растенията, чуват гласа, те изникват, поникват нагоре. Дойде в съзнанието една мисъл, силно желание. Без аргументации да дойде в тебе. Човек знае какво има да му се случи.

Сега използувайте свободата, която имате. Използувайте някой път празното сърдце. Някой път мислиш, че си глупав. Използувай твоята глупост. Ние даваме цена на онова, което не е ценно. Мислите ли, един, който има една библиотека на знаменити автори, той е учен човек? Той е чужд материал. Казва: Много учен човек. Всяка енциклопедия е учен човек. Една енциклопедия от 2-3 хиляди тома е много учена. Какво са говорили хиляди поколения в миналото е във вас и какво ще говорят хиляди поколения за бъдеще и то е във вас. Най-после и онова, което Бог е казал, и то ще остане във вас. Върху това ще се гради вашата съвременна мисъл, върху това ще се гради вашите съвременни чувства, върху това ще се градят вашите съвременни постъпки. На това се дължи социалният строй, здравето ви. Ако си бакалин и не може да служиш с любов, напусни бакалията. Ако си учител и не може да служиш с любов, напусни учителството. Каквото правиш, го прави с любов. Казваш: Слугувам ти, ще ми платиш. Ще ми платиш с любов. Да платиш, тъй както ти знаеш да плащаш, не както аз плащам. Сега търся един господар да ми плаща, както той иска. Тебе съм намерил. Ще ти слугувам, както аз зная, ще ми платиш, както ти знаеш.

Казвам: Турете сега новата педагогика. Не че светът изведнъж ще се оправи. Турете нов подтик, да влее нова струя. Понеже имате малко вода в третия, четвъртия етаж, няма да слизате долу. Лицата ви показват: Колко сме нещастни. Колко сте щастливи без да знаете. Колко сме сиромаси. - Колко сте богати без да знаете. Благодарете за сиромашията. Противоречието в света е полезно. „Горко вам богати", тогава станало зле. За бъдеще ще кажете. Има богати хора, които ще влязат в Царството Божие. Богати хора, които носят сами своето богатство, ще влязат в Царството Божие. Ония богати, на които други им носят богатството, няма да влязат в Царството Божие. Единствената вяра е тази. Всеки трябва да разчита на онази вяра в себе си, туй, което знае с любов. Най-първо туй трябва да бъде първият подтик. Аз питам: Да му вярвам ли. По-добре е аз да му вярвам, отколкото да го убеждават другите. Какво сме платили на слънцето за всичкото внимание, което обръща към нас. Нищо не сме платили. За въздуха, който е бил толкоз внимателен, какво сме платили. В миналата война ми разправяше един войник. Бил на бойното поле и нещо му казва: Тук да седиш, да не се мърдаш. На другия ден нещо му казва: Ти тук няма да седиш, на друго място ще идеш. Казва: Аз започнах да философствам, че вчера ми беше добре. В това време ме раниха в ръката. Като ми казаха да се махна, трябваше да се махна. Ако не бях философствал, не щяха да ме ранят. Кажат ти: Махни се. - Махни се. Там, дето вчера ти е било добре, днес няма да ти бъде добре. (Миналата година нашата земя е минала през щастливо място). Сега излизаме от 13-та сфера, минаваме през щастливи области, дето се твори новата земя. Тъй щото идните години са щастливи години на новото небе и новата земя. Който вярва, ще го опита. Който не вярва, ще го види. Туй, което светлината внесе в ума, е вярно. Туй, което топлината внесе в сърдцето, е вярно. Туй, което силата внесе в организма, е вярно. Което подмладява човека, всякога е вярно. Туй, което състарява човека, не е вярно. Туй, в което се съмняваш в хората, не е вярно. Това, което засилва твоята вяра в хората, то е вярно. Казвам за бъдеще не говорете, че хората са лоши. Всичко, което Бог е създал, е добро. Всичко, което хората са създали, е опаковка. И следовател-

но,човешкото е опаковка на Божественото. Бог тури човешката система,за да се постигне Неговата цел. Благородство имаше в характера на Адама. Той можеше да не яде от плода. Но той казва: Където тя отива,и аз с нея отивам. Бог хареса това. Господи,свързах се с лоша кръв. Много пъти се оплаква от Ева. Казва: Вече съм решил да се не оплаквам. Приемам я такава,каквато е,не роптая. Добра е. Казвам: За бъдеще вие, жените,не се оплаквайте от мъжете. Се ще има оплаквания. Та като дойде някой път кажи: Аз съм виновна,да не бях хапнала аз и той нямаше да хапне. Аз и той ще се оправим.

Сега трябват герои. Трябва ни на нас един порядък на нещата,дето болестите по възможност да се изключат. Нас ни трябва един порядък, дето престъпленията да се изключат. Трябва ни един порядък, дето насилието да се изключи. Нас ни трябва един порядък, дето като закречи кокошката, да каже,човек си,щедър си,пусни я да си поживее! Покажи си човещината. Та казвам: Станете всички очи и уши за Господа,че Господ чрез вашите очи и уши да се проявява. Като гледа Господ,да види какво става. Той като види,поправя нещата. Като дойде Господ и иска да гледа,вие мижите. Ще държиш очите си отворени да види Господ,тъй както стават работите,съвременните хора трябва да станат живи очи,живи уши,жива уста за проявлението на Божията Любов,Божията Мъдрост и на Божията Истина. Тогава ще дойде животът,знанието и свободата.

ОТЧЕ НАШ.

Ние трябва да благодарим,че сме на земята. Първият,който беше на земята,който беше на земята,беше Бог,вторият,който дойде на земята беше Христос. Ние трябва да благодарим на земята,понеже на земята ще научим много нещо.

Лекцията е отпечатана в томчето „Заветът на Любовта“, т. 3 (Лекции), държани в София - Изгрев - (София, 1944 г.) - под заглавие „Нова земя“ - с. 85-113

НАЙ-ГОЛЯМОТО БЛАГО

XXVIII лекция на общия клас
13.XII.1944 г., сряда 5 ч.с.
Изгрев - София

Добрата молитва. Сила здраве е богатство.
Мога да постигна, що желая.

Всички живеете в свят и мислите, че го разбирате. Всички сте уверени сто на сто, че разбирате света, физическия живот. То е едно голямо заблуждение. Например, при всяко едно излизане от вашето тяло, като ви лъхне студът на света, веднага се изменя вашето настроение. Може би сто пъти на ден се изменя вашето настроение. Не знаете защо. Някой студ ви лъхне, веднага сте в неразположение. Щом ви лъхне топлината, друго настроение имате. Сега вие имате вдъхновение, но това не е нещо постоянно. Изучавете някоя песен, някой ви пее, не разбирате нотите. Както той я пее, и вие я пеете по същия начин. Сега трябва да знаете кога да излизате от тялото и кога да се връщате. Например вие от памти века се бутате по главата. Всяко бутане по главата произвежда във вас особено състояние. Почешиш се по главата отзад, нищо не излиза. Щом се почешиш отзад в тила, не върви работата. Не позволяват тези, които те издържат да те чешат отзад по главата. Самообладание трябва. Много малко самообладание имат хората. Всички вие сте болни от бомбите. Тия аероплани, които идеха над София, мязаха на орли, на соколи, ястреби, днес една бомба, утре друга бомба, разстройва се човек. Започнаха хората да бягат, да се крият. Казват, че се усилила вярата им. От страх не зная как може да се усили вярата им. Страхът може да се усили, но вярата не се усилва. Вярата се усилва, когато част от енергията на страха се превръща в полза на вяра. Когато част от енергията на вярата се превръща на страх, увеличава се бягането. Онези, които вярват, казват: Господ ще пази чове-

ка. През миналата година колцина опитаха да излязат отвън и да не им мръдне окото. Като погледнеш аеропланите, веднага вярата ти започне да се колебае. Стихиите на природата трябва да ги превъзмогнем. Ние сме на дъното на океана, трябва да излезем от този океан, да излезем отгоре, да се освободим от голямото налягане в света. Казваме, налягане. Какво налягане има? Ако тази песен може да я пееш, може да ти послужи, да ти помогне да си усилиш вярата. „Мога да постигна". Вярата може да се постигне. Хиляди работи може да се постигнат. Някои от вас искате да станете набожни. Най-опасната работа е това. Няма по-опасна работа от (това) да бъдеш набожен. Значи да идеш на слънцето, да опиташ температурата му и да се върнеш на земята с нови придобивки. Земята е така поставена към слънцето, че щом слезеш от слънцето на земята, земята е по-користолюбива, ще започнеш другояче да мислиш. Като идеш на Венера, другояче ще мислиш, веднага идат благородните чувства. На земята като започнеш да мислиш за Венера, изменя ти се състоянието. Срещнеш една млада мома, тя е Венера. Изменя състоянието ти. Младият момък е Венера и той изменя състоянието. Като те срещне, който живее на Марс, се изменя състоянието. Един марсианец не може да мисли и да бъде снизходителен и милостив. Сега ако не може да свиря на една хубава цигулка, как ще свиря на обикновена. Ние започваме с най-хубавата цигулка, дохождаме до обикновените цигулки. Ти се въодушевяваш в младини с големи идеи, после на старини обикновени работи.

Сега за обяснение. Представете си, че вие имате най-хубавото чувство. Тук имаме една ябълка (на масата имаше една хубава ябълка) предметно учение е. Много красива мома е, крила се. Избягала от родителите си, иска да дойде на събранието. Турите една ябълка, приятно ви е, турите две, три, четири, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 50, 60 ябълки, ще се измени състоянието. Ако те окичат по ръцете, по лактите навсякъде с ябълки, като ти турят стотина ябълки, ще се измени всичкото настроение. Казвам, в дадения случай нас не ни трябват две идеи едновременно, един идеал. Защото единият идеал съдържа всичките идеали в себе си. Единият идеал съдържа всичките идеали.

Например в изгрева на слънцето имаме едно нормално движение. Аз не съм намерил по-естествено движение от изгрева на слънцето. Много красива форма. Някой път съм наблюдавал слънцето като изгрява от морето. Най-първо се покаже като човек, главата му излиза нагоре много равномерно и хармонично. Казвам: В движението трябва да наподобяваме слънцето при изгрев. На обяд не трябва да го подражаваме. При най-доброто желание, което слънцето има, ще слънчасаш, удар може да имаш.

Да ви кажа, че вие от осем хиляди години вие от наставления само остарявате. Да бъдеш млад. Такъв да бъдеш, ама ти трябва да постъпваш добре. Какво ще постъпваш добре. Аз съм добър. Като не ми говориш, по-добре ще постъпвам. Вземете един виртуоз. Кажете му: Добре да свириш. Ще го изпъдиш. Някои хора като кажат нещо, като клин се забива. Казваш: Хубаво да свириш. Не му говори, имай доверие в човека. Как ще свири той хубаво? Ако ти го разбираш, ще свири; ако не го разбираш, няма да свири той хубаво. На най-големия виртуоз ако забиете една игла в ръката някъде, веднага ще се измени неговото състояние. В пространството, когато свирим, когато говорим, колко такива игли се забиват. Такива мисли има като игли се забиват. Вие тук, като идвате, трябва да взимате предпазителни мерки. С броня трябва да се обличате вие. Казвам: Да се обличате в броня. Едно наставление. Добре облечен като влезеш в една неотоплена стая, не съблечаш дрехата си. Отиваш някъде, добре си облечен, стаята не е добре отоплена, не съблечай дрехата си. Като се стопли стаята, тогава горната дреха може да я съблечеш. Не е ли отоплена стаята, да седи горната ти дреха.

Сега кое е вашето любимо число. Мислите ли, че един милион е голямо число. Мислите ли, че два милиона е голямо число. Животът седи в най-дребните числа. Те извършват най-мощните сили в света. Всичките велики хора и светиите, които са постигнали нещо, са го постигнали благодарение на малките усилия, не на големите усилия. Вземете сегашните народи. Туй усилие, в което са впрегнати във войната, каква грамадна сила употребяват да победят. Вече пет години се борят за победа. Вие заедно с тях - вземате участие,

поддържате. Кой е на правата страна? Разбирам от невидимия свят за великите същества нашата война е едно благо за тях. Понеже те имат толкоз знания. Претрепат някого тук на земята, счупят му ръцете, краката, главата, занесат го при тях, той стане два пъти по-здрав, отколкото е бил. Връща се пак на земята. Ако идеш при онези, които не знаят какво правят, нищо не може да ти дадат. Има един Божествен свят, дето се допуска войната. Може да ти извадят окото, да ти отрежат ръката, да ти отрежат крака - допуснато е - но ще ти дадат по-голямо благо. Никой не може да ти направи пакост в Божествения свят. Невъзможно е в Божествения свят едно същество да ти направи пакост. Сега като ви говоря, казвате: Разсъждения. Къде е този свят? Ще ви приведа един пример, къде е този свят. Представете си, че имате едно празно тенеке, пълно с едри старомодни куршуми по един сантиметър дебели. Напълните го и нито един не може да събере повече. Но има едно празно пространство помежду. Вземете по-дребни съчми и те се наместят вътре и за то(ва) има място. После в празнините турите още по-дребни парчета и те се съберат. След като ги турите има още място за малко вода и тя ще влезе, ще си намери място. След туй ако турите от най-хубавия спирт, и от него ще се събере още. Тогава вече цялото тенеке е пълно, пространството е запълнено с материя. Ние мислим, че светът е пълен. Празен е светът. Трябва да благодарим на Бога, че е празен. Ако беше пълен, никъде не можехме да идем. Казвате: Как.

Ако имам време и вие ако имате време да търпите и слушате, може да ви освободя от всичките мисли, веднага ще се подмладите. Най-първо да ви освободя от страха, че от глад ще умрете. Да ви освободя от страха, че жадни ще умрете, че болни може да бъдете. От всичките безброй страхове да ви освободя, да вложите не тази материална идея, но туй мощното, което подкрепя човека. По някой път като говоря, мязаме на онзи евангелски проповедник, и вие мязате с мене заедно, който всякога проповядвал, че като умре някой роднина, да не плачем. Един ден бил на амвона, проповядвал беседа, че не трябва да плачем. Пристига една телеграма, че умряла сестрата на жена му. Още като бил на амвона, започ-

нал да плаче. Забравил, че е проповядвал, че не трябва да се плаче за умрелите, като чете телеграмата и заплакал. Погрешката е, че пощаджията му дал телеграмата, когато бил на амвона. Не позволявайте една телеграма да дойде на амвона, да ти съобщат, че умрял еди-кой си. Често аз констатирам смъртта. Някой път не зная, че някой умрял. Седя в едно пространство, има малко вода. Погледнеш, тази вода се е увеличила. Туй увеличение на водата показва, че са влезли живи същества от земята, увеличила се водата. Щом се намалява водата на туй водното пространство, хората се раждат на земята. Щом се увеличава водата, отиват в оня свят. Виждам ги като малки снежни топки, които се стопяват. Виждам някой път падне топката, стопи се. То е някой човек, който е заминал. Не представя един човек топка. Забавление е. Тази топка представя един човек, започва да ме безпокои. Кое е по-хубаво да се увеличава ли водата или да се намалява. Ако искаш работите ти да вървят за идната година, ти трябва да се намалиш. Пък ако искаш работите ти да не вървят, трябва да се увеличиш. Щом се увеличиш повече тази година, до година няма да ти вървят работите. То е закон, на който сме подложени. С външните изпитания не може да примириш този закон. Постоянно се безпокоим. Имаш едно приятно чувство. Туй са го констатирали всички проповедници. Проповядвал Муди една отлична беседа. Среща го един приятел и му казва: Много хубаво проповядваш. Още на амвона като бях, дяволът ми каза, че хубаво проповядвам. Аз вземам майсторски работата. Какво се ползуват хората, ако словото, което им дам, не може да го ядат. Като ядат словото, да се намести, да виждаш, че е станало промяна в лицето, в мислите. Някой път след като срещна някои след беседата, ни най-малко не е станало промяна. Той само се е смутил, че станали някои работи.

Аз съм решил от миналата година бомбите да ги изпъдя. Те създават цяла една каша. Аз наричам едно бомбено учение. Един брат ми казва: Аз имах една много хубава опитност от бомбите. Ето каква е неговата опитност от бомбите: един бивол заклан, на пастърма направен, опекли ти голямо парче от тази пастърма и ти трябва да го ядеш. Това е опит-

ността от бомбите. Видял аероплана да пада. Какво се добива? Един звук зловещ. Тия звукове от дъното на ада са излезли. Тия сирени като засвирят, то е от ада. Казвате: Какъв е гласът на ада? Закон има, който като представяте, трябва да знаете. Когато дойдат нечестивите духове на земята, забранено им да се ползуват от Божественото Слово. Хората ги поканват и стават отворени врати за тях. Казвате: Услужи си. Те си услужват. Няма какво да карате един лош човек да участвува в Любовта. Любовта не е за лошите хора. Мъдростта не е за лошите хора. Истината не е за лошите хора. Животът не е за лошите хора. Знанието не е за лошите хора. Свободата не е за лошите хора. Движението не е за лошите хора. Учението не е за лошите хора. Работата не е за лошите хора. Вие разсъждавате: Нека се ползува той. Не може да се ползува. Какво ще се ползува, слепият ще се ползува ли от светлината. Глухият ще се ползува ли от знанието? Ще оценявате благата. Няма по-голямо благо от Любовта. Аз говоря за Любовта. За мене най-голямото благо е, че имам достъп до Любовта. Не иска никаква философия. Любовта опитваме както този плод. Зная каква е Любовта. Благото седи, че имам възможност всякога да опитам Любовта. То е най-голямото благо. За Любовта имайте един образ. Единственото нещо, което никога не се цапа, единственото нещо, на което не може да подбиеш цената. Единственото нещо, от което не може да отцепиш нещо. Единственото нещо, което остава самостоятелно. Щом се допре до Любовта, той оживява, по-умен става, всичко става. Като не се докоснеш, всичко се губи. То е образ, умерен образ. Защото туй, което виждате, то е външната страна, не е реалността на живота. Вие по някой път говорите за Любовта, но по нейния говор. Тя ви предшествува. Вашият свят е напълнен с нещо, което не сте опитали. Любовта във вас дошла преждевременно. Понеже се движи по-бързо, нейната мисъл и желание са дошли по-рано, отколкото вие чакате. Там е всичкото заблуждение на хората, когато дойде не на време. Не се движи със скоростта, която подхожда. Щом Любовта не се движи със скоростта, която подхожда, нищо не разбираме. Любовта трябва да се движи с една скорост,

подходяща на нашето съзнание. Най-красивият човек ако мине много бързо, не може да видите неговата красота. Ако мине бавно, веднага ще наблюдавате. При сегашните условия лошите условия са дадени, за да имаме по-ясна представа за Божествения свят. Дава се време да изучаваме нещата. Туй, което вие наричате страдание, то е проучване (на) един предмет. Има някой, като ти даде един плод, той се радва. Има някой дадеш му, пак не си доволен. Той съжалява, че ти дал. Има някой се радва, че ти му благодариш. Не може да направим такъв плод (показва ябълката). Тази ябълка е поизмръзнала, сърдцето ѝ поизмръзнало. Тя ме пита коя сестра да ѝ препоръчам да иде в стаята ѝ да се постопли. Най-първо щом я пратя, веднага кожата ѝ ще обелят, ще хвръкне, ще изчезне. И няма да мога да ѝ помогна. Ще те турят в един затвор, че и аз не може да те пусна. Когато една ябълка влезе в затвора, в твоя затвор, показва Любовта си, че те обича. Една ябълка не може да държиш в стомаха си повече от 2,3,4 часа, максимум четири часа. Божественият свят така е наредил четири часа затвор ще излежи и излиза. Втори път да я поканиш, не влиза. Веднаж като влезе в този затвор, втори път не влиза.

Сега мнозина от вас се готвят за другия свят. Де ще идете в другия свят. Къде ще идете на оня свят. На кое място ще идете. Да дойдем до реалното в живота. Допуснете в живота, очите ли имат преимущество или ушите? По-важни сетива има. Важни са устата, важни са ушите, важни са очите. Носът вече е едно украшение. То е като на кино развлечение. Ръцете ви и краката ви са прислужници, които трябва да ви забавляват. Някой път имате желание да ви помилват, пък никой не ви милва. Ръцете хванат, помилват ви. Те считат, че са длъжни. Сами се милваме. Казвате: Няма кой да ме помилва. Двете ръце са, които постоянно ви милват. Щом кажеш, че няма кой да ви милва, има кой да те милва.

Имате ли по една песен избрана, да пеете хубаво. Толкоз години се занимавате. Аз наричам хубавото пение, като е облачно небето; като запееш, да се изясни. В света дългия и късия път кой ги прави? Тръгнеш, ходиш дълго време, дъ-

лъг път си ходил. Не си ходил дълго време, от какво зависи? Сега онзи, който извървял дълъг път, какво е придобил? На дългия път има два извора, в началото има и в края друг извор. Ти трябва да съединиш двата извора в едно. После по дългия път доста плодни дървета има, на които вие не обръщате внимание. Та казвам: В сегашната епоха трябва да дойдат разумните същества, които да поправят света. Нашият свят е покварен с ония лошите мисли, желания. Направено всяко оръжие за смърт да убива. Нарушение на Божия закон. Онези, които създадоха войната, тя е неизбежна. Тази война е неизбежна. Онези, които създадоха войната, ние сме зрители на войната. Този плод не мяза на едно парче от бомба. Сега има модерни бомби от 12 тона. Знаете ли какво нещо е 12 тона бомба. Ако нашата земя би се спряла както върви с 29 хиляди километра в секунда, на колко километра ние ще бъдем изхвърлени от земята навън? Нито един няма да се намери на повърхността на земята. Всички ще хвръкнем някъде. Може би на 50, 60-сто километра.

Та казвам: Каква голяма предвидливост, разумност, какво внимание има земята. Земята мяза на един голям параход, който има свой капитан, матроси, гориво има. Толкоз хора са турени. Като умират, раждат се други. Земята се ги носи. Разрешават един въпрос, който никога не е разрешен. Делят земята, спорове има. Този параход се си върви. Сега ще се радваме на земята, която делим и не може да разделим. Мъчим се да я спрем, не може да я спрем. Понеже хората имат желание да я спрат, за да я оберат, тя усилва движението. По-рано се е движила по-полека, сега се движи побързо с 29 хиляди километра в секунда. Големи богатства има. Как ще ги откраднеш? Кра-ди. Кражбата не е нещо физическо, но е астрално. Образи се образуват. Като дойде идеята за кражбата, ще се явят такива хубави образи. Най-първо ще се яви една хубава мома. Ти си момъкът, който искаш да се жениш. Ти си княз, управляваш света, ще имаш нужда от царица. После ще дойде кражбата. Това са принудителни причини. Често слушам верни и неверни работи. Действително в едно отношение войната е неверен факт в света. Тя никога не може да донесе тия блага, които хората

очакват от тях. Войната не може да бъде щедра. Тя е винаги скържава. Тя винаги взема и нищо не дава. Може да ти даде тук-там някои подаръци. Следователно, всичко туй, на което човек се радва, тя го взема. Войната е едно училище, което ни учи. Добрата страна на войната виждам: ние жертвуваме всичко. Туй, което е невъзможно в мирно време да го направиш, във война ще идеш ще се пожертвуваш, инвалид може да станеш, слуга може да станеш. Какво ли няма да станеш. При това носиш с радост. Да воюваш в Божествения свят е привилегия. Да воюваш по Божественому е придобивка. Да воюваш по човешки то е загуба. Онази буба, която разваля своя пашкул, тя има право да го развали. Мислите ли, че онези, които отглеждат бубите и после не ги остават свободни да си отворят врата, мислите ли, че са от добрите хора. Дето видите пашкулите, излезли бубите из тях, са добри хора. Щом като един пашкул не е оставен да излезе бубата, всички са сварени, тия хора са използували бубите. Божественият свят е свят, в който ние сме свободни да се проявим, както искаме. Както и да се проявяваш, в Божествения свят не може да се проявиш зле. В човешкия свят може, в Божествения свят няма възможности. Тези духове, ангелите като дойдат при хората, тогава може да направят зло. Горе в невидимия свят не може да правят зло, нямат стимул. Като дойдат при хората, тогава се заражда желание, искат да впрегнат този човек на работа, да му създадат едно зло. Злото вън от Бога съществува, в Бога не съществува. Когато страдате, страданието е извън вас. Що е страданието? Бог да те остави няколко години, то е страдание. Щом дойде при тебе, то е радост. Когато Бог иде, то е радост. Когато Той си заминава, то е страдание. Христос опита, казва: Защо си ме оставил? Дойде един момент, дето хората бяха толкоз лоши. Да се поправи светът, трябваше Христос да бъде изоставен. Каквото имаше да му вземат, взеха.

Сега дръжте мисълта: Божественият свят е реален. Радостта, веселието - всички тия неща са в този свят.

Изпейте „Изгрява слънцето“. (Изпяхме я). Сега изпейте я бас, да се радвате на слънцето. Басът само може да се радва. Да пееш на бас една песен, значи да я реализираш, да я

приложиш, топлина да има. Басът седи в топлината. (Пее: „Изгрява слънцето, праща светлина, носи радост за живота“). Сега как ще я изпее тенорът? Младият момък се радва на слънцето, то стопля света, излиза да постигне своята цел. Как ще пее тенорът да се радва на слънцето? Тенорът ще благодари за цветята, които са цъфнали. Понеже неговата възлюблена като дойде и ги види, ще се зарадва. Пее: „Изгрява слънцето, без да го чакам ази. Колко ме изненада със своята премяна“. Някой път слънцето изгрява без да го чакаме. Някой път официално отиваме да го посрещнем. То е друг въпрос. Те са гении на музиката, които пеят. Вас трябва да ви заинтересува някой славей, някое канарче. Те са ангели, пратени тук на земята да пеят. Славеите са ангели, пратени за малки погрешки да пеят през вековете. Майсторлък имат. Вие не пеете много. Пее (“Дотегна ми да живея, пък още съм жив. Говоря за това, което не зная, ей“). Дотегна ми да чакам да си простра ръката да взема един плод. Когато изгрее слънцето, вече в уредения свят може да протегна. Туй, за което не може да си простирам ръката, забранено е. Когато в своите мисли, чувства и постъпки, дето минеш, опитваш природата и вземаш, то е хубавото.

Казвам: Как се молехте тук, когато имаше бомби, тихо ли? Казват: Не, викахме, много кряскахме. Колкото бомбите се пукат по-силно, толкоз и ние викаме. Ние с викане заглушавахме бомбите. Като кряскахме, не можехме да чуваме бомбите. То е един концерт. Имахме един концерт на астралния свят, на онези, които ни обичат. Във време на бомбите, клатеше ли се салонът (В малкия салон се събирахме). Много сте умни. Ако се събори, няма голяма тежест. Тук е опасна работа. Да благодарим за концерта. Пейте. Старите сестри как пеете мислено? Сутрин като станете кой от вас пее? Някои сестри съм слушал. Аз съм слушал една сестра на френски, освен че на български, на френски пее. Слушал съм сестри драматично, оперно да пеят толкоз прочувствено, че сълзи текат от очите, като пее. Една сестра ми казва, тамън пея и ми казват, че съм крякала като жаба. Жабите са артисти, много добри артисти. В тях има оперно пеене, тенори има, алтисти има, бас има, сопран има. Като ходят, движат

се музикално. Много хубаво има в гласа на жабите. Като кресне жабата, пее, като се (запали) сърдцето ѝ, пее. Ние трябва да благодарим на жабите, на щурците. Да благодарим на славеите, на канарчетата, на чучулигата. Други има, които представят оперното пеене. Гаргите не са така музикални.

Който има ревматизъм, да пее. Който има главоболие, да пее. Който има коремоболие, да пее. Като не ти достига хляба, пей. Да не те знаят. Запример, втори път като дойдете на земята, какво си избрахте, каква професия си избрахте. Втория път да вземате най-малко четири-пет октави и гласът да се чува на два километра. Нашият век е най-музикален. Най-много инструменти има в нашия век. В света не е имало толкоз инструменти, колкото сега. Толкоз много певци има. По радиото се надпреварват да пеят. Доста хубави песни.

Изберете едно число, най-красивото число? Ха, Симеоне, прочети 23-та страница от Царския път на душата. (Братът прочете страницата). Скандално число и колко умно.

ОТЧЕ НАШ.

Може ли да я разделите на всички? (Показа ябълката).

НЕДЕЛИМИ НЕЩА

XXIX лекция на младежкия клас,
15.XII.1944 г., петък 5 ч.с.
Изгрев - София

Отче наш. Махар бену аба.

Кои бяха основните мисли на миналата лекция.

Разликата между човешкия и Божествения поредък каква е. Великото трябва да седи в малкото. Малкото трябва да го разнесе по целия Божествен свят. Направо Божественото не се приема. Сега вас ви се вижда чудно, защо голямото да не влиза в човека. Допуснете, че вие имате един голям сомун, може ли да го турите веднага в устата си. Ще отчупите едно малко парче, ще го изядете, второ, трето. Малките неща влизат в Божествения свят. Понеже Божественото, голямото не е делимо. Божественото не се дели. Няма деление. Привидно съществува понятие, че се дели, но то е неделимо. Под думата неделимо разбираме да има вътрешна органическа връзка, както е неделим кракът на човека. Щом се отдели, изгубва своята жизненост. Щом е свързан с цялото, може да свърши каквато и да е работа. Щом е свързано с цялото, може да свършва работата си; щом престане да е едно с цялото, престава да служи. Сега тия малките работи трябва да ви станат ясни. Защото човек вижда, когато предметите са на фокус. Ако един предмет не попада на фокуса, не го виждаш ясно. Щом попадне на фокуса, имаш всички постижения. Фокус има в доброто, в разумното, навсякъде фокусът е необходимост. Всички ония, които искат без фокус, лесно, не стават работите. Значи предметът трябва да бъде ясен, сам да се обосновава. Нали сте били ученици. Има учители в училището, като погледне един ученик, замразява го, ученикът забравя всичко. Като го погледне на изпита, всичко забравя. Мене ми разправяше един американец, знаменит проповедник. Написах, казва, проповедта си, знаех я наизуст,

но забравих я в къщи. Качих се на амвона и започнах да проповядвам. Влиза една жена с черни очила и веднага беседата ми изчезна из главата, нищо не помня. Тамън се готвех да кажа, че не съм разположен, да отложа проповедта си, влиза един млад човек със светло лице и веднага си припомних беседата. Има хора, които поглъщат. Ученици и учители има, които поглъщат. Някой път ученици има, при които учителят не може да преподава. Сега то са закони. Като погледнете, забравяте всичко. Като излезете навън, пак си припомните всичко.

Казвам: Сега трябва да изучавате закона на малкото. Да не го разправяте, но да сте сведущи. Да кажем някой път ти си недоволен от живота, малък ли си или голям? Малкият никога не може да бъде недоволен, винаги е доволен. Големият е недоволен. Щом си недоволен, ти си голям човек. Имаш понятие за себе си, достойнство имаш, гениалност, какво ли не. Голям човек си. В какво седи големината на един поет. Един поет ако знае няколко хиляди думи, всяка дума си има свое значение. В човешкия език има области. Ти като помислиш за една мисъл, има мисли в даден случай може да произведат явления, има мисли, които може да произведат огън. Даже вие учениците някой път на опит сте, хващат ви студени тръпки, треперите. Някой път мисълта дойде, имате вътрешна топлина. Първата мисъл, студената мисъл, тя е на ума. Топлото чувство е на сърдцето. Те са две различни работи. Сега например, вземете кашлицата. Какво нещо е кашлицата. Те са дребни същества, микроскопически, които трябва да ги увеличиш хиляди пъти, да ги видиш. Много хитри са. Намират се на гърлото, на най-деликатното място на певците като дойдат, дразнат. Има химически съединения, нито разтварят нещата. Напластяване има, какво ще стане гласът ти? Какво трябва да правиш? Не им давайте храна, оставете ги. Вие ги храните, по три пъти на ден ги храните. Кашлицата я храните, храните я хубаво и развалите гласа си. Подложете я на ден, два, три, четири дни пост, не ѝ давай да яде. Силен трябва да бъде човек. Сега вие, които кашляте, ако за един ден се справиш, доста силен си, ако за два, три, четири, пет дни, някой път цяла година ти взема

да се справиш с кашлицата. Ти не си от силните хора. Във вас трябва да има амбиция да се справите с болестите. Болестите ще дойдат, то е естествено, но да може да се справиш. То е една задача, която трябва да разрешиш. Често се случва, че се присмееш някому, когато кашли, в момента, в който се присмееш, кашлицата те хване. Докато не изправиш кашлицата, не маха погрешката. Не се смейте на онези, които кашлят. Няма по-цеславно същество от този, който кашли. Дето мине, иска всички да го знаят.

Сега в нереалните неща вие ще намерите някой път, че човек не може да познае себе си. Въпросът е дали е той или някой друг. Представете си един човек, който е бил силен, може да дигне сто килограма. Дойде до едно слабо състояние, едва две кила не може да дигне. Къде му отиде силата? Законът трябва да се изучава. Когато човешкият двойник от духовния свят влиза във физическия свят, може да ни създаде много големи препятствия. Тия ненужни страдания, които сега страдаме, се дължат на нашия двойник. От духовния свят да дойде на физическото поле няма да може да намери почва за себе си. Няма нещо да може да го радва. Той мяза на човек, който дяла камъни с длето или някой художник със своята четка туря бои. Какво има в това. Гениално е, но след като рисува сам вижда, че в тази картина липсват много работи. В една картина на най-великия художник липсва нещо. Не е такава както на природата. Много съществено, най-важното нещо изпъква, много важни работи няма. Сега ученици сте, с някои не сте разположени, не искаш да го гледаш. Разреши тази задача защо. Защо не искаш да го гледаш. Щом като разрешиш този въпрос, той е много важен социален въпрос, ще го срещаш не за пръв път, за хиляди пъти ще го срещаш, се ще се яви някой път. На земята някой път е необходимо да не довидиш нещо. Ще минеш, не искаш да го гледаш. Не може да дадеш никакъв отчет, нещо не те разполага, човека не искаш да го гледаш. Никога не си го срещал. Някого искаш да го гледаш. То си има своите дълбоки причини вътре. Аз съм превеждал този пример за един български адвокат в Горно-Оряховската гара. Ще пътува софийски адвокат. На един селянин не му дос-

тигат 30 стотинки за билета. Отива селянинът при него и му казва: Услужете ми с 30 стотинки. Казва: Нямам 30 стотинки. Няма кой да му даде, взема си човекът торбичката и тръгва пеш. Качва се адвокатът на трена, вижда го от влака, че върви пеш. Той след пет-шест години отива в Англия, иска да се качи на гарата на влака, но не му достигат 30 стотинки. Няма англичанин, който да му даде. Взема си торбичката и тръгва. Веднага му иде на ум за онзи селянин, който му искал 30 стотинки. И нему 30 стотинки му трябваха. Той не искаше да услужи и нему няма кой да услужи. Един Божествен закон има в света. Няма по-хубаво нещо да услужиш в даден случай. Някой път не трябва да услужи. Има работи, които не трябва да услужи. Някой иска револвер да му дадеш. Защо ще му дадеш? Някой иска голям нож. То е опасна работа, то не е за него. Има неща, които трябва да задържим, не може да дадеш на хората. Защо? Има нещо невъзможно.

Сега какви са качествата на малкото. Че как са намерили съвременните хора протоните? Един протон ако го увеличиш както земята, пак невидим остава. Милиони пъти да го увеличиш, невидим остава. Как са го открили учените хора? Откровение имат. Представете си, че на един протон разумни същества се пренасят. Един протон е един автомобил, на който се пренасят разумни същества. Какво ще кажеш? Ще кажеш: Друга работа не му остана, автомобил да бъде. Сега разумните същества се различават по това. В какво седи разумното. Най-разумните същества минават през най-малките процепи, дето никой не може да мине. Там, дето разумният минава, друг не може да мине. Затова светът е разтворен. Като мине разумният, отворен е светът. Как ще мине през туй място, не знае. Та сега: Когато ние може да минаваме през място, дето другите не минават, там е разумността. Да кажем, вие спите и вечер ставате. Един сън сънувате. Какво отношение има този сън? Явява се един червен кон, вие се качвате на коня, заминавате. Вие се събуждате. Каква връзка има този кон. Значи в съня сте сънували, че се качвате на коня, влизате в дома, слизате от коня, събуждате се. Къде отиде този кон. Той е човешкият ум. Конкретно човешкият ум е в услуга на човека.

По това се отличават съвършените същества: за тях няма страдание. Никой не може да го лиши от някое благо. Сънаследници са в природата. Каквото искат, имат. Онези хора, които не са сънаследници, природата е затворена.

Сега какво ви интересува вас. Кое е най-важното? Като станете сутрин, какво ви интересува? Ако има да избирате, коя буква на българската азбука бихте си избрали. От всички букви коя ви е най-удобна. Вземете в природата се рисуват. Имате едно цвете, една чашка е обърната нагоре. Щом падне първата капка, тази чаша се обръща надолу. Значи цветът е чаша, която е обърната. Движението на цветята е отдолу нагоре. Плодът, който зрее, е движение отгоре-надолу. Следователно, имате два резултата. Ако откъснете едно цвете, ще имате един резултат; ако откъснете един плод, ще имате друг резултат. Зависи кога ще откъснете плода. Казвам сега: Да знаеш кога да откъснеш една ваша мисъл или един ваш цвят. Някой път вие късате цветята като хората. Ще го извадиш, с корена ще го посадиш на ново място.

Сега тази песен „Махар бену аба“ може да я изпеете по друг начин. Има един начин, ако я изпеете, съвсем друго ще бъде. Вземете сега музиката. Като започнат да пеят тия оръжия, картечници, какви музикални тонове са? Сега каквото и да ви се каже, то като когато човек е затворен в някой затвор, че мечтае за свободата си. В Англия, в Лондон, един от големите апаши хващат го, двама полицаи го докарват и на третия етаж на зданието го докарват с вързани ръце и крака. Затворят го в стаята, оставят една запалена свещ. Те излизат навън. Но апашът, който бил умен, след като се отдалечават, иде му на ум, че запалената свещ може да го спаси. Туря връвта, с която са свързани краката на свещта и я прогаря. Туря връвта, с която са вързани ръцете и тях освобождава. Има един чаршаф, съдира го на парчета, прави въже от него и с него се спуска от прозореца, избягва. Съобразителност, тактика. Не казва: Кой ще бяга, съдбата е. Веднага решава, че Провидението е турило свещта. Свещта е неговата мисъл. Чаршафът, който става въже, е сърдцето. Идват стражарите, той изчезнал.

Та казвам: И вие по същия начин свещта и чаршафа може да ги използувате.

Ако изпеете една песен по един начин, ще имате придобивка. Много естествено е да имате придобивка. Дойде един обикновен певец, пее една песен, дадат му пет, десет лева, да си върви. Дойде добър певец, остават го на обяд, на угощение. Като пее песента, казват: Ще останеш. Той не може да си замине.

Сега вие на какво разчитате? Съществено е човек да разчита на четири неща: трябва да разчита на своя дух, да разчита на своята душа, на своя ум и на своето сърдце. С душата е свързана човешката воля. Ако ти не може да разчиташ на своя дух, на своята душа, на своя ум и сърдце, на какво може да разчиташ? Ти ако не може да разчиташ на Божествения свят, на духовния и на физическия свят, на какво ще разчиташ. Това са светове, на които може да разчиташ.

Някои от вас сте певци. Пеенето не принадлежи на сърдцето, то принадлежи на ума. Литературно произведение е музиката. Музикалното чувство е граница между творческия ум и Божествения ум на човека. Вие никога не сте дали време да подобрите гласа си. Не знаете как да го подобрите. Аз ако бих преподавал музика, ще преподавам много просто. Ще накарам всичките ученици да обикнат музиката. Като пеят „до“, то е живо, да го обикнат. Живи са „до“, „ре“, „ми“. Хубавото пеене е изкуство. Имате тона „ла“. То е зреещият плод в басовата гама. Гамата е слязла на земята, благата, които има да ги даде на малките, да може да се радват. Как трябва да вземем? Как ще започнете с даването? Как ще се отвориш. Не ти като се отвориш, че да се награкат, но да седят само и да гледат, да се радват, че си се отворил. Другояче те грабят и не може да се пее. Как ще вземете сега? Как ще се отвори вратата. „Ла“ в дадения случай в басовата гама какво е? (Учителят пее „Махар бену аба“). То е басово вече. (Учителят изпя песента). Още по-хубаво може да се вземе. Как ще го вземете колоритно? Хубавото пеене има съдържание. Махар значи първо трябва да подготвиш ума, сърдцето, душата и духа си, че тогава да започнеш работа, която ще те радва. Как ще изпеете „Махар бену“ ба-

сово? В дадения случай басът е бащата, който казва: Нека да слезем при тия деца сопрана, тенора и алта да им преподадем първите уроци. Започва с глада. - Драганчо, може ли да ядеш супа? Аз съм намерил досега, че супата не се пее хубаво, следствие на това разваля се стомахът. Хубавите храни добре пеят. Супата гълтат. Единствените незаучени песни са супените песни.

Представете си, че вие сте ученичка, даровита сте, знаете да пеете хубаво, знаете да рисувате хубаво, знаете да шиете хубаво, но липсва ви нещо. Дето и да си, ако ти пееш хубаво, ще бъдеш добре дошъл между хората. Първото нещо: Пей хубаво, за да бъде отворен пътят ти. Като идете да пеете, не мислете, че не сте даровит. Заблуждение е, че не сте даровити. Трябва да се образува една школа певци, които да започват от кокичето, от минзухара, други трябва да започнат от теменужката, трети трябва да започнат от розата, от карамфила.

Да кажем, ако вашата горна джука взема навсякъде повече участие, отколкото долната, какъв ще бъде вашият характер. Някои от вас издигнете горната устна, давате заповеди. Или някои от вас правите маневри с долната устна. При тази маневра съвсем се изменя вашият характер. Или, запример, слушате една лекция на някой професор, вие направите една гримаса. Няма какво да се занимавам с отрицателните неща. Падне някой човек на пътя, окаля се. Казваш: Негова работа, да не е падал. Не го оставяй, понеже и ти ще паднеш. Вземи участие, помогни на този човек, ти помагаш на себе си.

Имаше един учител по математика, Вълев, много хумор имаше. Изкара някой ученик, казва: Ти си много умен, решаваш гениално задачите. Сега ще ти дам една задача, ще я решиш. Като даде задачата, учуди се ученикът, казва: Господин учителю, по никой начин не мога да я реша. - Ще я решиш, гениален човек си, ти се преструваш. Впрегне се ученикът, започне да разправя, той му загатне по един, по втори, трети, четвърти начин, погледнеш ученикът реши задачата. Казва: Виж двамата като се съединихме, изкарахме тази работа. Той ходи между учениците в класа, гледа някой ученик в очите и с очите му, (казва) какво трябва да прави

и къде е погрешката. Ученикът го разбира. Като му посочи погрешката, ученикът веднага разбира. Никога не мислете, че не сте способен да решите една задача. Този учител, като не може да реши задачата ученикът, казва: Какво да ти пиша? Една права тояга. Повече от единица не струваш. Вие не разбирате ценността на единиците. Те струват повече. Този учител беше добър математик, иде весел, споделя мнението си с учениците. Всички ученици го обичат, сериозен е, не се смее. Една усмивка има, смях няма. Съзнание има. Някой път ще се извини. Казва: Каквото съм казал, не го вземайте присърдце. Едно време и аз бях като вас невежа, вие мязате на мече на едно време. Един ден и вие ще бъдете учени, както аз съм учен сега.

Природата като дойде, не се представя като „табула раза". Кое наричате „табула раза"? (Бяла карта). Табула раза е дето се разрешават най-видните задачи. Не пресиляйте нещата. Най-първо желайте най-малкото. Желанието, което имате в себе си, не го увеличавайте. Малкото желание постоянно да расте във вашия ум. То е закон. Не да кажете: Тази мисъл нищо не е станала. Така никога не предрешавайте. Запример, в математиката има едно число 999 да умножите на същата степен. Колко време ще ви вземе да го умножите? Трябва да направите много помножавания и се получава много дълго число. Само в началото са направени помножаванията, другите никой не ги е разрешавал. Ако се умножи на квадрат или ако се умножи на куб, каква е разликата. Квадратът е цвят, кубът е плод. Една мисъл във вас е цвете, понеже е едноизмерна. Една мисъл е плод, динамична е, в триизмерен свят.

Аз само един пример имам. Един много даровит студент, от високо произхождение, бил музикант, художник, скулптор, много работи знаел. Представил се в едно семейство за слуга. Всички му заповядвали. Господарят му заповядвал, жената, децата, всички му заповядвали. Изпълнявал всичките им заповеди, но след като седял два, три месеца, видели, че не са те господари, но той. Понеже свири, пее, знае всичко, всички се допитвали до него. Казвам: Онзи, който може да направи нещо, той е господар в даден случай. Онзи, който очаква да му правят, той е слуга.

Някой път мислите, че зрението е прост процес. Много пъти през очите на вашия ум ще минат възвишени същества, ще ви дадат цяла една линия, цяла една категория от картини и мисли. Всичко това е забавление. Ако сте разположени, ще се ползувате, ако не сте, ще си заминат. Когато тия същества от невидимия свят са ангажирани с вас, те ви помагат.

Трима души от вас сега изпейте Махар бену аба, две сестри и един брат. Без да му мислите, изпейте го. (Две сестри и един брат го изпяха). Вие казвате: Елате в нашата градина при узрелите плодове да си хапнете, понеже са сладки и красиви. Как бихте изпели баса. (Учителят изпя песен.) Тенора как ще изпеете? (Учителят изпя два пъти). Изпейте: Всичко в живота е постижимо. Сила жива, сила здраве е богатството.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА. В ИСТИНАТА...

НАЙ-ДОБРИЯТ ПОДАРЪК

XXX Беседа, държана от УЧИТЕЛЯ
в неделя, 17.12.1944 г., 10 часа сутринта
ИЗГРЕВ-СОФИЯ

Добрата Молитва. В начало бе Словото.

Ще прочета няколко стиха от 12 гл. от Еванг. на Матея от 1-7 стих.

ДУХЪТ БОЖИЙ.

За природата като възпитателка все едно е дали учим или не учим, дали имаме желание да учим или да се показваме привидно, че искаме да се учим. Но в постъпките си тя се отличава. Ако свирачът свири хубаво, възнаграждава го добре, ако не свири, нищо не му дава. Ако работи, облича го, ако не работи, гол го оставя. Та казвам: В отношенията ние сега се учим защо са такива и такива отношенията. Може да ви приведа случаи и да ви обясня. Представете си един цигулар, който свири на цигулката с петте си пръста, но безименният пръст е малко сакатичък и обърква работата. Трите доста добре вземат, като дойде до третия, хлабав е, обърква работата. Казвам, в нашите способности, в нашите чувства и постъпки има нещо някой път, което куца. Бог не е едно Същество, на Което ние може да се наложим, Той не приема заповед от никъде. Ти каквото искаш, то твоя работа остава. Каквото Бог мисли да направи, то е Негова работа. Аз се помолих, казваш - ни глас, ни слушание. То е твоя мисъл, то е твоя работа. Какво Бог мисли, то е Негова работа. Никой не знае какво Бог мисли. Той си прави това, което Той иска. Казваме, защо е така - ти защо постъпваш така. Съвременните културни хора, някой е културен човек, комуто и да дадеш един хубав обяд, ще седне пръв да яде, после ако остане, ще даде на другите. Защо го прави това, той ще даде доказателства. Ако намерите някой виден цигулар, ще даде доказателство, защо

е взел първото място. Защото знае да свири, за това е взел първото място. Някой е взел последно място, защото не знае да свири. Защо го туриха на първо място. Богат е човекът, плаща хубаво. Защо е на последно място? - Пари няма. Известен ред има, който е турен. Сега тия неща са на миналото, с което ние не може да се освободим. Има смешни положения. Момата, когато била на 19 години, от гдето минавала по край момците, цял фурор е правила, напускали са работата, искали да се запознаят. Като минат 30-40 години, започва да се чуди защо тия момци не обръщат внимание на нея. Счита, че в живота има нещо реално. Тя била млада. Има едно виждане, което е реално, има едно виждане, което е илюзия. Виждаш на сън баща си, илюзия е това. Но виждаш баща си, който е реален, носи нещо много реално.

Казвам: Трябва да различаваме реалните неща в нас от нереалните. За в бъдеще ще бъде много лесна работа да отличиш кое нещо е реално и кое не. Което е реално на земята, е тежко: което е нереално, е леко, едва го теглиш. Щом съответствува на малка реалност, щом не съответствува, не е реално. Нещата, които са верни в умствения свят, имат съответствие и на физическия свят. Реалността се отличава по светлината и по количеството. Красотата на светлината показва реалността на предмета. Колкото светлината е по-рядка и по-слаба, толкоз нещата са по-нереални, въображаеми. Във физическия свят нещата, които имат повече сила, са реални, а които нямат сила, не са толкоз реални. От туй трябва да се извадят заключения. Ние, съвременните хора, седим и очакваме някой да ни даде право. Че кой ще ни даде право. Единственият човек, който може да вземе своето право, то съм аз. Сутрин, преди да е изгряло слънцето, аз като го посрещам, всичко ще ми даде. Ако очаквам слънцето да има особено отношение към мен и остана в къщи, слънцето ни най-малко няма да се погрижи заради мен. Та казвам: В природата има един голям стимул, благодарение на слънцето, което внася всичките разнообразни стимули в света. Не зная, ако не беше слънцето, какъв стимул биха имали хората. Ние вече наближаваме в една област. Сега ние искаме висшето. Ние не се нуждаем от придобитото знание, от придобитото

знание всички страдаме. Има едно знание, с което човек се ражда, то е полезното знание, то е наречено в Писанието: „Всички ще бъдат научени от Господа“. Когато хората бъдат научени, значи родени от туй знание в света няма да има тия спорове. В човека има известни хитрини. Един англичанин пътувал в пустинята, подир него идва един лъв да го преследва. Англичанинът усеща, че ще намаже колата. Оръжието, което има, не е силно. Като дохожда до една канара, изважда шапката си и я туря на бастуна. Лъвът гледа от далече главата, хвърля се да му хване главата и пада в пропастта, така се избавя англичанинът. Вие ще кажете, морално ли е това? Ами морално ли е лъвът да изяде човека.

Какви са новите поводи във всичките стари поводи, в които сега живеем, все има едно поляризиране, остава един недъг, един недостатък остава. И най-големия, Когото обичаш, като Го срещаш, 4-5 седмици виждаш доброто. След 4-5 седмици виждаш малка погрешка, след други 4-5 седмици, гледаш втора погрешка. Умножават се тия погрешки, стават като облаците, засенчват слънцето. Ражда се вътрешна слепота. Казваш: Този човек не може да го търпя, той трябва да си върви. Аз да кажа причината защо е станало. Този големият човек като отивал, отишъл не на фокус. Недъзите се виждат, гдето няма фокус. Гдето има фокус, не се виждат недъзите. Двама богаташи плащали на своите работници, единият плащал със запис, а другият богаташ плащал със звонкови пари, английски. Работниците винаги са недоволни от записите, а винаги са доволни от звонковите. Ние, съвременните хора, обичаме истината, както записите. Да бъдеш човек на истината, трябва да бъдеш най-богатият, най-силният човек в света. Казва: Истината говори. Истина, която в света не може да се защищава, не е никаква истина. Единственото нещо, което се защищава само, е истината. Огън пояждащ е тя. Не може да пристъпиш никакъв неин закон. Тя не е груба. В истината няма никаква грубост. Там се показва цената на всяко нещо. Истината показва, всяко нещо как трябва да го извършиш, защото истината е областта, гдето нещата стават с най-малко разходи. Следователно, да живееш несъобразно с истината, значи да живееш с най-големите разходи. Що е истина? - Да жи-

вееш с най-малките разходи, гдето няма никаква разточителност. После нещата на истината никога не се развалят. Те се вечно подмладяват, те са обновителни като семката. Една форма, след като даде своя плод, падне, изникне. Другата форма след година изниква. Англичаните го казват, етернел генерейшън. Туй подновяване в нас на истината, постоянно трябва да става. Коя сестра е толкоз свободна да каже на своя възлюблен: Чакай да ти попея нещо тая сутрин. Колко сестри има, които са пели на своя възлюблен? Да му пеят като публика и той да е доволен. Втория път той да пожелае да му пеят. Трябва да започнете с най-малкото.

Едно циганче легнало да спи, майка му и баща му помислили как да го оженят и си говорили, имаме стара биволица, ще я продадем и ще го оженим. На другия ден то казва: Баба, снощния маслаат пак приказвайте с майка ми за биволицата. Сега някой пример изяснява само една страна на работата. Циганите са повод за Любовта. Погрешката на циганите е в това, че те като ученици не са издържали, не са довършили. Няма циганин в света, който издържал, все ще му липсва нещо. Виж, научили се да гадаят, да правят долапи, майстори са. Всичките фокусници, които имаме, довършили ли са училището.

Казвам сега в новите времена нас ни трябва да икономисваме своята мисъл. Какво ще направим? Мисълта е, която прави човека красив. Неговите чувства го правят красив и неговите постъпки го правят красив. Те са свят, от който черпим. Ако няма той тия мисли, какво ще направи? Всеки човек, който след като пее, ти предаде нещо, стои по-горе от тебе. Всеки човек, след като ти е пял и е взел повече от тебе, а ти е дал помалко, той стои по-долу. Винаги трябва да зачитаме ония, които седят по-горе, понеже те са, които дават, Христос казва: „Аз дойдох, за да ви дам живот". Те цитират тия стихове. Казвам: За да се създаде едно съвременно общество, да се народят такива деца учители. За в бъдеще, хората, които изпълняват, които ще управляват един народ, не е лесна работа. Човек, за да управлява света, трябва да е роден. Слънцето управлява цялата слънчева система, но малко ли е това слънце? Най-големите работи, всичките изследвания, само това голямото слънце

може да управлява и цялата слънчева система то управлява. Всичките планети се подчиняват, понеже то не (на) всичките дава изобилно от енергията, която има. Ние сега принадлежим към разни системи. Всеки един от вас трябва да съзнава онази система, към която принадлежи и да я зачита. После областта, гдето е и кое място заема, трябва да знае. Ние, съвременните хора, не може да избегнем това противоречие. Крайно затворена област е земята. Веднаж е създадена и втори път трябваше да я пресъздадат, не само това, но се готви трети път да я пресъздават. При тия условия на земята човек светия не може да бъде. При тия условия човек красавец не може да бъде. При тия условия силен не може да бъде и богат не може да бъде. Всичко туй е разслабено.

Кое плаши хората сега в тази война? - Войните в миналото са били състезание. Всяка една война е ставала по единствената причина да се покаже кой народ е по-висок, по-културен. Днес нямат тази мярка войните, те започнали да стават по-други. Всеки, който е по-силен, може да отвори война. Силният човек не признава никакво право. Докато е силен, той казва: Правото е мое. Сега има една несъобразност. Всичките поддържат, че трябва да се признава Христовото Учение. Толкоз години аз съм наблюдавал най-видните в България, най-малката обида хората не може да носят. Казва: Защо ме обиди? Че може ли да бъдеш на земята и да не бъдеш обиден? В града като вървиш, ще падне някоя сажда по гърба ти, някоя птичка ще пусне отгоре нечистотията си, то е обида. На шапката ти отгоре ще цапне. После влезеш в къщи, влезли тия мухи на гости, не една, не две, не три. Когато влизат мухите в къщи е хубаво. Тия хора страдат от захарна болест. Сега не мислете, че някъде, гдето има много мухи, има захарна болест. Ние сами изкуствено създаваме захарната болест, понеже като дойде едно благо, искаме да го задържим за себе си. Вследствие на това задържаме захарта само за себе си, не даваме на хората и за това страдаме от излишък на захар. Когато имаш захар, давай! В кооперацията да не остане нищо. После никога не вземайте повече захар, отколкото трябва. В дадения случай имаш три бучки захар, три тури. Имаш две бучки - 2, една - една. Не туряй 4, да стане по-сладко. Някои правят по-слад-

ко,слагат 3-4 бучки. По някой път човешкият език е притъпен,4 бучки не може да направят това впечатление,което правят 3-те бучки. Вземете един цигулар,който свири. Ако му е влажна ръката,ако не му е намазана ръката,не излизат тоновете,запъват се. Трябва да бъде ръката суха,само тогава е проводник на тия хубавите тонове,при това цигуларят трябва да има някакво разположение. Цигуларят без любовно разположение,никакъв цигулар не е. Все таки трябва да има нещо,да се матахара из главата,за да може нещо да напише поетът. Ако поетът няма нещо да се матахара из главата,какво ще пише?Дойде поетът,стихове ще напише. Преди години духовете като говориха,гдето минат все стихове правят. Гледам Библията цитират. Казвам нищо няма,това са стари духове,които са говорили в Библията. Казват: Ново. Цитират и казват: Не е ли чудно. Първоначално е било чудно,сега ни най-малко не е чудно. Истината,когато пръв път излиза в света,е чудна,когато втори път излиза,не е чудна.

Седи в един дом едно доста хубаво интелигентно момиче и едно доста интелигентно момченце. Седя и виждам,че бащата и майката гледат по-скоро да си изляза,тъй го виждам. Аз го имам предвид да си изляза. Аз съсредоточих ума си към момчето, изследвам го и виждам дарбите, способностите и мисля какво може да стане от момченцето. Току изведнаж те започнаха да усещат и казват: Какво така гледате,има ли нещо? Заинтересуваха се. Какво се интересувате,ще излезе нещо от това дете?- Казвам: Ще излезе. До тогава,докато ние не сме заинтересовани с Истината,никой не може да се заинтересува. До тогава,докато ние не сме заинтересовани с Любовта,никой не може да бъде заинтересован. До тогава до като не сме заинтересовани с Божията Мъдрост,никой не може да се заинтересува. Аз разбирам интереси с най-малко изкушения. Любовта е нещо неизкушаемо. Ти не може да кажеш коя е причината на Любовта,никаква причина няма. Заинтересувал съм се целия ден с един бръмбар,коя е причината на бръмбара? Понеже се занимавам и аз ставам бръмбар. Брама значи голям човек, тръгва към вечното напред. Ако в една градина прекараме една малка вода,да минава през дърветата,тия дървета след време няма ли да се подобрят? Казваш:

Тази вода не е самостоятелна. Но тази вода при дадени условия може да помогне на тия растения. Един бръмбар може да те направи виден.

Вчера гледам два млади петли. Единият чер, другият пъстър. Подига се спор, има караница. Караницата в какво седи. Онзи, пъстрият, седи наблизо 20 крачки и изкукурига. Като изкукурига, онзи като се пусна отгоре, казва: Какво право имаш да пееш, знаеш ли, че не е време за пеене. Онзи петел, пъстрият, който изпя, започва стратегически да се оттегля на ляво, на дясно обръща се, отдалечи се на 40 крачки: пак изкукурига. Казва: В естеството на нашата природа е да пеем. Каквото предсказваме на хората, все е хубаво. Ние всички предсказваме много добри работи. Аз предсказвам, че гдето се скарахме днес, утре малко облачно ще бъде времето. Колко би бил интересен животът, ако през целия си живот да няма нито един инцидент, да не е помислил нещо лошо. Какво ще бъде състоянието, да гледаш един човек никога да не е помислил едно зло за някого. При сегашните условия, не може понеже половината от живота е зло. Злото царува в света субективната страна е. И да не искаш да го направиш... пак ще стане. Казвам, понеже цялата човешка система се е видоизменила, хората трябва много добре да се запознаят със своя мисловен апарат. Човешката глава трябва да започва да проучват. Човешките дробове трябва да започват да проучват, човешкия стомах трябва да започват да проучват. Човешките ръце и крака. Ще се забележи колко е сложна човешката система. Щом сме ние събрани, 200-300 000 милиони същества има във всичките слънчеви планети, за всичките светове и за всичките същества в тях има промисъл. Има Един, Който се грижи заради всички тях. Никога не може да убедиш един съвременен човек, че има живот на слънцето. Ако му кажеш, че има такива хора като на земята, няма такива хора, защото един земен човек, пренесен на слънцето, ще тежи 16 000 тона. Ненужна е тази материя. Но материята, от която са образувани слънчевите хора, е толкова пластична, толкоз издръжлива на топлината, много устойчиви са тия тела. Жителите на слънцето имат способност да ходят по надалече, до крайните предели на слънчевата система. Те ходят, правят разходки и се връщат. Не са-

мо това, но ходят и на по-далечни слънчеви системи. Приемете го това като развлечение от „хиляда и една нощ“. Казвате: Не е вярно, че има хора на слънцето. Казвам: Право е, че не е вярно, че има такива хора, но е вярно, че има други хора, които на земята не може да живеят. Един слънчев жител ако дойде, с тази интензивност, която има на слънцето, ще запали орталъка, земята. Като дойде на земята, трябва да вземе предохранителни мерки, да не направи пакост. В стария завет, колкото пъти се явиха някои от тия жители на земята, човек се простираше на земята, не може да издържи. Казвам: Ние, съвременните хора, все се даваме под съд. Ние, съвременните хора, не сме в състояние да издържим Божествения Съд. За туй сега милостта се слави пред строгостта.

Един път един мой познат влиза в стаята. Натрупали се мухи, казвам: Много хигиенична е стаята. Той дигна метлата да ги пъди. Отвори прозореца, те не мърдат от своето място. Казвам: Остави се, по този начин не може да ги пропъдиш. Единственото нещо, което може да направиш, е, хвани една, хвърли я през прозореца. Хвани друга - през прозореца. Тъй да ги гониш не може. На 20 ще причиниш смъртно наказание. С бързина нищо няма да стане. Аз ще хвана една, ти ще хванеш една, ще ги изгоним навън и стаята се очисти от мухи. Казвам: Не избърсвайте вашите мисли с метли, вашата мисъл я изпъдете навън.

Няма по-хубаво нещо да видиш един човек да постъпва хубаво. Вземете един цигулар, който свири ония тонове, които излизат не само на една струна, но на 4 струни свири. Един оркестър когато свири, ония тонове, които излизат, няма по-хубаво нещо от това. Казвам: „Няма по-хубаво нещо, когато видиш цигуларят да свири, няма по-хубаво нещо, когато видиш художника да рисува. Няма по-хубаво нещо, когато (видиш) един поет да пише. Няма по-хубаво нещо, когато видиш една мома да се облича. Няма по-хубаво нещо, когато видиш светията да се проявява в своята скромност. Сега от Невидимия Свят дават една Нобелова премия за най-добрия метод за спирането на войната, при който всичките хора няма да имат желание да воюват. Онзи народ, който може да измисли туй, има най-голяма премия. Жената така трябва да каже на се-

бе си: Бог ми е дал най-красивите очи, аз нямам право да петня очите си с моя мъж. Тя щом мисли лошо за мъжа си, петни очите си. Ако тя не знае как да пази своето ухо, цапа ушите си. Никога не трябва да цапа своите уши. Има една материя в света, която е лоша, каша. Не зная на какво да я уподобя. Една каша, която не се измива, и не може да я измиеш. Хиляди години ще минат, не се измива. Миеш я, не се измива. Един от английските проповедници, когато закъсал, че не може да говори, иска да пее на амвона. Щом като пее, дойде му мисълта да говори. Спре мисълта, пак започне да пее.

Защото вас ви интересуват три неща: Ние искаме да бъдем много умни, искаме да бъдем много добри и много силни. Трите неща ни спъват. Много умни искаме да бъдем или много добър искаш да бъдеш или много силен може да бъдеш. Колко силен? Колкото Дан Колов? Имаше един човек от 120 клгр може да го бухне на земята. Има изключения, на Дан Колов има изключения на Самсона. С една кост от едно животно избива хиляди души, претрепва ги. Отива в града, вратата заключена, не го пущат. Той задига вратата на гърба си, носи я, забавление. Казвам: Ние, съвременните хора, трябва да станем силни и да учудим света с търпението си. Онова, което днес придобиете, ще ви остане придобито и за в бъдеще, защото не се разсейвайте. Не виждате надалече кой минава. Представете си, че днес е денят, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията Любов. Днешният ден е ден, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията Мъдрост. Днешният ден е ден, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията Истина. Какво по-хубаво от тия подаръци (ако ги подарим). В деня, в който подарим най-добрия подарък на Любовта, ще грейне новото слънце. В деня, в който подарим най-добрия подарък на Мъдростта, слънцето ще бъде на земята. В деня, в който подарим най-добрия подарък на Истината, слънцето ни никога няма да залязва, ще минаваме от слава в слава и ще изпълним Волята Божия, ще бъдем Синове Божии.

ОТЧЕ НАШ.

ПОСЛЕДНОТО СЛОВО

XXXI лекция на общия клас
20.XII.1944 г. Сряда 5 ч.с.
Изгрев - София

Добрата молитва. Един си ти мой Мусала.
Духът Божий.

Христос дава един обикновен пример. Уподоби се Царството Божие на човек, който направи вечеря голяма и покани мнозина. В часа на вечерята проводи рабите си да кажат на поканените: Елате, понеже всичко е вече готово. И начнаха всички като на един ум да се отричат. Първият му рече: Нива купих и нужда имам да изляза, и да я видя, моля ти се, имай ме отречен. И друг рече: Купих пет чифта волове и отхождам да ги опитам. Моля ти се, имай ме отречен. И друг рече: Ожених се и затова не мога да дойда. (Лука 14:16-20). Никой от званите не дойде на вечерята.

Това може да се оприличи на едно разгневено дете, което, като се разсърди, отказва се да яде. Няма някакъв голям аргумент, има само някакви политически съображения, отказва се да яде. Канят го веднаж, дваж, не иска. Може да се дойде до война, до скандал, скандал, до война. И ако бащата излезе посилен, детето капитулира; ако детето излезе по-силно, бащата капитулира. По някой път хората се отричат от хубавите работи по единствената причина да вземат повече. От хубавите работи не искат да вземат малко, много искат да вземат. Някой път се сърдят, не искат да вземат. Те са вече в друг порядък. В Божествения порядък всеки ден има свои дажби. В човешкия порядък всеки ден няма свои дажби. Може да попитате защо няма дажби. Не е обмислена работа. Някои са останали без дажби, защото който е обмислял, е мислил за себе си. Други са били далече и са останали извън дажбите. Трети са останали без дажби, понеже не са ги видели. Тия, които дават, трябва да имат нови побуждения, за да вземат и тях пред вид.

Някой момък иска да се жени за някоя мома. Тя не иска да се жени. Кои са подбудителните причини? Много са причините, но съществените са две: Тази мома не иска да се жени, понеже е много измъчвана от момците. Сега се отказва да се жени. Или този момък се отказва да се жени, понеже той е измъчван от момите и не иска да се жени. Ако туриш обуща, пълни с гвоздеи, какво благо ще бъдат? Обущата са благо, когато са удобни, не притесняват крака. Всяко нещо, което не е благо, няма защо да го опитваме.

Ще се радвате на едно нещо: всичките стари ще се подмладят. В небето стар човек не може да бъдеш. Ако дадеш кандидатурата си за подмладяване, имаш бъдеще; ако не си дадеш кандидатурата за подмладяване, оставаш с туй признание и нямаш бъдеще. Някой казва: Оставам със старите вярвания. Човек, който остава със старите вярвания, със старите разбирания, ще пие студена вода.

Та казвам: Всичко в света е временно полезно. Някои неща са полезни за един ден, някои - за два, за три, за четири, пет, след туй престават да са полезни. Някои неща имат вечно в себе си, всякога са полезни. Когато влезем в обикновения порядък на нещата, те не са всякога полезни. Тогава идат големите разочарования в нашия живот.

Има мъчни неща. Един мой приятел ми разказваше: Аз, казва, никога не бях подозирал в себе си такива опушения. Както и да започна една беседа или някоя работа, се има противоречия. Искам да свърша една работа без противоречия. Както и да започна, се другите са криви. Искам туй да престане: да няма крив някой. Мисля, мисля, като направя нещо, пак е крив някой. А това не искам. Искам тъй да върша работите, че да няма криви хора. Сега някои ще кажете: Повярвай в Бога, люби Бога. Те са разни идеи, разни основи, върху които се гради. Ти не може да туриш всичките основи изведнаж. Вярата е нещо, което принадлежи към съвсем друг свят. Любовта е Божествена сила, принадлежи към друг свят. Много други работи има, които се различават. Ние трябва да ги проучаваме. Казвате: Повярвай в Господа. „Това е живот вечен да позная Тебе Единаго Истинаго Бога и Христа“. Идеята за Христа е много ограничена. Любовта

е животът. Да любим истинския Бог и Христа, който е изпратен от Бога. Животът може да бъде красив, когато носи своите красиви мисли. Животът може да бъде красив, когато носи своите красиви чувства. Животът може да бъде красив, когато носи своите красиви постъпки. Казва някой: Аз съм религиозен човек, вярвам в Бога. Има религиозни идеи, които са неразбрани. Ти може да си религиозен човек, но как живееш. Ти може да знаеш да свириш, да имаш най-хубавата цигулка и при това да не спазваш всичките правила. Който те слуша, мисли, че си обикновен цигулар с най-хубавата цигулка. Може да си обикновен цигулар с най-хубавата цигулка, пък може да си гениален цигулар, необикновен по своята гениалност, но с обикновена цигулка. За предпочитане е с обикновена цигулка и гениалност, отколкото без гениалност и с най-хубавата цигулка, или с обикновеност и с необикновена цигулка.

Второто положение: Всеки човек като знае по кой начин ти ще изпееш една работа, като че ти губиш. Той трябва да не го знае. Той като знае как да го свириш, ще ти намери погрешка. Той нищо да не (знае), дори азбуката да не знае. Как ти ще го изсвириш, да не знае. Щом вървите по обикновените постъпки, всеки ще ви намира погрешки.

(Учителят кашли и казва за своята кашлица). Този е търговец, който е дошъл в дома ми да търгува. Иска да покаже соковете си, мармаладите. Казвам: Направете нещо по-хубаво. - Не, не, я ги приеми по-добре. Ако река да се разправям с него, ще ми вземе повече време. Пък доста скъпо ги плащам. С 200, 300 лева не се задоволява, 500, 600 лева. Някой път и хиляда, и хиляда и двеста взема за маслото. Ако вие тъй, както седите, употребите онзи закон на хармонията, какво ще стане. Ти се мъчиш да пееш, ти реагираш по един разумен начин. Ти пееш, да хармонизираш нещата. Той вижда, че не може да те хване. Каквото и да правиш, не те хваща. Кой хваща човека? Представете си един човек в живота си никога не се е молил, никога не е искал от другите на заем. Кой ще му даде? Защото хората винаги имат пред вид онези, които са искали. Онзи, който не иска, може по закона на досетливостта да получи. Казвате: Може и тия хора да искат, но ги е срам.

Туй, което аз казвам сега, ще видим дали ще се сбъдне на 220 страница от „Царския път на душата“. (Учителят даде книгата на брат Симеонов и той прочете посочената страница).

Ето къде правят всичките погрешка. В даден случай аз привеждам само един факт: Някой гледа един билет от лотария, не му хваща око. Мисли, че има друг билет, който ще му даде един милион лева. Този билет е, който е попаднал на око. Той мисли, че тоя билет губи и не го взема. И наистина загубва. Всички ония, които са взели тоя билет, без да знаят, печелят. Винаги се радвате, когато печелите. Казва: Само погледнах билета, взех го. Един милион печели. Та и вие сте от тези, които с много малко се задоволявате. Та ние се радваме, когато печелим много с малки усилия и съжаляваме, когато печелим с големи усилия. То е в човешкия живот.

Сега Симеон като прочете, той изгуби времето. На Симеона работата мяза: Един американски кореспондент се хваща на бас с един англичанин за 250 лири, че ще посети един богат милиардер. Отива кореспондента при милиардера и иска да се срещне с него. Американският милиардер цени времето си и казва: Всяка минута ми струва по пет лири. Казва: Колкото искате ще платя. Влязъл за пет минути и милиардерът го пита: Какво ще кажете? Онзи си държи часовника и казва: Хванах се на бас, че ще се срещна с тебе за 250 лири. На тебе давам от признателност 25, аз вземам останалите 225. Моето време е много по-скъпо. Симеон нищо не печели.

Ще дойде един ден, че най-малките виртуози в света ще свирят тъй добре, както и най-добрите виртуози сега. Обикновеният ученик ще свири тъй добре, както и най-добрият виртуоз. Туй време ще дойде. Тогава какви ще бъдат гениите, които ще свирят. Когато дойдат тия времена, ще се радваме на човешкия прогрес. Тогава хората ще си предават Божественото изкуство даром, няма да го продават.

Но сега друг е въпросът. Мъчнотията не седи в погрешките, но седи в изправянето на погрешките. Погрешката е там, че има един закон, който си престъпил, както някой цигулар се опитва да свири някое мъчно творение и прави пог-

решки. Следователно, той трябва да свири безпогрешно. Да поправиш живота си, значи по този закон да постъпваш без погрешка. Някой казва: Аз искам да бъда милосърд. Ти трябва да бъдеш съвършен в милосърдието. Ти се оправдаваш и казваш дали ще имаш време. Щом дойдеш до Божествения закон, няма да питаш дали ще имаш време или няма да имаш. Това е заблуждение. Човек всякога има време да прави каквато и да е милост. Като я направи, пак ще му остане време. Времето се увеличава и скъсява. Когато употребяваме Любовта, времето се увеличава; когато употребяваме безлюбието, времето се намалява.

Аз искам да кажете една страница да я прочетем, но да сте налучкали, което е писано. Каквото мислите, това да се говори (45). Понеже се събрали стара майка и стара дъщеря, животът им не е толкоз практичен. Търсят стар зет с малко ум и с много пари. Значи тогава невястата, младата булка започнаха да я дъвчат. Ти не мислиш за младата булка, за младата невяста, че я туряш в устата. Следователно, когато житото страда, вие се смеете, радвате се. Тази е първата усмивка, която човек е направил. Сега вие казвате, че ви залъгвам. Какво значи залъгване? Когато ви обещаят нещо и не ви го дават.

Изпейте онази старата песен: „Мога да постигна що желая". (Изпяхме я).

Като се роди радостта, Любовта царува. Без радост Любов не може да царува. Радостта е живот, който направлява Любовта. На един доста честолюбив момък казват: Ще носиш плодове. Казва: Не искам, чужди плодове не съм носил. Първия ден ще носиш чужди плодове, но един ден в живота си ще носиш свои плодове. Понеже си най-силен, не може да се извиниш, може да ги носиш. Ако беше слаб, няма да ги носиш. Ако не искаш за себе си, ще ги носиш да ги раздадеш на хората. Ако не ги раздадеш, сам ще страдаш. Сега ние не може да избегнем някои товари. Някои неща ни дават и ти казваш: Не ми трябват. На други трябват. Не си свободен, но ще намериш тия, на които трябват, и ще им ги дадеш. Понеже благото на всеки един човек се дължи, че мнозина са му услужвали, без той да заслужва. Та да благо-

дарим на този закон, че Божественият свят върви по изключителен път. Ако човек би погледнал на Божествения порядък в самото начало, би казал: От туй всичко може да стане, но не и Божествено. Таково ще бъде неговото впечатление. Дотогава, докато знаеш Божественото, как ще стане, то никога няма да дойде. Ако знаеш, по кой начин Бог ще ти помогне, то никога няма да стане. Ти никога няма да знаеш как ще стане Божественото. Понеже ти искаш да знаеш, то няма да стане. Ти остави тази работа на Бога. Той да я направи, ти я забрави. Каквото Господ е намислил да направи, не говори. Каквото направи, тогава говори. Всички трябва да се трудим да предугадим Божественото. Но как ще предугадим Божественото? Съвременният християнски свят от хиляди години държи същото правило: Да се помолим. В една от най-добрите и богати църкви в Лондон става дума да се съберат пари за нещо. Казват: Да се помолим, братя! Проповедникът Муди казва: Няма какво да се молим. Аз първият съм богат проповедник, давам хиляда лири. Брат Джон, ти си голям банкер и ти ще дадеш. И той дава толкоз. Ние сме хората, които трябва да съберем средствата, които Бог ни е дал. Няма какво да се молим да ни пратят от невидимия свят.

Здрав си, прави добро. Светлата мисъл дойде у тебе, прави добро. Светлото чувство дойде у тебе, прави добро. Богат си, прави добро. Дойде радост у тебе, прави добро. Като нямаш радост, наби този, когото си срещнал на пътя. Как е смеел той да те срещне в нещастен ден. Че това лошо ли е, ако кажа на един човек да набие слънцето, понеже не му се оправят работите? Кой е онзи, комуто дам съвет да набие слънцето, че може да го набие. Като му кажа да набие слънцето, той много пъти ще бъде бит, но слънцето никога няма да бъде бито. Въодушевявайте се от слънцето. Слънцето при големите работи, които има, има време и за нищожни работи, да се премести една капчица от едно място на друго. Като погледнеш слънцето, ще кажеш: Не съм достигнал тъй да бъда като слънцето щедър, постоянен, в работата. Досега на колко места не съм се отбил. Слънцето от хиляди години не се отбива, сутрин като изгрее от изток, отива на запад.

Не приема никакви покани. Казва: Нямам време да се разговарям. Доста хумор има в слънцето. Човек като не го слуша, образува вятър, големи бури. На онези, които го чакат, започва да им прекатурва колата, разбръква. Казвате: Бе, щеше да ни умори. Не го очаквайте, ще ви спъне работата.

Сега кое е по-хубаво: да мислиш за обикновения хляб на бедния или да мислиш за царския хляб? Или да го поставим в друга форма: Коя храна е по-чиста: дето отива човек или дето отива пчелицата? Със своето отиване пчелицата изважда сок за хората. В света най-хубавите работи имат пред вид и ги търсят най-малките същества. Затова трябва да вземем добър пример от тях. Веднаж една сестра ми казва, че пчелата трябва да обиколи 500 хиляди цветя, за да извади едно кило мед. Не е вярно, може би до 150 хиляди до 200 хиляди да посети, но 500 хиляди са много за едно кило мед.

Ние всички се плашим от нашата статистика. Казвате: Изисква се цял живот, за да постигнем нещо. Крива е статистика(та). Не е вярно, че цял живот се изисква, за да постигнем нещо. Привеждал съм примера за онзи, който се родил да прави добро. Понеже всякога, когато е правил добро, се е случвало нещастие, той се е отказал да прави добро. Един ден казва: Ще се самоубия, не искам да живея. Него ден гледа едно младо момиче се дави в реката. Пита се да му помогне ли или да не му помогне, да го остави да се удави. Казва: Хайде да го извадя, че тогава ще ида да се давя. Това момиче било царската дъщеря. Оттогава му тръгнало напред. Като извадил царската дъщеря, му тръгнало напред. То е Истината. Само като намерите истината, ще ви тръгне напред.

Аз гледам съвременната психология на българите. Искат да направят нещо и търсят причините там, дето нищо няма да намерят. Ами че знаете ли, че мнозина от вас са виновати, че не са взели достатъчно въздух. Мнозина българи са виновати, че са взели повече въздух, отколкото трябва. Българите казват: Има въздух. Човек може да бъде виноват и във вземането, че не е взел толкоз, колкото трябва. И повече няма да вземаш. Ще извършиш длъжността си.

С коя мисъл започнахме? Първата мисъл коя беше? (Прочете се началото на тая лекция).

Кой мисли най-малко? - Болният. Болният мисли повече за себе си. Каквото и да му кажат, всичко вярва. На вярващите там е всичката слабост, че те са суеверни. Този цяр помага, онзи цяр помага, каквото им кажат, всичко вярват. Дадат му един цяр, не върви, дадат друг, не върви.

ОТЧЕ НАШ.

20.XII.1944 СРЯДА - ПОСЛЕДНО СЛОВО,

21 - ЧЕТВЪРТЪК,

22 - ПЕТЪК,

23 - СЪБОТА,

24 - НЕДЕЛЯ,

25 - ПОНЕДЕЛНИК,

26 - ВТОРНИК,

27 - СРЯДА, 6.45 часа ПЕТЪР ДЪНОВ СИ ЗАМИНАВА...

СЪДЪРЖАНИЕ
Заветът на Любовта

1. Пребъдване 5
19.03.1944 г., с. Мърчаево
2. Новото в живота 17
22.03.1944 г., с. Мърчаево
3. Най-красивият ден 33
16.04.1944 г., Великден, с. Мърчаево
4. Неразбрана и разбрана любов 45
22.06.1944 г., вр. "Острец" на Витоша
5. Той иде 57
12.07.1944 г., Петровден, с. Мърчаево
6. Поливане 75
25.08.1944 г., вр. "Острец" на Витоша
7. Сиромах и богат 88
26.08.1944 г., х. "Брокс" под вр. "Острец" на Витоша
8. Ценното 95
27.08.1944 г., над х. "Еделвайс" на Витоша
9. Сянка и реалност 97
28.08.1944 г., над х. "Еделвайс" на Витоша
10. Зовът на новото 107
24.09.1944 г., с. Мърчаево
11. Милият поглед 123
22.10.1944 г., Изгрев
12. Служители на земята 138
25.10.1944 г., Изгрев
13. Изменена посока 152
27.10.1944 г., Изгрев
14. Слабият и силният 165
29.10.1944 г., Изгрев
15. Факти, закони, причини 182
1.11.1944 г., Изгрев
16. Скрито богатство 197
3.11.1944 г., Изгрев

17. Реалности в живота 205
5.11.1944 г., Изгрев
18. Най-лесната работа 219
8.11.1944 г., Изгрев
19. Неповторими неща 229
10.11.1944 г., Изгрев
20. Като малките деца 240
12.11.1944 г., Изгрев
21. На фокус 258
15.11.1944 г., Изгрев
22. Най-малкото приложение 272
17.11.1944 г., Изгрев
23. Деветте съществени причини 284
19.11.1944 г., Изгрев
24. Божествени подбуди 295
22.11.1944 г., Изгрев
25. Най-малката работа 307
6.12.1944 г., Изгрев
26. Постижения 319
8.12.1944 г., Изгрев
27. Разумна икономия 330
10.12.1944 г., Изгрев
28. Най-голямото благо 346
13.12.1944 г., Изгрев
29. Неделими неща 357
15.12.1944 г., Изгрев
30. Най-добрият подарък 366
17.12.1944 г., Изгрев
31. Последното Слово 375
20.12.1944 г., Изгрев